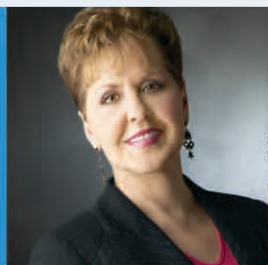

JOYCE MEYER

Sách Bán Chạy Hai Triệu Bản

Chiến Trường Tâm Trí

Chiến Thắng Cuộc Chiến Tâm Trí

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Chiến Trường

TÂM TRÍ

JOYCE MEYER

Chiến Trường TÂM TRÍ

Chiến Thắng Cuộc Chiến Tâm Trí

Dịch giả : Ngô Minh Hoà (Anh-rê)

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Nguyên tác : Battlefield of the Mind

Tác giả : Joyce Meyer

Ngoài những phần Kinh Thánh trích có chú thích, tất cả phần Kinh Thánh trích trong sách này lấy từ BẢN DỊCH MỚI (BDM).

Sách này được dịch và phổ biến tại Việt Nam được sự cho phép của tác giả và chức vụ Joyce Meyer Ministries.

3 Triệu Người Đã Đúng

Hãy hoà cùng ba triệu người đã kinh nghiệm sự đắc thắng đối với sự nghi ngờ, sự rối trí, sự giận dữ, sự định tội, sự sợ hãi, sự lo lắng và sự chán nản khi đọc cuốn sách này. Sau đây là vài lời làm chứng của họ :

“Tôi chia sẻ với bà là cuốn Chiến Trường Tâm Trí đã cảm động tôi như thế nào. Một vị giáo viên Trường Chủ Nhật đã nhờ tôi đọc tiếp cho cô nghe. Chúng tôi học đến chương 10 và câu chuyện chiếc váy màu đỏ đã phẫn với lòng tôi. Tôi đã dạy điều đó cho lớp tôi và thách thức học sinh xin Thánh Linh chỉ cho các em đâu là chiếc váy đỏ của các em. Từ câu chuyện đó mà hình thành chức vụ Red Dress Women’s Ministry.”

- Arminda, Sims, IL

“Con mười sáu tuổi. Con đã bị lạm dụng cả về tình cảm lẫn thể xác từ lúc nhỏ nên con rất buồn và chán nản. Con được cứu lúc mười hai tuổi nhưng con vẫn còn nhiều thắc mắc . . . nhưng kể từ khi con đọc cuốn Chiến Trường Tâm Trí, sách này đã thay đổi đời con. Con muốn làm một giáo sĩ và giảng tin lành. Con tin Chúa có một kế hoạch cho cuộc đời con. Con cảm ơn bà rất nhiều!”

- Emily, Anchorage, AK

“Khi tôi đọc cuốn sách này, tôi giống như cái bóng đèn bị nổ tung. Tôi bắt đầu hiểu được thái độ của tôi và tại sao tôi khó thay đổi. Và Ba tôi cùng nhiều người cũng vậy. Tôi bắt đầu thực hành lời dạy trong sách này và tôi nghiệm thấy thái

độ tôi được thay đổi. Tôi bắt đầu chọn nghĩ những ý tưởng đúng đắn . . . Bây giờ cuộc đời tôi khác hẳn và tôi tiến triển rất nhanh.”

- Annette, Marietta, GA

“Khi tôi đọc cuốn Chiến Trường Tâm Trí, tác giả Joyce đã chỉ cho tôi cách nào tôi có thể chiến thắng cuộc chiến thuộc linh và tôi không còn phải lắng nghe lời dối trá của kẻ thù nữa . . . Tác giả đã mở cánh cửa để Chúa phán với lòng tôi . . . Trước đây tôi muốn thất bại . . . Nhưng giờ thì tôi muốn chiến thắng cuộc chiến thuộc linh.”

- John, Howard City, MI

“Vào năm 2006, tôi bị chứng bệnh đau đốn gọi là bệnh bipolar (thần kinh rối loạn) và vô cùng chán nản. Tôi có viết thư cho bà và bà có g~~o~~u cho tôi cuốn Chiến Trường Tâm Trí. Sách đã giúp tôi rất nhiều. Chúa Giê-su đã chữa lành tôi hoàn toàn khỏi chứng bệnh này, chứng bệnh mà bác sĩ gọi là bệnh kinh niên, bất trị và thoái hoá.”

- Diana, Bogota, Colombia.

“Tôi thấy mình y như trong cuốn sách Chiến Trường Tâm Trí nói bởi vì cũng có cuộc chiến trong tâm trí tôi . . . tôi hết sức ngạc nhiên khi đọc sách này . . . Biết rằng tôi phải chọn, tôi phải bắt phục ý tưởng của tôi và kiểm soát thái độ lẫn hành vi của tôi cũng như những lời tôi nói ra . . . Lý do duy nhất tôi được như ngày nay là vì tôi mở lòng ra để tìm kiếm Chúa; Ngài giúp tôi ngay trong tình trạng hiện tại của tôi . . . Qua tiến trình đổi mới tâm trí. Nhờ Lời Chúa, tôi đã được biến đổi hoàn toàn.”

- Tonya, Fenton, MO

Tôi muốn tặng sách này cho con trai đầu tôi là David.

Mẹ biết tính con giống tính mẹ nên con đã phải chịu những tranh chiến trong lĩnh vực tâm trí. Mẹ nhìn thấy con liên tục tăng trưởng trong Chúa, và mẹ biết con đang kinh nghiệm sự đắc thắng đến từ việc đổi mới tâm trí.

David con, mẹ thương con và mẹ hãnh diện về con.
Hãy tiếp tục theo Chúa nhé!

Mục Lục

Lời Giới Thiệu Cho Ấn Bản Mới Nhất 13

Phần I: Tâm Quan Trọng Của Tâm Trí

Lời giới thiệu 19

1. Tâm Trí Là Chiến Trường 21
2. Nhu Cầu Cấp Thiết 35
3. Đừng Bỏ Cuộc 41
4. Lần Lần 47
5. Suy Nghĩ Tích Cực 55
6. Tà Linh Trói Buộc Tâm Trí 69
7. Nghĩ Điều Bạn Đang Nghĩ 75

Phần II: Những Tâm Trạng Khác Nhau Của Tâm Trí

Lời giới thiệu.....

8. Khi Nào Tâm Trí Tôi Là Bình Thường?..... 91
9. Tâm Trí Mông Lung, Hay Thắc Mắc 101
10. Tâm Trí Rối Bời 109
11. Tâm Trí Nghi Ngờ Và Vô Tín 121
12. Tâm Trí Lo Lắng Và Lo Âu 135
13. Tâm Trí Xét Đoán, Phê Bình Và Ngờ Vực 151
14. Tâm Trí Thụ Động 169
15. Tâm Trí Của Chúa 181

Phần III: Những Lời Suy Nghĩ “Đồng vắng”

Lời giới thiệu

16. “Tương lai của tôi là do quá khứ và hiện tại của tôi định đoạt” 213
17. “Có ai đó làm giùm tôi, chứ tôi không muốn lãnh trách nhiệm”. 221
18. “Dễ dễ tí đi, khó quá tôi làm hỏng nổi!” 233
19. “Tôi bất lực; Tôi đã nhiễm tính hay than phiền và hay bắt lỗi rồi!” 243
20. “Đừng bắt tôi chờ, tôi muốn có ngay.” 255
21. “Tôi cư xử không đúng nhưng cũng không phải là lỗi tôi.” 267
22. “Đời tôi khổ lắm! Tội nghiệp tôi quá!” 279
23. “Tôi không đáng nhận phước của Chúa vì tôi xấu xa quá.” 287
24. “Sao tôi không ganh khi người ta giỏi hơn tôi?” 297
25. “Tôi sẽ làm theo cách của tôi, còn không thì ‘nghỉ chơi’.” 307

Lời Giới Thiệu

Cho Ấn Bản Mới Nhất

Cuốn *Chiến Trường Tâm Trí* đầu tiên được phát hành vào năm 1995. Tôi rất vui để nói cho bạn biết rằng sách này vẫn là sách bán chạy nhất trong suốt nhiều năm qua. Ấn bản tiếng Anh của sách này đã bán được hơn ba triệu cuốn và được dịch ra bốn mươi bảy thứ tiếng – Nó vẫn còn là cuốn hay nhất. Sách này đã trở thành một công cụ mang lại ích lợi cho nhiều cuộc đời nên chúng tôi cảm thấy được thôi thúc để viết thêm loạt sách cùng tên cho thiếu nhi và thiếu niên cũng như để suy gẫm mỗi ngày, tất cả đều lấy ý tưởng từ những nguyên tắc viết trong sách này. Tại văn phòng chức vụ của chúng tôi, chúng tôi nhận vô số lời làm chứng của những người đã kinh nghiệm nhiều sự thay đổi tích cực trong đời sống họ do đọc sách này và do áp dụng những nguyên tắc Kinh Thánh. Nhiều người đã được tự do khỏi đủ thứ nghiện ngập, khỏi việc rối loạn dinh dưỡng, khỏi sợ hãi, lo lắng, khỏi việc ghét bản thân và vô số những nan đề khác.

Tôi nhớ một phụ nữ nọ chia sẻ là cô đã mất nhiều năm điều trị bệnh rối loạn dinh dưỡng có nguy cơ đến tính mạng. Cha mẹ cô đã tốn trên ba trăm ngàn đô la mà cô vẫn không hết bệnh. Cô ta hầu như mất hết hy vọng được lành bệnh cho đến khi cô ta đọc cuốn *Chiến Trường Tâm Trí*. Cô kể rằng thỉnh thoảng khi cô bị cảm dỗ ăn quá nhiều và rồi sau đó phải mổ ra để súc ruột thì cô quỳ mọp ngay xuống nhà vệ sinh, vừa cầu nguyện vừa đọc cuốn *Chiến Trường Tâm Trí* lớn tiếng cho tới khi cô hết bị cảm dỗ. Ngày nay cô được lành bệnh hoàn toàn và còn giúp những người khác đang mắc chứng bệnh như cô.

Một câu chuyện khác mà tôi thấy được phước rất nhiều đó là chuyện về một người đàn ông Do Thái tình cờ vấp chân lên đồng sách tại nhà sách Barnes and Noble. Đang khi

nhặt những sách bị rơi lên và tìm cách xếp lại, ông cầm cuốn sách *Chiến Trường Tâm Trí*. Ông mở ra đọc, hy vọng rằng tìm kiếm điều gì đó để đùa nhưng cuối cùng thì ông lại mua luôn cuốn sách đó. Ông giấu cuốn sách không cho vợ ông biết bởi vì ông không muốn vợ ông bắt gặp ông đang đọc sách của một tác giả cơ đốc. Ông liền thích thú những nguyên tắc mà ông đọc và rồi giấu vợ mua nốt một cuốn Kinh Thánh. Rốt cuộc ông này phát hiện ra rằng vợ ông cũng âm thầm đọc Kinh Thánh mà bà đã giấu lâu nay. Hai vợ chồng này đã tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của họ và trở thành công cụ dất đưa những người thân trong gia đình họ tin Chúa nữa.

Thật là một kinh nghiệm đổi đời khi chúng ta khám phá ra rằng những ý tưởng sai lầm là căn nguyên của rất nhiều nan đề của chúng ta và rằng chúng ta có thể đổi đời bằng cách “đổi đầu.” Lời Chúa dạy rằng tâm trí chúng ta phải được đổi mới để chúng ta học nghĩ như Chúa nghĩ. Khi chúng ta làm thế, chúng ta mới vui hưởng sự sống mà Chúa muốn chúng ta hưởng – Sự sống tự do, kết quả, bình an và vui mừng.

Cả một thế giới mới mở ra cho chúng ta khi chúng ta học chọn nghĩ những ý tưởng của chính chúng ta thay vì để cho ma quỷ làm đầy ắp tâm trí của chúng ta những thứ nhằm tiêu diệt chúng ta. Chúng ta phải học chịu trách nhiệm về những ý tưởng và lời nói bởi vì chúng sản sinh ra những hành động. Đừng mơ sống cuộc đời tốt đẹp trừ khi chúng ta nghĩ những ý tưởng tốt đẹp.

Thính giả xem kênh truyền hình của chúng tôi hầu như lúc nào cũng rất thích xem những chương trình mà chúng tôi nói về tâm trí và ý tưởng. Tại sao? Ấy là vì tâm trí gây ra nhiều nan đề hơn bất kỳ phần nào khác. Chúng ta thấy đều muốn có tâm trí bình an! Chúng ta muốn nghĩ những ý tưởng lành mạnh, đầy sức sống hơn là những những ý tưởng tạo ra đủ thứ đau khổ. Cuốn *Chiến Trường Tâm Trí* này dạy

chúng ta rằng chúng ta có thể làm được việc này và cũng chỉ cho chúng ta cách để làm nữa.

Để chuẩn bị cho ấn bản đặc biệt của cuốn *Chiến Trường Tâm Trí* này, tôi cần phải đọc lại toàn bộ cuốn sách. Tôi thích đọc lại cuốn sách này thật sự! Tôi đã không đọc kể từ khi tôi viết ra và cá nhân tôi được khích lệ cũng như được gây dựng nữa. Sách này rất dễ đọc và nó chứa đựng những lẽ thật nên tảng mà chúng ta phải hiểu để tiếp cận một đời sống mới Chúa ban cho chúng ta nhờ mối quan hệ của chúng ta với Chúa Cứu Thế. Tôi cũng thêm vài ý mới trong ấn bản này, là những ý tưởng đến từ việc nghiên cứu và suy gẫm mà Chúa ban cho tôi trong nhiều năm kể từ khi cuốn sách được phát hành lần đầu tiên. Tôi cũng thêm những lời làm chứng mới nhất mà Chúa đã làm việc trong những hoàn cảnh mà tôi có nói tới trong lần xuất bản đầu tiên. Tôi rất vui là bạn sắp đọc cuốn sách này bởi vì tôi thật sự tin rằng cuốn sách sẽ là một kinh nghiệm đổi đời đối với bạn.

Tôi tin sách này sẽ mang lại ích lợi cho bạn dù bạn là một tân tín hữu hay là một cựu tín đồ. Tôi cầu nguyện bạn sẽ thích thú đọc sách này và nó sẽ là một phước hạnh lớn trong cuộc đời bạn.

PHẦN I:

Tâm Quan Trọng Của Tâm Trí

Lời Giới Thiệu

Làm sao chúng ta có thể nói hết tầm quan trọng của suy nghĩ chúng ta để chuyển tải được ý nghĩa đích thực của Châm Ngôn 23:7 : “*Vì như hấn suy nghĩ trong lòng thể nào, thì hấn quả như vậy?*”

Hầu việc Chúa và nghiên cứu Lời Ngài càng lâu, tôi càng nhận ra tầm quan trọng của ý tưởng và lời nói. Tôi thấy Thánh Linh thường xuyên dẫn dắt tôi nghiên cứu về lĩnh vực này.

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2 CÔRINHTÔ 10:4,5

Như đã nói, và tôi tin điều này đúng, rằng bao lâu chúng ta còn sống trên đất này chúng ta cần nghiên cứu lĩnh vực ý tưởng và lời nói. Dù trong lĩnh vực nào đi nữa, bất kể chúng ta đã am hiểu được bao nhiêu rồi thì vẫn luôn có những điều mới để học hỏi, và những điều chúng ta đã học trước đây cũng cần được làm tươi mới lại.

Châm Ngôn 23:7 có ý nói gì? Bản Dịch Mới dịch, “*Vì như hấn suy nghĩ trong lòng thể nào, thì hấn quả như vậy?*” Bản Diễn Ý thì dịch, “*Điều nó nghĩ mới chính thật con người của nó.*”

Tâm trí là phần điều khiển mọi hành vi. Rôma 8:5 nói rõ : “*Những kẻ sống theo xác thịt thì chú tâm về những điều của xác thịt, còn những người sống theo Thánh Linh thì chú tâm về những điều của Thánh Linh.*”

Hành động là kết quả trực tiếp của suy nghĩ. Nếu chúng ta có tâm trí tiêu cực, chúng ta sẽ sống cuộc đời tiêu cực. Ngược lại, nếu chúng ta đổi mới tâm trí theo Lời Chúa, chúng ta sẽ,

như Rôma 12:2 hứa, thử nghiệm trong chính kinh nghiệm của chúng ta “ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời” dành cho đời sống chúng ta.

Tôi phân sách này thành ba phần chính. Phần đầu đề cập đến tầm quan trọng của những ý tưởng. Tôi muốn thiết lập một cách vững chắc trong lòng bạn rằng bạn cần phải bắt đầu suy nghĩ về những gì mà bạn đang nghĩ.

Nạn đề của nhiều người bắt nguồn từ những lối suy nghĩ mà chính những lối suy nghĩ đó sinh ra những nạn đề mà họ hứng chịu trong đời sống. Satan tặng không cho mọi người những ý tưởng sai trật, nhưng chúng ta không phải nhận “quà cho không biểu không” của nó. Hãy học biết lối suy nghĩ nào được Thánh Linh chấp nhận và kiểu suy nghĩ nào Ngài không đồng ý.

Thư Cô-rinh-tô thứ nhì chương 10:4-5 cho thấy rõ rằng chúng ta phải biết Lời Chúa đủ mới có thể so sánh ý tưởng nào trong tâm trí của chúng ta với ý tưởng nào trong tâm trí của Chúa; tư tưởng nào cố đặt mình lên trên Lời Chúa thì chúng ta phải phá đổ và bắt nó vâng phục Chúa.

Tôi cầu nguyện cuốn sách này sẽ giúp bạn làm được việc này.

Tâm trí là chiến trường. Nên điều thiết yếu là chúng ta phải uốn nắn ý tưởng của chúng ta sao cho phù hợp với ý tưởng của Chúa. Đây là một tiến trình cần thời gian và học hỏi.

Đừng bao giờ bỏ cuộc, bởi vì bạn sẽ được thay đổi từng hồi từng lúc. Bạn càng thay đổi tâm trí để nghĩ tích cực hơn, thì đời bạn sẽ càng được thay đổi sáng sủa hơn. Khi bạn bắt đầu thấy được kế hoạch tốt lành của Chúa dành cho bạn ngay trong suy nghĩ của bạn thì bạn sẽ bắt đầu bước đi trong điều ấy.

Chương

1

Tâm Trí

Là Chiến Trường

Qua câu Kinh Thánh này chúng ta thấy rằng chúng ta đang ở trong cuộc chiến thuộc linh. Nghiên cứu kỹ câu Kinh Thánh này sẽ cho ta biết cuộc chiến của chúng ta không đánh với con người mà với ma quỷ cùng các tà linh của nó. Kẻ thù của chúng ta là satan cố dùng những mưu mô tinh vi và những sự lừa dối trắng trợn để đánh bại chúng ta.

Ma quỷ là kẻ nói dối. Chúa Giê-su gọi nó là “cha đẻ của những lời dối trá và những điều giả mạo” (Gi 8:44 – theo bản dịch Kinh Thánh tiếng Anh The Amplified Bible). Nó luôn nói dối với bạn và tôi. Nó cho chúng ta biết nhiều điều về bản thân chúng ta, về người khác và về những hoàn cảnh giả tạo. Nhưng nó không nói cho chúng ta biết hết những lời dối trá ngay lúc đó.

Nó bắn tới tấp vào tâm trí chúng ta những ý tưởng cần nhân, nghi ngờ, sợ hãi, thắc mắc, lý luận và giả định. Nó tấn công cách từ từ và cẩn trọng (đúng thôi, vì cần thời gian mới lên được những kế hoạch chu đáo). Hãy nhớ rằng ma quỷ luôn có chiến lược cho cuộc chiến của nó. Nó đã “thăm dò” chúng ta khá lâu rồi.

Nó biết chúng ta thích gì và không thích gì. Nó biết những bất an, những điểm yếu và những nỗi sợ của chúng ta. Nó biết điều gì làm chúng ta khốn đốn nhất. Nó sẵn sàng đầu tư thời gian cần thiết để đánh gục chúng ta. Một trong những điểm mạnh của ma quỷ là kiên trì.

Vì chúng ta tranh chiến chẳng phải cùng thịt và huyết nhưng là nghịch cùng những chủ quyền, những thế lực, những kẻ cầm quyền thế giới của sự tối tăm hiện nay, nghịch cùng những lực lượng linh của sự gian ác trong chốn không trung.

ÊPHÊSÔ 6:12

PHÁ ĐỔ CÁC THÀNH LỮ

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2CÔRINHÔ 10:4,5

Qua thủ thuật có tính toán và sự lừa dối tinh vi, satan tìm cách thiết lập các “thành lũy” trong tâm trí chúng ta. Một thành lũy là một lãnh vực mà người ta bị giam cầm (trong ngục tù) do suy nghĩ như thế.

Trong đoạn Kinh Thánh này, sứ đồ Phaolô cho chúng ta biết chúng ta có những vũ khí cần thiết để chiến thắng các thành lũy của satan. Chúng ta sẽ học biết thêm về những vũ khí này sau, nhưng bây giờ, xin hãy lưu ý lần nữa rằng chúng ta đang ở cuộc chiến thuộc linh. Câu 5 cho chúng ta thấy rõ địa điểm của chiến trường mà cuộc chiến này xảy ra.

Bản Kinh Thánh *The Amplified Bible* dịch câu này là chúng ta phải dùng những vũ khí thuộc linh và khước từ các lý luận. Ma quỷ thường lý luận với chúng ta; nó mang đến cho chúng ta những giả thuyết và lý luận. Tất cả các hoạt động này đều diễn ra trong tâm trí chúng ta.

Tâm trí quả là một chiến trường.

TÓM TẮT TÌNH HUỐNG

Đến đây chúng ta thấy được rằng:

1. Chúng ta đang ở trong cuộc chiến thuộc linh.

2. Kẻ thù của chúng ta là satan.

3. Tâm trí là chiến trường.

4. Ma quỷ làm việc cật lực để thiết lập các thành lũy trong tâm trí chúng ta.

5. Nó làm việc này qua những mưu mô tinh vi và những lừa dối trắng trợn.

6. Nó không vội vã; nó cần thời gian để lên kế hoạch.

Ta hãy xem xét kỹ hơn kế hoạch của ma quỷ qua câu chuyện sau.

VỀ PHÍA MARY

Mary cùng chồng cô là John không hạnh phúc mấy trong hôn nhân. Họ luôn có bất đồng, giận dữ, cay đắng và bực bội. Họ có hai đứa con và các con họ cũng bị ảnh hưởng bởi những xích mích của cha mẹ chúng ở nhà. Mọi bất hoà đó ảnh hưởng đến việc học và cách cư xử của con họ. Một trong hai đứa con họ bị đau bao tử do quá căng thẳng.

Nan đề của Mary là cô không biết cách để cho John làm đầu trong gia đình họ. Cô muốn đưa ra mọi quyết định, chỉ tiêu tài chính và sửa dạy con cái. Cô muốn đi làm để cô có được tiền cho “riêng mình”. Cô không cần ai, hay lớn tiếng, thích ra lệnh và thường cần nhân.

Có lẽ đến đây bạn tự nhủ, “Tôi có câu trả lời cho cô ấy. Cô ấy cần biết Chúa Giê-su.”

Cô đã biết Chúa! Mary đã tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa cách đây năm năm - ba năm sau khi cô và John lấy nhau.

“Bà có ý nói rằng Mary không có thay đổi nào từ khi tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa chẳng?”

Vâng, cũng có thay đổi. Cô tin rằng cô sẽ lên Thiên Đàng dù cách cư xử tội tệ của cô khiến cô liên tục thấy mình bị định tội. Giờ thì cô có niềm hy vọng. Trước khi cô gặp Chúa, cô đau khổ và tuyệt vọng; bây giờ thì cô chỉ đau khổ mà thôi.

Mary biết thái độ của cô là sai. Cô muốn thay đổi. Cô cũng đã được hai người bạn tư vấn, và cô thường bước lên nhờ mục sư cầu nguyện để chiến thắng tính nóng giận, sự nổi loạn, sự không tha thứ, sự bực bội và sự cay đắng. Nhưng sao cô không thấy tiến triển nào cả?

Câu trả lời được tìm thấy trong Rôma 12:2, “Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hoá bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời.”

Mary đã có các thành lũy trong tâm trí của cô. Các thành lũy này đã được xây trong nhiều năm. Thậm chí cô không hiểu làm sao mà cô lại có các thành lũy này. Cô biết cô không nên nổi loạn, sai khiến, cằn nhằn . . . nhưng cô không biết làm gì để thay đổi tính tình của cô. Dường như cô chỉ phản ứng với hoàn cảnh xảy ra mà cô không thể kiểm soát hành động của mình.

Mary không thể kiểm soát hành động của cô vì cô không thể kiểm soát suy nghĩ của cô. Cô không thể kiểm soát suy nghĩ của cô vì trong tâm trí của cô ma quỷ đã dựng lên các thành lũy ngay khi cô còn nhỏ.

Satan bắt đầu đưa ra những kế hoạch tinh vi và gieo rắc những lừa dối trắng trợn của nó vào những người trẻ. Trong trường hợp của Mary, nan đề của cô nảy sinh khá lâu, ngay từ khi còn nhỏ.

Khi còn nhỏ Mary có một người cha hết sức độc đoán, hay

đánh đập cô khi ông nổi giận. Nếu cô làm sai việc gì, ông ta trút hết cơn giận lên cô. Nhiều năm như thế cô đành chịu sự bực đãi của người cha đối với cô và mẹ cô. Ông rất tàn nhẫn với vợ con. Tuy nhiên, em trai của Mary thì không bị đánh đập gì vì cậu dường như được cha thương do cậu là con trai.

Đến khi Mary được mười sáu tuổi, cô bị satan tấy não bằng những lời dối trá của nó trong nhiều năm. Nó nói với cô những lời đại khái như vậy: “Cánh đàn ông cho họ là quan trọng. Gã nào cũng vậy; người không nên tin thằng đàn ông nào cả. Họ sẽ làm hại người và lợi dụng người. Nếu người là đàn ông, người mới thành công trong đời. Người mới làm được bất cứ thứ gì người muốn. Người mới ra lệnh người ta, người mới làm oai được, người xử sự với người ta tùy ý người và không ai (đặc biệt vợ con) làm gì được.”

Hậu quả là Mary quyết định trong đầu : “Khi mình thoát ly gia đình, không ai sẽ “ăn hiếp” mình được.”

Satan đã giành dựt trong chiến trường của tâm trí cô ta. Đùa giỡn với những ý tưởng như thế nhiều lần trong suốt thời gian mười năm thì bạn hãy tưởng tượng cô ta có trở thành người vợ ngoan ngoãn, thuận phục, đảm đang được không. Ngay cả Chúa có làm phép lạ ban cho cô ta điều cô ta ước ao thì cô cũng không biết phải làm sao. Đây là nan đề mà Mary đang đối diện ngày nay. Cô sẽ làm gì đây? Ai trong chúng ta có thể làm được gì trong hoàn cảnh như thế?

VỮ KHÍ CỦA LỜI CHÚA

... Nếu các người kiên trì trong đạo Ta dạy thì các người mới thật là môn đệ của Ta. Các người sẽ hiểu biết chân lý và chính chân lý đó sẽ giải phóng các người!”

GIANG 8:31,32

Ở đây Chúa Giê-su cho chúng ta biết cách để chiến thắng

những lời dối trá của satan. Chúng ta phải có sự hiểu biết về lẽ thật của Chúa trong chúng ta, đổi mới tâm trí bằng Lời Ngài, rồi hãy dùng những vũ khí của 2Côrintô 10:4,5 để phá đổ các thành lũy và mọi sự tự cao nghịch với sự hiểu biết của Đức Chúa Trời.

Những “vũ khí” này là Lời Chúa nhận được qua sự giảng dạy, qua sách vở bồi linh, qua băng đĩa, qua những buổi nhóm bồi linh và qua việc học Kinh Thánh riêng tư. Nhưng chúng ta phải “cứ ở” (tiếp tục) trong Lời Chúa cho đến khi Lời Chúa trở thành khải thị được Chúa ban cho bởi sự thần cảm của Thánh Linh. Việc tiếp tục trong Lời Chúa rất quan trọng. Trong Mác 4:24 Chúa Giê-su phán, “Hãy chú tâm đến những điều mình nghe, hễ các con đong đầy nào, thì được đong lại đầy ấy, và còn thêm nữa.” Tôi xin lặp lại, chúng ta phải tiếp tục dùng vũ khí của Lời Chúa.

Hai vũ khí thuộc linh khác sẵn cho chúng ta dùng là ngợi khen và nguyện cầu. Ngợi khen đánh bại ma quỷ nhanh hơn bất kỳ mưu lược nào khác, nhưng phải là ngợi khen chân thật từ tấm lòng, chứ không phải ngợi khen “nhép” hay nghi thức nào đem ra thử xem có kết quả hay không. Ngoài ra, ngợi khen và cầu nguyện đều liên hệ đến Lời Chúa. Chúng ta ngợi khen Chúa theo như Lời Ngài và sự tốt lành của Ngài.

Cầu nguyện là mối tương quan với Chúa Ba Ngôi. Cầu nguyện là đến với Chúa xin cứu giúp hay thưa với Chúa về điều gì đó làm vướng bận chúng ta.

Nếu bạn muốn có một đời sống cầu nguyện linh nghiệm, hãy phát triển mối quan hệ riêng tư và tốt đẹp với Cha Thiên Thượng. Biết rằng Ngài yêu bạn, Ngài đầy lòng thương xót, Ngài sẽ giúp bạn. Hãy quen biết Chúa Giê-su. Ngài là bạn hữu của bạn. Ngài đã chết cho bạn. Hãy làm quen với Thánh Linh. Ngài là Đấng giúp đỡ bạn, luôn ở với bạn. Hãy để Ngài giúp bạn.

Hãy học đồ đầy lời cầu nguyện của bạn bằng Lời Chúa. Lời của Chúa và nhu cầu của chúng ta là cơ sở để chúng ta đến với Chúa.

Nên vũ khí của chúng ta chính là Lời Đức Chúa Trời được dùng theo nhiều cách khác nhau. Như Phaolô cho biết trong 2Côrinhtô, vũ khí của chúng ta không phải là những vũ khí thuộc xác thịt mà nó là những vũ khí thuộc linh. Chúng ta cần những vũ khí thuộc linh vì chúng ta đánh trận với các linh chủ quyền, với chính ma quỷ. Ngay Chúa Giê-su cũng dùng vũ khí của Lời Chúa ở đồng vắng để đánh bại ma quỷ (Luca 4:1-13). Mỗi lần ma quỷ nói dối với Ngài, Chúa Giê-su đáp lại bằng lời, “Như có lời chép rằng, . . . ” và trích Lời Chúa ra.

Khi Mary học dùng những vũ khí của cô, cô bắt đầu phá đổ các thành lũy được xây lên bao lâu nay trong tâm trí cô. Cô biết Lẽ Thật và Lẽ Thật khiến cô được tự do. Cô hiểu ra rằng không phải đàn ông nào cũng giống như cha ruột của cô. Có một số đàn ông thì xấu nhưng không phải tất cả họ đều xấu cả. Chồng cô là John không phải là người đàn ông xấu. Anh rất yêu Mary.

VỀ PHÍA JOHN

Phần khác của câu chuyện có liên hệ đến John. Anh ấy cũng có góp phần tạo ra những nan đề mà anh và Mary đối diện trong hôn nhân và gia đình của họ.

John đáng lý ra phải ở cương vị làm đầu trong gia đình. Chúa muốn anh là thầy tế lễ của gia đình anh. John cũng đã được tái sinh và biết thứ tự phải lẽ trong đời sống gia đình. Anh biết anh không nên để cho vợ mình quán xuyến hết gia đình, tài chánh và chồng con. Anh biết tất cả những điều này nhưng anh không làm gì cả ngoại trừ cảm thấy mình bị

thua thiệt và đắm mình vào việc xem ti vi và chơi thể thao.

John trốn tránh trách nhiệm bởi vì anh không thích đối diện. Anh chọn thái độ thụ động, cho rằng “Thôi, cứ để yên tình trạng này, có lẽ mọi chuyện sẽ đâu vào đấy.” Hoặc anh biện hộ cho việc không ra tay hành động khi cho rằng, “Mình sẽ cầu nguyện về chuyện này.” Dĩ nhiên, cầu nguyện thì tốt nhưng cầu nguyện sẽ không tốt nếu cầu nguyện là một cách để trốn tránh trách nhiệm.

Hãy để tôi nói rõ thêm ý này khi tôi nói John phải đảm trách vị trí mà Chúa ban cho anh ở trong nhà. Tôi không có ý nói rằng anh phải tỏ vẻ ta đây là “đàn ông,” huênh hoang và khoe khoang quyền hạn của anh. Êphêso 5:25 dạy rằng người nam phải yêu vợ mình như Chúa Cứu Thế yêu hội thánh. John cần gánh trách nhiệm, quyền hạn đi kèm với trách nhiệm. Anh đáng lý phải cứng rắn với vợ, yêu thương nhưng phải cứng rắn. Anh phải trấn an Mary rằng dù cô bị tổn thương lúc còn nhỏ, nhưng khi cô phó mình cho Chúa qua việc tin cậy Ngài, cô sẽ có được tự tin rằng không phải đàn ông nào cũng giống như cha cô.

John lẽ ra phải làm nhiều điều; nhưng như Mary, anh cũng có những “nếp suy nghĩ” mở cửa cho ma quỷ kiểm soát anh. Trong đầu của John cũng có sự tranh chiến. Giống Mary, anh cũng bị lạm dụng từ bé. Bà mẹ độc đoán của anh luôn nói những lời độc địa và thường nói những lời gây tổn thương anh, chẳng hạn như : “John, mày là thằng hư, mày mà chả có làm được trò trống gì.”

John cố làm vừa lòng mẹ anh vì anh muốn có được sự chấp nhận của mẹ (điều mà đứa trẻ nào cũng muốn); nhưng anh càng cố gắng, anh càng phạm lỗi. Anh có thói quen hay lộn xộn, nên mẹ anh lúc nào cũng nói anh là thằng “đần độn”! Dĩ nhiên anh buồn xuôi vì anh càng cố làm hài lòng mẹ thì anh càng căng thẳng, và vì vậy anh bỏ ý định đó.

Hồi nhỏ anh cũng bị bạn bè khước từ. Chuyện này thì phần lớn ai trong chúng ta thỉnh thoảng đều trải qua trong đời, nhưng đối với John thì chuyện này làm anh tan nát vì anh đã bị chính mẹ anh khước từ.

Và có một cô gái mà anh quý mến thời trung học cũng bỏ anh để theo một cậu con trai khác. Dần dà tất cả những chuyện này chồng chất trong cuộc đời của John, và ma quỷ đã tấn công anh, xây lên những thành lũy trong đầu anh từ nhiều năm, nên John không còn đủ can đảm để làm việc gì ngoại trừ im lặng, nhút nhát và ẩn mình.

John là mẫu người thối chí, không muốn làm ồn ào. Suốt nhiều năm anh cứ mãi suy nghĩ những ý tưởng đại loại như : “Tâm sự với người khác cũng chẳng ích lợi gì; người ta đâu có nghe đâu. Nếu người muốn người ta chấp nhận người, người phải chiều theo những gì người ta muốn.”

Có đôi lần anh cố giải quyết vấn đề, nhưng rồi dường như rốt cuộc anh cũng buông xuôi, nên cuối cùng anh quyết định rằng đối diện sự thật cũng không tới đâu. Anh lý luận, “Rốt cuộc thì mình cũng thua nên sao mình lại khơi mào làm chi?”

CÂU TRẢ LỜI LÀ GÌ ?

Thần Chúa ngự trên Ta Vì Ngài đã xúc dầu cho Ta để truyền giảng Tin Mừng cho người nghèo khổ, Ngài đã sai Ta công bố cho kẻ bị tù được phóng thích, cho kẻ mù loà được sáng mắt, cho người bị áp bức được giải thoát, và công bố kỷ nguyên thi ân của Chúa.

LUCA 4:18,19

Giữa John và Mary có những vấn đề bất đồng như thế nên không lạ gì đời sống gia đình của họ cũng như thế. Hãy nhớ rằng tôi đã nói là có rất nhiều bất hoà trong gia đình họ. Sự bất hoà không phải lúc nào cũng nảy lửa. Nhiều khi, sự bất

hoà là một sự giận ngầm ngấm trong nhà mà ai cũng biết, nhưng không ai chịu xử lý. Không khí trong gia đình đó thật khùng khiếp, và ma quỷ rất thích chuyện này!

Chuyện gì sẽ xảy ra cho John, Mary và các con của họ? Họ có vượt qua được không? Họ là những cơ đốc nhân – nên thật xấu hổ khi chúng kiến hôn nhân họ bất hạnh và gia đình họ tan nát. Thật ra việc này tùy thuộc nơi họ. Giăng 8:31,32 sẽ là câu Kinh Thánh chìa khoá cho quyết định của họ. Nếu họ cứ học Lời Chúa, họ sẽ biết lẽ thật và làm theo lẽ thật sẽ giải phóng họ. Nhưng vợ chồng này phải đối diện với sự thật về họ và quá khứ của họ khi Chúa bày tỏ cho họ thấy.

Sự thật luôn được bày tỏ ra qua Lời Chúa; buồn thay, không phải lúc nào người ta cũng chấp nhận sự thật. Đối diện với những lỗi lầm và giải quyết nó là một tiến trình đau đớn. Nói chung, người ta thường biện minh cách ăn ở sai lầm của họ. Họ để cho quá khứ và lối sống tiêu cực ảnh hưởng đến quãng đời còn lại của họ.

Quá khứ của chúng ta giải thích lý do chúng ta đau khổ, nhưng chúng ta không dùng nó làm lời biện hộ để mãi sống trong sự trói buộc.

Không cần biện hộ vì Chúa Giê-su luôn sẵn sàng làm ứng nghiệm lời hứa của Ngài để giải phóng chúng ta. Ngài sẽ đồng đi với chúng ta đến đích vinh quang trong bất kỳ lĩnh vực nào nếu chúng ta bằng lòng đi suốt chặng đường với Ngài.

LỐI THOÁT

Chẳng có cơn cám dỗ nào đã chinh phục anh chị em mà vượt quá sức loài người. Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng thành tín, Ngài sẽ không để anh chị em bị cám dỗ quá sức mình, nhưng trong khi bị cám dỗ sẽ mở lối thoát để anh chị

em có thể chịu đựng được.

1CÔRINTHÔ 10:13

Tôi hy vọng bạn thấy được từ câu chuyện này cách satan lợi dụng những hoàn cảnh xảy ra trong cuộc đời chúng ta và xây lên những thành lũy trong đời sống chúng ta – cách nó gây chiến ngay ở chiến trường tâm trí. Nhưng tạ ơn Chúa, chúng ta có những vũ khí để phá đổ các thành lũy đó. Chúa không bỏ mặc chúng ta cũng không để chúng ta bất lực. 1Côrinhtô 10:13 hứa với chúng ta rằng Chúa sẽ không cho phép chúng ta bị cám dỗ quá sức chịu đựng, nhưng trong mọi cám dỗ, Ngài sẽ mở lối thoát cho chúng ta.

Ai trong chúng ta có thể là Mary hay John. Tôi đoán chắc rằng phần lớn chúng ta đều giống phần nào trong câu chuyện trên. Nan đề của cặp vợ chồng trên thuộc nội tâm - trong suy nghĩ và thái độ của họ. Cách cư xử bên ngoài chỉ là kết quả của đời sống nội tâm của họ. Satan biết rõ rằng nếu nó có thể kiểm soát tư tưởng của chúng ta, nó có thể kiểm soát hành động của chúng ta.

Bạn có lẽ có một số thành lũy trong đời sống bạn cần được phá đổ. Hãy để tôi khích lệ bạn lời này, “Đức Chúa Trời ở về phía bạn”. Có một cuộc chiến đang diễn ra, và tâm trí bạn là chiến trường. Nhưng tin mừng là Chúa đang đánh trận cùng phía với bạn.

Chương

2

Nhu Cầu Cấp Thiết

NHU CẦU CẤP THIẾT

Chỉ câu Kinh Thánh này thôi đủ cho chúng ta biết tầm quan trọng của việc suy nghĩ đúng đắn. Tư tưởng có sức mạnh, và theo tác giả sách Châm Ngôn, nó có khả năng sáng tạo. Nếu những suy nghĩ của chúng ta ảnh hưởng đến con người chúng ta thì chắc chắn chúng ta phải đặt việc nghĩ những ý tưởng đúng đắn là ưu tiên hàng đầu.

Vì như hần suy nghĩ trong lòng thế nào, thì hần quả như vậy . . .

CHÂM NGÔN 23:7

Tôi muốn nhấn mạnh với bạn về sự cần thiết phải có suy nghĩ hợp với Lời Đức Chúa Trời.

Bạn không thể sống đời sống tích cực mà lại có tâm trí tiêu cực.

TÂM TRÍ XÁC THỊTKHÁC TÂM TRÍ THÁNH LINH

Những kẻ sống theo xác thịt thì chú tâm về những điều của xác thịt, còn những người sống theo Thánh Linh thì chú tâm về những điều của Thánh Linh.

RÔMA 8:5

Kinh Thánh theo Bản Dịch Mới trong Rôma chương 8 dạy rằng nếu chúng ta “chú tâm” về những việc của xác thịt, chúng ta sẽ sống theo xác thịt. Nhưng nếu chúng ta “chú tâm” những việc của Thánh Linh, chúng ta sẽ sống theo Thánh Linh.

Hãy để tôi nói theo cách khác : nếu chúng ta nghĩ những ý tưởng xác thịt, sai trật, tiêu cực, chúng ta không thể sống

theo Thánh Linh. Điều này đồng nghĩa rằng một tâm trí được đổi mới, nghĩ giống Chúa là điều hết sức cần thiết để sống đời sống cơ đốc thành công.

Nhiều khi chúng ta mệt mỏi về một điều gì đó nên chúng ta không thấy cần phải để ý nó. Nhưng khi chúng ta nhận ra rằng việc này gây ra những vấn đề trầm trọng nếu phớt lờ thì chúng ta sẽ chuẩn bị và lo liệu vì chúng ta nhận thấy vấn đề này quan trọng.

Chẳng hạn, giả dụ ngân hàng gọi báo cho bạn biết tài khoản của bạn bị thâm 850 đô la. Lập tức bạn tìm cho ra lý do. Có lẽ trong khi tìm hiểu bạn phát hiện ra rằng bạn quên gửi tiền vào mà bạn tưởng là đã gửi rồi. Bạn vội đến ngân hàng gửi tiền vào để bạn không gặp rắc rối nữa.

Tôi muốn bạn hãy xem việc đổi mới tâm trí cũng như vậy.

Đời sống bạn có thể đang ở trong tình trạng rối bời do những năm tháng có những suy nghĩ sai trật. Nếu vậy thì điều quan trọng là bạn cần biết đời sống bạn sẽ không được chấn chỉnh cho đến khi tâm trí bạn được chấn chỉnh. Bạn phải xem lĩnh vực tâm trí là vô cùng cần thiết. Hãy nghiêm túc đối với việc phá đổ các thành lũy mà satan đã xây lên trong tâm trí bạn. Hãy dùng những vũ khí thuộc linh như Lời Chúa, ngợi khen và cầu nguyện.

BỞI THÁNH LINH

**Chẳng phải bởi quyền thế, cũng chẳng phải bởi năng lực,
nhưng bởi Thần Ta, CHÚA Vạn Quân phán.**

XACHARI 4:6

Một trong những nguồn giúp đỡ để có được sự tự do là xin Chúa cứu giúp và xin thường xuyên.

Một trong những vũ khí của bạn là cầu nguyện (cầu xin).

Bạn không thể vượt qua hoàn cảnh của bạn chỉ bởi quyết tâm của bạn. Bạn cần quyết tâm, nhưng hãy quyết tâm trong Thánh Linh, chứ không phải trong nỗ lực của xác thịt. Thánh Linh là Đấng Giúp Đỡ của bạn- hãy tìm kiếm sự giúp đỡ của Ngài. Hãy nương dựa vào Ngài. Bạn không thể làm một mình được.

NHU CẦU CẤP THIẾT

Suy nghĩ đúng đắn là nhu cầu cấp thiết đối với kẻ tin. Một nhu cầu cấp thiết là một điều gì đó quá quan trọng đến độ một người không thể sống nếu không có nó - như nhịp tim đập là quan yếu hay huyết áp là thiết yếu. Đây là những yếu tố mà không có thì không có sự sống.

Chúa nhấn mạnh lẽ thật này cho tôi nhiều năm trước đây liên quan đến sự tương giao cá nhân của tôi với Ngài trong sự cầu nguyện và Lời Chúa. Có một dạo tôi trải qua một thời gian kỷ luật khắt khe bản thân để làm các việc này cho đến khi Ngài chỉ cho tôi thấy rằng những điều này là vô cùng cần thiết. Cũng như sự sống thể xác của tôi tùy thuộc vào những tín hiệu của cơ thể thì sự sống thuộc linh của tôi cũng tùy thuộc vào việc thường xuyên để đủ thì giờ ở riêng với Chúa. Một khi tôi học biết thông công với Chúa là cần yếu thì tôi sẽ đặt nó làm ưu tiên trong đời sống tôi.

Cũng vậy, một khi tôi nhận biết rằng suy nghĩ đúng đắn là cần yếu cho một đời sống thành công, tôi sẽ nghiêm túc hơn về những gì tôi suy nghĩ, và chọn lựa suy nghĩ cách cẩn trọng.

NGHĨ SAO THÀNH VẬY

Trồng cây lành thì được quả lành, trồng cây độc thì được quả độc. Nhờ xem quả mà biết cây.

MATTHI 12:33

Kinh Thánh nói xem trái thì biết cây.

Điều này cũng đúng trong đời sống chúng ta. Những tư tưởng cũng sinh ra trái. Nghĩ những tư tưởng tốt đẹp, thì trái trong đời sống bạn sẽ tốt đẹp. Nghĩ những tư tưởng xấu xa thì trái trong đời sống sẽ xấu xa.

Thật ra, bạn xem thấy thái độ của một người thì bạn sẽ biết suy nghĩ nào lẩn lút trong đời sống người đó. Một người dịu dàng, tử tế không nghĩ những tư tưởng đê tiện, hận thù. Tương tự, một người tội lỗi không nghĩ những tư tưởng tốt đẹp, yêu thương.

Hãy nhớ Châm Ngôn 23:7 và để cho câu Kinh Thánh này tạo ảnh hưởng trên đời sống bạn: bạn nghĩ trong lòng sao thì bạn sẽ thể ấy. Nhưng tôi thường nói, “Tâm trí bạn dẫn bạn đi đâu thì bạn sẽ đi theo đó.”

Chương

3

Đừng Bỏ Cuộc

Đừng Bỏ Cuộc

Dù tình trạng của đời sống và suy nghĩ của bạn như thế nào, cũng đừng bỏ cuộc! Hãy chiếm lại lãnh thổ mà ma quỷ đã cướp của bạn. Nếu cần, hãy giành lại từng “tấc đất” một, cũng hãy luôn nương nhờ ân sủng của Chúa, chứ không phải khả năng của bạn để có được những kết quả mong muốn.

Chớ nản chí trong việc làm điều lành, vì nếu không chừa mảng thì đến đúng kỳ chúng ta sẽ gặt.

GA-LA-TI 6:9

Trong Galati 6:9 sứ đồ Phaolô khích lệ chúng ta cứ tiếp tục! Đừng bỏ cuộc! Đừng có tinh thần “hủ bại”! Đức Chúa Trời tìm kiếm những con người đi với Ngài tới cùng.

TRẢI NGHIỆM QUA

Khi người đi qua các dòng nước, Ta sẽ ở với người. Khi người vượt qua các sông, nước sẽ không cuốn trôi người. Khi người qua lửa, người sẽ không bị cháy; ngọn lửa sẽ không thiêu đốt người.

ÊSAI 43:2

Dù bạn đang đối diện hay trải nghiệm bất cứ chuyện gì đi nữa, tôi muốn khích lệ bạn hãy vượt qua mà đừng bỏ cuộc!

Habacúc 3:19 nói rằng cách để chúng ta có đôi chân như con nai (nai là một con vật leo núi rất nhanh) là “cho đôi chân này lạnh lẽo tựa chân nai, và dẫn tôi đi trên đỉnh núi cao vời.” (BCG)

Cách Chúa giúp chúng ta tăng trưởng thuộc linh là Ngài ở với chúng ta để thêm sức và khích lệ chúng ta “tiếp tục” trong những lúc khó khăn.

Rất dễ để bỏ cuộc nhưng cần đức tin để vượt qua gian khó.

QUYỀN CHỌN LỰA THUỘC VỀ BẠN!

Hôm nay tôi kêu gọi trời đất làm chứng cho tôi rằng tôi đã mời anh chị em chọn lựa giữa sự sống hoặc sự chết, giữa phước lành hoặc rủa sả. Hãy chọn sự sống, để anh chị em và con cháu anh chị em được sống

PHỤC TRUYỀN 30:19

Có hàng ngàn hàng vạn tư tưởng đến với chúng ta mỗi ngày. Tâm trí chúng ta phải được đổi mới để bước theo Thánh Linh mà không theo xác thịt. Tâm trí xác thịt (thế gian, phàm tục) tự do hoành hành đến độ chúng ta không cần cố gắng nhiều để nghĩ những suy nghĩ sai trật.

Ngược lại, chúng ta nhắm mục đích chọn suy nghĩ đúng. Sau khi chúng ta quyết định nghĩ như Chúa nghĩ, thì chúng ta cần phải chọn và cứ chọn những suy nghĩ đúng.

Khi chúng ta bắt đầu cảm thấy cuộc chiến tâm trí quá khó khăn và chúng ta không thể thắng nổi thì đó là lúc chúng ta phải đập đổ những suy nghĩ như thế và chọn suy nghĩ rằng chúng ta sẽ thành công! Chúng ta không chỉ chọn nghĩ rằng chúng ta thành công mà chúng ta cũng quyết định không bỏ cuộc! Khi bị dồn dập bởi những suy nghĩ nghi ngờ và sợ hãi, chúng ta phải đứng vững và nói ra, “Tôi sẽ không hề bỏ cuộc! Chúa ở về phía tôi, Ngài yêu thương tôi, và Ngài đang giúp tôi!”

Bạn và tôi có nhiều sự chọn lựa suốt cả quãng đời. Trong Phục Truyền 30:19 Chúa bảo dân sự Ngài rằng Ngài đặt trước mặt họ sự sống và sự chết và khuyên họ hãy chọn sự sống. Và trong Châm ngôn 18:21 chúng ta được dạy rằng “Sống chết ở trong tay của lưỡi; kẻ nào yêu mến nó sẽ ăn bông trái của nó.”

Tư tưởng của chúng ta sẽ thành lời nói của chúng ta. Vì thế, điều hết sức quan trọng là chúng ta chọn những tư tưởng tạo ra sự sống. Khi chúng ta làm thế, chúng ta nói ra những lời nói đúng đắn.

ĐỪNG BỎ CUỘC!

Khi mà cuộc chiến dường như bất tận và bạn nghĩ là bạn sẽ không thắng được, hãy nhớ rằng bạn phải “cài đặt” lại chương trình cho tâm trí xác thịt, thế gian để nghĩ như Chúa nghĩ.

Không thể nào thắng được chăng? *Thắng được!*

Khó khăn ư? *Vâng có!*

Hãy nghĩ rằng bạn có Chúa ở về phe bạn. Tôi tin rằng Ngài là “Đấng lập trình vi tính” thượng thặng nhất. (Tâm trí bạn giống như máy vi tính mà có cả một đồng rác rưởi được cài đặt trong đó). Chúa sẽ “dọn rác” cho bạn nếu bạn mời Ngài kiểm soát những suy nghĩ của bạn. Ngài đang “viết lại chương trình” cho tâm trí bạn. Cứ tiếp tục hợp tác với Ngài – và *đừng bỏ cuộc!*

Chắc chắn là việc này phải mất thời gian và cũng không dễ dàng đâu, nhưng bạn đang đi đúng hướng nếu bạn chọn lối suy nghĩ của Chúa. Bạn sẽ dành thời gian hành động để cải thiện chứ không thể sống mãi một cuộc đời rối ren.

VÀO CHIẾM LẤY!

CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng ta có phán dạy chúng ta tại Hô-rêp: Các người ở tại núi này đã khá lâu. Hãy nhớ trại và tiến vào đồi núi của dân A-mô-rít . . . Ta đã ban cho các người tất cả các vùng đó. Cứ tiến vào chiếm lấy tất cả

đất đai CHÚA đã thề hứa ban cho tổ tiên các người là Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp và cho dòng dõi của họ.

PHỤC TRUYỀN 1:6-8

Trong Phục Truyền 1:2, Môise chỉ cho dân Y-sơ-ra-ên thấy hành trình đến biên giới xứ Canaan (xứ hứa) chỉ mất mười một ngày, tuy nhiên họ đã mất bốn mươi năm mới tới đó được. Rồi trong câu 6, ông cho họ biết, “Chúa phán với chúng ta, ‘Các người đã ở núi này quá lâu rồi.’”

Bạn có ở quá lâu trên một “hòn núi” nào đó chưa? Bạn có mất bốn mươi năm để đi một hành trình mười một ngày không ?

Trong đời sống tôi, rốt cuộc tôi nhận ra rằng tôi không đi đến đâu được. *Trước đây tôi là một cơ đốc nhân thất bại.* Như cặp vợ chồng Mary và John, tôi suy nghĩ nhiều điều sai trật và những thành lũy trong tâm trí tôi được xây lên trong nhiều năm. Ma quỷ đã nói dối với tôi, và tôi cũng tin nó. Vì thế, tôi đã sống trong sự lừa dối.

Tôi đã ở trên “hòn núi” này quá lâu. Tôi đã phí bốn mươi năm rông rã đi một hành trình mà lẽ ra ít tốn thời gian nếu tôi biết lẽ thật của Lời Chúa.

Chúa đã chỉ cho tôi thấy rằng dân Y-sơ-ra-ên cứ ở trong đồng hoang vì họ nghĩ lối “suy nghĩ đồng vắng” – lối suy nghĩ sai lầm mà đã trói buộc họ. Chúng ta sẽ bàn đến đề tài này ở chương sau, nhưng giờ thì cho phép tôi khuyên bạn hãy có một quyết định dứt khoát là bạn sẽ đổi mới tâm trí và học chọn suy nghĩ chín chắn. Hãy quyết định rằng bạn sẽ không bỏ cuộc và buông xuôi cho đến khi bạn chiến thắng hoàn toàn và chiếm được cơ nghiệp hợp pháp của bạn.

Chương

4

Lần Lần

Chuyện đổi mới tâm trí xảy ra lần lần nên ta đừng nản lòng nếu thấy tiến triển hơi chậm.

Ngay trước khi bước vào xứ hứa, Chúa bảo dân Y-sơ-ra-ên rằng Ngài sẽ đuổi kẻ thù của họ lần lần e “các thú rừng” sinh sôi nảy nở quanh họ.

Tôi tin sự kiêu ngạo là “con thú” gặm nhấm chúng ta nếu chúng ta được thả cho tự do quá nhiều và quá vội. Tốt thì có được tự do từng hồi từng lúc trong một lĩnh vực nào đó. Như thế thì chúng ta có thêm tự do nữa; chúng ta mới nhận ra sự tự do là món quà của Chúa chứ không phải một điều gì đó mà do nỗ lực của chúng ta mới có được.

CHÚA, Đức Chúa Trời anh chị em sẽ lần lần đánh đuổi các dân tộc ấy trước mắt anh chị em. Ngài không cho phép anh chị em diệt tất cả các dân tộc ấy cùng một lúc, vì nếu làm vậy các thú rừng sẽ sinh sôi nảy nở xung quanh anh chị em.

PHỤC TRUYỀN 7:22

KHỔ TRƯỚC SỬNG SAU

Và Đức Chúa Trời của mọi ân sủng, là Đấng đã gọi anh chị em vào vinh quang đời đời của Ngài trong Chúa Cứu Thế, sau khi anh chị em chịu khổ ít lâu, chính Ngài sẽ phục hồi, làm cho vững, thêm sức và thiết lập anh chị em.

1PHIÊRÔ 5:10

Tại sao chúng ta phải chịu khổ “ít lâu”? Tôi tin rằng từ lúc chúng ta biết chúng ta gặp vấn đề cho đến lúc Chúa giải cứu chúng ta, chúng ta cũng chịu khổ điều gì đó, nhưng chúng ta hãy vui mừng hơn nữa đến khi có được tự do. Khi chúng ta cố tự mình làm rồi thất bại và nhận ra rằng chúng ta phải chờ đợi Ngài, lòng chúng ta tuôn tràn lời tạ ơn và ngợi khen khi

Ngài dấy lên và làm những gì mà chúng ta không tự mình làm được.

KHÔNG CÓ SỰ LÊN ÁN

Vậy bây giờ không còn sự đoán phạt đối với những người ở trong Chúa Cứu Thế Giê-su.

RÔMA 8:1

Đừng chấp nhận sự lên án khi bạn trải qua những tháng ngày thất bại. Hãy đứng dậy, giữ bụi và làm lại. Khi một đứa bé tập đi, nó té nhiều lần trước khi nó tự tin là nó đi được. Tuy nhiên, có một điều đáng yêu nơi đứa bé là dù nó khóc một hồi sau khi té nhưng lúc nào nó cũng đứng dậy đi tiếp.

Ma quỷ cố hết sức để ngăn chặn bạn trong lĩnh vực đổi mới tâm trí. Nó biết nó không còn kiểm soát bạn nữa một khi bạn học để chọn có những suy nghĩ đúng đắn và khước từ những suy nghĩ sai lầm. Nó cố gắng ngăn chặn bạn qua sự nản lòng và sự lên án.

Khi sự lên án xuất hiện, hãy dùng “vũ khí Lời Chúa”. Hãy trích Rôma 8:1, nhắc satan và nhắc chính bạn rằng bạn không bước theo xác thịt mà theo Thánh Linh. Bước theo xác thịt là dựa vào bản thân; còn bước theo Thánh Linh là nương nhờ nơi Chúa.

Khi bạn thất bại (và bạn sẽ thất bại), điều này không có nghĩa là bạn là người thất bại. Thất bại chỉ đơn giản có nghĩa là bạn không làm đúng hết. Chúng ta thấy đều phải chấp nhận sự thật là song song với những điểm mạnh thì chúng ta cũng có những điểm yếu. Hãy để Chúa là điểm mạnh cho điểm yếu của bạn.

Tôi xin nói lại : đừng chấp nhận sự lên án (sự định tội). Sự toàn thắng sẽ đến, chỉ có điều là nó cần thời gian bởi vì nó sẽ đến “dần dần.”

ĐỪNG NẢN LÒNG

Hỡi linh hồn ta, tại sao người chán nản và lo lắng trong mình ta? Hãy hy vọng nơi Đức Chúa Trời. Vì ta sẽ còn ca ngợi Ngài, Ngài là Đấng cứu rỗi và Đức Chúa Trời hằng giúp đỡ ta.

THI THIÊN 42:5

Nản lòng triệt tiêu niềm hy vọng, nên lẽ tự nhiên là ma quỷ luôn tìm cách làm chúng ta nản lòng. Nếu không có hy vọng, chúng ta sẽ bỏ cuộc. Đây là điều ma quỷ muốn chúng ta làm. Kinh Thánh nhiều lần bảo chúng ta chớ nản lòng hay đừng thối lui. Chúa biết rằng chúng ta sẽ không đạt đến sự chiến thắng nếu chúng ta nản lòng, nên Ngài luôn khích lệ chúng ta khi chúng ta bắt đầu làm một việc nào đó bằng những lời như, “Đừng nản lòng”. Chúa muốn chúng ta được khích lệ, chứ không nản lòng.

Khi nản lòng hay kết án tìm cách áp đảo bạn, hãy tra xét nếp sống suy nghĩ của bạn. Bạn thường nghĩ những suy nghĩ gì? Có phải là những suy nghĩ như thế này không?

“Mình sẽ thất bại; việc này quá khó. Mình lúc nào cũng làm hỏng việc, luôn luôn là vậy, không có thay đổi gì cả. Mình đoán chắc là người khác đối mới tâm trí không khó khăn như mình. Mình chắc buông xuôi mất. Mình ngán ngẩm không muốn cố gắng nữa. Mình đã cầu nguyện, mà dường như Chúa không nghe. Có lẽ Ngài không đáp lời mình vì Ngài quá thất vọng cách cư xử của mình.”

Nếu đây là những điều bạn nghĩ thì bạn rơi vào sự nản lòng hay sống bị lên án là phải rồi. Hãy nhớ rằng bạn nghĩ sao thì bạn thành vậy. Suy nghĩ nản lòng, bạn sẽ nản lòng. Suy nghĩ bị lên án, bạn sẽ bị lên án. Hãy đổi mới tư duy và hãy được tự do!

Thay vì nghĩ tiêu cực, hãy nghĩ như vậy:

“Thôi được, mọi thứ diễn tiến hơi chậm, nhưng cảm tạ Chúa, mình cũng có vài tiến bộ. Mình rất vui là mình đang đi đúng con đường dẫn mình đến sự tự do. Hôm qua mình có một ngày không vui. Mình đã chọn suy nghĩ sai lầm suốt ngày hôm qua. Chúa ơi, xin tha tội con và giúp con cứ “cứ tiến bước.” Mình đã mắc sai lầm nhưng ít ra thì có một sai lầm mà mình không tái phạm. Hôm nay là một ngày mới. Chúa ơi, Ngài yêu con. Mỗi buổi sáng lòng thương xót của Ngài lại mới.

“Con không chấp nhận nản lòng. Con không để bị lên án. Cha ơi, Kinh Thánh nói Ngài không lên án con. Ngài đã sai Chúa Giê-su đến chết cho con. Con sẽ ổn thôi - hôm nay là một ngày phước hạnh. Ngài giúp con chọn những suy nghĩ đúng đắn hôm nay.”

Tôi chắc là bạn cảm nhận bạn đã chiến thắng khi có suy nghĩ vui vẻ, tích cực như Chúa nghĩ.

Chúng ta thích mọi sự xảy ra liền. Chúng ta có bông trái kiên nhẫn trong lòng nhưng nó cần biểu lộ ra ngoài. Nhiều khi Chúa cần thời gian để giải cứu chúng ta hoàn toàn. Ngài dùng thời kỳ chờ đợi khó khăn để kéo giãn đức tin chúng ta và để tính kiên nhẫn làm xong việc của nó (Gia-cơ 1:4). Thời điểm của Chúa là sít sao. Ngài không hề trễ.

Đây là một cách nghĩ tích cực khác, “Tôi tin cậy Chúa. Tôi tin Ngài đang hành động trong tôi cho dù tôi cảm thấy như thế nào hay hoàn cảnh có ra sao. Chúa đã bắt đầu làm việc lành trong tôi thì Ngài sẽ làm xong.” (Philíp 2:13; 1:6)

Làm như thế, bạn mới có thể dùng vũ khí của Lời Chúa để phá đổ các thành lũy. Tôi khuyên bạn không chỉ quyết định nghĩ những suy nghĩ đúng mà bạn nên đi thêm một dặm nữa là nói hay công bố lớn tiếng ra những lời này.

Hãy nhớ rằng Chúa sẽ giải cứu bạn lần lần, nên đừng nản lòng và cũng đừng cảm thấy bị lên án nếu bạn phạm sai lầm.

Hãy kiên nhẫn với bản thân!

Chương

5

Suy Nghĩ Tích Cực

Suy Nghĩ Tích Cực

Tâm trí tích cực sản sinh ra đời sống tích cực. Tâm trí tiêu cực sản sinh ra đời sống tiêu cực. Suy nghĩ tích cực luôn luôn đầy đặn niềm hy vọng và đức tin. Suy nghĩ tiêu cực luôn luôn đầy đặn nỗi sợ hãi và nghi ngờ.

Con sẽ được như điều mình tin.

MATTHI 8:13

Một số người sợ không dám hy vọng vì họ đã bị thương tổn quá nhiều trong cuộc sống. Họ có quá nhiều nỗi thất vọng, họ nghĩ họ không thể đối diện với nỗi đau nào khác nữa. Nên họ không muốn hy vọng nữa e họ sẽ thất vọng chẳng.

Kiểu né tránh hy vọng như thế là một cách bao che những tổn thương. Thất vọng có gây tổn thương thật! Nên thay vì bị tổn thương nữa, nhiều người không dám hy vọng nữa hay không dám tin rằng những điều tốt đẹp sẽ đến với họ. Lối hành xử này tạo nên một lối sống tiêu cực. Đối với họ, mọi thứ trên đời đều trở nên tiêu cực bởi vì suy nghĩ của họ là tiêu cực rồi. Hãy nhớ Châm Ngôn 23:7 : *“Vì hấn nghĩ trong lòng thế nào thì hấn quả thế ấy.”*

Nhiều năm trước tôi rất là tiêu cực. Tôi cứ luôn nói rằng nếu tôi nghĩ trong đầu cùng lúc hai suy nghĩ tích cực thì tôi sẽ tê tái cả người. Triết lý sống của tôi lúc đó như vậy: “Đừng mong điều gì tốt đẹp xảy ra, thì bạn sẽ không thất vọng khi nó không xảy ra.”

Tôi gặp phải rất nhiều thất vọng trong đời - nhiều tổn thất xảy đến cho tôi - đến nỗi tôi không dám tin điều gì tốt đẹp có thể xảy ra. Tôi có cái nhìn hết sức tiêu cực về mọi việc. Bởi vì suy nghĩ của tôi toàn là tiêu cực, nên miệng tôi

cũng nói toàn lời tiêu cực và đời sống tôi cũng tiêu cực không kém.

Khi tôi bắt đầu thật sự học hỏi Lời Chúa và tin cậy Chúa phục hồi, một trong những điều đầu tiên tôi nhận ra là lối sống tiêu cực phải ra đi.

Trong Mathiơ 8:13 Chúa Giê-su cho chúng ta biết việc xảy ra theo như chúng ta tin. Bản Dịch Mới dịch, “. . . con sẽ được theo điều mình tin”. Mọi việc tôi tin đều tiêu cực nên lẽ tự nhiên nhiều điều tiêu cực xảy ra cho tôi.

Điều này không có nghĩa là bạn và tôi nghĩ gì thì sẽ nhận được nấy. Chúa có một kế hoạch toàn hảo cho mỗi chúng ta, và chúng ta không thể kiểm soát Ngài bằng những suy nghĩ và lời nói của chúng ta. Nhưng, chúng ta phải nghĩ và nói hợp với ý muốn và chương trình của Ngài dành cho chúng ta.

Đến đây nếu bạn không biết gì về ý muốn của Chúa dành cho bạn, thì ít ra hãy bắt đầu suy nghĩ, “Con không biết kế hoạch của Chúa, nhưng con biết Ngài yêu con. Bất cứ điều gì Ngài làm đều tốt đẹp cả và con sẽ được phước.”

Hãy bắt đầu suy nghĩ tích cực về cuộc đời bạn.

Hãy thực hành sống tích cực trong mỗi hoàn cảnh phát sinh. Ngay cả lúc này đây cho dù nhiều điều không hay xảy ra trong cuộc đời bạn, hãy mong đợi Chúa đem bạn ra khỏi, như Ngài đã hứa trong Lời Ngài.

MỌI SỰ ĐỀU MANG LẠI ÍCH LỢI

Chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu kính Đức Chúa Trời, tức là những người được kêu gọi theo mục đích của Ngài.

RÔMA 8:28

Câu Kinh Thánh này không nói mọi sự đều ích lợi, mà nói mọi sự mang lại ích lợi.

Giả thử bạn định đi mua sắm. Bạn ngồi vào xe hơi nhưng xe không nổ. Có hai cách để bạn nhìn hoàn cảnh này. Bạn có thể nói, “Tôi biết mà! Lúc nào cũng vậy. Mỗi khi tôi muốn làm việc gì là thất bại việc đó. Tôi đoán đi mua đồ lần này rốt cuộc không xong; dự định của tôi lúc nào cũng gặp trắc trở.” Hay bạn có thể nói, “Tôi muốn đi mua đồ nhưng dường như tôi không đi được bây giờ. Tôi sẽ đi sau khi sửa xe xong. Trong khi chờ, tôi tin việc thay đổi dự tính sẽ mang lại ích lợi cho tôi. Có lẽ vì một số lý do tôi cần phải ở nhà hôm nay, nên tôi sẽ vui vẻ ngay lúc này.”

Trong Rôma 12:16 (AMP) sứ đồ Phao-lô bảo chúng ta hãy sẵn sàng thích nghi bản thân với mọi người và mọi việc. Ý ở đây là chúng ta phải học để trở thành hạng người lên kế hoạch nhưng không thất vọng nếu kế hoạch đó không thành.

Mới đây tôi có một cơ hội tuyệt vời để thực hành nguyên tắc này. Nhà tôi là Dave và tôi ở tại Lake Worth, bang Florida. Chúng tôi chia sẻ Lời Chúa ở đó ba ngày và chúng tôi thu xếp hành lý và chuẩn bị ra phi trường để về nhà. Tôi tính mặc quần áo bình thường và mang dép để tôi đi máy bay cho thoải mái.

Tôi thay đồ nhưng không tìm thấy bộ đồ. Chúng tôi tìm khắp nơi và cuối cùng thấy nó rớt dưới đáy tủ đồ. Bộ đồ bị tuột móc và bị nhăn nhúm. Chúng tôi có đem theo bàn ủi hơi nước, và tôi cố ủi bộ đồ cho thẳng. Tôi mặc vào nhưng thấy không được. Chọn lựa duy nhất của tôi là phải bận váy và mang giày cao gót.

Tôi có cảm giác bực mình trong hoàn cảnh này. Bạn thấy đó, khi nào chúng ta không có được điều như ý muốn, cảm xúc chúng ta nổi lên và chúng ta tự thương hại mình và có thái độ tiêu cực. Tôi nhận ra ngay là tôi phải chọn thôi. Tôi

có thể bực mình vì sự việc không xảy ra theo ý tôi muốn, hay là tôi học thích ứng với hoàn cảnh và vui vẻ bay chuyển bay về nhà.

Ngay cả một người sống tích cực cũng không phải lúc nào mọi chuyện xảy ra theo ý muốn. Nhưng người tích cực đi đến quyết định là sẽ vui vẻ bất kể chuyện gì xảy ra. Người tiêu cực không vui hưởng gì cả.

Một người tiêu cực khó mà gắn gũi được. Người đó đưa ra dự báo ảm đạm về mọi việc. Có một sự nặng nề về người đó. Người đó là người hay phàn nàn, hay than phiền và hay bắt lỗi. Cho dù có biết bao nhiêu điều tốt đẹp xảy ra, người ấy luôn nhìn thấy lỗi lầm tiềm ẩn.

Khi tôi còn sống trong những tháng ngày theo lối sống tiêu cực, tôi bước vào một nhà nọ mới vừa trang trí, thay vì ngắm nhìn và khen ngợi cảnh quan chung quanh thì tôi lại thấy bên góc tường kia giấy dán bị hở hay có vết bẩn trên cửa sổ. Tôi vui mừng là Chúa Giê-su đã giải phóng tôi để tôi vui hưởng những điều tốt đẹp trong cuộc sống! Bây giờ tôi thấy thoải mái để tin tưởng với niềm hy vọng và đức tin trong Ngài và thế là những điều tồi tệ hoá ra lại tốt đẹp.

Nếu bạn là một người tiêu cực, xin đừng cảm thấy bị lên án! Sự lên án là tiêu cực. Tôi chia sẻ những điều này để bạn nhận ra nan đề sống tiêu cực của bạn và bắt đầu tin cậy Chúa phục hồi bạn, chứ không phải khiến bạn trở nên tiêu cực về lối sống tiêu cực của bạn.

Con đường đến tự do bắt đầu khi chúng ta đối diện nan đề mà không biện hộ. Tôi biết chắc là nếu bạn là một người tiêu cực thì có lý do của nó - luôn luôn có lý do đằng sau nó. Nhưng hãy nhớ rằng là cơ đốc nhân hiện nay bạn là một con người mới theo như Kinh Thánh nói.

MỘT NGÀY MỚI!

Vì vậy nếu ai ở trong Chúa Cứu Thế, người ấy là một sinh vật mới; những điều cũ đã qua đi, kìa mọi sự đều trở nên mới.

2 CÔRINHTÔ 5:17

Là một “tạo vật mới”, bạn không cần phải để cho những chuyện quá khứ xảy ra cho bạn cứ ảnh hưởng đời sống mới của bạn trong Chúa. Bạn là một tạo vật mới có sự sống mới ở trong Chúa. Bạn có thể có tâm trí được đổi mới theo Lời Chúa. Nhiều điều tốt đẹp sẽ xảy ra cho bạn.

Hãy vui mừng! Hôm nay là một ngày mới!

CÔNG VIỆC CỦA THÁNH LINH

Nhưng Ta bảo các con sự thật này: Ta ra đi là ích lợi cho các con, vì nếu Ta không đi thì Đấng Phù Hộ sẽ không đến cùng các con. Nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ phái Ngài đến cùng các con. Khi đến, Ngài sẽ làm thế gian nhận thức về tội lỗi, về lẽ công chính và về sự định tội:

GIĂNG 16:7,8

Cái khó khăn để được giải cứu khỏi lối sống tiêu cực là đối diện với sự thật và thú nhận, “Tôi là người tiêu cực và tôi muốn thay đổi. Tôi không thể tự mình thay đổi, nhưng tôi tin Chúa sẽ thay đổi tôi đang khi tôi tin cậy Ngài. Tôi biết việc này cần thời gian, và tôi sẽ khích lệ bản thân. Đức Chúa Trời đã bắt đầu làm việc lành trong tôi, và Ngài sẽ làm trọn.” (Philíp 1:6).

Hãy xin Thánh Linh thuyết phục bạn mỗi khi bạn bắt đầu trở nên tiêu cực. Đó là phần việc của Ngài. Giăng 16:7,8 dạy chúng ta rằng Thánh Linh sẽ thuyết phục chúng ta về tội lỗi và về sự công chính. Khi sự thuyết phục đến, hãy xin Chúa giúp bạn. Đừng nghĩ là bạn có thể tự xoay sở việc này được. Hãy nương dựa nơi Ngài.

Dù trước đây tôi rất tiêu cực, Chúa cho tôi biết rằng nếu tôi tin cậy nơi Ngài, Ngài sẽ khiến tôi trở nên rất tích cực. Tôi cũng gặp khó khăn để cố giữ tâm trí tôi có lối suy nghĩ tích cực. Bây giờ thì tôi không chịu nổi cái lối sống tiêu cực. Việc này giống như một người hút thuốc lá. Nhiều khi người trước đây hút mà bây giờ không còn hút nữa họ sẽ thấy khó chịu với khói thuốc. Tôi cũng giống như vậy. Tôi đã hút thuốc nhiều năm, nhưng sau khi tôi bỏ thuốc, tôi không chịu nổi mùi khói thuốc.

Tôi cũng thấy khó chịu về lối sống tiêu cực. Trước đây tôi là người rất tiêu cực. Bây giờ tôi không chịu nổi lối sống tiêu cực. Tôi thật sự đề kháng nó. Tôi nghĩ là tôi đã chứng kiến rất nhiều sự thay đổi tốt đẹp trong đời sống tôi từ khi tôi được giải cứu khỏi tâm trí tiêu cực nên bây giờ tôi đề kháng với bất kỳ thứ gì tiêu cực.

Tôi nói thật đấy, và tôi khích lệ bạn hãy làm tương tự. Nếu bạn bệnh, đừng nói, “Tôi không bệnh,” bởi vì nói vậy thì không đúng, nhưng bạn có thể nói, “Tôi tin Chúa chữa lành tôi.” Bạn không cần phải nói, “Có lẽ tôi sẽ bệnh nặng và phải vào bệnh viện thôi;” thay vào đó, bạn có thể nói, “Quyền năng chữa bệnh của Chúa đang tác động trong tôi ngay bây giờ, và tôi tin tôi sẽ lành.”

Thật không khôn ngoan khi chối bỏ thực tế; tuy nhiên nếu thực tế mà tiêu cực thì chúng ta vẫn duy trì thái độ tích cực đối với thực tế đó. Hãy luôn luôn có một tâm trí sẵn sàng đối phó với bất kỳ việc gì xảy ra, tin rằng Chúa sẽ khiến mọi sự mang lại ích lợi cho bạn.

TÂM TRÍ SẴN SÀNG

Những người Do-thái này sẵn lòng nghe đạo hơn những người Do-thái ở Tê-sa-lô-ni-ca. Người Bê-rê sốt sắng nghe Phao-lô và Si-la giảng, và nghiên cứu Thánh Kinh mỗi

ngày để xem lời giảng có đúng không.

CÔNG VỤ 17:11 – BPT

Kinh Thánh nói chúng ta phải có tâm trí sẵn sàng. Điều này có nghĩa là chúng ta phải có tâm trí mở ra với ý muốn của Chúa dành cho chúng ta, dù bất cứ chuyện gì xảy ra.

Chẳng hạn, mới đây một thiếu nữ mà tôi quen biết trải qua đau buồn vì huỷ cuộc hứa hôn. Cô và chàng thanh niên nọ cầu nguyện để tìm xem Chúa có muốn họ tiếp tục hẹn hò không, dù cả hai quyết định không tiến đến hôn nhân lúc đó. Cô này muốn mối quan hệ tiếp tục nên cô hy vọng và tin rằng cậu kia cũng sẽ gọi điện và cảm nhận như thế.

Tôi đã khuyên cô hãy có một “tâm trí sẵn sàng” trừ khi sự việc không diễn ra theo cách đó. Cô nói, “Nói vậy thì tiêu cực quá?”

Tôi nói, “Không có tiêu cực đâu.”

Lối sống tiêu cực sẽ nghĩ, “Cuộc đời tôi sẽ chấm dứt, không ai muốn lấy tôi nữa. Tôi thất bại, nên bây giờ tôi sẽ khổ suốt đời!”

Thái độ tích cực sẽ nói : “Tôi thật buồn vì chuyện này xảy ra, nhưng tôi sẽ tin cậy Chúa. Tôi hy vọng bạn trai tôi và tôi vẫn cứ quen nhau. Tôi sẽ cầu xin Chúa và tin rằng mối quan hệ của chúng tôi hàn gắn lại; nhưng hơn thế nữa, tôi muốn sống theo ý chỉ trọn vẹn của Chúa. Nếu sự việc không xảy ra theo cách tôi muốn, tôi vẫn sống nổi, bởi có Chúa Giê-su sống trong tôi. Có thể có khó chịu một thời gian, nhưng tôi tin cậy Chúa. Tôi tin rằng cuối cùng mọi sự sẽ mang lại điều tốt nhất.”

Đối diện với sự thật là thế này : có tâm trí sẵn sàng mà vẫn luôn tích cực.

Đây chính là điều mà tôi cho là thái độ lành mạnh, quân bình.

SỨC MẠNH HY VỌNG

Người vẫn tin trong hy vọng dù không còn gì để hy vọng, nên người trở thành cha của nhiều dân tộc như lời đã phán: “Đòng dôi người sẽ như thế;” người không giảm sút đức tin khi thấy thân thể mình cũng như bà Sa-ra như đã chết, vì người đã gần một trăm tuổi; người không vì lòng vô tín mà nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng được mạnh mẽ trong đức tin tôn vinh Đức Chúa Trời.

RÔMA 4:18-20

Nhà tôi và tôi tin rằng chức vụ của chúng tôi cho Thân Thể Chúa phát triển hàng năm. Chúng tôi luôn muốn đem phước cho nhiều người. Nhưng chúng tôi cũng nhận biết rằng nếu Chúa thay đổi kế hoạch và nếu kết thúc một năm mà chúng tôi vẫn không phát triển gì (mọi sự vẫn không tiến triển như lúc ban đầu), thì chúng tôi không để cho tình hình đó cướp mất niềm vui của mình.

Chúng tôi tin cậy Chúa làm nhiều điều, nhưng trên hết mọi sự, chúng tôi tin nơi Chúa. Chính Ngài là Giê-su. Không phải lúc nào chúng tôi cũng biết chuyện gì sẽ xảy ra nhưng chúng tôi biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích lợi cho chúng tôi!

Chúng ta càng sống tích cực bao nhiêu thì chúng ta càng ở trong dòng chảy của Chúa bấy nhiêu. Đức Chúa Trời chắc chắn là tích cực rồi, và để hoà nhịp với Ngài, chúng ta phải tích cực.

Có lẽ bạn đang đối diện với nghịch cảnh. Bạn có lẽ suy nghĩ, “Bà Joyce ơi, nếu bà biết hoàn cảnh của tôi, bà sẽ không mong tôi tích cực đâu.”

Tôi khích lệ bạn hãy đọc lại Rôma 8:18-20. Đoạn Kinh Thánh này nói Áp-ra-ham, sau khi đánh giá tình hình (ông không phủ nhận sự thật), xét thấy thân thể ông đã tàn tạ (dù tạm thời mà thôi) và vợ ông là Sa-ra không còn khả năng sinh sản. Dù không còn lý do gì để hy vọng, ông vẫn hy vọng

bởi đức tin.

Áp-ra-ham vô cùng tích cực về một hoàn cảnh hết sức tiêu cực!

Hêbơơ 6:19 cho biết hy vọng là cái neo của linh hồn. Hy vọng là sức mạnh giữ chúng ta kiên định trong lúc thử thách. Đừng thôi hy vọng. Nếu bạn thôi, bạn sẽ sống khốn khổ. Nếu bạn đang sống khốn khổ vì không có hy vọng gì, hãy bắt đầu hy vọng. Đừng sợ. Tôi không hứa với bạn là mọi thứ sẽ luôn luôn xảy ra y như cách bạn muốn. Tôi không thể hứa rằng bạn sẽ không bao giờ thất vọng. Nhưng ngay cả trong những lúc thất vọng, nếu nó đến, bạn cũng có thể hy vọng và sống tích cực. Hãy đặt mình trong lĩnh vực phép lạ của Chúa.

Hãy mong chờ một phép lạ trong đời sống bạn.

Hãy mong đợi những điều tốt đẹp!

MONG ĐỂ NHẬN! NHẬN ĐỂ MONG!

Thật ra, CHÚA chờ đợi để ban ơn cho các người. Thật vậy, Ngài sẽ đứng lên để tỏ lòng thương xót các người. Vì CHÚA là Đức Chúa Trời công bình. Phước cho người nào trông đợi Ngài.

ÊSAI 30:18

Câu Kinh Thánh này là câu mà tôi thích nhất. Nếu bạn suy gẫm câu này, nó mang lại niềm hy vọng lớn lao cho bạn. Trong câu này, Chúa nói Ngài tìm kiếm ai đó để ban ơn cho. Nhưng người đó không thể nào là người có thái độ chua chát và có tâm trí tiêu cực được mà phải là người mong đợi (ngóng trông và mong ước Chúa làm ơn cho mình).

ĐIỀM BÁO KHÔNG MAY

“Điềm báo không may” là gì?

Sáng nọ ngay sau khi tôi học Kinh Thánh xong, tôi đang chải tóc trong phòng tắm thì tôi nhận thấy bầu không khí quanh tôi nặng nề, cảm giác sợ hãi một điều gì đó không may sẽ xảy ra. Tôi ý thức là tôi luôn có cảm giác này.

Tôi hỏi Chúa, “Cái cảm giác mà con lúc nào cũng có là gì vậy?”

Chúa trả lời, “Điềm báo không may.”

Lúc đó tôi không biết điều này nghĩa là gì mà tôi cũng không nghe lời này trước đây. Ngày sau đó, tôi tìm thấy ý này trong Châm Ngôn 15:15 : Người khốn khổ thấy mỗi ngày đều là hoạn nạn, nhưng tấm lòng vui mừng dự tiệc luôn luôn.

Lúc đó tôi nhận ra rằng phần lớn cuộc đời tôi bị khốn khổ bởi những suy nghĩ xấu và những điềm báo không may. Vâng, tôi cũng đã từng gặp phải những hoàn cảnh khó khăn nhưng ngay cả tôi không gặp, tôi cũng vẫn thấy khốn khổ bởi vì những suy nghĩ của tôi đầu độc cái nhìn đời của tôi và cướp đi của tôi cái khả năng hưởng thụ cuộc sống và nhìn thấy những tháng ngày tốt lành. Ngay cả nếu không bất trắc nào xảy ra lúc đó, tôi lúc nào cũng cảm nhận băng quơ là bất trắc sắp xảy ra. Và do đó mà tôi không tài nào tận hưởng cuộc sống.

GIỮ LƯỚI KHỎI ĐIỀU ÁC

Vì ai yêu sự sống và muốn thấy những ngày lành, phải giữ lưới mình khỏi điều ác và môi mình khỏi lời giã dối.

1PHERO 3:10

Câu Kinh Thánh này cho biết rằng việc hưởng cuộc sống cùng nhìn thấy những ngày tốt lành và việc có tâm trí cùng lời nói tích cực liên hệ với nhau.

Dù bạn tiêu cực thế nào hay bạn đã từng sống tiêu cực bao lâu đi nữa, tôi biết bạn có thể thay đổi được bởi vì tôi đã được đổi thay. Việc này cần thời gian và sự giúp đỡ của Thánh Linh, nhưng cũng xứng đáng thôi.

Việc này cũng đáng để bạn làm. Dù gì xảy ra, hãy tin cậy Chúa – hãy luôn tích cực! Đừng để tai ương tắc trách nào cứ lảng vảng quanh bạn; trái lại hãy nhân danh Chúa Giê-su mà chống cự quyết liệt.

Chương

6

Tà Linh Trói Buộc Tâm Trí

Tà Linh Trói Buộc Tâm Trí

Có đạo trong đời sống theo Chúa của tôi, tôi rơi đến chỗ khó tin những gì mà trước đây tôi đã tin. Tôi không hiểu có điều gì trục trặc, và kết quả là tôi bối rối. Tình trạng càng khó khăn thì tôi càng bối rối. Sự vô tín dường như lấn át rất nhanh. Tôi bắt đầu thắc mắc sự kêu gọi của tôi. Tôi nghĩ tôi đánh mất khả năng mà Chúa đã ban cho tôi trong chức vụ. Lúc đó tôi thật khốn khổ (sự vô tín luôn sinh ra sự khốn khổ).

Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện, nài xin và cảm tạ mà trình các nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời, là bình an vượt trên mọi hiểu biết, sẽ bảo vệ tâm lòng và tâm trí anh chị em trong Chúa Cứu Thế Giê-su.

PHI-LÍP 4:6,7

Suốt hai ngày liền tôi nghe những lời này hiện lên trong tâm linh tôi “tà linh trói buộc tâm trí”. Ngày đầu tôi không nghĩ đến ý này nhiều. Tuy nhiên, ngày thứ hai khi tôi bắt đầu để thì giờ cầu thay, tôi lại nghe lời này bốn năm lần : “Tà linh trói buộc tâm trí”

Tôi học được từ đủ mọi thành phần tín hữu mà tôi có dịp cầu nguyện cho họ rằng họ đều gặp vấn đề trong tâm trí họ. Tôi nghĩ Thánh Linh dẫn tôi cầu thay cho hội thánh Chúa để chống cự loại linh được gọi là “Tà Linh Trói Buộc Tâm Trí.” Nên tôi bắt đầu cầu nguyện và nhân danh Chúa Giê-su chống lại những linh trói buộc tâm trí. Chỉ sau vài phút cầu nguyện, tôi cảm thấy một sự giải cứu lớn lao đến trong tâm trí tôi. Việc này thật ngoạn mục. Ý tưởng của các tà linh lảng vảng quanh ta thật rùng rợn nhưng nó là thật. Chúa Giê-su kêu tên đích xác các tà linh và ra lệnh chúng lìa khỏi.

ĐƯỢC GIẢI CỨU KHỎI TÀ LINH TRÓI BUỘC TÂM TRÍ

Hầu như tất cả những sự giải cứu mà Chúa làm cho tôi đều tiệm tiến và đều đến bởi việc tin cậy và công bố Lời Chúa. Giăng 8:31,32 và Thi Thiên 107:20 là lời chứng của tôi. Trong Giăng 8:31,32 Chúa Giê-su phán, “Nếu các người cứ ở (tiếp tục) trong Lời Ta . . . các người thật là môn đồ Ta. Các người sẽ biết chân lý, và chân lý sẽ buông tha các người. Thi Thiên 107:20 nói về Chúa, “Ngài ban lời của Ngài đến và chữa lành cho họ; Ngài giải cứu họ khỏi huyết sâu.”

Nhưng lần này tôi cảm biết ngay là có điều gì đó xảy ra trong tâm trí tôi. Chỉ trong vài phút tôi có thể tin cậy Chúa trở lại trong những lĩnh vực mà tôi thường tranh chiến trước lúc tôi cầu nguyện.

Tôi sẽ nêu ra một ví dụ. Trước khi bị những tà linh trói buộc tâm trí tấn công, tôi nghĩ theo Lời Chúa dạy thì sự kiện tôi là một phụ nữ xuất thân từ Fenton, bang Missouri, vô danh tiểu tốt, sẽ chẳng làm ra “trò trống” gì trong đời sống hay chức vụ (Galati 3:28). Nhưng nếu Chúa muốn, Ngài sẽ mở những cánh cửa mà không ai đóng được (Khải 3:8), và tôi sẽ rao giảng khắp thế giới những sứ điệp thực tiễn và mang lại sự giải phóng của Chúa.

Tôi tin tôi sẽ có đặc ân chia sẻ Phúc Âm cho khắp nước Mỹ qua đài truyền thanh (không phải từ tôi, mà là từ Chúa). Tôi biết rằng theo Kinh Thánh dạy, Đức Chúa Trời chọn những sự yếu đuối và ngu dại để làm hổ thẹn những kẻ khôn ngoan (2Cô 1:27). Tôi tin Chúa sẽ dùng tôi để chữa lành kẻ đau. Tôi tin con cái tôi sẽ hầu việc Chúa. Tôi tin tất cả những điều kỳ diệu đó mà Chúa đã đặt trong lòng tôi. Mà phần lớn những điều này trông thật ngu dại đối với lý trí hay hiểu biết, nhưng Chúa đặt nó trong lòng tôi và ban cho tôi đức

tin siêu nhiên để tin những điều mà không thể tin nổi về phương diện tự nhiên.

Tuy nhiên, khi những tà linh trói buộc tâm trí tấn công tôi, tôi dường như không thể tin những điều như thế. Tôi suy nghĩ đại loại như, “Cõ lẽ do mình tưởng tượng ra mấy chuyện này. Mình muốn quá nên mình mới tin vậy chứ chuyện này sẽ không bao giờ xảy ra.” Nhưng khi các tà linh đó lìa khỏi tôi, khả năng tin cậy đến với tôi ngay. Kinh nghiệm này giúp tôi hiểu rõ thêm rằng thế là trước giờ ma quỷ đã quyết liệt chống lại tâm trí tôi. Nó biết nếu nó có thể kiểm soát tâm trí người ta, nó có thể kiểm soát cuộc đời người ta.

Nên hãy quan tâm đến tình trạng của tâm trí bạn và giữ tâm trí được thanh thản, bình an và đầy đức tin.

QUYẾT ĐỊNH TIN

Tương tự như vậy, Đức Thánh Linh cũng giúp sự yếu đuối của chúng ta; vì chúng ta không biết chúng ta nên cầu xin điều gì cho phải lẽ, nhưng chính Đức Thánh Linh cầu nguyện thay cho chúng ta bằng những lời rên siết không nói được.

RÔMA 8:26

Là cơ đốc nhân, chúng ta cần học để quyết định tin. Chúa ban cho chúng ta đức tin (sản phẩm của Thánh Linh) để tin những điều mà tâm trí chúng ta không phải lúc nào cũng đồng ý. Tâm trí muốn hiểu mọi thứ – như tại sao, khi nào, làm sao - và thường khi Chúa không tiết lộ cho ta biết thì tâm trí chúng ta không chịu tin những gì nó không thể hiểu.

Việc này thường xảy ra khi một tín hữu biết điều gì đó trong lòng (con người bề trong) nhưng tâm trí thì lại tranh chiến.

Từ khá lâu tôi đã quyết định tin những gì Lời Chúa phán, và tin lời Rhema (Lời mặc khải) mà Chúa ban cho tôi (những điều Ngài phán với tôi hay những lời hứa Ngài ban cho tôi cách cá nhân) sẽ ứng nghiệm trong đời sống tôi, ngay cả tôi không hiểu tại sao, khi nào hay làm sao. Là con cái Chúa, một trong những đặc quyền chúng ta có là tin điều không thể tin.

Nhưng lần này điều mà tôi đang tranh chiến lại khác, vượt quá quyết định của tôi. Tôi bị trói buộc bởi những tà linh trói buộc tâm trí và không thể thuyết phục mình tin điều gì cả.

Cảm tạ Chúa là bởi Thánh Linh, Ngài chỉ cho tôi cách cầu nguyện, và quyền năng của Ngài đã chiến thắng cho dù tôi không biết là tôi đang cầu nguyện cho tôi khi tôi cầu nguyện.

Tôi chắc là bạn đang đọc sách này vì bạn được Chúa dẫn dắt để đọc nó. Có lẽ bạn cũng có những nan đề trong lĩnh vực này. Nếu vậy, tôi khích lệ bạn hãy nhân danh Chúa Giê-su cầu nguyện. Bởi quyền năng của huyết Ngài, hãy chống cự những “tà linh trói buộc tâm trí.” Hãy cầu nguyện như thế không chỉ một lần mà bất cứ khi nào bạn gặp khó khăn trong lĩnh vực này.

Ma quỷ không bao giờ thiếu những tên lửa bắn vào chúng ta khi chúng ta tìm cách tiến tới. Hãy giương cao thuẫn đức tin và hãy nhớ Gia-cơ 1:2-8 dạy rằng chúng ta có thể xin Chúa ban sự khôn ngoan trong những thử thách và Ngài sẽ ban cho chúng ta và sẽ chỉ cho chúng ta biết nên làm gì.

Trước đây tôi có một nan đề, một mũi tên mà tôi chưa hề đối mặt bao giờ. Nhưng Chúa chỉ cho tôi cách cầu nguyện, và tôi đã được tự do.

Bạn cũng sẽ được tự do như vậy.

Chương

7

Nghĩ Điều Bạn Đang Nghĩ

Nghĩ Điều Bạn Đang Nghĩ

Lời Chúa dạy chúng ta điều gì chúng ta nên để thì giờ nghĩ tới.

Tôi sẽ suy gẫm về các mạng lệnh của Chúa và chú tâm vào đường lối Ngài.

Tác giả thi thiên nói ông suy gẫm về các mạng lệnh Chúa. Điều này có nghĩa là ông để rất nhiều thì giờ ngẫm nghĩ và suy ngẫm đường lối, giáo huấn và lời dạy của Chúa. Thi Thiên 1:3 nói người nào làm vậy . . . “sẽ như cây trồng bên dòng nước, sinh hoa quả đúng mùa, lá không tàn héo. Mọi việc người làm đều thành vượng.”

THI THIÊN 119:15

Suy gẫm Lời Chúa rất ích lợi. Ta càng để nhiều thì giờ suy gẫm Lời Chúa bao nhiêu thì ta càng gạt hái từ Lời Chúa bấy nhiêu.

CĂN THẬN VỚI ĐIỀU BẠN NGHĨ

Hãy chú tâm đến những điều mình nghe, hể các con đong đấu nào, thì được đong lại đấu ấy, và còn thêm nữa.

MÁC 4:24

Thật là một câu Kinh Thánh quan trọng! Câu này cho biết chúng ta càng để nhiều thì giờ suy gẫm Lời Chúa mà chúng ta đã đọc và nghe, chúng ta càng có khả năng để làm theo Lời Chúa – chúng ta càng nhận được tri thức khả thi về những gì chúng ta đã đọc hay nghe. Về căn bản, câu này nói chúng ta sẽ nhận từ Lời Chúa những gì chúng ta đầu tư vào đó.

Hãy lưu ý đặc biệt lời hứa ở đây (theo bản dịch AMP) là lượng thời gian bỏ ra để suy gẫm và học hỏi Lời Chúa sẽ quyết định lượng quyền năng và tri thức của Chúa sẽ trở lại

với chúng ta.

Từ điển *Vine's Expository Dictionary of Biblical Words* cho biết trong một số câu Kinh Thánh từ ngữ Hy Lạp *dunamis* nghĩa là “quyền năng” được dịch là “quyền phép” hay “mỹ đức”. Theo từ điển *Strong's New Exhaustive Concordance of the Bible* từ *dunamis* còn có nghĩa là “khả năng”. Phần lớn tín hữu không đào sâu Lời Chúa. Kết quả là họ thắc mắc sao họ không sống đời sống cơ đốc đắc thắng được.

Sự thật thì phần lớn các tín đồ không dồn nỗ lực vào việc học hỏi Lời Chúa. Họ đi nhóm nghe các mục sư giảng dạy Lời Chúa. Họ cũng nghe băng đĩa bài giảng hay thỉnh thoảng cũng đọc Kinh Thánh, nhưng họ thật sự không dâng mình để cho Lời Chúa chiếm ưu tiên trong đời sống họ, kể cả để thì giờ suy gẫm Lời Chúa.

Về căn bản thì xác thật rất biếng nhác, và nhiều tín đồ muốn nhận nhiều thứ mà không muốn tốn kém (phần họ không nỗ lực gì cả). Tuy nhiên, thái độ như thế không mang lại kết quả. Tôi xin nói lại một người sẽ rút ra từ Lời Chúa những gì người đó sẵn lòng đầu tư vào.

SUY GẤM LỜI CHÚA

Phước cho người nào không đi theo mưu kế kẻ ác, không đứng trong đường tội nhân, không ngồi chung với kẻ nhạo báng. Nhưng vui thích trong thánh luật của CHÚA. Ngày đêm suy ngẫm thánh luật ấy.

THI THIÊN 1:1,2

Theo từ điển tiếng Anh Webster, từ *suy gẫm* có nghĩa là 1. Phản ảnh, ngẫm nghĩ. 2. Lên kế hoạch hay dự tính trong đầu . . . trong tình trạng nghiền ngẫm. Còn từ điển *Vine's*

Expository Dictionary of Biblical Words cho biết *suy gẫm* nghĩa là “quan tâm . . . để ý, thực hành, chăm chỉ, ngẫm nghĩ, tưởng tượng hay nghĩ trước.”

Châm Ngôn 4:20 nói, “Hỡi con, hãy chăm chỉ về các Lời Ta.” Nếu ghép Châm Ngôn 4:20 với định nghĩa của từ “suy gẫm”, ta sẽ thấy chăm chỉ Lời Chúa tức là suy gẫm, nghiền ngẫm, nghe đi nghe lại trong đầu. Ý niệm cơ bản là nếu chúng ta muốn làm theo những gì Lời Chúa phán, chúng ta phải để thì giờ suy gẫm điều đó.

Bạn nhớ câu tục ngữ, “trăm hay không bằng tay quen” không? Ở đời ta không mong thành “trăm hay” nếu ta không có “tay quen”, vậy sao trong đời sống thuộc linh ta lại mong khác đi được?

SUY GẤM MANG LẠI THÀNH CÔNG

Quyển sách kinh luật này chớ xa miệng con, hãy suy gẫm ngày và đêm hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép trong sách; vì như vậy đường lối con mới được thịnh vượng và thành công.

GIÔ-SUÊ 1:8

Nếu bạn muốn thành công và thịnh vượng trong mọi mối quan hệ, Kinh Thánh nói bạn phải suy gẫm Lời Chúa ngày và đêm.

Bạn để bao nhiêu thì giờ suy gẫm Lời Chúa? Nếu bạn đang gặp nan đề trong bất cứ lĩnh vực nào trong đời sống bạn thì việc trả lời thành thật câu hỏi trên cho bạn biết lý do tại sao.

Phần lớn cuộc đời tôi, tôi không màng đến điều tôi đang suy nghĩ. Tôi chỉ nghĩ bất kỳ ý tưởng vào đến trong đầu tôi. Tôi không nhận sự mặc khải rằng satan có thể tiếm những

tư tưởng của nó vào tâm trí tôi. Phần lớn những suy nghĩ trong đầu tôi hoặc là những lời dối trá mà satan nói với tôi hoặc là những tư tưởng vô bổ - những điều mà không đáng cho tôi để thì giờ nghĩ đến. Ma quỷ kiểm soát đời sống tôi vì nó kiểm soát những tư tưởng của tôi.

NGĂM ĐIỀU BẠN NGHĨ

Trước kia chúng ta cũng ở trong số người đó, tất cả đều sống theo những đam mê của xác thịt, thoả mãn các dục vọng của thân xác và tư tưởng mình. Theo lẽ tự nhiên, chúng ta đáng chịu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời như những người khác.

Ê-PHÊ-SÔ 2:3

Ở đây Phao-lô cảnh cáo chúng ta đừng để cho bản tính xác thịt chi phối hay đừng chiều theo xác thịt của chúng ta và những ý tưởng của tâm trí xác thịt.

Dù đã tin Chúa nhưng tôi gặp rắc rối vì tôi không học kiểm soát những ý tưởng của tôi. Tôi cứ nghĩ về những điều mà làm cho tâm trí luôn bận rộn nhưng không hiệu quả theo chiều hướng tích cực.

Tôi cần đổi mới tư duy của tôi!

Một điều mà Chúa cho tôi biết khi Ngài bắt đầu dạy tôi về chiến trường tâm trí, nó đã trở thành bước ngoặt cho tôi. Ngài phán, “Hãy nghĩ điều con đang nghĩ.” Khi tôi bắt đầu nghĩ thế thì chẳng mấy chốc tôi hiểu ra được tại sao tôi gặp quá nhiều rắc rối trong cuộc đời.

Tâm trí tôi lúc đó là một mớ hỗn độn!

Tôi nghĩ nhiều thứ sai trật.

Tôi đi nhà thờ nhiều năm, nhưng tôi chưa hề suy nghĩ về

những gì tôi đã nghe. Tôi nghe lỗ tai này rồi lọt lỗ tai kia. Tôi đọc Kinh Thánh mỗi ngày nhưng tôi không hề suy gẫm những gì tôi đọc. Tôi không chăm chỉ nghe Lời Chúa. Tôi không suy gẫm hay học hỏi thêm những gì tôi nghe. Do đó, tôi không nhận được quyền năng hay sức mạnh nào.

SUY GẤM CÔNG VIỆC CỦA CHÚA

Lạy Đức Chúa Trời, tại giữa đền thờ Ngài, chúng tôi suy gẫm về tình yêu thương của Ngài.

THI THIÊN 48:9

Tác giả Thi Thiên là Đa-vít thường nói về việc suy gẫm những công việc kỳ diệu của Chúa - những hành động quyền năng của Chúa. Ông nói ông suy gẫm về Danh Chúa, lòng thương xót của Chúa và nhiều điều khác nữa.

Khi ông cảm thấy chán nản, ông viết trong Thi Thiên 143:4,5 : “Vì thế tinh thần tôi nao núng, lòng dạ tôi sâu nào. Tôi nhớ lại những ngày xưa, tôi suy gẫm tất cả những phép lạ của Chúa; tôi suy tư về những công việc tay Ngài đã làm.”

Qua đoạn Kinh Thánh này chúng ta nhìn thấy phản ứng của Đa-vít với cảm giác chán nản và buồn rầu không phải là suy gẫm nan đề. Trái lại, ông chống trả nan đề bằng cách chọn nhớ lại những thời kỳ phước hạnh trong quá khứ - suy gẫm những công việc của Chúa và những công việc của tay Ngài làm. Nói cách khác, ông nghĩ đến điều gì đó tốt đẹp, và chính điều này giúp ông chiến thắng cơn chán nản.

Đừng bao giờ quên điều này: tâm trí có vai trò quan trọng mang lại chiến thắng.

Tôi biết chính quyền năng của Thánh Linh hành động qua Lời Chúa sẽ mang lại sự chiến thắng trong đời sống chúng ta. Nhưng phần lớn công việc Chúa làm là cần thiết

để chúng ta thay đổi suy nghĩ của chúng ta phù hợp với Chúa và Lời Ngài. Nếu chúng ta không chịu để Chúa làm hay cho là công việc này không quan trọng, chúng ta sẽ không bao giờ kinh nghiệm sự chiến thắng.

BIẾN ĐỔI BỞI VIỆC ĐỔI MỚI TÂM TRÍ

Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hoá bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời.

RÔMA 12:2

Qua đoạn Kinh Thánh này sứ đồ Phao-lô nói nếu chúng ta muốn thấy ý muốn toàn hảo và tốt lành của Chúa được chúng nghiệm trong đời sống chúng ta thì chúng ta có thể thấy được – với điều kiện chúng ta phải đổi mới tâm trí. Đổi mới theo kiểu nào? Đổi mới theo lối suy nghĩ của Chúa. Qua tiến trình đổi mới tâm trí này, chúng ta sẽ được biến đổi theo những gì Chúa dự định mỗi người. Chúa Giê-su đã cung ứng sự biến đổi này qua sự chết và sự sống lại của Ngài. Việc này trở thành một thực tại trong đời sống chúng ta qua tiến trình đổi mới tâm trí.

Tiện đây xin cho phép tôi nói để tránh sự hiểu lầm rằng suy nghĩ đúng đắn không liên hệ gì đến sự cứu rỗi. Sự cứu rỗi hoàn toàn dựa trên Huyết Chúa Giê-su, sự chết của Ngài trên thập tự giá và sự sống lại của Ngài. Nhiều người lên thiên đàng vì họ đã tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa, nhưng trong số họ không bao giờ sống đắc thắng hay hưởng được kế hoạch tốt lành của Chúa dành cho đời sống họ vì họ không đổi mới tâm trí theo như Lời Chúa.

Suốt nhiều năm, tôi là một trong số những người này. Tôi đã được tái sinh. Tôi sẽ được lên thiên đàng. Tôi đi nhà thờ và giữ đạo, nhưng đời sống đức tin của tôi đã thất bại. Lý do là vì tôi suy nghĩ những điều sai trật.

HÃY NGHĨ VỀ NHỮNG ĐIỀU NÀY

Sau hết, thưa anh chị em, bất cứ điều gì chân thật, điều gì đáng kính, điều gì công chính, điều gì thanh sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì cao quý; nếu có đức hạnh nào, nếu có điều gì đáng khen, anh chị em hãy suy nghĩ đến.

PHILIP 4:8

Kinh Thánh đưa ra lời dạy chi tiết về những điều chúng ta phải nghĩ đến. Tôi biết chắc bạn đã thấy được từ những câu Kinh Thánh này rằng chúng ta được bảo phải nghĩ đến những điều tốt đẹp, những điều gây dựng chúng ta, chứ không phải phá đổ chúng ta.

Suy nghĩ của chúng ta chắc chắn ảnh hưởng đến thái độ và tâm trạng của chúng ta. Tất cả những gì Chúa phán đều ích lợi cho chúng ta. Ngài biết điều gì khiến chúng ta sung sướng và điều gì làm chúng ta đau khổ. Khi một người đầy dẫy những tư tưởng sai trật, người đó đau khổ, và tôi đã học từ kinh nghiệm bản thân rằng khi một người đau khổ, người ấy thường cũng muốn kéo theo người khác đau khổ chung.

Bạn phải kiểm tra đều đặn và tự hỏi mình, “Lâu nay mình nghĩ về điều gì?”. Hãy để một ít thời gian tra xét đời sống tư tưởng của bạn.

Việc nghĩ đến những gì bạn đang nghĩ rất là quan trọng vì satan thường lừa dối người ta nghĩ rằng căn nguyên của mọi đau khổ hay rắc rối của họ là điều gì đó khác chứ không phải là tình trạng hiện tại. Nó muốn họ nghĩ họ bất hạnh là do những gì xảy ra quanh họ (hoàn cảnh của họ), nhưng đau khổ thật sự là do những gì diễn ra trong họ (suy nghĩ của họ).

Suốt nhiều năm, tôi thật sự tin rằng tôi bất hạnh là vì những điều người khác làm hay không làm cho tôi. Tôi đổ lỗi

nỗi đau của tôi lên chồng tôi và các con tôi. Lúc đó tôi cho rằng nếu chồng con tôi thay đổi, nếu họ để ý đến những nhu cầu của tôi, nếu họ giúp tôi làm công việc nhà thì tôi sẽ hạnh phúc rồi. Tôi đổ lỗi cho điều này, điều kia suốt nhiều năm như thế. Cuối cùng tôi đối diện sự thật, đó là chẳng phải chồng con nào làm tôi đau khổ nếu tôi chọn giữ thái độ đúng. Chính những suy nghĩ của tôi mới là điều làm tôi đau khổ.

Xin để tôi nói lời cuối cùng: Hãy nghĩ đến điều bạn đang nghĩ. Bạn có thể truy ra những nan đề của bạn và thế là không bao lâu bạn đang đi trên đường dẫn bạn tới sự tự do.

PHẦN II

*Những Tâm Trạng Khác Nhau
Của Tâm Trí*

Lời Giới Thiệu

Tâm trí bạn đang ở trong tâm trạng nào?

Bạn có để ý là tâm trạng của tâm trí bạn thay đổi không? Có lúc bạn có thể thư thả và bình an, và có lúc thì

Vì ai biết được tâm trí của Chúa. Ai sẽ cố vấn cho Ngài? Nhưng chúng ta có tâm trí của Chúa Cứu Thế.

1CÔRINHThO 2:16

bạn bối rối và lo lắng. Hay lúc này thì bạn đưa ra quyết định và biết chắc về điều đó, lúc sau thì bạn lại thấy tâm trí bạn ở trong tâm trạng bối rối về chính điều mà lúc này bạn biết rõ và chắc chắn.

Có nhiều lúc trong chính đời sống tôi, tôi cũng kinh nghiệm những điều này, cũng như nhiều người khác. Có những lúc tôi thấy tôi có thể tin cậy Chúa mà không gặp khó khăn gì, và rồi có những lúc khác thì sự nghi ngờ và vô tín ám ảnh tôi không chút xót thương.

Bởi vì tâm trí tôi rơi vào nhiều tâm trạng khác nhau, tôi bắt đầu thắc mắc khi nào tâm trí tôi trở lại bình thường? Tôi muốn biết đâu là tâm trí bình thường để tôi học cách xử lý ngay những lối suy nghĩ bất thường khác khi chúng ập đến.

Chẳng hạn, một tâm trí hay phê bình, đoán xét và nghi ngờ phải xem là bất thường đối với một cơ đốc nhân. Tuy nhiên, phần lớn cuộc đời tôi những chuyện này là điều bình thường đối với tôi - mặc dù không nên nghĩ như vậy. Đó là những gì tôi thường nghĩ, và mặc dù lối suy nghĩ của tôi rất sai lầm và đã gây ra rất nhiều nan đề trong đời sống tôi, nhưng tôi lại không biết rằng có gì sai trật trong suy nghĩ của tôi.

Tôi không biết nên làm gì về đời sống tư tưởng của tôi. Lúc đó tôi đã là tín đồ nhiều năm rồi, nhưng tôi không được

dạy về đời sống tư tưởng hay về việc tâm trí của cơ đốc nhân nên ở trong tâm trạng nào.

Tâm trí chúng ta không được sanh lại khi chúng ta được lại sanh – tâm trí chúng ta cần được đổi mới (Rôma 12:2). Như tôi đã nói nhiều lần, việc đổi mới tâm trí là một tiến trình đòi hỏi thời gian. Xin đừng bị khủng hoảng, cho dù bạn đọc đến phần tiếp theo của cuốn sách và phát hiện ra rằng phần lớn thời gian tâm trí bạn ở trong tâm trạng bất thường so với một người xưng nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa. Nhận ra vấn đề là bước đầu tiến đến sự phục hồi.

Trong trường hợp của tôi, tôi bắt đầu nghiêm túc hơn trong mối quan hệ của tôi với Chúa nhiều năm trước đây, và chính lúc đó Ngài bắt đầu tỏ cho tôi thấy rằng nhiều nan đề của tôi bắt nguồn từ suy nghĩ sai lầm. Tâm trí tôi lúc đó rối bời! Tôi ngờ ngợ là tâm trí tôi được ở trong tâm trạng bình thường được bao lâu.

Tôi cảm thấy choáng váng khi tôi bắt đầu thấy biết bao nhiêu suy nghĩ sai trật mà tôi “ôm ấp” bấy lâu nay. Tôi cố phá đổ những suy nghĩ sai trật nào lén vào tâm trí tôi, và những suy nghĩ đã đi ngay. Dần dần sự tự do và sự giải cứu đến với tôi.

Satan chống lại việc đổi mới tâm trí rất quyết liệt, nhưng quan trọng là bạn cứ tiến tới và tiếp tục cầu nguyện cũng như học hỏi về lĩnh vực này cho đến khi bạn giành được chiến thắng.

Khi nào thì tâm trí bạn bình thường? Có phải nó nghĩ mông lung hay giữ nó tập trung vào những gì bạn đang làm? Bạn có hay bực bội và bối rối, hay bạn bình an và biết chắc hướng đi của bạn trong cuộc sống? Tâm trí của bạn đầy sự nghi ngờ và vô tín, đầy lo lắng và âu lo, bị khốn khổ bởi nỗi sợ hãi chẳng? Hay có phải là con cái Chúa có đặc quyền trao mọi nỗi lo của họ cho Ngài chẳng? (1Phierô 5:7).

Lời Chúa dạy chúng ta rằng chúng ta có tâm trí của Chúa. Bạn có nghĩ là tâm trí của Chúa như thế nào khi Ngài còn sống trên đất – không chỉ với tư cách là Con Trời mà cũng là Con Người không?

Hãy cầu nguyện khi bạn đọc tiếp phần sau của sách *Chiến Trường Tâm Trí*. Tôi tin bạn sẽ được mở mắt để nhìn thấy đâu là lối suy nghĩ bình thường và đâu là lối suy nghĩ bất thường đối với môn đồ của Chúa Giê-su và rồi bạn quyết định bước đi trong sự đắc thắng.

Chương

8

Khi Nào Tâm Trí Tôi Là Bình Thường

Để ý là Phao-lô cầu nguyện để bạn và tôi nhận được sự khôn ngoan khi “mắt lòng của chúng ta” được soi sáng. Căn cứ trên nhiều tài liệu mà tôi đã nghiên cứu, tôi cho rằng “mắt lòng” chính là tâm trí.

Là cơ đốc nhân, tâm trí chúng ta nên ở trong tâm trạng nào? Nói cách khác, tâm trạng bình thường của tâm trí tín hữu là gì? Để trả lời câu hỏi đó, chúng ta phải xem các chức năng khác nhau của tâm trí và tâm linh.

Theo Lời Chúa, tâm trí và tâm linh hợp tác với nhau. Đây là điều mà tôi gọi là nguyên tắc “tâm trí hỗ trợ tâm linh”

Để hiểu rõ hơn nguyên tắc này, chúng ta hãy xem nó tác động trong đời sống tín hữu như thế nào.

Tôi cầu xin Đức Chúa Trời của Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta, chính Cha vinh quang ban cho anh chị em tâm linh khôn ngoan và được khai thị để nhận biết Ngài. Soi sáng con mắt trong lòng anh chị em để hiểu thấu niềm hy vọng của ơn Ngài kêu gọi là gì, thế nào là cơ nghiệp giàu có vinh quang của Ngài giữa vòng các thánh.

ÊPHÊSÔ 1:17,18

NGUYÊN TẮC TÂM TRÍ – TÂM LINH

Vì ai biết được tư tưởng trong lòng người ngoại trừ tâm linh trong chính người ấy? Cũng vậy, không ai có thể biết được tư tưởng của Đức Chúa Trời, ngoại trừ Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

1CÔRINHTÔ 2:11

Khi một người tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa, Thánh Linh đến ngự trong người đó. Kinh Thánh dạy rằng

Thánh Linh biết tâm trí của Đức Chúa Trời. Như tâm linh ở trong một người là người duy nhất biết rõ suy nghĩ của người đó, cũng vậy Thánh Linh của Chúa là Đấng duy nhất biết tâm trí của Đức Chúa Trời.

Bởi vì Thánh Linh cư ngụ trong chúng ta, và vì Ngài biết tâm trí của Đức Chúa Trời, nên một trong những mục đích của Ngài là mặc khải cho chúng ta biết sự khôn ngoan và khải thị của Đức Chúa Trời. Sự khôn ngoan và khải thị đó được chuyển giao cho tâm linh chúng ta, và rồi tâm linh chúng ta soi sáng con mắt lòng chúng ta tức tâm trí chúng ta. Thánh Linh làm điều này để chúng ta có thể hiểu ở bình diện thực tế những điều Chúa bày tỏ cho tâm linh.

BÌNH THƯỜNG HAY BẤT THƯỜNG?

Là tín hữu, chúng ta vừa là người thuộc linh vừa là người tự nhiên. Người tự nhiên không phải lúc nào cũng hiểu người thuộc linh; vì thế điều cần thiết là tâm trí chúng ta phải được soi sáng về những gì đang được bày tỏ trong tâm linh chúng ta. Thánh Linh ước ao đem đến cho chúng ta sự soi sáng này, nhưng *tâm trí thường không hiểu những gì tâm linh tìm cách bày tỏ bởi vì tâm trí quá bận rộn*. Một tâm trí mà quá bận rộn là bất thường. Một tâm trí bình thường khi nó yên nghỉ – không phải trống rỗng mà là yên nghỉ.

Tâm trí bình thường không quá lý luận, lo lắng, lo âu, sợ hãi và những điều tương tự. Tâm trí phải yên tịnh, yên lặng và thanh thản. Khi chúng ta đọc tiếp phần thứ hai của sách này bạn sẽ quan sát nhiều tâm trạng bất thường của tâm trí và nhận thấy có thể đây là những tâm trạng thường thấy của tâm trí bạn.

Điều quan trọng phải hiểu rằng tâm trí cần được giữ trong tâm trạng “bình thường” mà chương sách này nói đến. Hãy

so sánh những điều này với tâm trạng thường thấy của tâm trí bạn và bạn sẽ thấy tại sao chúng ta ít được Thánh Linh mặc khải, và tại sao chúng ta thường cảm thấy mình thiếu khôn ngoan và khả thi.

Hãy nhớ rằng Thánh Linh tìm cách soi sáng tâm trí của tín hữu. Thánh Linh ban những thông tin từ Đức Chúa Trời đến tâm linh người đó, và nếu tâm linh và tâm trí của người đó kết nối nhau, thì người đó có thể bước đi trong sự khôn ngoan và mặc khải của Chúa. Nhưng nếu tâm trí của người đó quá bận rộn, người đó sẽ bỏ qua những gì Chúa muốn bày tỏ cho người đó qua tâm linh.

TIẾNG NÓI ÊM DỊU NHỎ NHE

Ngài phán: Hãy đi ra và đứng trên núi trước mặt CHÚA, vì Chúa sắp đi ngang qua. Bây giờ có một trận gió rất mạnh thổi qua, gió mạnh đến nỗi xô núi ra và làm vỡ đá ra từng mảnh trước mặt CHÚA, nhưng Chúa không có trong trận gió. Sau trận gió là một cơn động đất, nhưng Chúa cũng không có trong cơn động đất. Sau cơn động đất là một luồng lửa hực, nhưng Chúa cũng không có trong luồng lửa hực đó. Sau luồng lửa hực có một tiếng êm dịu nhỏ nhẹ.

1CÁC VUA 19:11,12

Suốt nhiều năm tôi cầu xin sự khải thị, xin Chúa bày tỏ cho tôi những sự mặc khải bởi Thánh Linh là Đấng sống trong tôi. Tôi biết lời cầu xin này là đúng Kinh Thánh. Tôi tin Lời Chúa và cảm thấy chắc chắn là tôi cầu xin và sẽ nhận lãnh được. Tuy nhiên, nhiều lần tôi cảm thấy cái mà tôi gọi là “sự trì trệ thuộc linh”. Sau này tôi học được rằng tôi không nhận được nhiều điều Thánh Linh muốn bày tỏ cho tôi bởi vì tâm trí của tôi quá mông lung và bận rộn nên bỏ lỡ thông tin mà Chúa đem đến.

Hãy tưởng tượng có hai người cùng ở trong một phòng.

Người này đang cố gắng nói thủ thủ với người kia. Nếu căn phòng quá ồn ào, nên dù người kia có nói ra thông điệp, thì người còn lại ngồi chờ nghe thông tin đó cũng không nghe được bởi vì căn phòng đó quá ồn ào nên người này không thể nghe được. Trừ khi anh ta hết sức tập trung, anh ta có lẽ không biết người kia nói gì với mình.

Chuyện tương tự xảy ra giữa Thánh Linh với tâm linh chúng ta. Cách Thánh Linh phán thì êm dịu, phần lớn Ngài phán với chúng ta như Ngài phán với tiên tri trong đoạn Kinh Thánh trên – phán bằng “tiếng nói êm dịu nhỏ nhẹ”. Vì thế, điều quan trọng là chúng ta phải học giữ mình trong tình trạng sẵn sàng lắng nghe.

TÂM LINH VÀ TÂM TRÍ

Thì tôi phải làm gì? Tôi sẽ cầu nguyện bằng tâm linh nhưng cũng bằng tâm trí nữa. Tôi sẽ ca ngợi bằng tâm linh nhưng cũng ca ngợi bằng tâm trí nữa.

1CÔRINHÔ 14:15

Có lẽ cách tốt hơn để hiểu nguyên tắc “tâm trí trợ giúp tâm linh” là nghĩ đến sự cầu nguyện. Trong câu Kinh Thánh này sứ đồ Phao-lô nói ông cầu nguyện bằng tâm linh lẫn tâm trí.

Tôi hiểu được ý Phao-lô nói ở đây bởi vì tôi cũng làm tương tự. Tôi thường cầu nguyện trong tâm linh (tiếng lạ); sau khi tôi cầu nguyện cách đó một hồi, rồi có ý tưởng nào đến với tâm trí tôi thì tôi cầu nguyện bằng tiếng Anh (tiếng mẹ đẻ.) Tôi tin tâm trí trợ giúp tâm linh theo cách đó. Cả hai cùng làm việc với nhau để nhận tri thức và khôn ngoan của Chúa ban cho tôi theo cách mà tôi có thể hiểu được.

Làm cách này ngược lại cũng được. Có những lúc tôi muốn cầu nguyện thì tôi dọn mình để cầu nguyện với Chúa. Nếu

trong tâm linh tôi không cảm nhận một điều cụ thể nào, tôi bắt đầu cầu nguyện bằng tâm trí. Tôi cầu nguyện về những vấn đề hay hoàn cảnh mà tôi biết được. Đôi khi những lời cầu nguyện này trông rất khô khan – không nhận sự giúp đỡ gì từ tâm linh tôi. Tôi tranh chiến để tìm lời, rồi tôi tiếp tục cầu nguyện về những điều mà tôi biết được.

Tôi tiếp tục theo cách này cho đến khi Thánh Linh ở trong tôi hướng tôi đến vấn đề khác. Khi Ngài làm như vậy, tôi biết rằng tôi đang cầu nguyện những điều mà Ngài muốn tôi cầu nguyện, chứ không phải chỉ là những điều tôi cố cầu nguyện. Theo cách này tâm trí và tâm linh của tôi cùng hợp tác nhau, hỗ trợ nhau để hoàn tất ý muốn của Chúa.

TIẾNG LẠ VÀ THÔNG GIẢI TIẾNG LẠ

Vì vậy người nói tiếng lạ nên cầu nguyện để có thể thông dịch tiếng ấy. Nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ thì tâm linh tôi cầu nguyện nhưng tâm trí lại bất động.

1CÔRINHÔ 14:13,14

Một ví dụ khác về cách tâm linh và tâm trí hợp tác nhau đó là việc vận hành ân tứ nói tiếng lạ và thông giải tiếng lạ. Nếu bạn chưa làm quen với các ân tứ Thánh Linh, tôi khích lệ bạn hãy nghiên cứu các ân tứ này trong Kinh Thánh và mở lòng mở trí với Chúa trong lĩnh vực này. Hãy cầu nguyện và xin Ngài dạy bạn về các ân tứ siêu nhiên của Thánh Linh và ngay cả dẫn dắt bạn tiếp cận với các sách vở hay nhằm giúp bạn nghiên cứu và hiểu được lẽ thật này. Các chương 12,13 và 14 của thư Cô-rinh-tô thứ nhất là các đoạn Kinh Thánh để bắt đầu nghiên cứu rất tốt.

Khi tôi nói tiếng lạ, tâm trí tôi không kết quả cho đến khi Chúa ban cho tôi hoặc ai đó hiểu được những gì tôi đang nói, thì bấy giờ tâm trí tôi trở nên kết quả.

Xin hãy nhớ là đây không phải là ân tứ tiếng lạ và thông dịch tiếng lạ. Thông dịch là dịch chính xác từng từ từng chữ một sứ điệp, trong khi đó trong sự thông giải thì người ta nói ra ý nghĩa của những lời người khác nói, nhưng cách người đó thông giải được diễn tả qua tính cách riêng của người đó.

Hãy để tôi nêu ra một ví dụ: Chị Smith đứng lên trong hội thánh và nói sứ điệp trong tiếng lạ. Sứ điệp đến từ tâm linh của chị, chính chị và người khác không ai hiểu những gì chị nói. Chúa có thể giúp tôi hiểu được sứ điệp ấy, nhưng có lẽ là hiểu chung chung. Nhưng khi tôi hành động bởi đức tin và bắt đầu thông giải sứ điệp được nói ra, tôi giải thích sứ điệp cho mọi người hiểu. Nhưng sứ điệp này được diễn tả theo cách riêng của tôi.

Cầu nguyện trong tâm linh (tiếng lạ) và thông giải (tiếng lạ) là cách kỳ diệu để hiểu nguyên tắc “tâm trí trợ giúp tâm linh.” Tâm linh nói ra lời nào đó và tâm trí được Chúa giúp cho hiểu được.

Giờ hãy thử tưởng tượng : nếu chị Smith nói ra trong tiếng lạ, và Chúa tìm ai đó để nói ra lời thông giải, Ngài sẽ bỏ qua tôi nếu tâm trí của tôi quá mông lung và bận rộn nên không nghe được. Ngay cả Ngài muốn ban lời thông giải cho tôi, tôi cũng sẽ không nhận được.

Khi tôi còn non trẻ trong Chúa và đang học tập dùng các ân tứ thuộc linh, tôi cầu nguyện tiếng lạ rất nhiều. Sau một thời gian, tôi bắt đầu cảm thấy chán với đời sống cầu nguyện của tôi. Tôi thưa với Chúa về chuyện này, Ngài cho tôi biết rằng tôi chán nản bởi vì tôi không hiểu những gì tôi cầu nguyện. Mặc dù tôi thừa biết là không phải lúc nào tôi cũng hiểu những gì tôi cầu nguyện khi tôi cầu nguyện tiếng lạ, nhưng tôi học được là cách cầu nguyện này không quân bình và không hiệu quả nếu tôi không hề biết gì cả.

TÂM TRÍ TỈNH TÁO VÀ BÌNH AN

Người nào có tâm trí kiên định, Ngài ban cho sự bình an hoàn toàn vì người tin cậy nơi Ngài.

ÊSAI 26:3

Tôi hy vọng bạn thấy rõ từ những ví dụ minh họa tâm trí và tâm linh hợp tác nhau. Vì thế, điều hết sức quan trọng là tâm trí bạn phải được duy trì trong tâm trạng bình thường. Còn không, tâm trí bạn không thể hỗ trợ cho tâm linh bạn để giúp bạn sống một đời sống đầy dẫy Thánh Linh.

Dĩ nhiên, satan biết sự thật này, nên nó tấn công tâm trí bạn, khai chiến chống lại bạn trong chiến trường tâm trí. Nó muốn làm cho tâm trí bạn làm việc quá tải bằng cách nhồi nhét vào đầu óc bạn đủ thứ tư tưởng sai trật đến độ tâm trí bạn không còn chỗ trống và sẵn sàng để Thánh Linh hành động qua tâm linh bạn.

Tâm trí chúng ta phải được giữ trong tâm trạng bình an. Như tiên tri Ê-sai cho biết khi tâm trí nghĩ về những điều đúng, tâm trí đó sẽ được yên nghỉ.

Tâm trí chúng ta cũng phải tỉnh táo nữa. Chuyện này không thể có được nếu tâm trí chúng ta chất đầy những ý tưởng mà nó không thể chịu đựng nổi.

Hãy suy nghĩ điều này : tâm trí của bạn trong tâm trạng bình thường được bao lâu?

Chương
9

Tâm Trí Mông Lung, Hay Thắc Mắc

O chương trước chúng ta đã nói rằng một tâm trí quá bận rộn là bất thường. Một tâm trạng bất thường khác của tâm trí là nghĩ mông lung. Tâm trí không có khả năng tập trung chỉ cho thấy rằng tâm trí đó đang bị ma quỷ tấn công.

Vậy, anh chị em hãy chuẩn bị tâm trí, bình tĩnh . . .

1PHIERO 1:13

Nhiều người đã phí nhiều năm tháng để cho tâm trí họ nghĩ mông lung bởi vì họ không áp dụng nguyên tắc kỷ luật cho đời sống tư tưởng của họ.

Thường người nào không thể tập trung tư tưởng là người có tâm trí yếu kém. Tuy nhiên, tâm trí không có khả năng tập trung có thể là hậu quả của nhiều năm tháng để cho tâm trí lúc nào cũng muốn nghĩ gì thì nghĩ. Thiếu tập trung cũng có thể là triệu chứng thiếu vitamin. Các chất vitamin-B sẽ cải thiện sự tập trung. Tuy nhiên, nếu bạn không thể tập trung, hãy xem thử bạn có ăn uống đúng thức ăn và đủ dinh dưỡng hay không.

Quá mệt mỏi cũng ảnh hưởng đến sự tập trung. Tôi khám phá ra rằng khi tôi quá mệt thì sa-tan tìm cách tấn công tâm trí tôi bởi vì nó biết thật khó để chống cự nó trong những lúc như thế. Ma quỷ muốn bạn và tôi nghĩ là chúng ta có tâm trí yếu kém nên chúng ta sẽ không cố gắng làm gì để gây rắc rối cho nó. Nó muốn chúng ta thụ động chấp nhận bất kỳ lời nói dối nào nó nói với chúng ta.

Một trong các con gái của tôi khi còn thơ ấu gặp khó khăn trong việc tập trung suy nghĩ. Nó thấy việc đọc sách rất khó khăn bởi vì sự tập trung và sự lãnh hội đi đôi với

nhau. Nhiều trẻ em và ngay cả người lớn không lãnh hội được những gì họ đọc. Mắt họ nhìn mặt chữ, nhưng đầu óc họ không lãnh hội những gì họ đọc.

Thường thì sự thiếu lãnh hội là hậu quả của việc thiếu tập trung. Bản thân tôi biết rõ điều này. Tôi đọc được một đoạn Kinh Thánh hay đọc một quyển sách và bỗng nhiên tôi nhận ra là tôi chẳng hiểu mình đang đọc gì cả. Tôi đọc lại lần nữa và tôi thấy mọi thứ đều mới mẻ, dù mắt tôi dán vào trang giấy, nhưng tâm trí tôi nghĩ mông lung đầu đó. Vì tôi không tập trung vào những gì tôi làm, nên tôi không lãnh hội những gì tôi đọc.

Nên thông thường nan đề thật sự đằng sau việc thiếu lãnh hội là thiếu sự tập trung do tâm trí mông lung gây ra. Mới đây nhà tôi và tôi cùng cặp vợ chồng chúng tôi quen ở Utah cùng đi chung một xe. Bất chợt cặp vợ chồng này và tôi nghe nhà tôi nói, “Ta chúc phúc cho người.” Chúng tôi bật cười khi hết thấy chúng tôi nhận ra rằng dù nhà tôi đã hét hơi lớn tiếng nhưng không ai trong chúng tôi nghe cả bởi vì đầu óc chúng tôi đang nghĩ lung tung. Tôi lên tiếng, “Xin lỗi, hồi nãy em không nghe anh nói. Lúc đó em đang ở văn phòng ở St.Louis.” Người chồng ngồi phía sau cười và nói, “Tôi cũng đang ở Floria lo công việc.” Vợ ông cũng cười và nói, “Em cũng đang ở tại văn phòng ở Dallas lo công việc.”

Chỉ trong vài phút cả ba chúng tôi đều nghĩ về chỗ khác. Việc này cho thấy tâm trí rất dễ nghĩ lang bang không tập trung vào những gì đang xảy ra. Chúng tôi bật cười bởi vì nhà tôi chúc phúc cho anh ấy, vì cả ba chúng tôi đều không tập trung lúc đó. Thật vui, nhưng đây là bài học cho thấy chúng ta thường hay không ý thức những gì xảy ra quanh ta do không tập trung vào lúc đó.

TÂM TRÍ MÔNG LUNG

Hãy cẩn trọng khi vào nhà Đức Chúa Trời [để tâm để trí vào những việc bạn làm] (AMP) . . .

TRUYỀN ĐẠO 5:1

Tôi tin nhóm từ “cẩn trọng khi vào nhà” nghĩa là “đừng chệnh mảng.” Nghĩa khuếch đại của ý này là một người giữ mình đi đúng đường bằng cách giữ tâm trí mình tập trung vào những việc người đó đang làm.

Tôi đã có một tâm trí mông lung và tôi phải huấn luyện tâm trí tôi qua sự kỷ luật. Việc này không dễ, và đôi khi tôi vẫn bị vấp vấp. Đang khi cố gắng hoàn tất một số công việc, thành linh tôi nhận ra là tâm trí tôi nghĩ mông lung đến một việc khác chẳng có liên hệ gì với vấn đề hiện tại. Tôi vẫn chưa đạt đến sự tập trung hoàn toàn nhưng ít ra thì tôi cũng hiểu được tầm quan trọng là không để cho tâm trí tôi nghĩ mông lung tùy tiện.

Từ điển Webster định nghĩa từ “wander” (mông lung; lang thang) : 1. Đi lang thang không có mục đích, đi rong chơi. 2. Đi vớ vẩn, thả bộ. 3. Đi thơ thẩn, thẩn thơ. . . 5. Nghĩ lang bang, nghĩ mông lung.

Nếu bạn giống tôi, bạn ngồi trong nhà thờ, nghe mục sư giảng, nhận được nhiều bài học từ bài giảng, nhưng bất chợt tâm trí bạn nghĩ mông lung. Sau một chập bạn tỉnh ra và thấy rằng bạn chẳng nhớ một thứ gì bạn mới vừa nghe. Dù xác bạn thì ở tại nhà thờ, nhưng trí bạn thì ở tiệm mua sắm hay ở nhà bếp đang nấu ăn.

Hãy nhớ là trong cuộc chiến thuộc linh tâm trí là chiến trường. Đó là chỗ kẻ thù tấn công. Nó biết rất rõ là cho dù người đó có thể đi nhà thờ, nhưng nếu người đó không giữ tâm trí tập trung nghe bài giảng, người đó sẽ không nhận

được điều gì dù đang ở đó. Ma quỷ biết rằng một người không thể kỷ luật bản thân để làm xong việc nếu người đó không kỷ luật tâm trí của mình và không tập trung vào những gì mình đang làm.

Hiện tượng tâm trí nghĩ mông lung cũng xảy ra khi trò chuyện. Có những lúc nhà tôi là Dave, đang nói chuyện với tôi và tôi nghe một chập rồi bỗng nhiên tôi nhận ra rằng tôi không nghe nhà tôi nói điều gì cả. Tại sao? Bởi vì tôi để cho tâm trí tôi nghĩ mông lung. Xác tôi thì đứng làm ra vẻ đang nghe nhưng trí tôi thì không nghe được điều gì cả.

Suốt nhiều năm việc này thường xảy ra, tôi giả vờ như tôi biết rõ những gì nhà tôi nói. Bây giờ tôi ngưng nhà tôi lại và nói, “Xin anh nói lại việc đó được không? Em để tâm trí nghĩ lan man quá, và em không hiểu anh nói gì.”

Bằng cách này thì ít ra tôi cũng cảm thấy rằng tôi đang giải quyết nan đề. Đối diện với nan đề là cách duy nhất để đứng về phía chiến thắng nan đề!

Tôi quyết định rằng nếu ma quỷ tìm cách tấn công tôi để khiến tôi nghĩ mông lung, thì có lẽ lời nào nói ra lúc đó chính là lời tôi cần nghe.

Có một cách để đánh trả ma quỷ trong lĩnh vực này là lắng nghe các CD bài giảng của các hội thánh. Nếu bạn chưa học kỷ luật tâm trí bạn để tập trung nghe giảng ở hội thánh thì bạn hãy mua CD bài giảng hằng tuần và lắng nghe càng nhiều càng tốt để hiểu được sứ điệp.

Ma quỷ sẽ bỏ cuộc khi nó thấy bạn không chịu thua.

Hãy nhớ rằng satan muốn bạn nghĩ rằng bạn có tâm trí yếu kém – đầu óc bạn có vấn đề. Nhưng sự thật thì bạn chỉ cần kỷ luật tâm trí bạn. Đừng để cho tâm trí bạn nghĩ mông lung tùy tiện. Hãy bắt đầu ngay hôm nay tập trung tâm trí bạn vào những gì bạn đang làm. Bạn cần thực hành việc này

một thời gian. Việc bỏ thói quen cũ và hình thành thói quen mới cần thời gian, nhưng cuối cùng thì vẫn xứng đáng. Giây phút hiện tại là món quà quý giá Chúa cho chúng ta, nhưng nếu chúng ta không có mặt thì chúng ta sẽ đánh mất món quà đó.

TÂM TRÍ HAY THẮC MẮC

Thật, Ta nói cùng các con, ai bảo ngọn núi này: Hãy cất lên và ném xuống biển mà lòng không chút nghi ngờ, nhưng tin những gì mình nói sẽ xảy ra thì sẽ đạt được. Vì thế, Ta bảo các con, bất cứ điều gì các con cầu nguyện và nài xin, hãy tin mình đã được thì các con sẽ được như vậy.

MAC 11:23,24

Khi đối diện với điều này hay điều kia, tôi thường nghe tiếng nói trong tôi, rằng “Mình thắc mắc (hơi lo, không biết, tự hỏi) là . . .” Chẳng hạn :

“Mình thắc mắc là ngày mai thời tiết ra sao”

“Mình không biết mình nên mặc gì đi dự tiệc đây.”

“Mình phân vân là con mình Danny đạt điểm mấy trong học bạ đây.”

“Mình tự hỏi là có bao nhiêu người dự buổi nhóm mình giảng đây?”

Từ điển định nghĩa một trong những nghĩa của danh từ “wonder” (thắc mắc, tự hỏi, phân vân) là “cảm giác bối rối hay nghi ngờ”, còn động từ thì có nghĩa là “đầy sự hiếu kỳ hay đầy sự nghi ngờ.”

Tôi học được rằng thà tôi làm một điều gì đó tích cực còn hơn là chỉ thắc mắc về mọi chuyện mà tôi không biết. Thay vì thắc mắc con trai tôi sẽ đạt điểm mấy, tôi quyết định tin

rằng con tôi sẽ đạt điểm cao. Thay vì phân vân nên mặc gì để dự tiệc, tôi quyết định nên mặc cái này. Thay vì tự hỏi thời tiết sẽ ra sao hay có bao nhiêu người dự buổi nhóm tôi giảng, tôi giao phó chuyện này cho Chúa, tin cậy Ngài khiến mọi sự đều mang lại ích lợi cho dù điều gì xảy ra.

PHẦN BỔ SUNG : Con trai tôi là Danny trước đây không thích đi học và luôn khó dạy nên tôi hơi lo cho nó và tương lai của nó. Tôi nghĩ bạn sẽ vui khi biết rằng cháu hiện là giám đốc điều hành CEO của chức vụ Joyce Meyer Ministries. Toàn bộ thời gian tôi thắc mắc lo sợ đều uổng phí. Chúa biết tương lai của cháu và Ngài điều khiển mọi việc.

Dù việc thắc mắc về một số điều là bình thường, nhưng nếu để nó đi quá đà thì sẽ dẫn tới sự do dự mà do dự sẽ gây ra sự rối trí. Sự thắc mắc, sự do dự và sự bối rối ngăn trở một cơ đốc nhân không nhận sự đáp lời của Chúa cho lời cầu nguyện đức tin của mình.

Đề ý là trong Mác 11:23,24 Chúa Giê-su không phán, “Bất cứ điều gì các con xin trong khi cầu nguyện, hãy thắc mắc hay phân vân không biết là các con có nhận được hay không.” Không, Ngài phán, “Bất cứ điều gì các con xin trong khi cầu nguyện, hãy tin rằng mình nhận – và các con sẽ nhận được.”

Là cơ đốc nhân, chúng ta phải tin mà không được nghi ngờ!

Chương
10

Tâm Trí Rồi Bờ

Tâm Trí Rối Bời

Chúng ta đã khám phá ra rằng sự thắc mắc và sự bối rối có liên hệ nhau. Sự mông lung, trái ngược với suy nghĩ rõ ràng, có thể gây ra sự nghi ngờ và sự bối rối.

Giacơ 1:5-8 là những câu Kinh Thánh rất hay giúp chúng ta biết cách để chiến thắng sự mông lung, sự nghi ngờ và sự bối rối để nhận lãnh những gì chúng ta cần nơi Chúa. Theo tôi, “người nghi ngờ” chính là hình ảnh của một người trong tâm trạng bối rối, suy đi nghĩ lại, tính tới tính lui mà không định được điều gì cả. Ngay khi người đó nghĩ là mình đã quyết định thì sự thắc mắc, nghi ngờ và bối rối xuất hiện khiến người đó lại phân tâm. Người này không chắc về chuyện gì cả.

Tôi đã sống phần lớn cuộc đời như vậy, không nhận biết rằng ma quỷ đã tuyên chiến với tôi và rằng tâm trí tôi là một chiến trường. Trước đây tôi vô cùng bối rối về đủ thứ chuyện và cũng không hiểu lý do.

Nếu trong anh chị em có ai thiếu khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài ban cho; Ngài là Đấng ban cho mọi người cách rộng lượng, không quở trách. Nhưng người ấy hãy lấy đức tin mà cầu xin, không chút nghi ngờ vì người nghi ngờ giống như sóng biển bị gió đưa đẩy, dập dờn. Người như thế đừng mong nhận lãnh điều gì từ nơi Chúa; đó là người hai lòng, không kiên định trong mọi đường lối của mình.

GIACƠ 1:5-8

LÝ LUẬN DẪN ĐẾN RỐI TRÍ

Hỡi những kẻ ít đức tin, sao các con lại bàn luận với nhau về việc các con không có bánh?

MATTHI 16:8 - HĐTT

Đến giờ chúng ta đã bàn đến sự mông lung và chúng ta sẽ nói thêm về sự nghi ngờ trong chương tới. Bây giờ tôi muốn nói thêm một ít về sự rối trí.

Dại đa phần con cái Chúa đồng ý rằng họ đều bị rối trí. Tại sao vậy? Như ta đã thấy, lý do là suy nghĩ mông lung. Lý do khác nữa là do hay lý luận. Từ điển định nghĩa một trong những nghĩa của danh từ “sự lý luận” là “một sự kiện hay động cơ tạo ra ý nghĩa hợp lý cho một giả thuyết hay một biến cố.” Còn động từ “lý luận” nghĩa là “dùng khả năng lý trí; suy nghĩ hợp lý.”

Nói đơn giản, lý luận xảy ra khi một người cố gắng tìm hiểu lý do “tại sao” phía sau việc gì đó. Lý luận khiến tâm trí quay cuồng về một tình huống, một vấn đề hay một biến cố nhằm hiểu hết mọi “ngõ ngách” của nó. Chúng ta lý luận khi chúng ta phân tích một câu nói hay một sự giảng dạy để xem nó có lý hay không, và sẽ gạt qua nếu nó không có lý.

Do hay lý luận mà satan thường cướp đi ý muốn của Chúa khỏi chúng ta. Chúa có lẽ dẫn dắt chúng ta làm việc nào đó, nhưng nếu việc này không hợp lý thì chúng ta rất có thể bị cám dỗ mà bỏ qua. Những gì Chúa dẫn dắt ta làm không phải lúc nào cũng hợp lý với tâm trí ta. Tâm linh đồng ý nhưng tâm trí lại khước từ, đặc biệt nếu việc đó hơi khác thường hay không thích thú hoặc đòi hỏi sự hy sinh hay gây khó chịu. Nếu tâm linh và tâm trí đồng ý nhau thì quá tốt, nhưng nếu cả hai không đồng ý nhau thì chúng ta nên luôn luôn chọn làm theo tâm linh.

ĐỪNG LÝ LUẬN TRONG ĐẦU MÀ HÃY VẮNG PHỤC TRONG LINH

Nhưng người thiên nhiên không thể nhận những ân phúc do Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời ban, vì cho rằng đó là những điều ngu dại; họ cũng không thể hiểu nổi vì phải nhờ Đức Thánh Linh mà suy xét.

1CÔRINTHÔ 2:14

Sau đây là một ví dụ thực tế từ bản thân mà tôi hy vọng sẽ giúp bạn hiểu thêm về vấn đề lý luận trong tâm trí khác với việc vâng phục trong tâm linh.

Một sáng nọ đang khi sửa soạn để giảng dạy cho buổi nhóm hàng tuần mà tôi tổ chức tại thị trấn quê nhà của tôi. Tôi liền nghĩ đến một người chị em phụ trách chức vụ giúp đỡ của chúng tôi ở đó và quả là người chị em này rất trung tín. Tôi có một ước ao trong lòng muốn làm một điều gì đó để chúc phước cho người chị em này.

Tôi cầu nguyện, “Cha ơi, chị Ruth Ann thật sự là một nguồn phước hạnh cho chúng con trong suốt những năm tháng qua. Con có thể làm gì để chúc phước cho người chị em này?”

Lập tức mắt tôi nhìn vào chiếc váy mới màu đỏ treo trong tủ quần áo của tôi, tôi biết trong lòng là Chúa thôi thúc tôi dâng cái váy đó cho chị Ruth Ann. Dù tôi đã mua áo này ba tháng trước đây nhưng tôi chưa hề mặc nó. Áo vẫn trông nguyên xi trong bao như khi tôi mua nó. Tôi rất thích cái váy này, nhưng mỗi lần tôi nghĩ là tôi sẽ mặc nó thì không biết sao mà tôi lại không muốn mặc.

Hãy nhớ là lúc này tôi có nói khi mắt tôi nhìn chiếc váy đỏ này, tôi biết là tôi nên dâng váy đó cho chị Ruth Ann. Tuy nhiên, tôi thật sự không muốn cho nó nên lập tức tôi bắt đầu lý luận trong tâm trí rằng Chúa không thể nào bảo tôi dâng cái váy đỏ này cho người chị em tôi bởi vì chiếc váy này còn mới, chưa mặc, đắt tiền nữa - tôi cũng mua đôi bông tai màu bạc và màu đỏ để mặc chung với cái váy này.

Nếu tôi loại bỏ suy nghĩ xác thịt trong hoàn cảnh đó và tiếp tục nhạy bén với Chúa trong tâm linh tôi thì mọi sự đều tốt đẹp, nhưng con người chúng ta lại có cái khả năng tự lừa dối mình bằng cách lý luận vì chúng ta không muốn làm theo điều Chúa phán. Vài phút sau, tôi quên bằng chuyện

này và tiếp tục lo công việc của tôi. Vấn đề sâu xa là tôi không muốn dâng cái váy này bởi vì nó còn mới và tôi cũng thích nó. Tâm trí tôi lý luận rằng ước muốn mà tôi cảm nhận đó không đến từ Chúa, mà do ma quỷ cố cướp đi của tôi điều mà tôi đang vui hưởng.

Vài tuần sau tôi chuẩn bị cho một buổi nhóm khác cũng tại địa điểm đó, như lần trước, lòng tôi lại nhớ đến chị Ruth Ann. Tôi liền cầu nguyện cho chị. Tôi lặp lại y như trước, rằng, “Cha ơi, Ruth Ann quả là một nguồn phước cho chúng con, con nên làm gì để chúc phước cho người chị em này?” Lập tức, tôi lại nhìn thấy cái váy đỏ và tôi lạng người đi bởi vì bây giờ tôi nhớ lại kinh nghiệm lần trước (mà tôi đã vội quên đi).

Lần này thì không còn thối thác gì nữa; hoặc là tôi phải đối diện với sự thật là Chúa tỏ cho tôi phải làm gì và làm ngay hoặc là tôi phải nói, “Con biết điều Ngài đã tỏ cho con, nhưng Chúa ơi, con không muốn làm.” Tôi quá yêu Chúa đến độ tôi không muốn cố ý không vâng lời Ngài, nên tôi bắt đầu nói với Chúa về cái váy đỏ này.

Vài phút sau tôi nhận ra rằng lần trước tôi đã từng lý luận để ra khỏi ý Chúa, và liền sau đó thì tôi vâng lời. Tôi cứ nghĩ việc này không phải Chúa phán vì cái váy này còn mới. Tuy nhiên bây giờ tôi nhận ra rằng Kinh Thánh không nói gì về việc dâng hiến đồ cũ! Đúng là tôi phải hy sinh một chút để dâng cái váy mới đó nhưng người chị em tôi sẽ được phước hơn.

Khi tôi mở lòng ra với Chúa, Ngài bắt đầu chỉ cho tôi thấy rằng ngay từ đầu tôi mua cái váy này là cho chị Ruth Ann; đó là lý do mà tôi thấy không muốn mặc nó. Chúa muốn dùng tôi làm ống dẫn của Ngài để chúc phước cho người chị em này. Nhưng tôi cứ giữ ý của tôi về cái váy này và cho đến khi nào tôi vẫn còn giữ ý riêng của tôi thì tôi không thể nào được Thánh Linh dẫn dắt.

Câu chuyện này dạy tôi rất nhiều. Nhận biết rằng chúng ta rất dễ để lý trí dẫn dụ và cho phép sự lý luận kéo chúng ta ra khỏi ý Chúa nảy sinh trong tôi một nỗi sợ kinh hoàng về lý luận.

Hãy nhớ rằng theo 1Côrinhtô 2:14, người tự nhiên không hiểu người thiêng liêng. Tâm trí xác thịt (con người tự nhiên của tôi) đã không hiểu việc dâng hiến cái váy mới mà tôi chưa hề mặc, nhưng tâm linh tôi (con người thiêng liêng) thì hiểu rõ.

Tôi hy vọng ví dụ này sẽ giúp bạn hiểu hơn về lĩnh vực này và giúp bạn bước đi trong ý Chúa hơn bao giờ hết.

(Tiện đây tôi biết có lẽ bạn cũng thắc mắc tôi có dâng cho chị Ruth Ann cái váy đỏ đó không. Vâng, tôi đã dâng, và hiện giờ chị làm việc trọn thời gian tại văn phòng chúng tôi và thỉnh thoảng mặc cái váy đỏ đó đi làm).

PHẦN BỔ SUNG : Sau khi Ruth Ann mặc chiếc váy đỏ đó vài năm, chị tặng lại cho tôi. Bây giờ thì chiếc này lỗi thời rồi, nhưng tôi giữ nó lại để nhắc tôi rằng có lần tôi đã lý luận không chịu vâng lời Chúa về cái váy mà bây giờ chỉ là mảnh vải màu đỏ chứ không mặc được nữa.

LÀM THEO LỜI CHÚA

Hãy thực hành Lời Chúa, đừng tưởng chỉ nghe là đủ mà tự lừa dối mình

GIA-CO 1:22

Bất cứ khi nào chúng ta đọc thấy Lời Chúa nói nhưng không chịu làm theo, thì bằng cách nào đó lý trí sẽ xen vào và lừa dối chúng ta tin điều gì đó khác hơn là lẽ thật. Chúng ta mất thời gian để cố dùng lý trí mà hiểu mọi Lời Chúa nói. Nếu chúng ta có lời chứng trong tâm linh thì chúng ta hãy

tiến hành.

Tôi đã khám phá ra rằng Chúa muốn tôi vâng Lời Ngài, dù tôi thích hay không thích, muốn hay không muốn, hay cho đó là một ý kiến hay.

Khi Chúa phán, qua Lời Ngài hay trong tâm linh chúng ta, chúng ta không nên lý luận, tranh cãi hay tự hỏi là không biết những gì Ngài phán có hợp lý hay không.

Khi Chúa phán, chúng ta hãy hành động, chứ đừng lý luận.

TIN CẬY CHÚA, KHÔNG PHẢI LÝ TRÍ

Hãy hết lòng tin cậy CHÚA, chớ nương cậy nơi sự sáng suốt của con.

CHÂM NGÔN 3:5

Nói cách khác, đừng dựa vào lý trí. Lý luận mở cửa cho sự lừa dối và đem đến nhiều bối rối.

Lần nọ tôi hỏi Chúa tại sao có quá nhiều người bị rối trí và Ngài phán với tôi, “Nói với họ là hãy chấm dứt cố gắng “đoán già đoán non” mọi vấn đề thì họ sẽ hết bị rối trí thôi”. Tôi tìm thấy điều này hoàn toàn đúng. Việc lý luận và rối trí thường đi với nhau.

Bạn và tôi có thể ngẫm nghĩ điều gì đó trong lòng, chúng ta hãy trình dâng cho Chúa và xem Ngài có muốn ban cho chúng ta sự hiểu biết hay không, nhưng giờ phút nào chúng ta bắt đầu cảm thấy rối trí, tức là chúng ta đã đi quá xa.

Lý luận rất nguy hại vì nhiều lý do, nhưng một trong những lý do là thế này : chúng ta có thể lý luận và tưởng tượng điều gì đó chúng ta thấy có vẻ hợp lý. Nhưng điều mà chúng ta lý luận là đúng vẫn có thể là sai.

Tâm trí con người thích tính hợp lý, trật tự và lý luận. Nó thích bàn đến những vấn đề mà lý trí hiểu được. Vì thế, chúng ta thường có khuynh hướng “rập khuôn” trong tâm trí chúng ta, nghĩ rằng, “Việc này phải vậy thôi bởi vì nó rất thích hợp ở đây.” Chúng ta có thể thấy điều gì đó mà tâm trí chúng ta cho là chấp nhận được nhưng nó vẫn là sai.

Sứ đồ Phao-lô nói trong Rôma 9:1, “Trong Chúa Cứu Thế tôi nói thật, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi trong Đức Thánh Linh.” Phao-lô biết ông đang làm đúng, không phải vì lý trí ông nói là đúng, mà vì ông có lời chứng trong tâm linh.

Như chúng ta đã thấy, có lúc tâm trí hỗ trợ tâm linh. Tâm trí và tâm linh hợp tác nhau, nhưng tâm linh là cơ quan đầu não và phải luôn được tôn trọng hơn tâm trí.

Nếu chúng ta biết trong tâm linh điều gì đó sai, chúng ta không được cho phép lý trí thuyết phục chúng ta làm điều đó.

Chúa ban cho chúng ta khả năng hiểu biết nhiều vấn đề, nhưng chúng ta không cần phải hiểu hết mọi sự mới đi theo Chúa và vâng phục ý Chúa được. Có những lúc Chúa để một dấu chấm hỏi to tướng làm công cụ trong đời sống chúng ta để kéo giãn đức tin của chúng ta. Những câu hỏi còn bỏ ngỏ được dùng để đóng đinh đời sống xác thịt. Thật khó cho con người chúng ta từ bỏ lý luận và đơn sơ tin cậy Chúa, nhưng một khi chúng ta đạt được điều này, tâm trí sẽ bước vào sự yên nghỉ.

Lý luận là một trong những “hoạt động bận rộn” mà tâm trí muốn dựa vào nhằm ngăn trở sự phân biệt và tri thức khai thị. Có khác biệt rất lớn giữa tri thức lý trí và tri thức khai thị.

Tôi không biết bạn sao, nhưng tôi muốn Chúa bày tỏ nhiều điều cho tôi theo một cách thức nào đó mà tôi biết trong tâm linh rằng điều đó cũng được bày tỏ cho tâm trí là đúng. Tôi

không muốn lý luận, suy đoán và thấy hợp lý, nghĩ ngợi đủ điều cho đến khi tôi mệt mỏi và rối trí luôn. Tôi muốn kinh nghiệm một tâm trí và tấm lòng bình an đến từ việc tin cậy Chúa, chứ không phải từ lý trí và hiểu biết riêng của tôi.

Bạn và tôi phải tăng trưởng đến độ chúng ta thấy thoải lòng để biết Đấng biết, ngay cả bản thân chúng ta cũng không biết.

QUYẾT KHÔNG BIẾT GÌ NGOÀI CHÚA

Thưa anh chị em, khi tôi đến với anh chị em, tôi công bố cho anh chị em huyền nhiệm của Đức Chúa Trời không phải bằng lời nói cao siêu hay khôn khéo, vì giữa vòng anh chị em, tôi quyết định không biết gì ngoài Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng đã bị đóng đinh trên thập tự giá.

1CÔRINHTÔ 2:1-2

Đây là cách của Phao-lô khi nói về tri thức và lý luận, và tôi đã hiểu được chuyện này và thật biết ơn Chúa. Phải mất một thời gian dài rồi thì tôi mới nhận ra rằng trong nhiều trường hợp, tôi càng biết ít thì tôi càng hạnh phúc hơn. Đôi khi chúng ta biết nhiều thứ làm cho chúng ta đau khổ.

Trước đây tôi là người rất hiếu kỳ và luôn tò mò. Tôi phải biết hết mọi thứ thì tôi mới thoải mãn. Chúa bắt đầu chỉ cho tôi thấy rằng việc cứ lý luận luôn là nguyên nhân khiến tôi bị rối trí và điều này khiến tôi không nhận được những gì Ngài muốn ban cho tôi. Ngài phán: “Joyce, con phải gác qua lý luận của xác thịt nếu con muốn có sự phân biệt.”

Bây giờ tôi nhận ra rằng trước đây tôi cảm thấy an tâm hơn nếu tôi biết hết mọi thứ. Tôi không chấp nhận rủi ro trong đời. Tôi muốn tôi phải kiểm soát - và khi tôi không hiểu vấn đề, tôi cảm thấy mất đi sự kiểm soát và đâm ra hoảng sợ. Nhưng tôi thiếu một điều. Tôi không có tâm trí

bình an và tôi kiệt sức do thường hay lý luận.

Kiểu suy nghĩ sai lầm như thế sẽ làm cho thân thể bạn mệt mỏi và kiệt sức!

Chúa yêu cầu tôi từ bỏ việc lý luận và tôi hết sức khuyên những ai hay lý luận cũng nên từ bỏ điều này. Vâng, tôi phải thú thật là tôi ghiền lý luận. Chúng ta có thể trở thành ghiền lý luận như người ta ghiền thuốc phiện hay thuốc lá. Tôi ghiền lý luận nên khi tôi bỏ việc này, tôi có những triệu chứng co mình. Tôi cảm thấy thua thiệt và lo sợ bởi vì tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra. Tôi cảm thấy chán nản.

Tôi đã từng để quá nhiều thời gian lý luận nên khi tôi bỏ thói quen này, tôi phải thích nghi với tâm trí bình an. Thời gian đầu tôi cảm thấy chán, nhưng bây giờ tôi yêu thích. Trước đây tôi thường để cho tâm trí nghĩ ngợi đủ chuyện, bây giờ tôi không thể chịu nổi cái cực khổ của sự lý luận.

Lý luận không phải là tâm trạng bình thường mà Chúa muốn tâm trí chúng ta nắm giữ.

Hãy biết rằng khi tâm trí đầy ắp lý luận thì tâm trí đó không bình thường, nhất là đối với cơ đốc nhân nào muốn sống đắc thắng – tức là những người muốn đắc thắng trận chiến đang diễn ra trong chiến trường tâm trí.

Chương

11

Tâm Trí Nghi Ngờ Và Vô Tín

Chúng ta thường gộp chung nghi ngờ và vô tín với nhau như thể hai điều này là một. Dù hai điều này có liên hệ, nhưng nó là hai điều rất khác biệt.

Từ điển Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament Words định nghĩa động từ nghi ngờ là “đứng

ở hai đàng . . . hàm ý không biết đi đàng nào . . . ; nói về các tín đồ có đức tin nhỏ . . . hay lo lắng do tâm trí ở trong tâm trạng bị xao lãng, bị dao động giữa hy vọng và sợ hãi.”

Cũng từ điển này lưu ý rằng một trong hai từ Hy Lạp được dịch là vô tín luôn luôn được dịch là “không vâng lời” trong Bản Kinh Thánh tiếng Anh King James.

Do đó khi chúng ta xem xét hai công cụ đầy quyền lực của kẻ thù, chúng ta thấy được nghi ngờ khiến một người dao động giữa hai quan điểm, trong khi đó vô tín dẫn tới sự không vâng lời.

Tôi nghĩ thật ích lợi cho chúng ta nhận biết rõ ma quỷ dùng điều gì tấn công chúng ta. Chúng ta có đang đối diện với nghi ngờ và sợ hãi không?

NGHI NGỜ

Các người cứ khập khiễng đi hàng hai cho đến chùng nào?

..

Sao ít đức tin thế! Sao con nghi ngờ?

MATTHI 14:21

Chúa ngạc nhiên vì lòng không tin của họ.

MÁC 6:6

1CÁC VUA 18:21

Tôi có biết một câu chuyện làm sáng tỏ thêm về sự nghi ngờ.

Có một người nọ bị bệnh và ông công bố Lời Chúa chữa lành thân thể ông, trích các câu Kinh Thánh và tin sự chữa lành sẽ bày tỏ. Nhưng đang khi tin cậy Chúa thì ông bị những ý tưởng nghi ngờ tấn công.

Sau khi ông trải qua một thời gian tranh chiến và rơi vào sự nản lòng, Chúa mở mắt ông nhìn thấy thế giới thần linh. Đây là điều ông thấy: một con quỷ nói với ông những lời dối trá, cho ông biết ông sẽ không được lành đâu và việc công bố Lời Chúa cũng không kết quả gì đâu. Nhưng ông cũng thấy rằng mỗi lần ông công bố Lời Chúa, ánh sáng phát ra khỏi miệng ông như thanh gươm và con quỷ này co mình và lùi lại sau.

Khi Chúa tỏ cho ông thấy khái tượng đó, người đàn ông này mới hiểu được tại sao việc liên tục nói Lời Chúa là quan trọng. Ông thấy ông có đức tin và đây là lý do ma quỷ dùng nghi ngờ tấn công ông.

Nghi ngờ không phải là điều Chúa đặt trong lòng chúng ta. Kinh Thánh nói Chúa ban cho mỗi người một lượng đức tin (Rô 12:3). Chúa đặt đức tin trong lòng chúng ta, nhưng ma quỷ tìm cách vô hiệu hoá đức tin bằng cách dùng nghi ngờ tấn công chúng ta.

Nghi ngờ đến bằng hình thức của những tư tưởng nghịch lại Lời Chúa. Đây là lý do mà chúng ta biết Lời Chúa là điều hết sức quan trọng. Nếu chúng ta biết Lời Chúa thì chúng ta có thể nhận ra khi nào ma quỷ lừa dối chúng ta. Hãy biết rõ là ma quỷ nói dối chúng ta để cướp đi những ơn phước mà Chúa Giê-su đã mua cho chúng ta bởi sự chết và sự sống lại của Ngài.

NGHI NGỜ VÀ VÔ TÍN

Người vẫn tin trong hy vọng dù không còn gì để hy vọng, nên người trở thành cha của nhiều dân tộc như lời đã phán: Dòng dõi người sẽ như thế; người không giảm sút đức tin khi thấy thân thể mình cũng như dạ bà Sara như đã chết, vì người đã gần một trăm tuổi; Người không vì lòng vô tín mà nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng được mạnh mẽ trong đức tin tôn vinh Đức Chúa Trời và hoàn toàn tin chắc rằng điều gì Đức Chúa Trời đã hứa thì Ngài cũng có đủ quyền năng làm được.

RÔMA 4:18-21

Khi tôi gặp cuộc chiến thuộc linh, dù biết những gì Chúa hứa song vẫn bị nghi ngờ và vô tín tấn công, tôi thường đọc hay suy gẫm phân đoạn Kinh Thánh này.

Ápraham được Chúa ban một lời hứa rằng Ngài sẽ khiến ông có một kẻ kế tự ra từ chính ông. Nhiều năm trôi qua mà vợ chồng Ápraham và Sara cũng chưa có được đứa con nào. Ápraham vẫn đứng vững trong đức tin, tin rằng những gì Chúa phán sẽ được ứng nghiệm. Trong lúc ông tin cậy Chúa như vậy, ông bị những tư tưởng nghi ngờ tấn công và bị linh vô tín gây áp lực ông để không vâng lời Chúa.

Không vâng lời trong trường hợp của Ápraham chính là bỏ cuộc, không chịu tiếp tục tin điều Chúa thôi thúc mình tin. Không vâng lời chính là bỏ qua tiếng phán của Chúa hay bỏ qua những gì Chúa phán với chúng ta cách cá nhân, chứ không chỉ là phạm Mười Điều Răn.

Ápraham tiếp tục bền đỗ. Ông cứ ngợi khen và tôn vinh Chúa. Kinh Thánh nói trong lúc ông làm như vậy, ông tăng trưởng trong đức tin.

Bạn thấy không, khi Chúa bảo chúng ta điều gì đó hay

yêu cầu chúng ta làm việc gì đó thì đức tin để tin hay để làm việc đó đến từ lời hứa của Chúa. Thật vô lý nếu Chúa mong đợi chúng ta làm việc gì đó mà Ngài không ban cho chúng ta khả năng để tin rằng chúng ta có thể làm được. Satan biết chúng ta sẽ trở thành mối nguy hiểm thế nào khi tấm lòng chúng ta đầy dẫy đức tin nên nó dùng nghi ngờ và vô tín tấn công chúng ta.

Vấn đề không phải là chúng ta không có đức tin mà là satan tìm cách huỷ phá đức tin của chúng ta bằng những lời dối trá.

Để tôi nêu một ví dụ ở đây. Việc này liên hệ đến thời điểm mà tôi nhận được ơn gọi bước vào chức vụ hầu việc Chúa. Hôm ấy là một buổi sáng bình thường như mọi buổi sáng khác, ngoại trừ là tôi được đầy dẫy Thánh Linh ba tuần trước đó. Tôi vừa mới nghe băng bài giảng đầu tiên. Đây là bài giảng do mục sư Ray Mossholder có tựa: “Hãy Qua Bờ Bên Kia.” Lòng tôi được khuấy động và ngạc nhiên về việc ông chỉ dùng một câu Kinh Thánh mà dạy cả tiếng đồng hồ và toàn bộ bài giảng của ông rất hay.

Đang khi tôi dọn dẹp giường ngủ, bất chợt tôi cảm nhận một ước ao cháy bỏng trào dâng trong lòng tôi muốn dạy dỗ Lời Chúa. Bấy giờ tiếng của Chúa đến với tôi, “Con sẽ đi khắp nơi dạy dỗ Lời Ta, và con sẽ có một chức vụ phân phối băng đĩa bài giảng lớn lao.”

Về phương diện tự nhiên thì tôi không có lý do nào để tin rằng Chúa thật đã phán với tôi, hay rằng tôi có thể làm hay sẽ làm được điều tôi vừa mới nghe. Bản thân tôi cũng có nhiều nan đề và dường như là tôi cũng không có “sách vở băng đĩa” gì để phổ biến, nhưng Chúa chọn những sự yếu đuối và ngu dại của thế gian để làm hổ thẹn kẻ khôn (1Cô 1:27). Ngài nhìn tấm lòng chúng ta, chứ không nhìn xác thịt (1Sam 16:7). Nếu tấm lòng ngay thẳng, Chúa có thể thay đổi xác thịt.

Dù về phương diện tự nhiên thì không có dấu chỉ nào để tôi tin được, nhưng ước ao đó cuộn cuộn trong tôi, tôi được đổ đầy đức tin nên tôi có thể làm những gì Chúa muốn tôi làm. Khi Chúa kêu gọi, Ngài ban sự ước ao, đức tin và khả năng để làm công việc đó. Nhưng tôi cũng muốn thưa với bạn rằng suốt những năm tháng tôi trải qua sự huấn luyện và chờ đợi, ma quỷ luôn dùng nghi ngờ và vô tín tấn công tôi.

Đức Chúa Trời đặt những ước mơ và khái tượng trong lòng dân sự Ngài; nó bắt đầu như là những “hạt giống nhỏ.” Như một phụ nữ được cấy “hạt giống” vào tử cung thì cô ta sẽ mang thai, chúng ta cũng “mang thai” những điều Chúa phán và hứa. Suốt thời kỳ “thai nghén,” satan cố dùng nỗ lực để làm cho những giấc mơ của chúng ta phải “phá đi.” Hai trong số những công cụ nó dùng là nghi ngờ và vô tín. Cả hai điều này tranh chiến trong tâm trí chúng ta.

Đức tin là sản phẩm của tâm linh và là một sức mạnh thuộc linh. Kẻ thù không muốn bạn và tôi hướng tâm trí hiệp ý với tâm linh. Nó biết rằng nếu Chúa đặt đức tin trong chúng ta để làm một việc nào đó, và chúng ta có thái độ tích cực và bắt đầu kiên định tin tưởng rằng chúng ta thật sự làm được, lúc đó chúng ta sẽ gây tổn thất đáng kể cho vương quốc của nó.

CỨ TIẾP TỤC ĐI TRÊN MẶT NƯỚC

Lúc ấy, thuyền đã ra cách bờ khá xa và đang bị sóng đánh vì gió ngược. Đến canh tư, Ngài đi trên mặt biển đến với các môn đệ. Thấy người đi trên mặt biển các môn đệ sợ hãi, hốt hoảng la: Ma kia! Tức thì Đức Giê-su bảo: Hãy an tâm! Chính Ta đây. Đừng sợ! Phê-rô thưa với Ngài: Lạy Chúa, nếu thật là Ngài, xin truyền cho con đi trên mặt nước đến cùng Ngài. Chúa đáp: Hãy đến đây. Phê-rô liền bước ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước đến với Đức Giê-su. Nhưng khi thấy gió thổi, ông sợ hãi, nên bắt đầu chìm xuống nước. Ông la lên: Chúa ơi, cứu con! Lập tức Đức Giê-su đưa tay nắm lấy Phê-rô, rồi bảo: Sao ít đức tin thế!

Sao con nghi ngờ? Khi họ lên thuyền, gió ngừng thổi.

MATH 14:24-32

Tôi nhấn mạnh câu cuối vì tôi muốn bạn để ý đến cách ma quỷ ngăn trở ở đoạn này. Phi-e-rơ bước ra theo mạng truyền của Chúa Giê-su để làm một việc mà trước đây ông chưa hề làm. Sự thật thì chưa hề có ai làm chuyện này ngoại trừ Chúa Giê-su.

Di trên mặt nước đòi hỏi đức tin!

Phi-e-rơ đã mắc sai lầm; ông đã để quá nhiều thì giờ nhìn sóng gió. Ông trở nên sợ hãi. Nghi ngờ và vô tín áp chế ông, và ông bắt đầu chìm. Ông kêu cầu Chúa cứu ông, và Ngài đã cứu ông! Nhưng để ý là sóng gió ngừng ngay khi Phi-e-rơ lên thuyền!

Hãy nhớ trong Rôma 14:18-21 nói Áp-ra-ham không dao động khi ông thấy hoàn cảnh bất lực. Áp-ra-ham biết tình trạng thật của ông, nhưng không như Phi-e-rơ, tôi nghĩ rằng Áp-ra-ham không phải lúc nào cũng nghĩ hay nói về hoàn cảnh của ông. Bạn và tôi có thể ý thức về hoàn cảnh hiện tại của mình, tuy nhiên, chúng ta phải chủ đích giữ tâm trí về những điều gây dựng đức tin chúng ta.

Đó là lý do Áp-ra-ham cứ liên tục ngợi khen và tôn vinh Chúa. Chúng ta tôn vinh Chúa khi chúng ta tiếp tục làm những gì chúng ta biết là đúng ngay cả trong những nghịch cảnh. Ê-phê-sô 6:14 dạy rằng trong lúc ở trong cuộc chiến thuộc linh, chúng ta phải thắt dây nịt lễ thật quanh chúng ta.

Khi bão tố đến trong đời sống, hãy giăng buồm và chèo ra sâu và hãy quyết định trong Thánh Linh là chèo thuyền ra khơi. Thường thì bão tố ngừng ngay khi bạn buông xuôi và chèo vào bờ để cho an toàn.

Ma quỷ đem bão tố đến đời sống bạn để làm cho bạn

hoảng sợ. Trong lúc gặp bão tố, hãy nhớ rằng tâm trí là chiến trường. Đừng quyết định trên những suy nghĩ hay cảm xúc của bạn, mà hãy kiểm tra tâm linh của bạn. Khi bạn làm vậy, bạn sẽ tìm thấy cùng một khái tượng như đã có từ ban đầu.

KHÔNG CHO PHÉP BỊ DAO ĐỘNG!

Nếu trong anh chị em có ai thiếu khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài ban cho; Ngài là Đấng ban cho mọi người cách rộng lượng, không quả trách. Nhưng người ấy hãy lấy đức tin mà cầu xin, không chút nghi ngờ vì người nghi ngờ giống như sóng biển bị gió đưa đẩy, dập dôi. Người như thế đừng mong nhận lãnh điều gì từ nơi Chúa.

GIACƠ 1:5-7

Tôi nghe một mục sư kể một câu chuyện rằng ông rất bối rối khi quyết định nên làm gì sau khi ông tốt nghiệp trường Kinh Thánh. Chúa đặt trong lòng ông một ước ao mãnh liệt muốn trở về St.Louis Missouri, và mở một hội thánh địa phương mà ông dự tính mở sau khi tốt nghiệp. Tuy nhiên, đến lúc phải đi, ông chỉ còn khoảng năm mươi đôla trong túi, cùng với người vợ và hai con nhỏ. Rõ ràng là hoàn cảnh của ông lúc đó không mấy thuận lợi.

Trong lúc không biết có nên quyết định đi hay không, ông nhận được hai lời mời rất hậu hĩnh, mời ông làm nhân sự cho các chức vụ lớn và có uy tín. Số tiền lương ông nhận cũng khá cao. Cơ hội hầu việc Chúa thật hấp dẫn và nếu không có chỗ nào khác thì việc hầu việc Chúa cho các chức vụ này cũng là niềm vinh dự và hãnh diện lắm. Ông càng suy tính thì ông rối trí (Đường như nghi ngờ đang “gõ cửa” ông phải không nào?)

Trước đây ông biết đích xác điều ông muốn làm, nhưng bây giờ thì ông bị dao động giữa hai chọn lựa. Bởi vì hoàn

cảnh không ủng hộ ông trở lại St.Louis, nên dễ bị cám dỗ để nhận những lời mời này, nhưng ông lại không cảm thấy bình an về quyết định này. Cuối cùng, ông hỏi ý kiến một vị mục sư đã từng thuê ông làm việc, vị này khuyên rất khôn ngoan, “Hãy tìm chỗ nào đó yên tĩnh và lắng lòng xuống. Hãy tra xét tấm lòng xem thử lòng mình muốn gì rồi hãy làm theo.”

Khi ông làm theo lời khuyên của vị mục sư này, ông liền phát hiện ra rằng tấm lòng ông hướng về việc mở hội thánh tại St.Louis. Ông không biết nên làm sao với những gì ông có trong tay, nhưng ông vâng lời Chúa ra đi, và kết quả thật lạ lùng.

Ngày nay vị mục sư đó chính là Rick Shelton, người sáng lập và là mục sư quản nhiệm hội thánh Life Christian Center tại St.Louis, Missouri. Hiện tại hội thánh này là một hội thánh có khoảng ba ngàn tín đồ với khẩu tượng giảng tin lành khắp thế giới. Hàng ngàn cuộc đời được phước và được biến đổi qua chức vụ của ông. Tôi trước đây là mục sư phụ tá tại hội thánh này năm năm và chức vụ của tôi cũng hình thành trong khoản thời gian đó. Hãy nghĩ xem ma quỷ sẽ cướp đi biết bao nhiêu điều qua nghi ngờ và vô tín nếu mục sư Shelton để cho lý trí, thay vì tấm lòng dẫn dắt.

NGHI NGỜ LÀ MỘT CHỌN LỰA

Sáng sớm hôm sau trên đường trở lại thành phố, Đức Giê-su đói. Khi thấy một cây vả ở bên đường, Ngài đến gần nhưng chỉ thấy toàn lá mà thôi; Ngài quở: Mày sẽ không bao giờ ra trái nữa! Lập tức cây vả khô héo. Thấy thế các môn đệ ngạc nhiên hỏi: Làm sao mà cây vả héo khô ngay như vậy? Đức Giê-su trả lời: Thật, Ta bảo các con, nếu các con có đức tin và không nghi ngờ, thì chẳng những các con có thể làm cho cây vả như vậy, mà ngay cả khi bảo ngọn núi này hãy cất mình lên và ném xuống biển thì cũng sẽ được.

MATTHI 21:18-22

Khi các môn đồ ngạc nhiên và hỏi Chúa Giê-su làm sao mà Ngài có thể làm cho cây vả chết bằng một lời nói, Ngài phán với họ đại ý là, “Nếu các con có đức tin mà không nghi ngờ, các con có thể làm như Ta đã làm cho cây vả – và thậm chí làm những việc lớn hơn nữa.” (Gi 14:12)

Chúng ta đã xác định rằng đức tin là món quà của Chúa, nên chúng ta biết chúng ta có đức tin (Rô 12:3). Nhưng nghi ngờ là một chọn lựa. Đó là mưu chước của ma quỷ nhằm chống lại tâm trí chúng ta.

Bởi vì bạn có thể chọn suy nghĩ của mình nên khi nghi ngờ đến bạn nên học nhận ra ngay bản chất của nó, hãy nói, “Không, ta cảm ơn” - rồi tiếp tục tin cậy!

Sự chọn lựa thuộc về bạn!

VÔ TÍN LÀ KHÔNG VẮNG LỜI

Khi Đức Giê-su và môn đệ đến cùng đoàn dân đông, một người lại gần quỳ xuống xin: Thưa Thầy, xin thương xót con trai tôi đang mắc bệnh kinh phong, đau đớn lắm; nhiều lần nó té vào lửa, lắm lúc lại ngã xuống nước. Tôi đã đưa nó đến cho môn đệ của Thầy nhưng họ không chữa trị nổi.

Đức Giê-su đáp: Ôi, dòng dõi vô tín và đòi truy! Ta phải ở với các người cho đến chừng nào? Ta còn phải chịu đựng các người bao lâu nữa? Hãy đem đứa trẻ đến đây cho Ta. Đức Giê-su quở trách quý, nó liền xuất khỏi đứa trẻ và ngay lúc ấy đứa trẻ được khỏi bệnh. Sau đó các môn đệ đến hỏi riêng Đức Giê-su: Tại sao chúng con không đuổi quý ấy được? Ngài trả lời: Tại các con ít đức tin, vì thật, Ta bảo các con, nếu các con có đức tin lớn bằng hạt cải, các con có thể bảo hòn núi này rằng: ‘Hãy dời qua bên kia.’ thì nó sẽ dời đi. Không có gì các con không làm được.

MATHIO 17:14-20

Hãy nhớ vô tín dẫn đến không vâng lời.

Có lẽ Chúa Giê-su đã dạy các môn đệ một số điều cần làm trong trường hợp này, nhưng do họ vô tín nên khiến họ không vâng lời Ngài; do đó, họ thất bại.

Dù trường hợp nào đi nữa, vấn đề là chính vô tín cũng như nghi ngờ, khiến chúng ta không làm theo những gì Chúa kêu gọi và xúc dầu chúng ta làm. Nó cũng khiến chúng ta không kinh nghiệm ý thức bình an mà Ngài muốn chúng ta hưởng khi linh hồn chúng ta tìm an nghỉ trong Ngài (Mat 11:28,29).

SỰ AN NGHỈ SA-BÁT

Vậy, chúng ta hãy gắng sức vào sự an nghỉ đó, để không một ai sa ngã vì theo gương những kẻ không vâng phục.

HÊBORO 4:11

Nếu bạn đọc cả chương bốn của sách Hê-bơ-rơ, bạn sẽ thấy chương này nói về sự an nghỉ sa-bát dành sẵn cho dân sự Chúa. Trong thời Cựu ước, ngày sa-bát được xem là ngày nghỉ. Trong thời Tân ước, sự an nghỉ sa-bát này ám chỉ đến nơi an nghỉ thuộc linh. Đó là đặc quyền của mỗi cơ đốc nhân không chấp nhận lo lắng hay lo âu. Là tín hữu, bạn và tôi có thể bước vào sự an nghỉ của Chúa.

Đọc kỹ Hê-bơ-rơ 4:11 cho thấy rằng chúng ta sẽ không bao giờ bước vào sự an nghỉ đó ngoại trừ bởi đức tin, và chúng ta sẽ đánh mất do vô tín và không vâng lời. Vô tín sẽ giữ chân chúng ta sống trong “nếp sống đồng vắng”, nhưng Chúa Giê-su đã cung ứng một nơi an nghỉ đời đời mà chỉ bước vào bởi đức tin mà thôi.

SỐNG TỪ ĐỨC TIN ĐẾN ĐỨC TIN

Vì trong Phúc Âm ấy sự công chính của Đức Chúa Trời được tỏ ra từ đức tin đến đức tin như Kinh Thánh chép: *Này, người công chính sẽ sống bởi đức tin.*

RÔMA 1:17

Tôi nhớ một trường hợp để làm sáng tỏ điểm này. Một tối nọ tôi đang đi quanh nhà để làm một vài việc lật vật trong nhà và tôi thấy khó chịu vô cùng. Tôi không vui nổi – lòng tôi không có chút bình an. Tôi cứ hỏi Chúa, “Con có gì sai trật không?” Tôi thường hỏi Chúa như vậy và tôi thật sự muốn biết nan đề của tôi là gì. Tôi cố gắng áp dụng những gì tôi học được trong đời sống theo Chúa của tôi, nhưng dường như có điều gì đó không ổn.

Lúc đó chuông điện thoại reo, và đang khi tôi nói chuyện, tôi vợ phải hợp dựng câu gốc mà có người cho tôi. Tôi không chủ đích chọn câu gốc nào, chỉ bốc đại một câu khi tôi đang nói chuyện trên điện thoại. Khi gác máy xong, tôi chọn đại một câu và xem thử tôi có được sự khích lệ gì từ câu gốc đó chẳng.

Tôi chọn ra câu Kinh Thánh Rôma 15:13 : “Cầu xin Đức Chúa Trời là nguồn hy vọng ban cho anh chị em đầy đầy mọi sự vui mừng và bình an khi anh chị em tin cậy Ngài, đến nỗi anh chị em đầy tràn niềm hy vọng bởi quyền năng Thánh Linh!”

Tôi thấy được ánh sáng!

Toàn bộ nan đề của tôi là nghi ngờ và vô tín. Tôi tự làm cho mình đau khổ do tin những lời dối trá của ma quỷ. Tôi đã quá tiêu cực. Tôi không có niềm vui và bình an bởi vì tôi không tin. Không có chuyện sống vô tín mà hưởng vui mừng và bình an được.

Hãy quyết định tin Đức Chúa Trời chứ đừng tin ma quỷ!

Hãy học sống từ đức tin đến đức tin. Theo Rôma 1:17, đó là cách sự công chính của Chúa được bày tỏ. Chúa bày tỏ cho tôi rằng thay vì sống từ đức tin đến đức tin, tôi thường sống từ đức tin đến nghi ngờ rồi từ nghi ngờ đến vô tín. Sau đó tôi trở lại sống đức tin một thời gian, và rồi sau đó quay trở lại nghi ngờ và vô tín. Tôi cứ hồi trời hồi trụ. Đó là lý do tôi gặp quá nhiều rắc rối và đau khổ trong cuộc đời.

Hãy nhớ rằng theo Gia-cơ 1:7-8, người nghi ngờ là người không ổn định trong mọi việc và không hề nhận được điều gì mình muốn từ Chúa. Hãy quyết định rằng bạn sẽ không nghi ngờ; đừng sống trong sự nghi ngờ!

Chúa đã hoạch định một cuộc đời vĩ đại cho bạn. Đừng để ma quỷ dùng những lời dối trá cướp điều này của bạn. Trái lại, hãy “. . . đánh hạ các lý luận và mọi sự kiêu căng chống lại sự hiểu biết Đức Chúa Trời, và buộc mọi ý tưởng phải thuận phục Đấng Cơ Đốc” (2Cô 10:5 - HĐTT).

Chương

12

Tâm Trí Lo Lắng Và Lo Âu

Sự lo lắng và lo âu cả hai đều là những sự tấn công lên tâm trí nhằm làm xao lãng chúng ta không phục vụ Chúa. Kẻ thù cũng dùng hai cái khốn này để đè nén đức tin của chúng ta, nên đức tin chúng ta không thể vươn lên và giúp chúng ta sống đắc thắng.

... Chớ phiền lòng vì điều đó chỉ đưa đến việc ác.

THI THIÊN 37:8

Một số người có vấn đề lo lắng đến độ họ được mệnh danh là những người “nghiện” lo lắng. Nếu họ không có gì để lo thì họ cũng lo cho hoàn cảnh của người khác. Tôi cũng có vấn đề này, nên tôi đủ tiêu chuẩn để mô tả tình trạng này. Vì tôi thường xuyên lo lắng nên tôi không hề hưởng sự bình an mà Chúa Giê-su đã chết để tôi được hưởng.

Vừa lo lắng vừa muốn sống trong bình an cùng một lúc là chuyện không tưởng.

Sự bình an không phải là một điều gì đó được mặc vào cho một người, mà đây là bông trái của Thánh Linh (Ga 5:22) và bông trái là kết quả của việc cứ ở trong cây nho (Gi 15:4). Mà cứ ở trong Chúa tức là bước vào “sự an nghỉ của Chúa”, được nói đến trong chương Bốn của thư Hê-bơ-rơ và các chỗ khác trong Kinh Thánh. Chúa Giê-su ban cho chúng ta sự bình an của Ngài (xem Gi 14:27), nhưng Ngài phán chúng ta không nên cho phép chúng ta sợ hãi, nhút nhát và căng thẳng. Nói cách khác, bình an hiện diện trong chúng ta, nhưng chúng ta phải chọn nghĩ bình an hơn là nghĩ theo tâm trí xác thịt. Chúng ta phải chọn sống bình an bằng cách chọn nghĩ những điều mang lại bình an hơn là nghĩ những điều mở cửa

cho lo lắng và lo âu.

Có nhiều chỗ trong Kinh Thánh nói đến sự lo lắng tùy từng bản dịch. Bản Kinh Thánh tiếng Anh The King James Version không dùng chữ “lo lắng” (worry). Ngoài nhóm từ “chớ lo phiền” (Thi 37:8) thì các nhóm từ khác được dùng để cảnh cáo về việc lo lắng mà bản dịch này dùng chữ “chớ suy nghĩ” (take no thought) (Mat 6:25), “chớ lo phiền” (Phi 4:6) và “hãy trao mọi điều lo âu” (1Phi 5:7). Tôi thường dùng bản dịch Kinh Thánh The Amplified Bible, có liệt kê nhiều lối dịch khác nhau của nhóm từ liên hệ đến đề tài này. Để đơn giản hoá sự dạy dỗ trong phần còn lại của chương sách này, tôi sẽ nói đến tình trạng “lo lắng.”

ĐỊNH NGHĨA LO LẮNG

Từ điển Webster định nghĩa lo lắng như sau: - (động từ) 1. Cảm thấy khó chịu hay bối rối. Khiến cho cảm thấy lo lắng, chán nản hay bối rối – (danh từ) 2. Căn nguyên của sự lo lắng dai dẳng.” Tôi cũng có nghe người ta định nghĩa lo lắng là làm khổ bản thân bằng những ý tưởng khó chịu.

Khi tôi phát hiện ý tưởng làm khổ bản thân bằng những ý tưởng khó chịu, tôi quyết định ngay là tôi phải khôn hơn. Tôi tin mỗi cơ đốc nhân nên khôn ngoan. Tôi nghĩ tít hữu cần khôn ngoan chứ đừng ngồi đó mà làm khổ bản thân.

Lo lắng chẳng làm được tích sự gì, vậy sao chúng ta không từ bỏ nó đi? Một định nghĩa khác của lo lắng cũng mở mắt tôi là: “ngoạm cái gì bằng răng rồi nhai hoặc quăng đi quăng lại (nói về các thú vật).”

Suy gẫm định nghĩa này, tôi thấy có sự tương đồng - ma quỷ dùng lo lắng để “ngoạm” chúng ta như định nghĩa trên. Khi chúng ta lo lắng chỉ vài giờ thôi, đây là cách chúng ta cảm nhận- như thể có ai đó bóp cổ chúng ta kéo tới kéo lui và lắc lư chúng ta cho đến khi chúng ta bị kiệt quệ và tan

nát. Những tư tưởng cứ đến tới tấp và ngặm nhấm chúng ta như định nghĩa trên mô tả.

Lo lắng là một sự tấn công của satan lên tâm trí. Chúng ta được dạy phải có trách nhiệm với tâm trí của chúng ta, và kẻ thù thì muốn chúng ta không chịu trách nhiệm. Nên nó cố làm cho tâm trí chúng ta bận rộn với đủ thứ suy nghĩ sai trật để cho tâm trí không được dùng cho mục đích mà Chúa hoạch định.

Chúng ta sẽ bàn đến những việc nên làm với tâm trí ở chương sau, nhưng bây giờ chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu về sự lo lắng cho đến khi chúng ta có được một sự mặc khải đầy đủ về sự vô nghĩa của lo lắng.

Mathiơ 6:25-34 là khúc Kinh Thánh rất cần đọc khi chúng ta cảm thấy “sự tấn công của lo lắng” đang đến. Chúng ta hãy đọc riêng từng câu để xem Chúa muốn phán gì với chúng ta về đề tài quan trọng này.

SỰ SỐNG HÁ TRỌNG HƠN VẬT CHẤT SAO?

Vì thế Ta bảo các con: Đừng lo lắng cho cuộc sống, lo mình sẽ ăn gì, uống gì, hay thân thể mình sẽ mặc gì. Mạng sống chẳng quý hơn đồ ăn và thân thể chẳng quý hơn quần áo sao?

MATHIƠ 6:25

Chất lượng cuộc sống mà Chúa dự định quá cao nên chúng ta phải tận hưởng nó. Trong Giăng 10:10, Chúa Giê-su phán, “Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và huỷ diệt. Còn Ta đến để các người có sự sống và sự sống dư dật.” Satan tìm cách cướp sự sống đó khỏi chúng ta bằng nhiều cách - một trong những cách đó là đem lo lắng đến.

Trong Mathiơ 6:25, chúng ta được dạy rằng không có gì

trong cuộc đời này mà chúng ta phải lo lắng cả – không một lãnh vực nào cả! Cuộc sống mà Chúa cung ứng cho chúng ta quá chất lượng đủ để bao trùm mọi thứ vật chất, nhưng nếu chúng ta lo lắng về những thứ vật chất đó thì chúng ta đánh mất nó và mất luôn sự sống mà Ngài định cho chúng ta hưởng.

CÓ PHẢI BẠN QUÝ HƠN CHIM SẺ KHÔNG?

Hãy xem loài chim trời, chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng tồn kho tích trữ, nhưng Cha các con ở trên trời vẫn nuôi chúng. Các con không quý hơn loài chim sao?

MATTHIƠ 6:26

Thật tốt cho chúng ta để một ít thì giờ ngắm xem loài chim. Đó là điều Chúa bảo chúng ta làm. Nếu không làm mỗi ngày, thì ít ra chúng ta cũng cần để thì giờ quan sát và tự nhắc nhở mình rằng các chú chim non này được Chúa chăm sóc chu đáo như thế nào. Chim chóc quả là chúng không hề biết bữa ăn tới của chúng đến từ đâu, tuy nhiên cá nhân tôi chưa hề thấy con chim nào đậu trên cành mà căng thẳng thần kinh do quá lo lắng.

Điểm mà Chúa nhấn mạnh ở đây thật đơn giản: “Các con có quý hơn chim sẻ không?” Dù bạn có thể đang tranh chiến với hình ảnh bản thân nghèo nàn, nhưng chắc chắn bạn tin rằng bạn giá trị hơn chim sẻ và hãy xem Cha Thiên Thượng chăm sóc chúng chu đáo dường nào!

BẠN ĐƯỢC GÌ KHI LO LẮNG ?

Có ai trong các con nhờ lo lắng mà có thể thêm cho đời mình một khoảnh khắc nào không?

MATTHIƠ 6:27

Điểm cần nói ở đây là lo lắng không ích lợi gì. Nó chẳng giúp ích gì cả. Nếu vậy thì tại sao ta lại lo lắng hay lo âu?

SAO LẠI QUÁ LO?

Còn việc ăn mặc, sao các con lo lắng mà làm chi? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng mọc thế nào. Chúng không phải làm việc khổ nhọc, cũng chẳng kéo chỉ, nhưng Ta phán bảo các con, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không thể mặc đẹp bằng một trong các hoa huệ kia. Một loài hoa dại ngoài đồng, nay còn, mai bị ném vào lò lửa, mà Đức Chúa Trời mặc cho chúng như thế, còn các con không quý hơn để Ngài chu cấp quần áo cho sao, hỡi những kẻ ít đức tin?

MATTHI 6:28-30

Dùng hình ảnh minh họa từ các tạo vật của Ngài, Chúa khẳng định rằng nếu loài hoa, chẳng làm gì hết, có thể được chăm sóc chu đáo và đẹp đẽ hơn cả vua Sa-lô-môn sang trọng thì chắc chắn chúng ta có thể tin rằng chúng ta sẽ được Chúa chăm sóc và chu cấp.

VẬY ĐỪNG LO LẮNG!

Vậy, đừng lo lắng mà hỏi rằng chúng ta sẽ ăn gì, uống gì hay là mặc gì?

MATTHI 6:31

Tôi muốn nhấn mạnh câu này một ít và thêm vào một câu hỏi nữa, “Minh sẽ làm gì đây?”

Tôi nghĩ satan sai các tà linh ra để làm mỗi một việc là lặp đi lặp lại câu hỏi đó trong tai của tín đồ suốt cả ngày. Chúng khơi mào những câu hỏi khó khăn và cơ đốc nhân sẽ phí thì giờ để cố tìm ra câu trả lời. Ma quỷ liên tục gây chiến trong chiến trường của tâm trí, mong kéo cơ đốc nhân tham gia vào một cuộc chiến kéo dài và khốn khổ. Câu trả cho thắc

mắc của ma quỷ về việc chúng ta nên làm gì là, “Ta không biết nên làm gì trong hoàn cảnh này nhưng Chúa biết và điều đó đủ làm ta an lòng rồi. Ngài sẽ cho ta biết hướng đi vào đúng thời điểm.”

Để ý trong câu 31 Chúa dạy chúng ta chớ lo lắng. Hãy nhớ rằng do lòng đầy dẫy mà miệng nói ra (Mat 12:34). Kẻ thù biết rằng nếu nó khiến cho tâm trí chúng ta suy nghĩ sai trật thì cuối cùng ý tưởng đó sẽ tuôn ra từ môi miệng chúng ta. Lời nói chúng ta rất quan trọng bởi vì nó xác nhận đức tin của chúng ta hay trong một số trường hợp cũng xác nhận việc thiếu đức tin của chúng ta nữa.

TÌM CHÍNH CHÚA, CHỨ KHÔNG TÌM ƠN CHÚA

Vì tất cả những điều này, người ngoại vẫn tìm kiếm và Cha các con ở trên trời biết các con cần tất cả những điều ấy. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi điều ấy nữa.

MATTHI 6:32,33

Rõ ràng là con cái Chúa không giống như người thế gian. Thế gian tìm kiếm những điều vật chất, nhưng chúng ta tìm kiếm Chúa. Ngài hứa nếu chúng ta tìm kiếm Ngài, Ngài sẽ cho thêm chúng ta tất cả những thứ Ngài biết chúng ta cần.

Chúng ta phải học tìm mặt Chúa chứ không phải cánh tay Chúa.

Cha chúng ta thích ban cho con cái Ngài những điều tốt đẹp với điều kiện chúng ta không tìm kiếm những điều đó. Tìm kiếm là một chữ quan trọng có nghĩa là đeo đuổi, thèm khát, và bám chặt. Muốn điều gì đó thì không có gì, nhưng chúng ta chỉ tìm kiếm Chúa mà thôi, bởi vì không có Ngài mọi thứ khác đều vô nghĩa.

Chúa biết chúng ta cần gì trước khi cầu xin. Nếu chúng ta chỉ trình dâng nhu cầu của chúng ta cho Ngài (Phi 4:6), Ngài sẽ làm ứng nghiệm vào đúng thời điểm của Ngài. Lo lắng sẽ chẳng giúp gì được cho chính nghĩa của chúng ta. Thật ra, nó lại ngăn trở bước tiến của chúng ta.

SỐNG TỪNG GIÂY PHÚT MỘT TRONG NGÀY

Thế thì, đừng lo sợ cho ngày mai, vì ngày mai sẽ lo cho ngày mai. Nỗi lao phiền trong ngày cũng đủ quá rồi!”

MATTHI 6:34

Tôi thích mô tả sự lo lắng hay lo âu như thế này : để suốt ngày hôm nay lo cho ngày mai. Nào ta hãy học cách dùng thì giờ Chúa ban cho chúng ta cho mục đích của Ngài.

Ta phải sống cuộc đời cho hiện tại ngay trên đất này!

Buồn thay, có rất ít người biết cách sống trọn vẹn mỗi ngày. Nhưng bạn có thể là một trong số ít đó. Chúa Giê-su phán rằng satan, là kẻ thù đến để cướp đi sự sống của bạn (Gi 10:10). Đừng để nó làm điều này nữa. Đừng phí cả ngày hôm nay để lo cho ngày mai. Bạn có đủ thứ để lo ngày hôm nay rồi và điều này đòi hỏi bạn phải dồn hết mọi tập trung. Ân sủng của Chúa đến trên bạn để giúp bạn xử lý bất kỳ điều gì bạn cần cho ngày hôm nay, nhưng ân sủng của ngày mai sẽ chưa đến cho tới ngày mai – nên đừng phí ngày hôm nay!

ĐỪNG LO PHIÊN HAY LO LẮNG

Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện, nài xin và cảm tạ mà trình các nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời.

PHILIP 4:6

Đây là một câu Kinh Thánh hay nữa cần xem xét khi “lo lắng” tấn công. Tôi khuyên bạn hãy nói Lời Chúa ra từ môi

miệng bạn. Đây là gươm hai lưỡi mà ta dùng để chống lại kẻ thù (Êph 4:12; Êph 6:17). Gươm mà vẫn còn ở trong vỏ thì chẳng mang lại ích lợi gì trong lúc bị tấn công.

Chúa đã ban cho chúng ta Lời Ngài, hãy dùng nó! Hãy học những câu Kinh Thánh như câu này và khi kẻ thù tấn công, hãy dùng cùng một vũ khí mà Chúa Giê-su đã dùng để đáp trả : Lời Đức Chúa Trời!

ĐÁNH ĐỔ NHỮNG SỰ TƯỢNG TƯỢNG

Và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2CÔRINTHÔ 10:5

Khi những ý tưởng đến với bạn mà không hợp với Lời Chúa, cách tốt nhất để đóng cửa lại với ma quỷ là nói Lời Chúa ra.

Lời Chúa mà phát ra từ môi miệng của một tín hữu kèm với sự hỗ trợ của đức tin là thứ vũ khí hữu hiệu nhất dùng để chống trả lo lắng và lo âu.

TRAO MỌI LO LẮNG CHO CHÚA

Bởi đó, anh chị em hãy hạ mình dưới tay quyền năng của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ Ngài sẽ nâng anh chị em lên. Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài vì Ngài chăm sóc anh chị em.

1PHIÊRÔ 5:6-7

Khi kẻ thù tìm cách gây nan đề cho chúng ta, chúng ta có quyền trao nan đề đó cho Chúa. Từ “trao” nghĩa là ném hay quăng. Bạn và tôi có thể quăng nan đề của chúng ta cho

Chúa, và hãy tin tôi, Ngài sẽ bắt lấy. Ngài biết Ngài sẽ làm gì với nan đề của chúng ta.

Khúc Kinh Thánh này cho chúng ta biết rằng hạ mình chính là đừng lo lắng. Một người lo lắng là người nghĩ rằng mình có thể giải quyết nan đề của mình bằng cách nào đó. Tâm trí lo lắng là tâm trí loay hoay tìm ra giải pháp cho hoàn cảnh hiện tại. Người kiêu ngạo đầy dẫy cái tôi, trong khi đó người hạ mình đầy dẫy Chúa. Người kiêu ngạo lo lắng, người hạ mình chờ đợi.

Chỉ duy Đức Chúa Trời mới giải cứu chúng ta, và Ngài muốn chúng ta biết điều đó, để trong mọi hoàn cảnh, phản ứng đầu tiên của chúng ta là nương dựa nơi Ngài và bước vào sự yên nghỉ của Ngài.

SỰ YÊN NGHỈ CỦA CHÚA

Lạy Đức Chúa Trời của chúng con, Ngài không trừng phạt chúng nó sao? Thật, chúng con không đủ sức chống lại đoàn quân đông đảo này đương tấn công chúng con và chúng con cũng không biết phải làm sao, nhưng mắt chúng con ngửa trông nơi Ngài.

2 Sử Ký 20:12

Tôi thích câu Kinh Thánh này! Dân sự Chúa trong hoàn cảnh này đã nhận thức rõ ba điều này:

1. Họ không đủ sức chống lại kẻ thù của họ.
2. Họ không biết nên làm gì.
3. Họ cần để mắt nơi Chúa.

Trong câu 15 và 17 của đoạn này, chúng ta thấy những gì Chúa phán với họ một khi họ nhận ra điều này và tự nguyện phó thác cho Ngài:

. . . Chính các người chớ sợ hãi và hốt hoảng trước đám quân đông đảo này vì trận chiến này không phải của các người nhưng của Đức Chúa Trời. . . Các người không phải chiến đấu trận này; hãy dàn quân và đứng yên, xem Chúa, Đấng ở cùng các người, sẽ giải cứu các người . . .

Vị trí của chúng ta ở chỗ nào? Đó là vị trí cứ ở trong Chúa Giê-su và bước vào sự yên nghỉ của Chúa. Đó là vị trí liên tục chờ đợi và ngửa trông nơi Chúa, làm những gì Ngài hướng dẫn chúng ta mà không sợ hãi rồi sống theo xác thịt.

Liên quan đến việc bước vào sự yên nghỉ của Chúa, tôi muốn nói điều này: Không có chuyện bước vào “sự an nghỉ của Chúa” mà không gặp sự chống đối.

Để minh họa điểm này, xin để tôi kể một câu chuyện mà tôi có nghe về hai họa sĩ được bảo phải vẽ bức tranh về sự bình an theo cảm nhận của họ. Một họa sĩ đã vẽ cảnh một cái hồ yên tĩnh bên cạnh những dãy núi. Còn họa sĩ kia vẽ cảnh một thác nước chảy cuộn cuộn có cây cối mọc xen nhau, trên đó có một chú chim nằm yên trong cái tổ làm trên các cành cây.

Bức tranh nào mô tả đích thực sự bình an? Bức tranh thứ hai, vì không có chuyện có được bình an mà không gặp chống đối. Bức tranh thứ nhất tượng trưng cho sự tù hãm. Khung cảnh mà bức tranh này vẽ nên có thể yên tĩnh; người ta có thể được thúc đẩy tới đó để ẩn nấp. Bức tranh này vẽ nên một hình ảnh đẹp, nhưng nó không mô tả sự “yên nghỉ của Chúa.”

Chúa Giê-su phán, “Ta để lại sự bình an cho các con. Sự bình an Ta ban cho các con không phải như của thế gian cho.” . . (Gi 14:27). Sự bình an của Chúa là sự bình an thuộc linh và sự yên nghỉ của Ngài là một sự yên nghỉ có được giữa bao bão tố – chứ không phải không có bão tố. Chúa Giê-su đến không phải để cất hết mọi chống đối khỏi

đời sống chúng ta, mà trái lại ban cho chúng ta một cách đối phó khác với giông tố cuộc đời. Chúng ta phải mang ách của Ngài và học theo Ngài (Mat 11:29). Điều này có nghĩa là chúng ta phải học biết đường lối Ngài, đối diện với đời theo cũng một cách mà Ngài đã làm.

Chúa Giê-su không lo lắng và chúng ta cũng không nên lo lắng!

Nếu bạn chờ cho đến khi không có gì để lo trước khi bạn chấm dứt lo, thì có lẽ tôi phải nói cho bạn biết là bạn sẽ phải chờ rất lâu, bởi vì chuyện đó không bao giờ có. Tôi không nói tiêu cực đâu. Tôi nói thật đấy! Chúng ta đang sống trong một thế giới đầy dẫy sự phiền nhiễu. Những phiền nhiễu này vây quanh chúng ta nhưng đừng để nó vào trong chúng ta.

Mathiơ 6:34 gợi ý rằng chúng ta không nên lo lắng về ngày mai vì sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày đó. Chính Chúa Giê-su phán điều đó, và Ngài không nói tiêu cực đâu. Sống trong bình an, hưởng sự yên nghỉ của Chúa giữa bao giông tố, sẽ tôn vinh Chúa bởi vì điều đó chứng tỏ đường lối của Ngài mang lại kết quả.

Lo, Lo, Lo!

Tôi đã phí nhiều năm tháng của đời tôi để lo lắng nhiều thứ mà tôi không thể làm gì được. Tôi ước ao lấy lại những năm tháng đó để tôi có thể sống khác đi. Tuy nhiên, khi bạn đã phí thời gian mà Chúa ban cho bạn thì không thể nào lấy lại mà làm khác đi được.

Ngược lại, chồng tôi không hề lo! Có lúc tôi nổi giận cùng nhà tôi bởi vì nhà tôi không chịu lo lắng với tôi – không chịu a dua với tôi về biết bao nhiêu điều ảm đạm có thể xảy đến nếu mà Chúa không can thiệp và đáp ứng nhu cầu của chúng tôi. Chẳng hạn, tôi thường ngồi ở nhà bếp, nghĩ ngợi về

những khoản nợ phải trả, càng nghĩ càng thấy bực mình, bởi vì tôi không đủ tiền trả nợ. Còn nhà tôi thì ngồi bên phòng cạnh, chơi giỡn với các con tôi, xem ti vi trong lúc mấy con tôi chơi nhảy lên lưng nhà tôi và sờ đầu nhà tôi.

Tôi nhớ tôi đã bực mình nói với anh : “Sao anh không ra đây và làm việc gì đó thay vì chơi giỡn trong lúc em phải cố gắng nặn đầu nặn óc tính toán đủ chuyện!” Khi nhà tôi trả lời, “Em muốn anh làm gì đây?” Tôi không thể tượng tượng được, tôi lại bực mình hơn khi thấy nhà tôi lại “tĩnh như ruồi” trong lúc gia đình đang thiếu thốn tài chính trầm trọng.

Nhà tôi trấn an tôi bằng cách nhắc tôi rằng Chúa luôn đáp ứng nhu cầu của chúng tôi, rằng chúng tôi làm phần của chúng tôi (như nộp phần mười, dâng hiến, cầu nguyện và tin cậy Chúa), và rằng Chúa sẽ làm phần của Ngài. (Tôi xin nói thêm là nhà tôi tin cậy còn tôi thì lo lắng). Tôi vào căn phòng của nhà tôi và các con, và một hồi sau những ý tưởng lo lắng lại đến tâm trí tôi, “Nhưng mà mình phải làm gì đây? Làm sao mình trả các khoản nợ này ? Chuyện gì xảy ra nếu . . .”

Và rồi tôi tưởng tượng trong đầu đủ thứ tai hoạ xảy ra – nào là bị xiết nợ, bị thu hồi xe hơi, nào là bị xấu hổ với bà con và bạn bè nếu chúng tôi buộc phải mượn tiền họ và vân vân . . . Bạn có bao giờ “tưởng tượng” cảnh như thế hay nghĩ những ý tưởng đại loại như thế trong đầu óc bạn chưa? Chắc hẳn là có rồi, còn không thì bạn có lẽ không đọc cuốn sách này.

Sau khi mê man với những ý tưởng mà ma quỷ đem đến cho tôi một hồi, tôi quay lại nhà bếp, lấy toàn bộ phiếu thu tiền, máy tính cùng sổ sách và rồi tôi tính trở lại. Tôi càng tính toán tôi càng bực mình. Rồi vợ chồng tôi lại lục đục nữa. Tôi quát tháo nhà tôi cùng các con rằng sao lại đùa giỡn đang khi tôi phải gánh hết mọi “trách nhiệm” này.

Thật ra những gì tôi tranh chiến không phải là trách nhiệm mà là lo lắng – điều mà Chúa bảo tôi hãy trao hết cho Ngài.

Bây giờ tôi nghĩ lại và nhận ra rằng tôi đã phí biết bao nhiêu buổi tối mà Chúa đã ban cho tôi trong thời gian tôi mới lập gia đình. Thời gian Chúa ban cho chúng ta là một món quà quý giá. Nhưng trước đây tôi đã phí nó cho ma quỷ. Thời gian của bạn là của chính bạn. Hãy dùng nó cách khôn ngoan; bạn sẽ không phạm lỗi như tôi.

Chúa sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của chúng ta, và Ngài đáp ứng theo nhiều cách khác nhau. Ngài không hề để chúng ta thất vọng - dù chỉ một lần. Chúa là thành tín!

DỪNG LO LẮNG – HÃY TIN CẬY CHÚA

Hãy giữ nếp sống không tham tiền, và thoả lòng với những gì mình hiện có vì Chúa hứa: Ta không bao giờ lia con, Chẳng bao giờ bỏ con!

HÊBƠ 13:5

Đây là câu Kinh Thánh rất hay nên dùng để khích lệ bạn khi bạn đang lo lắng không biết Chúa có đến đáp ứng nhu cầu của bạn hay không.

Trong đoạn Kinh Thánh này, Chúa cho biết chúng ta không cần nghĩ ngợi về tiền bạc, thắc mắc không biết chúng ta phải tự lo như thế nào, bởi vì Ngài sẽ lo liệu mọi sự cho chúng ta. Ngài đã hứa rằng Ngài không làm chúng ta thất vọng cũng không bỏ chúng ta.

Hãy làm phần của bạn, nhưng đừng cố làm phần của Chúa. Gánh nặng đó ta không thể mang nổi - và nếu bạn không cẩn trọng, bạn sẽ bị “quá tải”.

Dừng lo lắng! Hãy tin cậy CHÚA và làm điều lành. Hãy ở

trong xứ và hưởng sự thành tín của Ngài. (Thi 37:3).

Đó là một lời hứa tuyệt vời!

Chương

13

Tâm Trí Xét Đoán

Phê Bình Và Ngờ Vực

Nhiều cuộc đời sống trong những sự khốn khổ do có những thái độ xét đoán, phê bình và ngờ vực. Vô số mối quan hệ bị gây đổ là do những kẻ thù này. Xin nói lại một lần nữa, tâm trí là chiến trường.

Các con đừng lên án ai để khỏi bị lên án.

MATTHI 7:1

Những ý tưởng – như “tôi nghĩ” - có thể là công cụ ma quỷ dùng để tách riêng một người ra. Chúng ta thường không thích gần một người mà chuyện gì cũng có ý kiến. Đôi khi chúng ta lại mãi mê nói cho người ta những điều chúng ta nghĩ hơn là chịu khó lắng nghe, học hỏi và xây dựng mối quan hệ tốt đẹp.

Để minh họa, lần nọ tôi biết một phụ nữ có chồng là một “đại gia” rất giàu có. Ông này rất yên lặng, và người vợ muốn ông ta nói nhiều hơn. Ông này biết rất rộng. Người vợ nổi giận với ông chồng khi hai vợ chồng tham gia trong nhóm thảo luận và khi có người mở đầu cuộc nói chuyện về một chủ đề nào đó thì người chồng đáng lý có thể góp nhiều ý kiến hay mà ông ta biết được nhưng đằng này ông lại không góp ý gì cả.

Một tối nọ sau khi ông và vợ ông từ bữa tiệc về nhà, người vợ day nghiêng với ông chồng, “Sao anh không có ý kiến và góp ý những gì anh biết về chủ đề người ta bàn đến? Anh chỉ ngồi đó và làm ra vẻ anh không biết gì cả.”

Người chồng trả lời, “Anh biết rồi. Anh muốn im lặng lắng nghe để tìm hiểu xem những điều mà người khác biết”.

Tôi nghĩ đây chính là lý do ông ta giàu có. Ông ta cũng khôn ngoan nữa! Hiếm có người nào giàu có mà không khôn

ngoan. Và có một số người không dùng khôn ngoan để duy trì mối quan hệ đó.

Thái độ đoán xét, hay có ý kiến, và phê bình là ba cách để bóp chết những mối quan hệ. Dĩ nhiên, satan muốn bạn và tôi bị tẻ tách và bị khước từ, để nó tấn công tâm trí chúng ta trong những lĩnh vực này. Hy vọng rằng chương sách này sẽ giúp chúng ta nhận ra những lối suy nghĩ sai lầm cũng như học cách xử lý sự ngờ vực.

ĐỊNH NGHĨA SỰ XÉT ĐOÁN

Trong từ điển *Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament Words*, một trong những từ mà trong tiếng Hy Lạp được dịch là sự xét đoán (sự phán xét) được định nghĩa là “một quyết định được đưa ra căn cứ vào lỗi lầm của người khác” và nghĩa tham chiếu là “sự kết tội.” Cũng cùng từ điển này, một từ Hy Lạp khác dịch là phán xét được định nghĩa “hình thành một quan điểm” và nghĩa tham chiếu là từ “kết án.”

Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có quyền lên án hay kết tội, vì thế khi chúng ta phán xét người khác thì về một phương diện chúng ta đặt mình ngang hàng với Chúa trong đời sống người đó.

Tôi không biết bạn thế nào, nhưng chính điều đó làm tôi càng kính sợ Chúa hơn. Trước đây tôi cũng gan lắm, nhưng tôi không muốn trở thành “Đức Chúa Trời.” Những lĩnh vực này trước đây là một nan đề lớn trong cá tính của tôi. Và tôi tin tôi có thể chia sẻ một số điều Chúa dạy tôi để giúp bạn.

Thái độ chỉ trích, hay có ý kiến, và xét đoán dường như có liên hệ “bà con” với nhau, nên chúng ta sẽ bàn đến những nan đề này chung với nhau, xem như là một nan đề lớn.

Trước đây tôi thường hay chỉ trích bởi vì tôi luôn thấy cái sai thay vì thấy cái đúng. Một số người có cá tính hay mắc sai lầm này nhiều hơn những người khác. Số khác có cá tính là không muốn thấy điều gì khác hơn là nhìn thấy đời lúc nào cũng “vui vẻ và hạnh phúc”, nên họ không để ý nhiều đến những thứ làm họ mất vui. Còn những người có tính hay buồn hoặc có tính muốn điều khiển thường thấy cái sai trước; thường thì những người có cá tính loại này hay không ngần ngại chia sẻ quan điểm và cái nhìn tiêu cực của họ cho người khác.

Chúng ta phải nhận ra rằng mỗi chúng ta có lối nhìn sự việc theo cách riêng. Chúng ta thích kể cho người ta nghe điều chúng ta nghĩ, và đó là mấu chốt của vấn đề – điều tôi nghĩ có thể đúng với tôi nhưng chưa chắc đúng với bạn và ngược lại. Dĩ nhiên, chúng ta đều biết mạng lệnh, “Người chớ trộm cắp” là đúng cho mọi người, nhưng điều tôi muốn nói ở đây là hàng ngàn thứ khác chúng ta đối diện mỗi ngày không nhất thiết là đúng hay sai, mà chỉ đơn giản là sự chọn lựa của mỗi người. Tôi xin nói thêm là người ta có quyền tự chọn lựa mà không cần sự can thiệp từ bên ngoài.

Nhà tôi và tôi hoàn toàn khác biệt trong cách tiếp cận sự việc. Cách để trang trí nhà cửa là một ví dụ trong số đó. Điều này không có nghĩa là chúng tôi không thích những gì một trong hai người chọn, nhưng nếu chúng tôi cùng đi mua sắm vật dụng trong nhà thì dường như lúc nào nhà tôi thích thứ này và tôi lại thích thứ khác. Tại sao? Đơn giản là vì chúng tôi là hai con người khác tính. Ý kiến của nhà tôi cũng hay như ý kiến của tôi, và ý kiến tôi cũng hay như ý của nhà tôi; chỉ có điều là hai ý kiến khác nhau thôi.

Phải mất nhiều năm tôi mới hiểu được rằng nhà tôi không có gì sai chỉ vì nhà tôi không đồng ý với tôi. Và dĩ nhiên, trước đây tôi thường cho nhà tôi biết rằng nhà tôi đã sai vì nhà tôi không cùng ý kiến với tôi. Rõ ràng là thái độ của tôi

đã gây ra rất nhiều căng thẳng và gây tổn thương cho mối quan hệ vợ chồng chúng tôi.

KIÊU NGẠO – NAN ĐỀ “CÁI TÔI”

Vì nhờ ân sủng Chúa ban cho tôi, tôi xin nói với mỗi người trong anh chị em: Đừng nghĩ về mình cao quá, nhưng hãy bình tâm suy nghĩ, đúng theo lượng đức tin Đức Chúa Trời đã ban phát cho mình.

RÔMA 12:3

Sự xét đoán và chỉ trích là kết quả của một nan đề sâu xa hơn : kiêu ngạo. Khi “cái tôi” trong chúng ta lớn hơn như đáng phải có, nó sẽ luôn luôn gây ra những thứ nan đề mà chúng ta đang nói đến. Kinh Thánh cảnh cáo chúng ta lập đi lập lại về việc đừng nghĩ về mình cao quá mức.

Mỗi khi chúng ta làm xuất sắc trong lĩnh vực nào thì ấy là vì Chúa ban chúng ta ân sủng để làm việc đó. Nếu chúng ta “tâng bốc” mình lên hay có quan điểm thổi phồng bản thân thì làm thế sẽ khiến chúng ta xem thường người khác và đánh giá họ “kém” hơn chúng ta. Thái độ hay lối suy nghĩ như thế là ghê tởm đối với Chúa, và nó sẽ mở cửa cho kẻ thù bước vào đời sống chúng ta.

NỖI SỢ THÁNH

Thưa anh chị em, nếu có ai tình cờ phạm lỗi gì, thì anh chị em là những người thuộc linh, hãy lấy tinh thần nhu mì mà sửa chữa người ấy. Chính anh chị em hãy đề phòng, kéo cũng bị cám dỗ. Hãy mang gánh nặng cho nhau, như vậy anh chị em sẽ chu toàn luật của Chúa Cứu Thế. Vì nếu có ai tưởng mình là quan trọng nhưng thật ra chẳng là gì cả thì chỉ tự lừa dối mình đấy thôi.

GALATI 6:1-3

Nghiên cứu kỹ các câu Kinh Thánh này, chúng ta thấy ngay việc chúng ta phải phản ứng thế nào với những điểm yếu mà chúng ta thấy nơi người khác. Kinh Thánh nói đến một thái độ của tâm trí mà chúng ta phải duy trì. Chúng ta phải có “nỗi sợ thánh” về sự kiêu ngạo và phải cẩn thận khi xét đoán hay chỉ trích người khác.

TA LÀ AI MÀ PHÁN XÉT NGƯỜI KHÁC?

Người là ai mà lên án đầy tớ của người khác? Nó đứng vững hay ngã xuống, đó là việc của chủ nó; nhưng nó sẽ đứng vững vì Chúa có quyền cho nó đứng vững vàng.

RÔMA 14:4

Hãy nghĩ theo cách này: Giả sử có cô bạn hàng xóm đến gõ cửa nhà bạn và bắt đầu “dạy” bạn về việc con cái bạn nên ăn mặc thế nào khi đi học và cô ta bảo các con bạn nên chọn học môn nào. Bạn sẽ phản ứng như thế nào? Hoặc giả cô hàng xóm này ghé qua nhà bạn, bảo bạn cô ta không thích cách mà người giúp việc của bạn lau dọn nhà cửa của bạn (người mà bạn thấy rất hài lòng). Bạn sẽ nói gì với cô hàng xóm này? Chắc chắn bạn sẽ nói với cô ta hãy lo chuyện của cô ta đi.

Đây là điểm mấu chốt mà khúc Kinh Thánh này nói đến. Mỗi chúng ta đều thuộc về Chúa, và ngay cả nếu chúng ta có yếu đuối, Ngài cũng có thể khiến chúng ta đứng vững và xưng công bình cho chúng ta. Chúng ta phải khai trình với Chúa, chớ không phải với nhau; vì thế, chúng ta không được xét đoán nhau với thái độ chỉ trích.

Ma quỷ luôn bận rộn phân công cho các tà linh đặt những ý tưởng xét đoán, chỉ trích trong tâm trí người ta. Tôi nhớ có lần tôi thích ngồi ở công viên hay ở siêu thị thư giãn và ngắm nhìn người ta đi qua lại rồi cho nhận xét về mỗi người : áo quần, kiểu tóc, bạn bè, vân vân . . . Không phải lúc nào

chúng ta cũng kiềm chế để không nghĩ ra ý kiến được, nhưng chúng ta không cần phải nói ra. Tôi tin chúng ta có thể tăng trưởng đến chỗ chúng ta không có nhiều ý kiến, và những ý kiến chúng ta đưa ra cũng không mang tính chất chỉ trích.

Tôi thường tự nhủ : “Joyce ơi, đây không phải là việc của người.” Một nan đề lớn có thể phát sinh trong tâm trí bạn là khi bạn ngẫm nghĩ một ý kiến nào đó cho đến khi nó trở thành sự xét đoán. Nan đề càng lớn hơn khi bạn càng ngẫm nghĩ về nó càng lâu cho đến khi bạn kể lại cho người khác, thậm chí kể lại cho người bạn đang xét đoán. Rồi “chuyện bé xé ra to” và rốt cuộc nó gây tổn thương trong lĩnh vực quan hệ lẫn trong lĩnh vực thuộc linh. Bạn có thể cứu mình khỏi những rắc rối trong tương lai bằng cách học nói, “Đây không phải là việc của tôi.”

Thái độ xét đoán và chỉ trích thường thấy trong gia đình tôi nên tôi lớn lên đã bị tiêm nhiễm ngay. Khi trường hợp của bạn cũng như vậy thì chẳng khác nào bạn cố chơi đá banh bằng cái chân què. Tôi đã cố “chơi banh” với Chúa. Tôi muốn làm mọi việc theo đường lối Chúa, suy nghĩ và hành động theo cách của Chúa, nhưng tôi không thể làm được. Mất nhiều năm sống trong đau khổ rồi tôi mới học biết rằng những thành lũy trong tâm trí tôi phải được xử lý trước khi cách ăn ở của tôi được thay đổi.

Hãy nhớ hành động của bạn sẽ không thay đổi cho đến khi tâm trí của bạn đổi thay.

Ma-thi-ơ 7:1-6 là những câu Kinh Thánh kinh điển về đề tài xét đoán và chỉ trích. Khi tâm trí bạn gặp rắc rối trong lĩnh vực này, hãy đọc các câu Kinh Thánh này và các câu khác nữa. Hãy đọc, và đọc lớn tiếng, và dùng các câu Kinh Thánh này như là thứ vũ khí chống lại ma quỷ, kể tìm cách xây lên những thành lũy trong tâm trí bạn. Nó ẩn núp trong các thành lũy như thế để hoạt động khá nhiều năm lắm rồi.

Nào ta hãy xem lại khúc Kinh Thánh này và tôi sẽ chú thích từng phần đang khi chúng ta đọc qua:

GIEO VÀ GẶT SỰ XÉT ĐOÁN

Các con đừng lên án ai để khỏi bị lên án. Vì các con lên án người khác thế nào, thì sẽ bị lên án thế ấy. Các con lường cho người ta mực nào, thì sẽ được lường lại mực ấy.

MATHIO 7:1-2

Những câu Kinh Thánh này cho biết chúng ta sẽ gặt những gì chúng ta gieo (Ga 6:7). Gieo và gặt không chỉ áp dụng trong lĩnh vực nông nghiệp và tài chánh, mà nó cũng áp dụng trong lĩnh vực tâm trí nữa. Chúng ta có thể gieo và gặt một thái độ như gieo và gặt vụ mùa hay vụ đầu tư.

Có một mục sư mà tôi quen hay nói rằng khi ông nghe ai đó xét đoán hay nói xấu ông, ông tự hỏi: “Có phải họ đang gieo hay là tôi đang gặt?” Nhiều lúc chúng ta gặt lại trong đời sống chúng ta những gì chúng ta đã gieo trước đây trong đời sống người khác.

HỒI THẦY THUỐC, HÃY TỰ CHỮA CHO MÌNH ĐI!

Tại sao con thấy cái dằm trong mắt anh em, nhưng không nhận ra cây xà trong mắt mình? Làm sao con có thể nói với anh em mình rằng: ‘Để tôi lấy cái dằm ra khỏi mắt anh’, trong khi cây xà vẫn ở trong mắt mình. Hỡi kẻ đạo đức giả, hãy lấy cây xà ra khỏi mắt mình trước, rồi mới thấy rõ để lấy cái dằm ra khỏi mắt anh em mình.

MATHIO 7:3-5

Ma quỷ thích khiến cho đầu óc chúng ta mãi mê xét đoán lỗi lầm người khác. Làm thế, chúng ta không bao giờ nhìn thấy hay xử lý được những sai trật nơi chúng ta.

Chúng ta không thể thay đổi người khác, chỉ có Chúa mới thay đổi thôi. Chúng ta cũng không thể thay đổi bản thân, nhưng chúng ta có thể hợp tác với Thánh Linh và để cho Ngài làm việc này. Tuy nhiên, bước đầu tiên đến tự do là đối diện với sự thật mà Chúa tìm cách chỉ cho chúng ta thấy.

Khi chúng ta nghĩ hay nói về những sai trật nơi người khác, chúng ta thường bị lừa dối về chính cách cư xử của mình. Vì thế, Chúa Giê-su truyền dạy rằng chúng ta không nên bận tâm về những lỗi lầm của người khác trong khi đó bản thân chúng ta lại có quá nhiều lỗi. Hãy để Chúa xử lý bạn trước, rồi thì bạn mới học dùng cách của Kinh Thánh mà giúp anh chị em mình tăng trưởng trong đời sống thuộc linh.

HÃY YÊU THƯƠNG NHAU

Đừng cho chó vật thánh, chớ ném châu ngọc cho heo, e rằng chúng sẽ giẫm dưới chân rồi quay lại cắn xé các con.

MATTHI 7:6

Tôi tin câu Kinh Thánh này nói đến khả năng mà Chúa ban cho chúng ta để yêu thương nhau. Nếu bạn và tôi có khả năng và mạng lệnh của Chúa để yêu thương người khác, nhưng thay vì làm vậy, chúng ta lại xét đoán và chỉ trích họ, chúng ta đã lấy vật thánh (tình yêu) mà quăng cho chó và heo (tà linh). Chúng ta đã mở cửa cho chúng giày đạp những vật thánh và rồi quay lại cắn xé chúng ta.

Chúng ta cần phải biết rằng “đời sống yêu thương” sẽ bảo vệ chúng ta khỏi sự tấn công của ma quỷ. Tôi tin rằng ma quỷ không thể làm hại gì được nhiều cho người nào bước đi trong tình yêu thương.

Khi tôi có mang đứa con thứ tư, lúc đó tôi là một cơ đốc nhân, được báp tem trong Thánh Linh, được kêu gọi vào chức

vụ và là một người học Kinh Thánh rất chăm. Tôi cũng học vận dụng đức tin để nhận sự chữa lành. Tuy nhiên, suốt ba tháng đầu mang thai, tôi rất mệt. Tôi sụt cân và mất sức. Phần lớn thời gian tôi nằm trên giường, buồn nôn và quá mệt nên tôi không muốn đi lại.

Tình trạng này quả đã làm cho tôi rối rắm vì tôi cảm thấy thoải mái trong ba lần mang thai trước đây. Lúc đó tôi chưa biết nhiều về Lời Chúa, dù tôi cũng đi nhóm nhưng không vận dụng đức tin nhiều cho nhu cầu nào cả. Giờ thì khác, tôi biết lời hứa của Chúa, tuy nhiên tôi lại bị bệnh và dù có cầu nguyện với Chúa hay rửa sả ma quỷ bao nhiêu đi nữa thì cũng không làm tôi hết bệnh!

Ngày nọ khi tôi đang nằm trên giường nghe tiếng nhà tôi cùng các con vui đùa ngoài sân, tôi nôn nóng hỏi Chúa, “Con có gì sai không? Sao con lại bệnh? Sao con không được khoẻ?”

Thánh Linh thôi thúc tôi đọc Mathiơ 7. Tôi hỏi Chúa khúc Kinh Thánh này có liên hệ gì với tôi và sức khoẻ của tôi. Tôi có cảm giác là cứ đọc đi đọc lại khúc Kinh Thánh này. Cuối cùng, Chúa nhắc tôi nhớ lại một biến cố xảy ra vài năm trước đó.

Lúc đó tôi hướng dẫn và dạy một lớp học Kinh Thánh tại nhà và có một phụ nữ trẻ đến dự mà chúng tôi gọi là Jane. Jane dự nhóm rất trung tín cho đến khi cô mang thai, nhưng rất khó cho cô dự nhóm với chúng tôi vì cô lúc nào cũng thấy mệt mỏi và khó chịu.

Hôm đó tôi nằm trên giường thì tôi nhớ lại một chị tín đồ khác và tôi đã nói xấu về cô Jane, xét đoán và chỉ trích cô Jane vì cô ta không vượt qua được hoàn cảnh của cô để đến buổi nhóm học Kinh Thánh. Cả hai chúng tôi không hề giúp cô Jane gì cả. Chúng tôi chỉ nhận xét là cô ta yếu đuối và dùng việc có thai để bào chữa cho sự lười biếng và chiều theo

xác thịt của cô.

Bây giờ tôi cũng rơi vào tình trạng mà cô Jane đã trải qua hai năm trước đó. Chúa chỉ cho tôi thấy rằng dù tôi khoẻ mạnh trong ba lần mang thai trước đó, nhưng tôi đã mở cửa cho ma quỷ qua sự xét đoán và chỉ trích. Tôi đã đem “ngọc trai,” “vật thánh” (khả năng yêu thương Jane) mà quăng cho chó và heo, và bây giờ chúng quay lại cắn xé tôi. Thành thật mà nói tôi vội ăn năn ngay. Ngay khi tôi ăn năn, sức khoẻ tôi được bình phục và tôi khoẻ suốt những tháng thai nghén còn lại.

Từ biến cố này tôi học được một bài học quan trọng về mối nguy của sự xét đoán và chỉ trích người khác. Tôi có thể nói rằng sau kinh nghiệm đó tôi không hề dám phạm sai lầm cách đó nữa, nhưng tôi xin lỗi để nói ra đây là kể từ đó trở đi tôi cũng đã tái phạm nhiều lỗi lầm như thế nữa. Và mỗi lần như thế Chúa phải xử lý tôi, điều mà tôi vô cùng biết ơn Ngài.

Chúng ta thấy đều mắc sai lầm. Chúng ta thấy đều có những yếu đuối. Kinh Thánh nói chúng ta không nên có thái độ cứng cõi, chỉ trích nhau, nhưng trái lại phải tha thứ nhau và tỏ lòng thương xót nhau như Đức Chúa Trời vì có Chúa Giê-su đã tha thứ chúng ta. (Êph 4:32).

ĐOÁN XÉT DẪN ĐẾN ĐỊNH TỘI

Vậy, hỡi người là người lên án người khác, người không làm sao bào chữa được, bởi khi người lên án người khác là người lên án chính mình vì người làm chính những điều người lên án.

RÔMA 2:1

Nói cách khác, chính chúng ta lại làm chính những gì chúng ta xét đoán người khác. Lần nọ Chúa ban cho tôi một

ví dụ rất hay để giúp tôi hiểu nguyên tắc này. Tôi suy nghĩ sao mà chính chúng ta lại làm một việc nào đó rồi cho nó là hoàn toàn đúng, nhưng lại xét đoán người khác khi họ làm như vậy. Ngài phán, “Joyce, con nhìn con qua kính mát màu hồng, nhưng con lại nhìn người khác qua kính lúp.”

Chúng ta thường bào chữa cho cách cư xử của chúng ta, nhưng khi ai khác làm như chúng ta làm thì chúng ta thường không chút xót thương. Làm cho người khác những gì chúng ta muốn họ làm cho mình (Mat 7:12) là một nguyên tắc sống rất hay nhằm ngăn chặn việc xét đoán và chỉ trích nếu chúng ta tuân giữ. Một tâm trí xét đoán là cơ sở cho một tâm trí tiêu cực – nghĩ về những sai trật của người ta thay vì nghĩ về những điều đúng.

Hãy nghĩ tích cực, chứ đừng nghĩ tiêu cực! Như thế người khác sẽ được ích lợi, còn bạn thì sẽ được lợi ích hơn ai khác.

HÃY GIỮ LÒNG

Trên hết mọi sự, hãy gìn giữ tấm lòng của con, vì các nguồn sự sống xuất phát từ đó.

CHÂM NGÔN 4:23

Nếu bạn muốn thấy sự sống tuôn chảy đến bạn và tuôn ra từ bạn thì hãy giữ tấm lòng bạn. Có những lối suy nghĩ “không thể tưởng tượng” được lại xảy ra cho cơ đốc nhân - sự xét đoán và chỉ trích giữa vòng các cơ đốc nhân. Mọi điều mà Chúa tìm cách dạy dỗ chúng ta đều vì ích lợi và hạnh phúc của chúng ta. Làm theo đường lối Chúa sẽ mang lại kết quả; còn bước theo đường lối ma quỷ sẽ đem lại sự bê tha.

HÃY NGHI CHÍNH CÁI NGỜ

Tình yêu thương dung thứ mọi sự, tin tưởng mọi sự, hy vọng mọi sự, chịu đựng mọi sự.

1CÔRINTHÔ 13:7

Tôi nói thật là làm theo câu Kinh Thánh này luôn luôn là một thách thức đối với tôi. Tôi được trưởng dưỡng trong mỗi nghi ngờ. Tôi được dạy là không nên tin ai cả, đặc biệt nếu ai đó giả vờ tử tế, bởi vì chắc hẳn họ muốn có điều gì đó.

Ngoài việc được “giáo dục” để nghi ngờ người khác cùng động cơ của họ, tôi còn có rất nhiều kinh nghiệm thất vọng nơi con người, không chỉ trước khi tôi tin Chúa mà còn sau khi tin Chúa nữa. Suy gẫm về những đặc tính của tình yêu thương và nhận biết rằng tình yêu luôn tin tưởng điều tốt nhất đã giúp tôi phát huy một lối suy nghĩ mới.

Khi tâm trí của bạn bị đầu độc, hoặc khi satan có được các thành lũy trong tâm trí bạn, tâm trí bạn phải được đổi mới theo Lời Chúa. Việc này được thực hiện bằng cách học Lời Chúa và suy gẫm (suy tư, lẩm nhẩm, nghĩ đến) Lời Chúa.

Chúng ta có một Thánh Linh tuyệt vời trong chúng ta để nhắc chúng ta khi suy nghĩ chúng ta đi chệch hướng. Chúa đã làm việc này cho tôi khi tôi có những ý tưởng ngờ vực thay vì những ý tưởng yêu thương. Người ta thường nghĩ, “Nếu tôi tin tưởng người ta, tôi sẽ bị lợi dụng.” Có lẽ vậy, nhưng lợi ích của nó sẽ vượt trên mọi kinh nghiệm nào khác.

Tin cậy và đức tin sẽ đem vui mừng cho cuộc sống và giúp mối quan hệ tăng trưởng đến mức tối đa.

Còn nghi ngờ làm cho tắc nghẽn mối quan hệ và tiêu diệt mối quan hệ đó. Điểm mấu chốt ở đây là – cách của Chúa

mang lại kết quả; còn cách của con người thì không. Chúa lên án sự xét đoán, sự chỉ trích và sự nghi ngờ, và chúng ta cũng nên làm như vậy. Hãy yêu điều Chúa yêu và ghét điều Chúa ghét. Hãy cho phép điều Chúa cho phép và không cho điều Ngài không cho.

Phương sách tốt nhất là có thái độ quân bình. Điều này không có nghĩa là chúng ta không dùng khôn ngoan và phân biệt khi tiếp xúc với người khác. Chúng ta cũng không nên “tâm sự” với bất kỳ người nào chúng ta gặp, tạo cơ hội cho họ sỉ nhục chúng ta. Ngược lại, chúng ta cũng không nên nhìn mọi người với ánh mắt soi mói, ngờ vực, lúc nào cũng nghĩ người ta sẽ lợi dụng mình.

TIN CHÚA TUYỆT ĐỐI VÀ TIN NGƯỜI TƯƠNG ĐỐI

Khi Đức Giê-su ở Giê-ru-sa-lem trong kỳ lễ Vượt Qua, nhiều người tin danh Ngài vì thấy những dấu lạ Ngài đã làm, nhưng Đức Giê-su không tin cậy họ vì Ngài biết tất cả mọi người. Không cần ai làm chứng về loài người vì Ngài biết rõ lòng dạ con người.

GIĂNG 2:23-25

Lần nọ sau khi tôi rơi vào hoàn cảnh thất vọng ở hội thánh, Chúa khiến tôi để ý đến Giăng 2:23-25. Khúc Kinh Thánh này nói về mối liên hệ của Chúa Giê-su với các môn đồ. Kinh Thánh nói rõ Ngài không phó thác chính Ngài cho họ. Kinh Thánh không nói Ngài nghi ngờ họ hay Ngài không tin tưởng nơi họ. Kinh Thánh chỉ giải thích là vì Ngài hiểu bản chất con người (chúng ta thấy đều vậy cả), nên Ngài không dám mạo muội mà phó mình cho họ.

Tôi học được bài học hay ở đây. Tôi đã bị tổn thương quá nhiều trong hội thánh tôi bởi vì tôi can dự quá sâu trong nhóm phụ nữ và hơi quá khích nữa. Mỗi lần chúng ta mất quân bình, chúng ta đã mở cửa cho ma quỷ.

1Phierơ 5:8 nói, “Hãy tự chủ và tỉnh thức. Kẻ thù của anh chị em là ma quỷ như sư tử rống, đang rình rập chung quanh để tìm xem người nào nó có thể ăn nuốt được.”

Tôi học được rằng tôi đã dựa dẫm vào các chị em trong nhóm và tin tưởng họ như tin cây Chúa vậy. Trong bất kỳ mối quan hệ nào giữa người với người chúng ta cần đặt ra giới hạn. Nếu chúng ta bỏ qua sự khôn ngoan thường tình, rắc rối sẽ phát sinh và chúng ta sẽ bị tổn thương.

Luôn luôn đặt lòng tin tưởng tuyệt đối nơi Chúa. Làm thế sẽ mở cửa Thánh Linh giúp bạn biết khi nào vượt qua giới hạn cho phép.

Một số tín đồ tưởng là họ có ơn phân biệt trong khi thực tế là họ có óc ngờ vực. Có ân tứ phân biệt các linh của Thánh Linh là thật (1Cô 12:10). Ân tứ này phân biệt cả tốt lẫn xấu, chứ không phải xấu không. Sự ngờ vực phát xuất từ tâm trí cũ, còn sự phân biệt phát xuất từ tâm trí được đổi mới.

Hãy cầu xin Chúa cho những ân tứ thật, chứ không phải xác thịt được nguy trang như là những ân tứ của Thánh Linh. Sự phân biệt thuộc linh đích thực sẽ khuyến khích sự cầu nguyện, chứ không phải nói xấu. Nếu một nan đề đã được phân biệt bởi ân tứ thật, nó phải xử lý theo khuôn mẫu của Kinh Thánh, chứ không theo phương cách của xác thịt mà chỉ làm cho nan đề trầm trọng hơn.

LỜI LÀNH : NGỌT NGÀO VÀ LÀNH MẠNH

Lòng khôn ngoan dạy dỗ miệng mình, và làm cho môi tăng sự thuyết phục. Lời nói dịu dàng như tăng mật ong, ngọt ngào cho tâm hồn và lành mạnh cho xương cốt.

CHÂM NGÔN 16:23-24

Lời nói và tư tưởng giống như xương và tuỷ – dính chặt

nhau nên chúng khó tách ra (Hê 4:12).

Những ý tưởng của chúng ta là những lời nói thì thâm mà chỉ có chúng ta và Chúa nghe mà thôi, nhưng những lời nói này sẽ ảnh hưởng đến con người bề trong của chúng ta, đến sức khỏe, niềm vui và thái độ của chúng ta. Những điều chúng ta nghĩ đến thường tuôn ra nơi miệng chúng ta. Và thật đáng buồn, đôi khi những điều này khiến chúng ta thành kẻ ngu dại. Sự xét đoán, chỉ trích và nghi ngờ không bao giờ mang lại niềm vui.

Chúa Giê-su phán Ngài đến để chúng ta có sự sống và hưởng sự sống (Gi 10:10). Hãy bắt đầu hành xử bởi tâm trí của Chúa thì bạn sẽ bước vào một cuộc sống mới hoàn toàn.

Chương

14

Tâm Trí Thụ Động

Câu này rất đúng liên quan đến linh vực thụ động. Phần lớn cơ đốc nhân không quen thuộc với từ “thụ động” này, họ cũng không biết cách để nhận ra những triệu chứng của sự thụ động.

Dân Ta bị huỷ diệt vì thiếu hiểu biết . . .

ÔSÊ 4:6

Sự thụ động trái với sự năng động. Thụ động là một vấn đề nghiêm trọng vì Lời Chúa dạy rằng chúng ta phải tỉnh thức, phải cẩn trọng và phải năng động (1Phi 5:8) - rằng chúng ta phải nhen lửa và khơi dậy ân tứ trong chúng ta (2Ti 1:6)

Tôi đã đọc rất nhiều định nghĩa về chữ “passivity” (sự thụ động, sự thờ ơ, sự bị động) và theo tôi “sự thụ động” nghĩa là thiếu cảm xúc, thiếu ước ao, thờ ơ, lạnh nhạt và lười biếng. Tà linh đứng đằng sau sự thụ động. Ma quỷ biết sự thụ động đó, tức không vận dụng ý chí, rốt cuộc sẽ đánh bại tín hữu. Bao lâu cơ đốc nhân dùng ý chí chống cự ma quỷ thì ma quỷ không thắng được cuộc chiến. Tuy nhiên, nếu người đó sống trong tình trạng thụ động, người đó sẽ gặp nguy to.

Rất nhiều tín đồ bị cảm xúc kiểm soát đến nỗi thiếu đi xúc cảm thì cũng đủ khiến họ không làm những gì Chúa bảo họ làm. Nếu họ thấy thích ngợi khen Chúa thì họ làm, thích dâng hiến thì họ dâng, thích giữ lời hứa thì họ giữ – còn nếu không thích thì họ không muốn làm thứ gì cả.

CHỖ TRỐNG CŨNG LÀ CHỖ!

Đừng nhường chỗ cho ma quỷ.

ÊPHÊSÔ 4:27

Chỗ mà chúng ta nhường cho satan là chỗ trống. Một tâm trí trống rỗng, thụ động dễ dàng được lấp đầy mọi thứ tư tưởng sai trật. Một tín hữu có tâm trí thụ động và không chịu chống cự những ý tưởng sai trật thường cho rằng những ý tưởng đó là của mình. Người đó không nhận ra rằng tà linh đã tiêm những ý tưởng đó vào tâm trí của mình bởi vì tâm trí người đó vẫn còn có chỗ trống nên phải được lấp đầy.

Một cách để không cho phép những ý tưởng sai trật vào tâm trí bạn là hãy làm cho tâm trí bạn đầy dẫy những ý tưởng đúng đắn. Ma quỷ sau khi bị đuổi ra, nó vẫn đi lang thang ở nơi khô khan một thời gian. Khi nó về nhà cũ của nó và thấy nhà đó trống vắng thì Kinh Thánh nói trong Luca 11:24-26 rằng khi nó về, rủ theo các quỷ khác đi với nó và tình trạng sau đó của người này còn tồi tệ hơn trước đây. Vì lý do đó chúng tôi không bao giờ cố đuổi tà linh khỏi ai đó trừ khi người đó được dạy cách để “lấp đầy chỗ trống.”

Tôi không nói rằng mọi người có ý tưởng xấu là có tà linh. Nhưng tà linh thường đứng đằng sau những ý tưởng xấu. Một tín hữu có thể phá đổ những trí tưởng tượng xấu nhiều lần, nhưng rồi những ý tưởng đó luôn quay lại cho đến khi người đó học cách lấp đầy chỗ trống bằng lối suy nghĩ đúng đắn. Khi kẻ thù quay lại, nó sẽ không tìm thấy còn chỗ nào trống trong người đó nữa.

Có tội cố tình và tội vô tình, tức tội không chủ ý. Nói cách khác, có những tội chúng ta phạm, và có những điều đúng chúng ta lại không làm trọn. Ví dụ, một mối quan hệ có thể bị phá đổ do nói ra những lời thiếu suy nghĩ, nhưng mối quan hệ đó cũng có thể phá đổ do vô tình không nói những lời tử tế và biết ơn mà đáng ra phải có nhưng đằng này lại không nói.

Một người thụ động nghĩ rằng mình không làm điều gì sai trật bởi vì người đó không làm gì cả. Khi bị người khác khiển trách về lỗi lầm của người đó, người đó sẽ nói, “Tôi có

làm gì đâu!” Sự phân trần của anh ta thì đúng, nhưng cách cư xử của anh ta thì sai. Vấn đề nơi anh ta là bởi vì anh ta không làm gì cả.

CHIẾN THẮNG TÍNH THỤ ĐỘNG

Nhà tôi là Dave có nan đề này cách đây nhiều năm. Có một số điều nhà tôi rất năng động. Anh đi làm mỗi ngày, chơi gôn vào mỗi thứ bảy và xem bóng đá vào mỗi Chủ nhật. Ngoài những việc ấy ra, thì rất khó để thôi thúc nhà tôi làm việc nào khác. Nếu tôi cần treo một bức tranh lên tường thì phải mất ba bốn tuần nhà tôi mới treo bức tranh lên. Chuyện này đã tạo ra xích mích giữa vợ chồng tôi. Dường như đối với tôi, nhà tôi thích làm những gì anh muốn, còn ngoài ra anh không muốn làm gì cả.

Nhà tôi yêu mến Chúa và khi anh tìm kiếm Chúa về nan đề này, Chúa cho anh biết tính thụ động của anh và mối nguy hiểm của nó. Anh nhận ra rằng tà linh ở đằng sau sự thụ động của anh. Có những lĩnh vực nhà tôi không có vấn đề nào cả bởi vì anh cương quyết trong những lĩnh vực đó, nhưng trong các lĩnh vực khác, anh lại không muốn đả động đến nên xét về cơ bản thì anh đã đầu hàng kẻ thù. Anh bị áp chế trong các lĩnh vực này và đi đến chỗ là anh không “muốn”, không cảm thấy hứng thú làm gì cả để giúp anh hoàn tất công việc.

Học hỏi Lời Chúa và cầu nguyện là hai lĩnh vực khác mà nhà tôi rất thụ động. Bởi vì anh không tìm kiếm Chúa để được dẫn dắt, nên tôi thấy khó để lắng nghe nhà tôi. Thế là tôi lại rơi vào nan đề nổi loạn, và bạn thấy đó ma quỷ đã dùng những điểm yếu của chúng tôi để “chỉ tội” nhau. Nhiều cặp đã ly dị chỉ vì những vấn đề như thế. Họ thật sự không hiểu được điều gì đã sai trật.

Tôi rất năng nổ. Trước đây tôi luôn chạy trước Chúa bởi “nỗ lực” của xác thịt để làm theo ý riêng của tôi và mong đợi Chúa chúc phước. Nhà tôi thì không làm nhiều việc ngoại trừ cứ chờ đợi Chúa, điều mà làm tôi khó chịu vô cùng. Bây giờ khi nghĩ lại cách chúng tôi đã xử sự nhau trước đây thì chúng tôi bật cười, nhưng lúc đó thì không vui lắm và nếu Chúa không can thiệp, chúng tôi có lẽ cũng đứng trong danh sách những người xin ly dị.

Nhà tôi thường nói rằng tôi luôn chạy trước Chúa, và tôi thường trả lời là anh thì lại đi sau Chúa. Tôi thì hết sức năng nổ còn nhà tôi thì quá thụ động.

Khi một tín hữu không muốn làm gì trong bất kỳ lĩnh vực nào mà người đó có khả năng hay có tài năng thì lĩnh vực đó bắt đầu thu hẹp và bị đình trệ. Người đó càng không làm thì người đó càng không muốn làm. Một trong những ví dụ minh họa hay nhất cho việc này là việc tập thể dục thân thể.

Hiện nay tôi đang theo một chương trình tập thể dục rất hay, và tôi càng tập thì tôi càng thấy dễ tập. Khi tôi mới bắt đầu tập thì quả là khó thật. Mỗi lần tôi tập theo chương trình thì tôi bị đau nhức bởi vì tôi đã không luyện tập quá lâu và bỏ lơ việc tập thể dục khá lâu. Tôi bỏ tập càng lâu thì thân thể tôi càng mệt mỏi. Tôi ngày càng yếu đi và yếu đi vì không vận dụng cơ bắp nhiều.

Thế là nhà tôi bắt đầu thấy vấn đề của anh! Anh xử lý tà linh đang áp chế anh do anh sống thụ động quá lâu. Khi Thánh Linh bày tỏ lẽ thật này cho anh, anh quyết tâm là anh sẽ hoạt động và năng nổ trở lại, chứ không lười biếng hay trì hoãn nữa.

Đưa ra quyết định là việc dễ làm, nhưng thực hiện quyết định lại là chuyện khó. Khó là vì mỗi lĩnh vực mà trước đây nhà tôi đã quá thụ động bây giờ anh phải “luyện tập” trở lại cho đến khi lấy lại “phong độ”.

Anh bắt đầu thức dậy lúc 5 giờ sáng đọc Lời Chúa và cầu nguyện trước khi anh đi làm. Cuộc chiến bắt đầu! Ma quỷ không muốn bỏ “lãnh địa” của nó, và nó sẽ không bỏ cuộc mà không kháng cự. Nhà tôi thường thức dậy để thì giờ ở riêng với Chúa và anh lại ngủ gục trên ghế. Dù có những buổi sáng anh ngủ gục, nhưng anh có tiến bộ vì ít ra thì anh cũng dám bước ra khỏi giường và thiết lập một đời sống cầu nguyện.

Có những lúc anh đâm ra chán nản. Có những ngày anh cảm thấy anh không tiến bộ gì nhiều : anh thấy đọc Kinh Thánh cũng chẳng hiểu và cầu nguyện thì cũng không thông. Nhưng anh kiên trì vì Thánh Linh đã mặc khải cho nhà tôi biết tình trạng của anh chính là tình trạng “thụ động”.

Tôi bắt đầu để ý khi tôi cần nhà tôi treo một bức tranh hay sửa chữa cái gì đó trong nhà thì nhà tôi bây giờ làm ngay. Anh bắt đầu tự suy nghĩ trở lại và tự đưa ra những quyết định. Nhiều lần theo xác thịt anh không cảm thấy thích làm hay muốn làm. Nhưng anh chiến thắng được cảm xúc và ước muốn xác thịt. Anh càng hành động dựa trên những gì anh biết là đúng thì anh càng vui hưởng sự tự do.

Tôi nói thật với bạn là chuyện này không dễ đối với nhà tôi. Anh không cảm thấy thoải mái sau vài ngày hay vài tuần đầu. Tính thụ động là một trong những tình trạng khó chiến thắng nhất, bởi vì như tôi đã nói, không còn dựa dẫm vào cảm xúc nữa.

Nhờ Chúa giúp đỡ nhà tôi rất kiên định và bây giờ anh không còn thụ động nữa. Hiện anh là người quản lý chức vụ của chúng tôi, giám sát toàn bộ chương trình phát thanh và phát hình của chức vụ chúng tôi và cũng chịu trách nhiệm quản lý tài chính của chức vụ chúng tôi. Anh cũng cùng tôi đi hầu việc Chúa trọn thời gian và lên kế hoạch về lịch đi giảng của chúng tôi. Anh cũng là một người chồng và người cha tuyệt vời. Anh cầu nguyện và để thì giờ suy gẫm Lời Chúa đều đặn. Tóm lại, nhà tôi là người đáng kính nể và

ngưỡng mộ.

Anh vẫn còn chơi gôn và xem thể thao, nhưng anh cũng làm các công việc khác mà anh đảm trách. Ai mà quen biết nhà tôi bây giờ và nhìn thấy mọi việc anh thành đạt thì không nghĩ rằng anh là người trước đây rất thụ động.

Có thể chiến thắng tình trạng thụ động. Nhưng bước hành động cụ thể đầu tiên để chiến thắng tính thụ động là chiến thắng nó trong tâm trí. Nhà tôi đã không thể tiến bộ được cho đến anh có một quyết định dứt khoát và thay đổi lối suy nghĩ của anh.

NGHĨ ĐÚNG TRƯỚC KHI LÀM ĐÚNG

Dừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hoá bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời.

RÔMA 12:2

Có một nguyên tắc sống động được bày tỏ suốt cả Kinh Thánh, và không ai bước đi một cách đặc thắng được trừ khi người đó hiểu nó và vận dụng nó : nghĩ đúng trước khi làm đúng.

Để tôi diễn tả cách này : bạn sẽ không thay đổi được cách ăn ở của bạn cho đến khi bạn đổi thay suy nghĩ của bạn.

Trong trật tự của Chúa, suy nghĩ đúng đến trước và hành động đúng theo sau. Tôi tin rằng hành động đúng hay cư xử đúng là “bông trái” của cách suy nghĩ đúng. Đa số tín hữu tranh chiến để làm điều đúng, nhưng bông trái không phải là sản phẩm của sự tranh chiến. Bông trái có được do là cứ ở trong cây nho (Gi 15:4). Và việc cứ ở trong cây nho bao gồm việc vâng lời (Gi 15:10).

Tôi luôn dùng Êphêsô 4:22-24 khi dạy nguyên tắc này.

Câu 22 nói, “Anh chị em phải lột bỏ con người cũ theo lối sống trước đây, là con người bị các dục vọng lừa dối huỷ hoại.” Câu 24 nói tiếp ý tưởng đó, “Hãy mặc lấy con người mới giống như hình ảnh Đức Chúa Trời, được sáng tạo trong chân lý công chính và thánh khiết.”

Nên chúng ta thấy rằng câu 22 bảo chúng ta hãy chấm dứt những hành động không thích hợp và câu 24 bảo chúng ta hãy bắt đầu hành động thích hợp: “ Nhưng câu 23 là câu tôi gọi là “câu Kinh Thánh cầu nối.” Câu này cho chúng ta biết cách để đi từ câu 22 (hành động không thích hợp) đến câu 24 (hành động thích hợp) : Lại phải đổi mới trong tinh thần của tâm trí mình.” (BNC)

Không thể nào đi từ lối sống sai đến cách sống đúng nếu không thay đổi suy nghĩ trước hết. Một người thụ động muốn làm điều đúng, nhưng người đó sẽ không bao giờ làm được trừ khi người đó có chủ ý kích hoạt tâm trí và uốn nắn tâm trí sao cho hợp với Lời Chúa và ý muốn Chúa.

Tôi nhớ một trường hợp liên hệ đến tâm trí, có một người đàn ông nọ tiến lên nhờ cầu nguyện ở trong buổi nhóm của tôi. Ông này có vấn đề về tham dục. Ông yêu thương vợ ông và không muốn hôn nhân của họ bị gãy đổ, nhưng vấn đề của ông cần được giải quyết, còn không thì ông chồng này chắc sẽ huỷ hoại hôn nhân của họ.

Ông nói: “Bà Joyce ơi, tôi có vấn đề về tham dục. Đường như tôi không thể xa phụ nữ được. Xin bà cầu nguyện cho tôi được giải cứu. Tôi đã cầu nguyện nhiều lần, nhưng hình như không có tiến bộ nào.”

Đây là điều Thánh Linh thôi thúc tôi nói với ông ta, “Được, tôi sẽ cầu nguyện cho ông, nhưng ông phải chịu trách nhiệm về những ý tưởng nào ông cho phép nó hiện ra trong tâm trí ông. Ông không thể tưởng tượng ra những hình ảnh khiêu dâm trong đầu ông, hay tưởng tượng ông “ăn nằm” với

các phụ nữ khác, nếu ông muốn được tự do.”

Tiện đây xin nói thêm là giống người đàn ông này, một số cơ đốc nhân phải đi đến chỗ nhận biết rằng tại sao họ không kinh nghiệm sự đột phá cho dù họ muốn được tự do : họ muốn thay đổi cách ăn ở của họ - nhưng không muốn thay đổi cách suy nghĩ của họ.

Tâm trí thường là một lĩnh vực mà người ta thích “đùa giỡn với tội lỗi.” Chúa Giê-su phán trong Mathiơ 5:27,28, “Các con đã nghe lời dạy rằng: ‘Chớ ngoại tình.’ còn Ta dạy các con rằng: ‘Hễ ai nhìn đàn bà với lòng tham muốn người ấy, thì đã ngoại tình trong lòng rồi’. Con đường dẫn đến hành vi tội lỗi được lót bằng những ý tưởng tội lỗi.

Có một phụ nữ dự lớp học Kinh Thánh tại nhà của tôi đã dâng đời sống cho Chúa và muốn Chúa phục hồi gia đình cũng như hôn nhân của bà. Mọi thứ trong đời sống bà đều rối bời – gia đình, con cái, hôn nhân, tài chánh, sức khoẻ . . . Bà nói thẳng là bà không còn yêu chồng bà nữa; thật ra bà rất khinh chồng bà. Biết được thái độ của mình như vậy là không tin kính, bà bằng lòng yêu chồng trở lại, nhưng hình như bà không thể chịu nổi khi sống gần ông ấy.

Chúng tôi cầu nguyện, bà này cầu nguyện, và mọi người đều cầu nguyện. Chúng tôi chia sẻ Kinh Thánh cho bà và đưa cho bà những băng bài giảng để nghe. Chúng tôi làm hết mọi thứ chúng tôi biết được và mặc dù trông vẻ bà làm theo hết những gì chúng tôi khuyên, nhưng bà không thấy có chút tiến bộ nào. Có gì sai trật đây? Trong một lớp tư vấn, tôi mới biết bà này là người từ trước giờ hay mơ mộng. Bà luôn tưởng tượng về một câu chuyện cổ tích trong đó bà là công chúa và ông chồng là “hoàng tử đẹp trai” đi làm về nhà lúc nào trong tay cũng có hoa và kẹo, bế bà lên để tỏ tình với bà. Bà này cứ để cả ngày suy nghĩ như thế, và rồi đến khi ông chồng bà đi làm về – người thì mệt mỏi, tưởng thì mập mạp, mình thì đầy mồ hôi, thân thể thì đầy bụi bặm còn hàm răng thì rụng

mất một cái, bà này hỏi ôi, không thể chịu nổi ông chồng bà.

Hãy suy nghĩ về hoàn cảnh này một lát. Người phụ nữ này đã được tái sinh, nhưng dẫu vậy đời sống bà là một mớ bòng bong. Bà muốn vâng lời Chúa và sống cho Ngài, và bà cũng muốn yêu thương chồng bởi vì bà biết đó là ý muốn Chúa. Bà muốn có sự đắc thắng trong đời sống và hôn nhân của bà, nhưng tâm trí bà đã đánh bại bà. Không có cách nào để bà rũ bỏ thái độ khinh khi ông chồng cho đến khi bà bắt đầu thực hành “lối suy nghĩ lành mạnh”.

Trong suy nghĩ của bà, bà đã sống trong một thế giới ảo tưởng, không có thực. Vì thế, bà không hề chuẩn bị để đối diện với thực tại. Bà đã có một tâm trí thụ động và bởi vì bà không chọn suy nghĩ theo Lời Chúa, nên tà linh gieo rắc những ý tưởng bệnh hoạn vào tâm trí bà.

Chừng nào bà này còn nghĩ những ý tưởng đó là những ý tưởng của chính bà và tỏ vẻ khoái chí thì bà sẽ không bao giờ kinh nghiệm sự đắc thắng. Nên bà đã thay đổi suy nghĩ, và cuộc đời bà bắt đầu đổi thay. Bà thay đổi thái độ khi nghĩ về chồng bà, và ông chồng cũng bắt đầu thay đổi diện mạo cùng cách cư xử của ông đối với bà.

HÃY HƯỚNG TÂM TRÍ VỀ NHỮNG SỰ TRÊN TRỜI

Nếu anh chị em đã được đồng sống lại với Chúa Cứu Thế, hãy tìm kiếm những việc thiên thượng, là nơi Chúa Cứu Thế đang ngự bên phải Đức Chúa Trời. Hãy tập trung tâm trí vào các việc thiên thượng, đừng lo nghĩ những việc trần gian.

CÔLÔSE 3:1,2

Một lần nữa chúng ta thấy cùng một nguyên tắc: Nếu bạn muốn sống đời sống phục sinh mà Chúa Giê-su đã cung ứng, hãy tìm kiếm sự sống mới, đầy quyền năng bằng cách hướng

tâm trí và duy trì tâm trí của bạn về những sự trên trời, chứ không hướng về những sự ở dưới đất.

Sứ đồ Phaolô nói nếu bạn và tôi muốn hưởng đời sống tốt đẹp thì chúng ta phải giữ tâm trí chúng ta hướng về những điều tốt đẹp.

Nhiều tín hữu muốn có đời sống tốt đẹp, nhưng họ chỉ ngồi đó cách thụ động và mong ước có điều gì đó tốt đẹp xảy ra cho họ. Thường là họ ganh tị với người khác đang sống đắc thắng và oán hận sao cuộc đời họ lại quá lam lũ.

Nếu bạn muốn chiến thắng những nan đề của bạn, nếu bạn thật sự muốn sống đời sống phục sinh, bạn phải hành động chứ đừng mơ mộng! Bạn phải năng động, chứ đừng thụ động. Hành động đúng bắt đầu bằng lối suy nghĩ đúng. Đừng có lối suy nghĩ thụ động. Ngay hôm nay hãy bắt đầu chọn suy nghĩ đúng đắn.

Chương
15

Tâm Trí Của Chúa

Tôi tin rằng bây giờ thì bạn đã có một quyết định dứt khoát chọn nghĩ những ý tưởng đúng, nào ta hãy xem qua các lối suy nghĩ được cho là đúng theo như Chúa dạy. Có những lối suy nghĩ mà Chúa Giê-su đã nghĩ mà người ta cho là khó nghĩ tới khi Ngài còn ở trên đất. Nếu chúng ta muốn noi theo dấu chân Ngài, chúng ta hãy bắt đầu nghĩ như Ngài nghĩ.

Vì ai biết được tâm trí của Chúa. Ai sẽ cố vấn cho Ngài? Nhưng chúng ta có tâm trí của Chúa Cứu Thế.

1CÔRINTÔ 2:16

Có lẽ bạn sẽ nghĩ ngay, “Bà Joyce ơi, chuyện này không thể được. Chúa Giê-su là trọn vẹn. Tôi có thể cải thiện lối suy nghĩ của tôi, chứ tôi sẽ không tài nào nghĩ như Chúa nghĩ được.” Vâng, Kinh Thánh nói chúng ta có tâm trí của Chúa cũng như có tấm lòng mới và tâm linh mới.

TẤM LÒNG MỚI VÀ TÂM LINH MỚI

Ta sẽ ban cho các người một tấm lòng mới và đặt một thần linh mới trong các người; ta sẽ bỏ đi tấm lòng bằng đá khối xác thịt các người và ban cho các người tấm lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt thần ta trong các người, khiến cho các người đi theo các quy luật và cẩn thận làm theo các sắc luật của ta.”

Ê-XÊ-CHI-ÊN 36:26,27

Là cơ đốc nhân, bạn và tôi đã có bản chất mới, tức bản chất của Chúa được ban cho chúng ta khi chúng ta được tái sinh. Theo câu Kinh Thánh này, chúng ta thấy Chúa biết nếu chúng ta để ý luật lệ Ngài và bước đi theo mạng lệnh

Ngài thì Ngài sẽ ban Thần Ngài cho chúng ta và ban cho chúng ta một tấm lòng mới (và tâm trí mới). Rôma 8:6 có nói về tâm trí thuộc xác thịt và tâm trí thuộc Thánh Linh và cho biết sự chết là do bước theo tâm trí xác thịt, còn sự sống là do bước theo tâm trí Thánh Linh.

Chúng ta sẽ tiến bộ vượt bậc khi học cách phân biệt giữa sự sống và sự chết. Nếu điều gì đó mang lại sự chết cho bạn thì đừng làm nữa. Khi ý tưởng nào đó đầy dẫy chết chóc thì bạn biết ngay rằng nó không phải là tâm trí của Thánh Linh. Lấy ví dụ, tôi suy nghĩ đến sự bất công mà tôi phải chịu do ai đó gây ra, và tôi nổi giận. Tôi bắt đầu suy nghĩ là tôi ghét con người đó biết chừng nào. Nếu tôi phân biệt, tôi sẽ để ý thấy rằng đầu óc tôi đầy dẫy chết chóc. Tôi đang bực dọc, căng thẳng và thấy khó chịu trong người. Nhức đầu, đau bao tử hay bị kiệt sức có thể là hậu quả của lối suy nghĩ sai trật. Ngược lại, nếu tôi nghĩ tôi được phước biết bao và Chúa đã tốt lành với tôi làm sao thì tôi phân biệt được rằng tôi đang tràn đầy sức sống.

Thật ích lợi cho cơ đốc nhân học biết phân biệt sự sống và sự chết trong chính mình. Chúa Giê-su đã sắp đặt để chúng ta được đầy dẫy sự sống qua việc đặt tâm trí của Ngài trong chúng ta. Chúng ta có thể chọn sinh hoạt trong tâm trí của Chúa.

Trong những trang tiếp theo đây của chương này là một bản danh sách những điều nên làm để sinh hoạt trong tâm trí của Chúa.

Bước 1. Nghĩ những ý tưởng tích cực.

Làm sao hai người có thể cùng đi với nhau được nếu không đồng ý đi chung?

A-mốt 3:3 (BDY)

Nếu một người nghĩ theo tâm trí của Chúa, suy nghĩ của người đó sẽ như thế nào? Dĩ nhiên đó là những ý tưởng tích cực rồi! Ở chương trước chúng ta đã bàn đến sự cần thiết phải có suy nghĩ tích cực. Có thể bạn muốn quay lại đọc chương 5 để ôn lại tầm quan trọng của thái độ tích cực. Tôi mới vừa quay lại đọc chương ấy và thấy mình được phước cho dù tôi là người đã viết chương này.

Sức mạnh của thái độ tích cực thì nói hoài không hết. Đức Chúa Trời là tích cực, và nếu bạn và tôi muốn thuận với Ngài, chúng ta phải cùng “tâm số” với Ngài và bắt đầu suy nghĩ tích cực. Tôi không nói về việc tập luyện kiểm soát trí não, mà chỉ đơn giản là thành người tích cực luôn luôn. Hãy có cái nhìn và thái độ tích cực. Hãy duy trì những ý tưởng và mong đợi tích cực. Hãy tham gia nói chuyện tích cực.

Chúa Giê-su chắc chắn đã bày tỏ một cái nhìn và thái độ tích cực. Ngài chịu nhiều khó khăn kể cả bị tấn công về tánh mạng : bị người ta nói vu, bị các môn đồ Ngài bỏ rơi khi Ngài cần họ, bị giễu cợt, bị cô đơn, bị hiểu lầm và vô số chuyện gây nản lòng khác. Nhưng giữa những điều tiêu cực như thế Ngài vẫn tích cực. Ngài luôn nói lời nhận xét nâng đỡ và khích lệ; Ngài luôn ban hy vọng cho hết thảy những ai đến gần Ngài.

Tâm trí của Chúa trong chúng ta là tích cực; vì vậy, bất cứ khi nào chúng ta trở nên tiêu cực, chúng ta đang không hoạt động bằng tâm trí của Chúa. Hàng triệu người đang bị nản lòng, và tôi cho rằng tình trạng chán nản là do tiêu cực, trừ khi nguyên do thuộc về bệnh lý. Cho dù rơi vào trường hợp như thế, thái độ tiêu cực chỉ làm lớn chuyện và tạo ra nhiều triệu chứng. Khi một người xuống tinh thần, mọi thứ trong người đó đều xuống. Đầu thì gục xuống, miệng thì xụ xuống, mắt thì sụp xuống, vai thì xệ xuống và thường thì người đó muốn ngồi bệt xuống hay nằm quỵ xuống luôn.

Theo Thi Thiên 3:3, Chúa là sự vinh hiển của chúng ta và Đấng làm cho chúng ta ngẩng cao đầu. Ngài muốn nâng

đỡ mọi thứ : nào là hy vọng và thái độ của chúng ta, nào là tính tình và đầu óc, tay chân và tấm lòng của chúng ta – cả cuộc đời của chúng ta luôn! Ngài là Đấng nâng đỡ chúng ta!

Chúa thì muốn nâng chúng ta lên, còn ma quỷ thì muốn đạp chúng ta xuống. Satan dùng những biến cố và hoàn cảnh tiêu cực trong đời sống chúng ta để làm chúng ta nản lòng. Tự điển định nghĩa từ chán nản là: “làm suy giảm tinh thần, làm cho buồn bực.” Còn theo từ điển tiếng Anh Webster, danh từ chán nản nghĩa là “chìm xuống dưới đáy, làm cho trống rỗng.” Động từ chán nản là chìm xuống, ép xuống hay ấn xuống. Chúng ta thường có cơ hội suy nghĩ những ý tưởng tiêu cực, nhưng những ý tưởng này chỉ đẩy chúng ta xuống sâu hơn mà thôi. Thái độ tiêu cực sẽ không giải quyết vấn đề mà chỉ tạo thêm vấn đề mà thôi.

CHIẾN THẮNG NẢN LÒNG

Thi Thiên 143:3-10 mô tả về sự nản lòng và cách nào để chiến thắng nó. Ta hãy xem kỹ khúc Kinh Thánh này để rút tĩa ra các bước cần thiết để chiến thắng sự tấn công của ma quỷ.

1. Nhận ra bản chất và nguyên nhân của vấn đề.

Vì kẻ thù sẵn đuổi linh hồn tôi; chà đạp mạng sống tôi dưới đất; bắt tôi ngồi trong bóng tối như kẻ chết từ lâu.

THI THIÊN 143:3

Theo tôi, ý tưởng “Bắt tôi ngồi trong bóng tối như kẻ chết từ lâu” chính là sự mô tả về một người nản lòng.

Để ý nguyên do của sự nản lòng hay sự tấn công vào phần hồn, chính là satan.

2. Nhận biết sự nản lòng cướp đi sự sống và ánh sáng.

Vì thế tinh thần tôi nao núng, lòng dạ tôi sầu não.

THI THIÊN 143:4

Sự nản lòng kìm hãm sự tự do và quyền năng trong tâm linh. Tâm linh chúng ta (được tiếp sức và khích lệ bởi Thánh Linh) đầy sức mạnh và được tự do. Vì thế, satan tìm cách áp chế sức mạnh và tự do của tâm linh bằng cách lấp đầy tâm trí chúng ta bằng sự tối tăm và buồn thảm. Xin hãy nhận biết rằng điều quan trọng là phải chống cự cái cảm giác “chán nản” ấy ngay khi thấy nó vừa xuất hiện. Để nó nấn ná càng lâu thì càng khó cho ta chống cự nó.

3. Nhớ lại những phút giây huy hoàng.

Tôi nhớ lại những ngày xưa, tôi suy gẫm tất cả những phép lạ của Chúa; tôi suy tư về những công việc tay Ngài đã làm.

THI THIÊN 143:5

Trong câu này chúng ta thấy phản ứng của tác giả thi thiên đối với tình cảnh của ông. Nhớ lại, hồi tưởng và suy gẫm tất cả đều là hoạt động của tâm trí. Rõ ràng tác giả biết những suy nghĩ của ông sẽ ảnh hưởng đến cảm xúc của ông, nên tác giả liên tục suy nghĩ về những điều giúp ông chiến thắng những tấn công nhắm vào tâm trí ông.

4. Ngợi khen Chúa giữa nguy nan.

Tôi giờ tay hướng về Chúa cầu nguyện, linh hồn tôi khao khát Chúa như vùng đất khô khan.

THI THIÊN 143:6

Tác giả thi thiên biết được tầm quan trọng của sự ngợi khen; ông đưa tay lên thờ phượng Chúa. Ông công bố điều ông thật sự cần – ông cần Chúa. Chỉ có Chúa mới làm cho ông cảm thấy thoải lòng. Thường khi người ta chán nản, ấy

là vì họ cần một thứ gì đó, và họ tìm kiếm không đúng chỗ, và thế là nan đề càng thêm chồng chất.

Trong Giê-rê-mi 2:13 Chúa phán, “Vì dân Ta đã phạm hai tội ác: chúng đã lìa bỏ Ta, là nguồn nước trào tuôn, và tự đào cho mình những bể chứa nước, những bể nứt nẻ không chứa nước được.”

Duy Chúa mới làm thoả linh hồn khao khát. Đừng bị lừa dối mà nghĩ rằng có thứ nào khác có thể làm cho bạn mãn nguyện hoàn toàn. Chạy theo những điều tội lỗi luôn làm bạn thất vọng và thất vọng sẽ mở cửa cho nản lòng.

5. Xin Chúa giúp đỡ.

Lạy CHÚA, xin mau mau đáp lời tôi; Tinh thần tôi bị nao núng; xin đừng lánh mặt khỏi tôi, e rằng tôi sẽ như người đi xuống huyết sâu.

THI THIÊN 143:7

Tác giả thi thiên xin Chúa giúp đỡ. Ông thưa, “Chúa ơi! Xin mau mau bởi vì nếu không có Ngài, con không thể chịu đựng được nữa.”

6. Nghe tiếng Chúa

Buổi sáng xin cho tôi nghe thấy tình yêu thương Chúa vì tôi tin cậy nơi Ngài; xin dạy tôi con đường tôi nên theo vì linh hồn tôi ngưỡng vọng Chúa.

THI THIÊN 143:8

Tác giả thi thiên biết rằng ông cần nghe tiếng Chúa. Ông cần được an ninh trong tình yêu và lòng nhân từ của Chúa. Ông cần sự quan tâm và dẫn dắt của Chúa.

7. Cầu nguyện xin được giải cứu.

Lạy CHÚA, xin giải cứu tôi khỏi kẻ thù; tôi trú ẩn nơi Chúa.

THI THIÊN 143:9

Một lần nữa tác giả thi thiên công bố rằng chỉ duy Chúa mới là Đấng giúp ông được. Để ý là suốt cả cuộc đời đời này, tác giả giữ tâm trí hướng nơi Chúa, chứ không hướng về nan đề.

8. Tìm khôn ngoan, tri thức và dẫn dắt của Chúa.

**Xin dạy tôi làm theo ý Chúa vì Ngài là Đức Chúa Trời tôi;
Xin thần linh tốt lành của Chúa hướng dẫn tôi vào vùng
đất bằng phẳng.**

THI THIÊN 143:10

Có lẽ tác giả thi thiên ám chỉ rằng ông đã ra khỏi ý Chúa và vì thế ông đã mở cửa cho kẻ thù tấn công linh hồn ông. Ông muốn sống trong ý Chúa vì bây giờ ông nhận biết rằng duy nơi đó là nơi an toàn.

Sau đó ông xin Chúa giúp ông ổn định. Tôi tin nhóm từ “hướng dẫn tôi vào vùng đất bằng phẳng” hàm ý rằng trước đó tình cảm của tác giả không ổn định.

DỪNG KHÍ GIỚI THUỘC LINH

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2CÔRINTHÔ 10:4,5

Satan dùng sự nản lòng để lôi kéo hàng triệu người vào hố sâu của bóng tối và tuyệt vọng. Tự tử thường là nguyên do của sự nản lòng. Một người muốn tự tử thường là người quá tiêu cực đến độ người đó thấy không còn hy vọng gì trong tương lai nữa.

Hãy nhớ : *cảm giác tiêu cực đến từ suy nghĩ tiêu cực.*

Tâm trí là chiến trường, là nơi cuộc chiến được phân chia thắng bại. Hôm nay hãy chọn sống tích cực – phá đổ mọi trí tưởng tượng tiêu cực - và bắt ý tưởng của bạn vâng phục Chúa. (2Cô 10:5)

Bước 2. Luôn nghĩ về Chúa.

Người nào có tâm trí kiên định, Ngài ban cho sự bình an hoàn toàn vì người tin cậy nơi Ngài.

ÊSAI 26:3

Chúa Giê-su có một mối tương giao liên tục với Cha Thiên Thượng. Không thể nào có mối tương giao trọn vẹn với bất cứ ai nếu bạn không hướng tâm trí về người đó. Nếu nhà tôi và tôi cùng đi xe hơi và anh đang nói chuyện với tôi, nhưng tôi lại để tâm để trí vào chuyện khác, thì chúng tôi thật sự không có tương giao gì cả bởi vì tôi không hoàn toàn chú ý nghe nhà tôi nói. Vì thế, tôi tin rằng thật không ngoa khi nói rằng tư tưởng của một người hoạt động trong giới hạn của tâm trí Chúa sẽ luôn nghĩ về Chúa và công việc quyền năng của Ngài.

SUY GẤM VỀ CHÚA VÀ CÔNG VIỆC NGÀI

Linh hồn tôi được thiết tiệc như ăn vật béo bổ, môi miệng tôi sẽ hân hoan ca ngợi Ngài. Khi nằm trên giường, tôi nhớ đến Ngài, tôi suy gẫm về Ngài suốt canh khuya.

THI THIÊN 63:5,6

Tôi sẽ suy gẫm về tất cả những phép lạ của Ngài và suy tư về những công việc Ngài đã làm.

THI THIÊN 77:12

Tôi sẽ suy gẫm về các mạng lệnh của Chúa và chú tâm vào đường lối Ngài.

THI THIÊN 119:15

Tôi nhớ lại những ngày xưa, tôi suy gẫm tất cả những phép lạ của Chúa; Tôi suy tư về những công việc tay Ngài đã làm.

THI THIÊN 143:5

Tác giả thi thiên Đa-vít thường nói đến sự suy gẫm về Chúa, về sự tốt lành, công việc và đường lối của Chúa. Thật khích lệ rất nhiều khi suy gẫm về sự tốt lành của Chúa và về mọi công việc lạ lùng của tay Ngài.

Tôi thích xem những chương trình truyền hình về thiên nhiên, động vật, sự sống dưới đại dương, và vân vân . . . Bởi vì những điều này phô bày sự vĩ đại và oai nghi của Chúa, sự sáng tạo vô hạn của Ngài và cách Ngài nâng đỡ muôn vật bởi quyền năng của Ngài (Hê1:3).

Suy gẫm về Chúa, đường lối và công việc của Ngài phải là việc làm thường xuyên của đời sống tư tưởng của bạn nếu bạn muốn kinh nghiệm sự đắc thắng.

Một trong những câu Kinh Thánh tôi thích là Thi Thiên 17:15. Tác giả của câu này nói về Chúa, . . . “Còn tôi, tôi sẽ chiêm ngưỡng mặt Chúa trong sự công chính, khi tôi thức dậy, tôi sẽ thoả nguyện trông thấy hình dạng Ngài.”

Tôi đã phí rất nhiều những tháng ngày bất hạnh vì tôi nghĩ toàn những điều tiêu cực khi tôi vừa thức giấc vào mỗi sáng. Tôi thú thật là tôi rất thoả lòng từ khi Thánh Linh giúp tôi sống theo tâm trí của Chúa (tâm trí của Thánh Linh) ở trong tôi. Thông công với Chúa vào mỗi sáng sớm là cách để bắt đầu vui hưởng sự sống.

THÔNG CÔNG VỚI CHÚA

Nhưng Ta bảo các con sự thật này: Ta ra đi là ích lợi cho các con, vì nếu Ta không đi thì Đấng Phụ Hộ sẽ không đến cùng các con. Nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ phái Ngài đến cùng các con.

GIANG 16:7

Chúa Giê-su đã phán những lời này ngay trước khi Ngài thăng thiên ngồi bên hữu Cha trong vinh hiển. Theo câu Kinh Thánh này, rõ ràng là Chúa muốn chúng ta sống trong mối thông công mật thiết với Ngài.

Không có gì gần gũi chúng ta hơn là chính những ý tưởng của chúng ta. Vì thế, nếu Chúa đầy dẫy tâm trí chúng ta, chúng ta sẽ luôn ý thức về Ngài và bắt đầu vui hưởng mối thông công với Ngài. Điều đó sẽ mang lại niềm vui, bình an và đắc thắng cho đời sống của chúng ta mỗi ngày.

Ngài luôn ở với chúng ta như Ngài hứa (Mat 28:20; Hê 13:5). Nhưng chúng ta sẽ không ý thức về sự hiện diện của Ngài trừ khi chúng ta luôn nghĩ về Ngài. Tôi có thể ở trong một căn phòng cùng với ai đó và nếu tôi nghĩ về nhiều điều khác trong đầu thì dù tôi có đi khỏi phòng đó thì cũng chẳng hề biết có người ở trong phòng hay không. Mối thông công của chúng ta với Chúa cũng như vậy. Ngài luôn ở với chúng ta, nhưng chúng ta cần suy gẫm về Ngài và ý thức về sự hiện diện của Ngài.

Bước 3. Luôn nghĩ “Chúa yêu tôi.”

Chúng ta đã nhận biết và tin tưởng tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời là tình yêu thương, ai ở trong tình yêu thương ở trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở trong người ấy.

1GIANG 4:16

Tôi học được rằng ý thức tình yêu của Chúa cũng giống như ý thức sự hiện diện của Chúa. Nếu chúng ta chẳng bao giờ suy gẫm về tình yêu Ngài dành cho chúng ta, thì chúng ta sẽ không kinh nghiệm được.

Phaolô cầu nguyện trong Êphêso chương 3 cho các tín hữu kinh nghiệm tình yêu của Chúa dành cho họ. Kinh Thánh nói Ngài yêu thương chúng ta. Nhưng vẫn còn biết bao nhiêu con cái Chúa chưa nhận sự mặc khải về tình yêu của Chúa.

Tôi nhớ khi tôi bắt đầu chức vụ của tôi. Tuần đầu khi tôi tổ chức buổi nhóm, tôi hỏi Chúa là Ngài muốn tôi dạy gì và Ngài trả lời, “Hãy nói với dân sự Ta rằng Ta yêu họ.”

Tôi thưa, “Họ biết điều này rồi mà. Con muốn dạy họ một điều gì đó thật sự sống động, chớ không phải là bài học Kinh Thánh Trường Chúa Nhật lấy từ Giảng 3:16.”

Chúa phán với tôi, “Rất ít tín hữu trong dân sự Ta thật sự biết Ta yêu thương họ biết bao. Nếu họ biết, họ đã hành xử khác rồi.”

Khi tôi bắt đầu nghiên cứu đề tài đón nhận tình yêu của Chúa, tôi nhận biết chính tôi cũng đang có nhu cầu. Chúa dẫn dắt tôi nghiên cứu 1Giăng 4:16, câu này nói chúng ta phải ý thức về tình yêu của Chúa. Điều này có nghĩa là chúng ta phải chủ động nhận ra.

Tôi hiểu cách mù mờ rằng Chúa yêu thương tôi, nhưng tình yêu của Chúa phải là một sức mạnh to lớn trong đời sống chúng ta, là sức mạnh sẽ đem chúng ta vượt qua thử thách khó khăn để đến đích thắng.

Trong Rôma 8:35 sứ đồ Phaolô khích lệ chúng ta, “Ai sẽ phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Chúa Cứu Thế? Phải chăng là hoạn nạn, cực khổ, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm hay gươm giáo?” Rồi trong câu 37 ông nói tiếp, “Nhưng trong tất cả những điều này chúng ta hoàn toàn chiến thắng nhờ Đấng đã yêu thương chúng ta.”

Tôi đã nghiên cứu về lĩnh vực này một thời gian dài, và tôi trở nên ý thức và nhận ra tình yêu của Chúa dành cho tôi qua việc suy gẫm tình yêu của Ngài và việc công bố lớn tiếng. Tôi đã học những câu Kinh Thánh nói về tình yêu của Chúa, và tôi suy gẫm những câu này và môi miệng tôi công bố nó ra. Tôi làm việc này lặp đi lặp lại suốt nhiều tháng và mặc khải về tình yêu vô điều kiện của Ngài dành cho tôi

ngày càng trở nên thực hữu đối với tôi.

Bây giờ tình yêu của Ngài rất thực đối với tôi ngay cả trong những lúc khó khăn, tôi được yên ủi bởi “sự nhận biết có ý thức” rằng Ngài yêu tôi và tôi không phải sống trong sợ hãi nữa.

ĐỪNG SỢ

**Không có sự sợ hãi trong tình yêu thương, trái lại tình yêu
toàn vẹn loại bỏ sự sợ hãi . . .**

1GIANG 4:18

Chúa hết mực yêu thương chúng ta với tất cả bản chất thật của chúng ta. Rôma 5:8 cho biết “. . . Đức Chúa Trời đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.”

Tín đồ nào sống từ tâm trí của Chúa sẽ không nghĩ họ là tội tệt. Họ sẽ có những ý tưởng dựa trên sự công chính, luôn suy gẫm về họ là ai “trong Chúa.” Chúng ta không có được địa vị công chính nơi Chúa nhờ chúng ta làm mọi việc đều công chính, mà vì Ngài ban cho chúng ta địa vị công chính như là một món quà của ân sủng Ngài. Khi ta nhận bởi đức tin, món quà công chính này sẽ bắt đầu sản sinh ra trong ta cách cử xử công chính.

HÃY Ý THỨC VỀ SỰ CÔNG CHÍNH,

CHỨ ĐỪNG Ý THỨC VỀ TỘI LỖI

Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Cứu Thế, Đấng vốn chẳng biết tội lỗi, trở nên tội lỗi vì chúng ta để nhờ ở trong Chúa Cứu Thế chúng ta trở nên công chính trong Đức Chúa Trời.

2CÔRINTHÔ 5:21

Phần lớn cơ đốc nhân bị khốn khổ bởi lối suy nghĩ tiêu cực về bản thân họ. Họ luôn nghĩ Chúa không đẹp lòng họ do những yếu đuối và thất bại của họ. Bạn đã phí biết bao thời gian sống trong mặc cảm tội lỗi và kết án như thế? Để ý tôi nói bạn đã phí bao nhiêu thời gian, bởi vì nghĩ những suy nghĩ như thế làm phí thời gian là phải rồi!

Đừng nghĩ là bạn thật tội lỗi biết bao như lúc bạn còn chưa biết Chúa. Trái lại, hãy nghĩ là bạn đã trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế. Hãy nhớ : ý tưởng sẽ biến thành hành động. Nếu bạn muốn cư xử tốt hơn, trước hết bạn phải thay đổi lối suy nghĩ của bạn. Nếu cứ nghĩ là bạn tội lỗi thế nào thì bạn sẽ hành xử rất tồi tệ. Mỗi khi có ý tưởng tiêu cực, kết án đến tâm trí bạn, hãy tự nhắc chính mình rằng Chúa yêu thương bạn, rằng bạn đã được trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời ở trong Chúa Cứu Thế.

Bạn sẽ ngày càng được cải thiện tốt hơn. Mỗi ngày bạn sẽ tăng trưởng về tâm linh. Chúa có một kế hoạch kỳ diệu cho cuộc đời bạn. Đây là những lẽ thật mà bạn phải nghĩ đến.

Đây là điều bạn nên cho phép tâm trí mình nghĩ đến!

Hãy chủ đích suy nghĩ theo Lời Đức Chúa Trời, chứ đừng nghĩ đến bất kỳ tư tưởng nào đến với đầu óc bạn, cứ nghĩ đó là những ý nghĩ của mình. Hãy rửa sạch ma quỷ và bắt đầu thăng tiến bằng cách nghĩ những ý tưởng đúng đắn.

Bước 4. Có tâm trí khích lệ.

Ai được ân khích lệ, hãy khích lệ anh chị em . . .

RÔMA 12:8

Người nào có tâm trí của Chúa sẽ nghĩ những ý tưởng tích cực, khích lệ và gây dựng về người khác cũng như về bản thân và về hoàn cảnh của mình.

Thế giới ngày nay rất cần chức vụ khích lệ. Bạn sẽ không khích lệ được ai bằng lời nói nếu trước hết bạn không nghĩ những ý tưởng tử tế về người đó. Hãy nhớ rằng bất cứ điều gì có trong lòng bạn sẽ tuôn ra khỏi môi miệng bạn. Hãy chủ ý nghĩ những “ý tưởng yêu thương”. Hãy gieo những ý tưởng yêu thương vào người khác. Hãy nói lời khích lệ họ.

Tự điển *Vine's Expository of Old and New Testament Words* định nghĩa từ *parakaleo* trong tiếng Hy Lạp được dịch là khuyên bảo, nghĩa là “gọi ai đó (para : bên cạnh; kaleo : gọi), khuyên bảo, khích lệ, thúc đẩy người ta đeo đuổi một lối sống . . .” Tôi diễn giải định nghĩa này nghĩa là đến cạnh ai đó và thúc đẩy người đó tiếp tục đeo đuổi một chương trình hành động. Ân tứ khuyên bảo được nói đến trong Rôma 12:8 có thể nhận ra dễ dàng nơi những ai có ân tứ này. Họ luôn nói lời khích lệ hay nâng đỡ người khác – điều mà làm cho người khác cảm thấy thoải mái cũng như khích lệ người khác tiếp tục làm.

Không phải ai trong chúng ta đều có ân tứ khuyên bảo, nhưng ai cũng có thể học để khích lệ người khác. Quy tắc đơn giản là : nếu việc đó không tốt thì đừng nghĩ đến mà cũng đừng nói đến.

Ai cũng có quá nhiều nan đề rồi, chúng ta không cần phải “dạy đời” để chồng chất thêm nan đề cho họ. Chúng ta nên gây dựng nhau trong tình yêu thương (Êph 4:29). Đừng quên : tình yêu thương luôn luôn tin tưởng điều tốt nhất nơi mọi người (1Cô 13:7).

Khi bạn bắt đầu nghĩ những ý tưởng yêu thương về người khác, bạn sẽ thấy họ cư xử đáng yêu hơn. Ý tưởng và lời nói của chúng ta là những “cái bình” hay “vũ khí” chuyển tải sức mạnh sáng tạo hoặc huỷ diệt. Chúng có thể được dùng chống lại satan và công việc của nó hoặc chúng có thể được dùng tiếp tay cho kẻ thù thực hiện kế hoạch tiêu diệt của nó.

Tỉ dụ như bạn có một đứa con “quậy” và cháu cần phải thay đổi. Bạn cầu nguyện cho cháu và xin Chúa hành động trong đời sống cháu và thay đổi những gì cần thay đổi nơi cháu. Nào bạn sẽ làm gì với suy nghĩ và lời nói của bạn liên hệ đến con bạn trong thời gian chờ đợi? Nhiều người không hề nhận được sự đáp lời cầu nguyện của họ vì họ đã phủ nhận chính điều họ cầu xin bằng chính suy nghĩ và lời nói của họ trước khi Chúa có cơ hội hành động vì cố họ.

Có phải bạn đang cầu nguyện xin Chúa thay đổi con bạn nhưng bạn cứ giữ toàn là những ý tưởng tiêu cực về nó không? Hoặc có lẽ bạn xin Chúa thay đổi và rồi suy nghĩ, thậm chí nói với người khác, “Thằng con tôi ‘chúng nào tật nấy!’” Để sống đắc thắng, bạn phải bắt đầu nghĩ sao cho hợp với Lời Chúa.

Chúng ta không thể bước đi theo Lời Chúa nếu những ý tưởng của chúng ta trái ngược với những gì Kinh Thánh nói. Chúng ta không bước đi theo Lời Chúa nếu chúng ta không nghĩ theo Lời Chúa.

Khi bạn cầu nguyện cho ai đó, hãy hướng suy nghĩ và lời nói của bạn sao cho phù hợp với những lời bạn cầu nguyện thì bạn sẽ bắt đầu thấy sự thay đổi ngoạn mục.

Tôi không có ý nói là bạn mất quân bình. Nếu con bạn học hành thấp kém ở trường, và bạn bè bạn hỏi con bạn thế nào thì bạn nên nói gì nếu thực tế là bạn chưa thấy có thay đổi rõ ràng? Bạn có thể nói, “Gia đình chưa thấy cháu thay đổi gì, nhưng tôi tin là Chúa đang hành động và chúng tôi sẽ

nhìn thấy cháu thay đổi nhanh thôi.”

5. Phát triển một tâm trí biết ơn.

Hãy cảm tạ mà vào các cổng Ngài; Hãy ca ngợi mà vào sân Ngài; Hãy cảm tạ Ngài, hãy ca ngợi danh Ngài.

THI THIÊN 100:4

Một người tràn ngập tâm trí của Chúa sẽ thấy ý tưởng của mình đầy ắp lời ngợi khen và cảm tạ. Còn than phiền là mở toang cửa cho kẻ thù. Một số người thân thể bị bệnh tật, ốm yếu, và bất lực là do nhiễm căn bệnh than phiền, luôn công kích suy nghĩ và tâm sự của người khác.

Không thể sống một đời sống đầy sức sống mà không có lời cảm tạ. Kinh Thánh dạy chúng ta nhiều lần về nguyên tắc tạ ơn. Suy nghĩ hay lời nói than phiền là luật của sự chết, nhưng thái độ và lời nói cảm tạ là luật của sự sống.

Nếu một người không có tấm lòng (tâm trí) cảm tạ thì lời cảm tạ sẽ không thốt ra từ môi miệng họ. Khi chúng ta biết ơn, chúng ta hãy nói ra lời tạ ơn.

TẠ ƠN CHÚA LUÔN LUÔN

Vậy nên, chúng ta hãy nhờ Đức Giê-su mà liên tục dâng lên Đức Chúa Trời tế lễ ca ngợi, tức là kết quả của môi miệng tuyên xưng danh Ngài.

HÊBORO 13:15

Khi nào thì chúng ta dâng lời cảm tạ? Mọi lúc, mọi nơi và trong mọi sự - và khi làm thế, chúng ta sẽ bước vào đời sống đắc thắng mà ma quỷ không thể nào kiểm soát chúng ta.

Làm sao ma quỷ có thể kiểm soát chúng ta được nếu chúng ta luôn vui mừng và cảm tạ Chúa bất kể hoàn cảnh thế nào đi nữa? Phải thừa nhận là sống lối sống như thế đôi

khi đòi hỏi dâng của lễ ngợi khen hay cảm tạ, nhưng tôi thà dâng của lễ cảm tạ cho Chúa hơn là “cúng” niềm vui của tôi cho satan. Tôi đã học bài học đắt giá là nếu tôi cảm râm và không chịu cảm tạ Chúa, thì rốt cuộc tôi cũng đánh mất luôn niềm vui. Nói cách khác, tôi để cho linh than phiền cướp đi niềm vui của tôi.

Trong Thi Thiên 34:1, tác giả thi thiên nói, “Tôi luôn luôn cảm tạ CHÚA, miệng tôi hằng ca ngợi Ngài.” Làm sao chúng ta có thể chúc tụng Chúa? Bằng cách để cho sự ngợi khen của Chúa liên tục ở trong suy nghĩ và môi miệng chúng ta.

Hãy làm một người biết ơn – một người luôn biết ơn không chỉ với Chúa thôi mà còn với con người nữa. Khi ai đó giúp bạn, hãy cho người đó biết bạn biết ơn họ.

Hãy bày tỏ lòng biết ơn giữa các thành viên trong gia đình bạn. Thường chúng ta xem nhẹ những ơn phước mà Chúa cho chúng ta. Vô ơn thì mất ơn là chắc chắn rồi.

Tôi rất biết ơn nhà tôi; chúng tôi đã lấy nhau lâu năm rồi, nhưng tôi vẫn nói với nhà tôi là tôi biết ơn anh. Anh là con người rất kiên nhẫn trong nhiều phương diện và có nhiều phẩm chất tốt đẹp. Tôi thừa biết là để giúp xây dựng và duy trì mối quan hệ tốt đẹp thì hãy cho là người ta biết rằng chúng ta biết ơn họ, thậm chí cảm ơn cách cụ thể điều gì đó mà họ đã làm.

Tôi nói chuyện với nhiều người, và điều làm tôi luôn ngạc nhiên là một số người cảm ơn về những việc rất nhỏ mà người ta đã làm cho họ, trong khi số khác thì chẳng bao giờ thoả mãn bất kể là người ta đã làm cho họ biết bao nhiêu điều. Tôi tin rằng sự kiêu ngạo là vấn đề của những người vô ơn. Một số người quá đề cao cái “tôi” của họ đến độ bất kể những gì người khác đã làm cho họ thì họ vẫn cho rằng họ còn xứng đáng hơn thế nữa! Họ hiếm khi bày tỏ lòng biết ơn.

Bày tỏ lòng biết ơn không chỉ ích lợi cho người khác, mà còn ích lợi cho chúng ta nữa, vì làm thế sẽ khai phóng niềm vui trong chúng ta. Mỗi ngày hãy suy gẫm về mọi thứ mà bạn phải biết ơn. Hãy nhắc lại với Chúa trong sự cầu nguyện, và khi bạn làm thế thì bạn sẽ thấy lòng bạn đầy tràn sự sống và sự sáng.

LUÔN CẢM TẠ CHÚA VỀ MỌI SỰ

Đừng say rượu, vì rượu đưa đến truy lạc, nhưng phải đầy dẫy Thánh Linh. Hãy dùng thánh thi, thánh ca và ca khúc thiêng liêng mà đối đáp nhau (Bản Kinh Thánh tiếng Anh King James Version dịch là “nói với mình”), hãy hết lòng đàn ca chúc tụng Chúa. Trong mọi việc, hãy luôn luôn nhân danh Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta, cảm tạ Đức Chúa Trời là Cha.

ÊPHÊSÔ 5: 18-20

Thật là một đoạn Kinh Thánh đầy quyền năng! Làm sao bạn và tôi luôn được đầy dẫy Thánh Linh? Bằng cách dùng thi thiên, thánh ca và linh khúc mà nói với mình (qua suy nghĩ của chúng ta) hoặc nói với người khác (qua lời nói của chúng ta) - bằng cách giữ cho suy nghĩ và lời nói của chúng ta đầy dẫy Lời Chúa qua việc luôn luôn dâng lời ngợi khen và cảm tạ Chúa về mọi sự.

Bước 6. Luôn nghĩ về Lời Chúa.

Đạo Ngài các người đã không giữ trong lòng, vì các người không chịu tin theo Đấng mà Ngài sai đến.

GIĂNG 5:38

Lời Chúa là ý tưởng của Chúa được ghi lại để chúng ta nghiên cứu và xem xét. Lời Ngài chính là cách Ngài nghĩ về mọi hoàn cảnh và mọi chủ đề.

Trong Giăng 5:38, Chúa Giê-su sửa sai một số kẻ không

tin. Chúng ta đọc thấy từ bản dịch Kinh Thánh này rằng Lời Chúa chính là một sự biểu lộ ý tưởng của Ngài được ghi lại và ai mà muốn tin cậy và kinh nghiệm những kết quả tốt đẹp đến từ việc tin cậy ấy phải để cho Lời Chúa thành sứ điệp sống động trong lòng họ. Việc này được thực hiện qua sự suy gẫm Lời Chúa. Đây là cách để ý tưởng của Ngài thành ý tưởng của chúng ta. Đây cũng là cách duy nhất để phát triển tâm trí của Chúa trong chúng ta.

Kinh Thánh trong Giăng 1:14 nói Chúa Giê-su là Ngôi Lời trở nên xác phàm. Chuyện này sẽ không xảy ra nếu tâm trí Ngài không được đầy đầy Lời Đức Chúa Trời cách liên tục.

Suy gẫm Lời Chúa là một trong những nguyên tắc sống quan trọng nhất mà chúng ta có thể học được. Từ điển *Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament* định nghĩa hai từ Hy Lạp được dịch là suy gẫm như sau “quan tâm, chú ý, thực hành, siêng năng” và nghĩ rộng hơn là “trầm ngâm, tưởng tượng, trầm tư, lẩm nhẩm.”

Tôi không thể nào không nhấn mạnh về tầm quan trọng của nguyên tắc này. Tôi gọi là nguyên tắc sự sống bởi vì suy gẫm Lời Chúa sẽ mang sự sống đến cho bạn và rồi đến với những người gần bạn.

Nhiều cơ đốc nhân đâm ra sợ chữ “suy gẫm” là do có môn “thiên” của các tôn giáo khác. Nhưng tôi khuyên bạn hãy nhớ rằng sa-tan nguyên thủy không sáng chế ra thứ gì cả. Nó chỉ lấy những gì thuộc về Vương Quốc Sự Sáng và rồi xuyên tạc về phía vương quốc tối tăm. Chúng ta phải khôn ngoan đủ để nhận biết rằng nếu việc suy gẫm (thiên) sinh ra quyền lực đứng về phe ác thì việc suy gẫm Lời Chúa sẽ sinh ra quyền năng đứng về phía thiện. Nguyên tắc suy gẫm đến trực tiếp từ Lời Đức Chúa Trời; nào ta hãy xem Kinh Thánh nói gì về việc suy gẫm.

SUY GẤM VÀ THỊNH VƯỢNG

Quyển sách kinh luật này chớ xa miệng con, hãy suy gắm ngày và đêm hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép trong sách; vì như vậy đường lối con mới được thịnh vượng và thành công.

GIÔSUÊ 1:8

Trong câu này, Chúa nói rõ với chúng ta rằng chúng ta sẽ không bao giờ thực hành Lời Chúa bên ngoài nếu chúng ta không thực hành Lời Chúa bên trong suy nghĩ trước. Thi Thiên 1:2,3 nói về người công chính, “vui thích trong thánh luật của CHÚA, ngày đêm suy ngẫm thánh luật ấy. Người ấy sẽ như cây trồng bên dòng nước, sinh hoa quả đúng mùa, lá không tàn héo. Mọi việc người làm đều thịnh vượng.”

SUY GẤM VÀ ĐƯỢC CHỮA LÀNH

Hỡi con ta, hãy chú ý đến các lời ta; Hãy lắng tai nghe những lời ta nói. Mắt con chớ li xa các lời ấy; Hãy gìn giữ chúng trong lòng con. Vì những lời ấy là sự sống cho ai tìm được chúng, là sự chữa bệnh cho toàn thân thể họ.

CHÂM NGÔN 4:20-22

Hãy nhớ một trong những định nghĩa của chữ “suy gắm” là để ý. Hãy xem xét đoạn Kinh Thánh này nói Lời Chúa là nguyên do của sức khoẻ và sự chữa lành của thân thể.

Việc suy gắm (trầm ngâm, ngẫm nghĩ) Lời Chúa trong tâm trí chúng ta sẽ ảnh hưởng đến thân thể chúng ta. Về mặt của tôi đã thay đổi suốt những năm tháng tôi sống trong mối tương giao với Chúa. Hiện giờ tôi trông trẻ hơn bởi vì tôi không còn lo lắng, buồn rầu và đau khổ nữa. Đau khổ sẽ hiện lên khuôn mặt của bạn, mà niềm vui cũng vậy. Ta càng vui vẻ, ta càng trẻ trung, nên dù tôi lớn tuổi bên ngoài, nhưng bên trong tôi đang được đổi mới mỗi ngày và điều này được

thể hiện bên ngoài.

NGHE VÀ GẶT

Ngài tiếp lời: Hãy chú tâm đến những điều mình nghe, hễ các con đong đấu nào, thì được đong lại đấu ấy, và còn thêm nữa.

Mác 4:24

Nguyên tắc này giống nguyên tắc gieo và gặt. Càng gieo thì càng gặt đúng mùa. Chúa Giê-su nói trong Mác 4:24 rằng lượng thì giờ bạn và tôi bỏ ra để suy gẫm và nghiên cứu Lời Chúa mà chúng ta đã nghe càng nhiều thì chúng ta càng nhận lãnh từ Lời Chúa nhiều bấy nhiêu.

ĐỌC VÀ GẶT

Vì chẳng việc gì giấu kín mà lại không để tiết lộ ra, cũng chẳng việc gì giữ bí mật mà không để phơi bày.

Mác 4:22

Gộp hai câu Kinh Thánh này lại cho chúng ta biết Lời Chúa tiềm ẩn trong đó những cửa báu vô giá, những bí quyết sống động mà Chúa muốn bày tỏ cho chúng ta. Lời Chúa được bày tỏ cho những ai suy gẫm, ngẫm nghĩ, nghiên cứu, suy niệm, ghi nhớ và lắng nghe Lời Chúa.

Là một giáo sư dạy Kinh Thánh, cá nhân tôi biết rõ lẽ thật của nguyên tắc này. Dường như qua một câu Kinh Thánh này thôi mà Chúa bày tỏ cho tôi vô số điều. Lần này tôi nghiên cứu thì tôi nhận được ý này, và lần khác tôi học lại thì tôi lại thấy một điều mới mà trước đây tôi không để ý.

Chúa cứ bày tỏ những bí mật của Ngài cho những ai siêng năng học Lời Chúa. Đừng làm hạng người lúc nào cũng sống

nhờ vào khả thi của người khác. Hãy nghiên cứu Lời Chúa cho mình và hãy để Thánh Linh dùng lễ thật của Ngài chúc phước cho đời sống bạn.

Tôi có thể nói hoài về đề tài suy gẫm Lời Chúa mà cũng không thấy đủ. Như đã nói, suy gẫm là một trong những việc quan trọng nhất mà bạn và tôi có thể học để thực hành. Bất cứ lúc nào trong ngày, dù đó là lúc bạn làm công việc thường nhật, hãy xin Thánh Linh nhắc bạn câu Kinh Thánh nào đó và bạn hãy suy gẫm câu đó. Bạn sẽ ngạc nhiên là quyền năng của Chúa sẽ được khai phóng trong đời sống bạn qua việc luyện tập suy gẫm này. Càng suy gẫm Lời Chúa, bạn càng có năng lực khi rơi vào những lúc khó khăn. Hãy nhớ : *sức mạnh để làm theo Lời Chúa đến từ việc thực hành suy gẫm Lời Chúa.*

ĐÓN NHẬN LỜI CHÚA

Vì thế, hãy bỏ tất cả những điều ô uế, gian ác đang lan tràn, lấy lòng mềm mại nhận lấy lời Chúa đã trồng trong anh chị em, là lời có khả năng cứu rỗi linh hồn anh chị em.

GIACÓ 1:21

Theo câu Kinh Thánh này chúng ta thấy Lời Chúa có quyền năng cứu chúng ta khỏi đời sống tội lỗi với điều kiện Lời Chúa phải được tiếp nhận, đón nhận, cấy trồng và đâm rễ trong tấm lòng (tâm trí) chúng ta. Mà việc trồng và đâm rễ xảy ra qua sự để ý Lời Chúa – nghĩ về Lời Chúa trong tâm trí chúng ta hơn là nghĩ về những thứ khác.

Nếu bạn và tôi lúc nào cũng nghĩ ngợi đến những nan đề, chúng ta sẽ càng “ngụp lặn” trong đó. Nếu chúng ta cứ ngẫm nghĩ về những sai trật nơi chúng ta hay người khác, chúng ta sẽ càng tin vào nan đề và không bao giờ tìm thấy giải pháp. Cũng giống như cả một đại dương sự sống phơi bày trước mắt chúng ta, và công cụ mà chúng ta dùng để múc nước sống ấy

là qua việc chăm chỉ nghiên cứu và suy gẫm Lời Chúa.

Chức vụ của chúng tôi được gọi là Enjoying Everyday Life (tạm dịch : Tận Hưởng Cuộc Sống Mỗi Ngày), và tôi có thể nói bằng kinh nghiệm rằng chúng ta có thể tận hưởng đầy đủ cuộc sống qua việc yêu thích và làm theo Lời Chúa.

HÃY CHỌN SỰ SỐNG!

Vì tâm trí theo xác thịt là sự chết, còn tâm trí theo Thánh Linh là sự sống và bình an.

Rôma 8:6

Để kết thúc phần này, tôi muốn bạn xem lại Phi-líp 4:8, “Sau hết, thưa anh chị em, bất cứ điều gì chân thật, điều gì đáng kính, điều gì công chính, điều gì thanh sạch, điều gì đáng yêu chuộng, điều gì cao quý; nếu có đức hạnh nào, nếu có điều gì đáng khen, anh chị em hãy suy nghĩ đến.”

Tâm trạng của tâm trí bạn phải như khúc Kinh Thánh này mô tả. Bạn đã có tâm trí của Chúa rồi, nên hãy bắt đầu dùng nó đi. Nếu Chúa không nghĩ điều gì đó thì bạn cũng không nên nghĩ đến.

Chính nhờ liên tục “canh chừng” những ý tưởng của bạn mà bạn bắt đầu bắt phục mọi ý tưởng vâng lời Chúa (2Cô 10:5).

Thánh Linh sẽ nhắc bạn ngay nếu tâm trí bạn bắt đầu đẩy bạn đi chệch hướng, sau đó bạn phải tự quyết định. Liệu bạn sẽ sống theo tâm trí xác thịt hay theo tâm trí Thánh Linh? Cách đầu dẫn đến sự chết, còn cách sau dẫn đến sự sống. Tùy bạn chọn.

Vậy hãy chọn sự sống!

PHẦN III

Những Lỗi Suy Nghĩ “Đông Vãng”

Lời Giới Thiệu

Dân Y-sơ-ra-ên đã đi lang thang ở đồng vắng suốt bốn mươi năm cho một hành trình đáng lý chỉ mất mười một ngày. Tại sao? Có phải là do kẻ thù của họ, hoàn cảnh quanh họ hay thử thách dọc đường hay điều gì khác đã ngăn cản họ không đến đích không?

“Phải mất mười một ngày để đi từ núi Hô-rép đến Ca-đê Ba-nê-a theo đường núi Sê-i-rơ.”

PHỤC TRUYỀN 1:2

Khi tôi suy gẫm về trường hợp này, Chúa ban cho tôi một khả thi đầy quyền năng giúp ích cho cá nhân tôi cũng như hàng ngàn người khác. Chúa phán với tôi, “Dân Y-sơ-ra-ên đã phí bốn mươi năm trong đồng vắng để đi một hành trình mất mười một ngày bởi vì họ có “lối suy nghĩ đồng vắng.”

CÁC NGƯỜI ĐÃ Ở ĐÂY KHÁ LÂU RỒI

CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng ta có phán dạy chúng ta tại Hô-rép: Các người ở tại núi này đã khá lâu.

PHỤC TRUYỀN 1:6

Chúng ta không nên ngạc nhiên khi nhìn thấy dân Y-sơ-ra-ên như vậy bởi vì phần lớn chúng ta cũng làm tương tự như họ. Chúng ta cứ ở mãi quanh những “ngọn núi” thay vì tăng trưởng. Kết quả là phải mất nhiều năm chúng ta mới kinh nghiệm sự đắc thắng trên một lĩnh vực nào đó mà đáng lý ra đã xử lý nó lâu rồi.

Tôi cho rằng Chúa cũng muốn phán tương tự với bạn và tôi hôm nay như Ngài đã phán với dân Y-sơ-ra-ên thời xưa: “Các người đã ở tại núi này khá lâu rồi; đã đến lúc phải tiến lên.”

TẬP TRUNG TÂM TRÍ ĐÚNG HƯỚNG

Hãy tập trung tâm trí vào các việc thiên thượng, đừng lo nghĩ những việc trần gian.

CÔLÔSE 3:2

Chúa chỉ cho tôi mười lối suy nghĩ “đồng vắng” của dân Y-sơ-ra-ên đã khiến họ sống mãi trong đồng vắng. Lối suy nghĩ “đồng vắng” là lối suy nghĩ sai trật.

Chúng ta thấy đều có thể nghĩ đúng hoặc nghĩ sai. Những suy nghĩ đúng sẽ đem lại ích lợi cho chúng ta, còn những suy nghĩ sai sẽ làm tổn thương chúng ta và ngăn trở sự tăng trưởng của chúng ta. Côlôse 3:2 dạy chúng ta hãy tập trung tâm trí và cứ giữ tâm trí tập trung. Chúng ta cần hướng tâm trí đi đúng hướng. Lối suy nghĩ sai không chỉ ảnh hưởng hoàn cảnh của chúng ta mà nó còn ảnh hưởng đến đời sống nội tâm của chúng ta nữa. Một số người sống kiểu “đồng vắng”, bởi vì họ chính là “đồng vắng.”

Có lúc hoàn cảnh của tôi không mấy tồi tệ, nhưng tôi không thể tận hưởng điều gì cả trong đời sống tôi bởi vì tôi có lối suy nghĩ “đồng vắng” ở trong tôi. Nhà tôi và tôi lúc đó có một căn nhà đẹp, ba đứa con dễ thương, công việc ổn định và tiền bạc đầy đủ để sống thoải mái. Nhưng tôi lại không thể hưởng các thứ phước này bởi vì tôi có một số lối suy nghĩ “đồng vắng”. Cuộc đời đối với tôi là một cánh “đồng vắng” bởi vì đó là cách tôi nhìn đời.

Một số người nhìn đời cách tiêu cực vì họ đã trải qua những hoàn cảnh bất hạnh suốt cả đời họ và họ không thể tưởng tượng ra điều gì tốt đẹp hơn. Số khác thì nhìn mọi thứ đều xấu xa và tiêu cực chỉ vì đó là cách con người nội tâm của họ nhìn đời. Dù là nguyên nhân nào đi nữa, lối nhìn tiêu cực sẽ làm cho ta đau khổ và không giúp ta tiến vào miền

đất hứa.

Chúa đã kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi cảnh nô lệ ở xứ Ai cập để đi đến xứ mà Ngài hứa ban cho họ làm cơ nghiệp đời đời – một xứ tràn đầy sữa và mật cùng mọi thứ tốt đẹp khác mà con người nghĩ ra – một xứ mà trong đó họ không thiếu bất cứ điều gì họ cần – một xứ thịnh vượng về mọi lĩnh vực của đời sống họ.

Phần lớn những người trong thế hệ của họ mà Chúa gọi ra khỏi xứ Ai cập đã không hề bước vào xứ hứa; trái lại, họ đã chết trong đồng vắng. Theo tôi, đây là một trong những điều đáng buồn nhất xảy đến cho con cái Chúa – được Chúa cung ứng quá nhiều như thế nhưng lại không bao giờ hưởng một tí nào cả.

Tôi trước đây là một người trong số những người như thế trong suốt nhiều năm theo Chúa. Tôi đang trên đường tới xứ hứa (thiên đàng), nhưng chuyến đi của tôi không vui vẻ chút nào. Lúc đó tôi sắp chết ở “đồng vắng” thuộc linh. Nhưng cảm tạ Chúa về lòng thương xót của Ngài, ánh sáng Ngài đã soi nơi tối tăm của tôi, và Ngài đã dẫn tôi ra.

Tôi cầu nguyện phần này sẽ là ánh sáng cho bạn và chuẩn bị cho bạn bước ra khỏi “đồng vắng” của bạn mà bước vào ánh sáng vinh hiển của Vương Quốc lạ lùng của Chúa.

Chương

16

“Tương lai của tôi là do quá khứ và hiện tại của tôi định đoạt”

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 1

**“Tương lai của tôi là do quá khứ
và hiện tại của tôi định đoạt”**

**Chương
16**

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vãng” # 1

Dân Y-sơ-ra-ên không có khái tượng nào tích cực - không có ước mơ nào - cho cuộc đời họ. Họ biết họ từ đâu đến, nhưng họ không biết họ sẽ đi đâu. Mọi thứ đều dựa vào những gì họ đã thấy và có thể thấy. Họ không biết cách để nhìn đời bằng “con mắt đức tin.”

Ở đâu không có khái tượng, dân chúng phóng túng . . .

CHÂM NGÓN 29:18

ĐƯỢC XỨC DẦU ĐỂ GIẢI CỨU

Thần Chúa ngự trên Ta vì Ngài đã xức dầu cho Ta để truyền giảng Tin Mừng cho người nghèo khổ, Ngài đã sai Ta công bố cho kẻ bị tù được phóng thích, cho kẻ mù loà được sáng mắt, cho người bị áp bức được giải thoát, và công bố kỷ nguyên thi ân của Chúa.

LUCA 4:18,19

Quá khứ của tôi là một người bị lạm dụng. Tôi được sinh trưởng trong một gia đình bê bối. Thời thơ ấu của tôi đầy áp nỗi sợ và khốn khổ. Các chuyên gia cho biết cá tính một đứa trẻ được hình thành trong năm năm đầu đời. Cá tính của tôi quả là một sự lộn xộn! Tôi giả vờ sống trong “vỏ bọc” mà tôi xây lên để giữ cho người ta không làm hại tôi nữa. Lúc đó tôi không chỉ đóng lòng lại với những người khác, nhưng tôi cũng đã đóng chặt bản thân tôi luôn. Tôi là một người hay kiểm soát, do đầy áp nỗi sợ hãi nên cách duy nhất mà tôi có

thể chạm trán với cuộc đời là tôi phải là người kiểm soát, và lúc đó thì không ai có thể làm hại tôi.

Là một phụ nữ trẻ cố sống cho Chúa và cố tuân giữ nếp sống đạo, lúc đó tôi biết tôi đến từ đâu, nhưng tôi đã không biết tôi sẽ đi đâu. Tôi cảm nhận tương lai của tôi lúc nào cũng mang đầy dấu ấn của quá khứ tôi. Tôi tự nhủ, “Làm sao một người có quá khứ như tôi mà có thể sống hạnh phúc được? Chuyện này là chuyện không tưởng!” Tuy nhiên, Chúa Giê-su phán Ngài đến để chữa lành những kẻ bệnh, kẻ vỡ lòng, kẻ bị thương tổn và bị vùi dập cùng những kẻ xấu số.

Chúa Giê-su đến để mở cửa tù và phóng thích kẻ bị giam hãm. Lúc đó tôi không tăng trưởng gì cả cho đến khi tôi bắt đầu tin rằng tôi có thể được tự do. Tôi phải có một khái tượng tích cực cho cuộc đời tôi; tôi phải tin rằng tương lai của tôi không để cho quá khứ hay ngay cả hiện tại của tôi quyết định.

Bạn có thể đã có một quá khứ đau khổ. Bạn có thể hiện sống trong hoàn cảnh tiêu cực và chán nản. Bạn có thể đang đối diện với hoàn cảnh quá tồi tệ đến độ dường như không có lý do gì để cho bạn hy vọng. Nhưng tôi bạo dạn nói cho bạn biết, tương lai của bạn không được định đoạt bởi quá khứ hay hiện tại của bạn!

Hãy có một lối suy nghĩ mới. Hãy tin rằng với Chúa mọi sự đều có thể xảy ra (Luca 18:27), với con người có một số điều có thể bất năng, nhưng chúng ta phục vụ một Đức Chúa Trời Đấng sáng tạo mọi sự từ cái không có (Hê 11:3). Hãy dâng cho Ngài cái không có của bạn và hãy quan sát Ngài biến không thành có. Điều duy nhất Ngài cần là đức tin của bạn nơi Ngài. Ngài cần bạn tin, và Ngài sẽ làm phần còn lại.

MẮT THẤY, TAI NGHE

Có một chôi sẽ nứt ra từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái: Thần của CHÚA sẽ ngự trên Ngài, là thần khôn ngoan và hiểu biết, thần mưu lược và quyền năng, thần tri thức và kính sợ CHÚA. Ngài vui mừng trong sự kính sợ CHÚA. Ngài sẽ không xét xử theo mắt thấy, cũng không quyết định bằng tai nghe.

ÊSAI 11:1-3

Chúng ta không thể phán xét mọi thứ một cách chính xác bằng con mắt vật lý của chúng ta. Chúng ta phải có “con mắt thuộc linh” để thấy và “lỗ tai thuộc linh” để nghe. Chúng ta cần nghe những gì Thánh Linh phán, chứ không phải thế gian nói. Hãy để Chúa phán với bạn về tương lai của bạn, chứ không phải ai khác.

Dân Y-sơ-ra-ên cứ nhìn và nói theo những gì họ thấy trước mắt. Chúa đã dùng Môise đem họ ra khỏi Ai-cập và dẫn họ tiến về xứ hứa. Ngài muốn họ nhìn thẳng phía trước – chứ không nhìn lại đằng sau. Nào ta hãy xem một vài câu Kinh Thánh mô tả rõ thái độ sai trật của họ.

VẤN ĐỀ LÀ GI?

Tất cả dân Y-sơ-ra-ên lầm bầm chống nghịch Môise và A-rôn. Toàn dân nói với hai ông: Ước gì chúng tôi đã chết tại Ai-cập, hoặc qua đời trong sa mạc cho rồi! Tại sao CHÚA đem chúng tôi ra khỏi đất ấy để bắt chúng tôi phải ngã chết dưới lưỡi gươm? Vợ con chúng tôi sẽ trở thành chiến lợi phẩm. Chúng tôi quay về Ai-cập chẳng hơn sao?

DÂN-SỐ-KỶ 14:2,3

Tôi khích lệ bạn hãy xem kỹ đoạn Kinh Thánh này. Để ý thái độ của dân Y-sơ-ra-ên tiêu cực biết bao – hay lầm bầm,

dễ bỏ cuộc, thích làm nô lệ hơn là vượt đồng vắng để vào xứ hứa.

Sự thật thì họ không phải là có nan đề mà chính họ là nan đề!

TƯ TƯỞNG XẤU SINH RA THÁI ĐỘ XẤU

Nhưng mười bốn ngàn bảy trăm người đã chết vì trận dịch đó, ngoài những kẻ đã chết vì Cô-rê.

DÂN-SỐ-KÝ 16:49

Vì không có nước uống, nhân dân họp nhau lại chống đối Môi-se và A-rôn. Tại sao ông đem dân của CHÚA vào sa mạc này cho cả người lẫn súc vật đều chết khát?”

DÂN-SỐ-KÝ 20:2,4

Qua những lời của họ chúng ta dễ dàng thấy được dân Y-sơ-ra-ên không tin cậy Chúa gì cả. Họ có thái độ tiêu cực, chủ bại. Họ xác quyết là họ sẽ thất bại ngay cả trước khi họ bắt đầu đi, chỉ đơn giản là vì hoàn cảnh không xảy ra theo ý muốn của họ. Họ bày tỏ một thái độ xuất phát từ lối suy nghĩ sai lầm.

Những thái độ xấu là kết quả của suy nghĩ xấu.

THIỆU THÁI ĐỘ BIẾT ƠN

Từ núi Hô-rơ, họ đi vòng về hướng Biển Đỏ để tránh đất Ê-đôm, và vì thế, nhân dân mất lòng kiên nhẫn. Họ xúc phạm đến Đức Chúa Trời, nói nghịch Môi-se, rằng: “Sao ông đem chúng tôi ra khỏi Ai-cập để chết trong sa mạc này? Ở đây chẳng có bánh, chẳng có nước. Và chúng tôi đã chán ngấy loại bánh đạm bạc này!”

DÂN-SỐ-KÝ 21:4,5

Kèm với những thái độ xấu mà chúng ta đã thấy trong các đoạn Kinh Thánh trước, trong đoạn này chúng ta thấy rõ ràng trong dân Y-sơ-ra-ên thiếu đi lòng biết ơn. Dân Y-sơ-ra-ên không thể bỏ đi lối suy nghĩ về quá khứ của họ và vị trí hiện tại của họ để đi đến nơi mà họ sắp đến. Thật ích lợi cho họ để nhìn lại tổ phụ của họ là Áp-ra-ham. Ông đã trải qua một số kinh nghiệm gây thất vọng trong cuộc đời ông, nhưng ông đã không cho phép những kinh nghiệm đó ảnh hưởng tiêu cực đến tương lai ông.

SỐNG MÀ CÓ TRANH CHẤP

Có sự tranh chấp nổi lên giữa người chăn súc vật của Áp-ram và của Lót. Lúc đó dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sét sống ở trong xứ. Áp-ram nói với Lót: “Không nên có tranh chấp giữa bác và cháu, giữa những người chăn súc vật của bác và của cháu, vì chúng ta là bà con với nhau. Cả xứ ở trước mặt cháu đó; chúng ta hãy chia tay nhau. Nếu cháu chọn bên trái bác sẽ qua bên phải, nếu cháu chọn bên phải, bác sẽ qua bên trái.” Lót ngước mắt lên và nhìn thấy toàn thể đồng bằng của sông Giô-đanh, trước khi CHÚA huỷ diệt thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, có nước xanh tươi như vườn của Đức Chúa Trời, như đất Ai-cập, đến tận thành Xoa, nên Lót chọn cho mình toàn thể đồng bằng sông Giô-đanh và dời về hướng đông. Hai bác cháu chia tay nhau.

SÁNG THẾ KÝ 13:7-11

Áp-ra-ham biết mối nguy hiểm của lối sống tranh chấp. Vì thế, ông bảo Lót là họ cần phân rẽ. Để bước đi trong tình yêu và để đảm bảo tương lai không còn tranh chấp giữa họ, Áp-ra-ham đã để cháu mình chọn thung lũng nào người cháu ông muốn trước. Lót đã chọn phần tốt nhất – thung lũng Giô-đanh và thế là họ phân rẽ nhau.

Chúng ta phải nhớ rằng Lót trước đó không có gì cả cho đến khi Áp-ra-ham ban phước cho ông. Hãy nghĩ đáng lý

Áp-ra-ham phải có thái độ khác, nhưng đây ông chọn không có thái độ tiêu cực! Ông biết nếu ông hành xử phải đạo thì Chúa sẽ lo liệu cho ông.

HÃY NGƯỢC MẮT LÊN NHÌN

Sau khi Lót bỏ đi, CHÚA nói với Áp-ram: Từ chỗ con đang ở, con hãy ngược mắt lên nhìn bốn hướng đông, tây, nam, bắc. Tất cả đất đai con nhìn thấy Ta sẽ ban cho con và dòng dõi con đời đời.

SÁNG THỂ KÝ 13:14,15

Đoạn Kinh Thánh này cho thấy rằng dù Áp-ra-ham thấy mình rơi vào hoàn cảnh kém may sau khi ông phân rẽ khỏi cháu mình, nhưng Chúa muốn ông “nhìn lên” từ chỗ ở hiện tại của ông đến chỗ Chúa muốn ông đến.

Ông Áp-ra-ham có một thái độ tích cực về hoàn cảnh của ông, và kết quả là ma quỷ không thể ngăn cản phước hạnh của Chúa dành cho ông. Chúa đã ban cho ông nhiều tài sản hơn là ông có trước khi phân rẽ, và Ngài chúc phước cho ông dư dật trong mọi mặt.

Tôi khích lệ bạn hãy có một cái nhìn tích cực về những tiềm năng trong tương lai và bắt đầu “gọi những sự không có như đã có rồi” (Rô 4:17). Hãy nghĩ và nói về tương lai của bạn cách tích cực, đúng theo điều Chúa đặt trong lòng bạn, chứ không theo điều bạn đã thấy ở quá khứ hay thấy ngay hiện tại.

Chương

17

***“Có ai đó làm giùm tôi,
chứ tôi không muốn lãnh trách nhiệm.”***

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 2

“Có ai đó làm giùm tôi, chứ tôi không muốn lãnh trách nhiệm.”

**Chương
17**

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 2

Trách nhiệm thường được định nghĩa là đáp ứng của chúng ta với khả năng của Chúa. Chịu trách nhiệm nghĩa là đáp ứng với những cơ hội mà Chúa đem đến chúng ta.

Chúa giao cho cha của Áp-ram một trách nhiệm, một cơ hội để đáp ứng với khả năng của Ngài. Ngài đã đặt trước mặt ông một cơ hội để đi đến xứ Ca-na-an. Nhưng thay vì đi trọn đường với Chúa, ông chọn dừng lại và sinh sống tại Cha-ran.

Tha-rê đem Áp-ram, con trai mình, Lót, con Ha-ran, cháu mình và Sa-rai, dâu mình, vợ của Áp-ram đồng ra khỏi U-rơ của người Canh-đê để qua xứ Ca-na-an. Nhưng khi đến Cha-ran, họ ở lại tại đó.

SÁNG THẾ KỲ 11:31

Thật rất dễ để vui mừng khi lần đầu tiên Chúa phán với chúng ta và cho chúng ta một cơ hội để làm việc gì đó. Nhưng như ông Tha-rê, nhiều lúc chúng ta không hoàn thành công việc mà chúng ta đã khởi sự bởi vì chúng ta bị mắc kẹt trong đó và nhận ra rằng còn nhiều thứ cần phải làm chứ không chỉ là những giây phút “ha ha” mà thôi.

Phần lớn những công việc mang tính mạo hiểm đều rất thích thú đơn giản là vì chúng ta chưa làm trước đây. Sự hồ hởi đó thúc đẩy ta làm việc một thời gian ngắn, nhưng điều đó không giúp ta làm cho đến cuối cùng.

Nhiều tín hữu ngày nay cũng làm điều mà Kinh Thánh nói ông Tha-rê đã làm. Họ khởi sự đi đến nơi khác và rồi “an cư lạc nghiệp” nơi nào đó dọc đường. Họ đâm ra chán nản hay mệt mỏi; họ muốn “chạy xong cuộc đua”, nhưng họ

lại không muốn lãnh trách nhiệm kèm theo. Nếu ai đó làm giùm cho họ thì họ lại muốn giành vinh hiển cho họ, nhưng sự đời không diễn ra theo kiểu đó.

KHÔNG THỂ GIAO TRÁCH NHIỆM CÁ NHÂN

Qua ngày hôm sau, Môi-se nói với dân chúng: Anh chị em đã phạm một trọng tội. Nhưng tôi sẽ lên với CHÚA, có lẽ tôi có thể chuộc tội cho anh chị em. Vậy, Môi-se trở lên gặp CHÚA và thưa: “Chúa ôi! Dân này đã phạm tội quá nặng, đã làm cho mình một thần bằng vàng. Nhưng xin Chúa tha tội cho họ, nếu không, xin Chúa xoá tên con khỏi sách Chúa đã viết đi!”

XUẤT AI-CẬP 32:30-32

Đang khi đọc và nghiên cứu phần này, tôi để ý thấy dân Y-sơ-ra-ên không muốn nhận trách nhiệm về việc nào cả. Môise cầu nguyện cho họ, tìm kiếm Chúa cho họ, thậm chí ăn năn thay cho họ khi họ gặp khó khăn (Xuất 32:1-14).

Một đứa trẻ thì không có trách nhiệm nào cả, nhưng khi đứa trẻ lớn, nó được bảo phải có trách nhiệm hơn. Một trong những vai trò chính của bậc cha mẹ là dạy con cái nhận trách nhiệm. Chúa muốn dạy con cái Ngài tương tự như vậy.

Chúa cho tôi có cơ hội hầu việc Chúa trọn thời gian – dạy dỗ Lời Ngài trên đài phát thanh và phát hình quốc gia – để giảng Phúc Âm khắp nước Mỹ và các nước khác. Nhưng tôi có thể đoán chắc với bạn là có trách nhiệm đi kèm với ơn gọi đó mà nhiều người không biết. Nhiều cơ đốc nhân muốn hầu việc Chúa bởi vì họ tưởng đây là cơ hội để thăng tiến thuộc linh.

Nhiều khi có những người nộp đơn xin làm việc trong chức vụ của chúng tôi nghĩ rằng thật là diễm phúc khi được dự phần trong một chức vụ cơ đốc. Sau này họ khám phá ra

rằng họ cũng phải làm việc như làm ở bất kỳ tổ chức hay cơ quan nào khác; họ phải dậy sớm đi làm đúng giờ, họ phải đầu phục cấp trên, họ phải làm việc theo thời biểu mỗi ngày, và vân vân . . . Nên khi ai đó nói là họ muốn làm việc cho chúng tôi, tôi nói ngay là chúng tôi sẽ không có chuyện ngồi đó mà hát “Halêlugia” tối ngày – chúng tôi làm việc và làm việc cật lực đấy. Chức vụ chúng tôi sống liêm chính và việc nào chúng tôi làm là làm cách xuất sắc.

Dĩ nhiên, thật là một vinh dự khi làm việc trong một chức vụ cơ đốc, nhưng điều tôi muốn nhấn mạnh cho những người mới xin việc là khi những giây phút hồ hởi phấn khởi qua đi rồi thì chúng tôi mong họ phải chịu trách nhiệm hoàn toàn về những việc họ làm.

ĐẾN XEM LOÀI KIẾN!

Hỡi kẻ lười biếng, hãy đến xem con kiến; Hãy xem đường lối nó để trở nên khôn ngoan. Nó không có người lãnh đạo, giám đốc hay cai trị; Nhưng nó tích trữ lương thực vào mùa hè và thu nhặt thực phẩm trong mùa gặt. Hỡi kẻ lười biếng, người còn nằm cho đến chừng nào? Bao giờ người mới ngủ thức dậy? Ngủ một chút; chợ mất một chút; khoanh tay nằm nghỉ một chút; thế là sự nghèo khó của người sẽ đến như kẻ cướp bóc, và sự thiếu thốn của người sẽ đến như người lính nơi chiến trận.

CHÂM NGÔN 6:6-11

Chính lối suy nghĩ lười biếng của dân Y-sơ-ra-ên là một trong những nguyên do khiến họ sống trong đồng vắng bốn mươi năm thay vì chỉ đi mất mười một ngày.

Tôi thích đọc khúc Kinh Thánh này của sách Châm Ngôn, trong đó Chúa muốn chúng ta để ý loài kiến, là loài không có giám đốc hay quản đốc nhưng chúng vẫn tự lo dự trữ lương thực cho bản thân và gia đình chúng.

Ai mà phải cần người khác “thúc” mới làm thì quả là không làm việc lớn được. Ai mà chỉ làm tròn bổn phận khi có người khác giám sát thì không đi xa hơn được. Chúng ta phải được thúc đẩy từ bên trong, chứ không phải từ bên ngoài. Chúng ta phải sống đời sống của mình trước mặt Chúa, biết rằng Ngài nhìn thấy tất cả và Ngài sẽ thưởng cho chúng ta nếu chúng ta kiên trì làm những gì Ngài bảo chúng ta làm.

ĐƯỢC GỌI THÌ NHIỀU, ĐƯỢC CHỌN THÌ ÍT

Vậy những người cuối sẽ trở nên đầu, và những người đầu sẽ trở nên cuối.

MATTHI 20:16

Lần nọ tôi nghe một giáo sư Kinh Thánh nói rằng câu Kinh Thánh này có nghĩa là nhiều người được kêu gọi hay được ban cho cơ hội để làm việc gì đó cho Chúa, nhưng rất ít người sẵn lòng nhận trách nhiệm để đáp lại ơn gọi đó. Như đã nói ở chương trước, nhiều người chỉ “mơ” làm nhưng lại không “muốn” làm. Những ai mà có lối suy nghĩ “đồng vắng” thì mơ có tất cả nhưng lại không muốn làm gì cả.

HÃY ĐỨNG DẬY ĐI ĐI!

Sau khi Mô-i-se, đầy tớ CHÚA qua đời. CHÚA phán dạy Giô-suê, con trai của Nun, phụ tá của Mô-i-se: Mô-i-se, đầy tớ Ta, đã chết, bây giờ con và tất cả nhân dân hãy sẵn sàng đi qua sông Giô-đanh, vào xứ mà Ta sắp ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Bất luận nơi nào bàn chân con đạp đến thì Ta ban cho các con, như Ta đã hứa với Mô-i-se.

GIÔSUÊ 1:1-3

Khi Chúa bảo Giôsuê rằng Môise đã qua đời và ông sẽ thế chỗ Môise và dẫn dân sự vượt qua sông Giôđanh mà vào xứ hứa, điều này có nghĩa là Giô-suê phải nhận nhiều trọng

trách.

Điều này cũng đúng cho chúng ta khi chúng ta đi ra giành lại cơ nghiệp thuộc linh của chúng ta. Bạn và tôi sẽ không bao giờ có được cái đặc ân để đứng lên giảng dạy bởi ơn xức dầu của Chúa nếu chúng ta không sẵn sàng nghiêm túc chịu lấy trách nhiệm của chúng ta.

KÌA, BÂY GIỜ LÀ DỊP TIỆN

Ai quan sát chiều gió sẽ không gieo, ai nhìn xem hướng mây sẽ không gặt.

TRUYỀN ĐẠO 11:4

Vào năm 1993, lúc đó Chúa bày tỏ cho nhà tôi và tôi biết rằng Ngài muốn chúng tôi giảng trên truyền hình, Ngài phán, “Ta ban cho con một cơ hội để giảng trên truyền hình; nhưng nếu con không bắt lấy cơ hội ngay bây giờ thì con sẽ không có cơ hội lần thứ hai.” Có lẽ nếu Chúa không cho chúng tôi biết là cơ hội chỉ đến ngay thời khắc đặc biệt đó, chúng tôi chắc vẫn còn lưỡng lự. Nói cho cùng thì lúc đó chúng tôi đang ở trong một vị trí mà chúng tôi cảm thấy thoải mái rồi. Nếu chúng ta trì hoãn quá lâu thì đôi khi Chúa sẽ tìm người nào đáp lại nhanh chóng ơn gọi của Ngài.

Suốt chín năm, chúng tôi đang ở trong tiến trình “thai nghén” chức vụ này. Thành linh Chúa ban cho chúng tôi một cơ hội để giảng dạy Lời Chúa cho nhiều người hơn, điều mà chúng tôi muốn làm hết lòng. Tuy nhiên, để làm được việc này, chúng tôi cần phải từ bỏ vị trí thoải mái và nhận lãnh trách nhiệm mới.

Khi Chúa yêu cầu dân sự Ngài làm một việc gì đó thì họ hay bị cám dỗ chờ đợi “dịp tiện” (Công vụ 24:25). Chúng ta thường có khuynh hướng trì hoãn công việc cho đến khi công việc đó không cần phải hy sinh hay không có khó khăn nào.

Tôi khích lệ bạn hãy là một người không sợ trách nhiệm. Khi gặp sự chống đối, bạn sẽ tìm được sức mạnh. Nếu bạn chỉ làm những việc dễ dãi, bạn vẫn là yếu kém.

Chúa mong bạn và tôi có trách nhiệm và đảm trách tất cả những gì Ngài ban cho chúng ta – làm việc gì đó mang lại thành quả tốt đẹp. Nếu chúng ta không dùng ân tứ và tài năng Ngài đã ban cho thì chúng ta không chịu trách nhiệm về những gì Ngài đã giao cho chúng ta.

HÃY CHUẨN BỊ!

Vậy hãy tỉnh thức vì các con không biết ngày cũng chẳng biết giờ Con Người đến.

MATTHI 25:13

Mathiơ chương 25 là một chương Kinh Thánh dạy chúng ta nên làm gì đang khi chờ đợi Chúa trở lại.

Mười hai câu đầu cho chúng ta biết có mười trinh nữ, có năm cô dại và năm cô khôn. Những cô dại thì không muốn làm vượt yêu cầu để đảm bảo là họ đã chuẩn bị đón Chủ khi Ngài trở lại. Họ chỉ chuẩn bị vừa đủ, họ không muốn làm thêm nên họ chỉ có đủ lượng dầu để thắp đèn của họ. Tuy nhiên, những cô khôn, chuẩn bị nhiều hơn yêu cầu. Họ đem thêm dầu để đảm bảo rằng họ chuẩn bị cho việc chờ đợi lâu dài.

Khi chàng rể đến, các cô dại thấy đèn họ sắp tàn, và dĩ nhiên họ muốn các cô khôn chia cho họ ít dầu. Chuyện này luôn luôn đúng. Những người lười biếng và hay lưỡng lự thì lúc nào cũng muốn những người làm việc siêng năng và có trách nhiệm làm ơn giúp họ điều mà đáng lẽ ra chính họ phải làm.

HÃY DỪNG ĐIỀU CHÚA CHO

Anh là đầy tớ gian ác và lười biếng!

MA-THI-O 25:26

Mathiơ chương 25 ghi lại một dụ ngôn rằng Chúa Giê-su nói về ba người đầy tớ đã được chủ giao cho các ta-lâng của chủ. Sau đó, chủ đi đến vùng đất xa, mong rằng các đầy tớ sẽ trông nom chu đáo tài sản của chủ khi chủ đi vắng.

Người đầy tớ nhận năm ta lạng đã làm lợi số vốn này. Anh ta đem đầu tư số vốn đó và kiếm lời được năm ta lạng nữa. Người nhận hai ta lạng cũng làm tương tự. Nhưng anh nhận một ta lạng đã đem chôn ta lạng dưới đất vì anh ta quá sợ. Anh sợ không dám mạo hiểm làm thứ gì cả. Anh sợ gánh trách nhiệm.

Khi chủ về, ông khen hai đầy tớ đã nhận vốn của chủ và làm lợi ra. Nhưng với đầy tớ đã chôn ta lạng mà không làm gì hết, chủ nói, “Hỡi đầy tớ gian ác và biếng nhác kia!” Sau đó chủ ra lệnh người ta lấy ta lạng của đầy tớ đó giao cho đầy tớ đang có mười ta lạng, và đầy tớ biếng nhác kia bị hình phạt nặng nề.

Tôi khích lệ bạn hãy đáp ứng với khả năng mà Chúa đặt trong bạn bằng cách làm tất cả những gì bạn có thể làm được, rồi đến khi Chủ về, bạn không chỉ nộp cho Ngài những gì Ngài đã ban cho bạn mà còn có phần lời nữa.

Kinh Thánh nói rõ rằng Chúa muốn chúng ta kết quả mỹ mãn (Gi 15:16).

TRAO LO LẮNG, CHỨ KHÔNG GIAO TRÁCH NHIỆM

Bởi đó, anh chị em hãy hạ mình dưới tay quyền năng của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ Ngài sẽ nâng anh chị em lên. Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài vì Ngài chăm sóc anh chị em.

1PHIERO 5:6,7

Đừng sợ chịu trách nhiệm. Hãy học trao lo lắng, chứ đừng giao trách nhiệm. Một số người học để không lo gì cả, nhưng lại trở thành chuyên gia “trao lo lắng” đến độ họ muốn cảm thấy thoải mái giao luôn trách nhiệm của họ. Hãy định tâm làm ngay những công việc trước mắt và không trốn tránh trách nhiệm dù công việc đó có gây thách thức đi nữa.

Hãy luôn nhớ rằng nếu Chúa ban cho bạn điều bạn cầu xin, thì luôn có trách nhiệm đi kèm với phước hạnh đó. Nếu bạn sở hữu một căn nhà hay một chiếc xe hơi, thì Chúa mong bạn hãy chăm sóc nó. Các “con quỷ” lười biếng có thể tấn công tâm trí và cảm xúc bạn, nhưng bạn đã có tâm trí của Chúa. Chắc hẳn bạn nhận ra được sự lừa dối của ma quỷ và bỏ qua những cảm xúc của bạn rồi làm trọn bổn phận của bạn. Xin điều gì đó thì dễ . . . nhưng chịu trách nhiệm về điều đó lại là chỗ cần phát triển tâm tính.

Tôi nhớ lại có lần tôi cố thuyết phục nhà tôi về việc mua một căn nhà cạnh bờ hồ - một nơi mà chúng tôi có thể nghỉ ngơi, cầu nguyện và học Lời Chúa - “một ốc đảo” vắng vẻ. Tôi nói với nhà tôi là ở đó thì thật tuyệt vời biết bao, các con chúng tôi cũng sẽ rất thích và chúng tôi cũng họp nhân sự ở đó và tổ chức các buổi thảo luận công việc cùng cầu nguyện ở đó.

Tất cả những ý tưởng trên đều nghe có lý, và tôi cảm giác thật tuyệt vời, nhưng nhà tôi khăng khăng là một khi có đủ mọi thứ rồi thì phải “nai lưng” ra mà chăm sóc những thứ đó. Anh nhắc tôi là chúng tôi đã quá bận rộn và chúng tôi

không có thì giờ để gánh vác lo cho một căn nhà nữa. Anh kể ra hàng loạt nào là phải lo cất cỏ, dọn dẹp, nào là trả phí tổn và vân vân . . . Anh khuyên tốt thì chúng tôi nên thuê một chỗ khi cần nghỉ ngơi và thế là bớt trách nhiệm khi sở hữu một căn nhà.

Tôi thì nhìn nhận vấn đề theo cảm xúc, còn nhà tôi thì nhìn nhận theo thực tế. Nên mỗi khi đưa ra quyết định, cần nhìn cả hai phía – không chỉ thấy mặt sung sướng mà còn phải thấy trách nhiệm kèm theo. Một căn nhà bên bờ hồ thì thật lý tưởng cho những ai có thời gian sống ở đó, còn chúng tôi thì quả là không có thời gian. Sâu xa trong lòng tôi biết rõ chuyện này, nhưng suốt cả năm đó, hết lần này sang lần khác tôi cố thuyết phục nhà tôi mua căn nhà ấy.

Tôi vui là nhà tôi cương quyết. Nếu nhà tôi không cương quyết, chắc là chúng tôi đã mua chỗ đó rồi, dám chắc là ở được một thời gian rồi rốt cuộc cũng phải bán tháo thôi, có quá nhiều việc phải lo. Hoá ra là sau này có những người bạn của chúng tôi đã mua một căn nhà bên bờ hồ và để cho chúng tôi dùng khi nào chúng tôi cần theo sự cho phép của họ. Nhiều năm sau đó chúng tôi lại đủ khả năng để sở hữu một căn nhà như thế và ấy cũng là đúng lúc để chúng tôi mua. Nhưng lúc đầu mà tôi muốn mua căn nhà cạnh hồ thì quả là khi ấy không đúng thời điểm để chúng tôi mua. Muốn điều gì đó thì chưa đủ – mà chúng ta cũng phải chuẩn bị chu đáo để quán xuyến nó nữa.

Nếu bạn vận dụng khôn ngoan, bạn sẽ thấy Chúa đáp ứng nhu cầu của bạn. Ai mà sinh hoạt theo tâm trí của Chúa sẽ sống khôn ngoan, chứ không sống theo cảm xúc.

Hãy có trách nhiệm!

Chương

18

“Dễ dẽ tí đi, khó quá tôi làm hông nổi!”

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vãng” # 3

**“Dễ dẽ tí đi,
khó quá tôi làm hồng nôi!”**

**Chương
18**

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 3

Lời suy nghĩ sai trật này tương tự như lời suy nghĩ mới vừa bàn, nhưng nó lại là nan đề nổi cộm giữa vòng dân sự Chúa nên tôi tin rằng nan đề này cần viết thành một chương trong sách này.

Những điều tôi truyền cho anh chị em hôm nay không phải là điều quá khó khăn cho anh chị em, cũng không phải là điều anh chị em không với tới được.

PHỤC TRUYỀN 30:11

Đây là một trong những lời bào chữa thường thấy nhất mà tôi nghe tín đồ nói khi họ lên nhờ cầu nguyện. Rất thường có ai đó đến với tôi xin lời khuyên và nhờ cầu nguyện, và khi tôi nói với họ những gì Lời Chúa phán, hay những gì tôi nghĩ là Thánh Linh nói, thì họ trả lời, “Tôi biết lời bà nói là đúng; Chúa cũng tỏ cho tôi y như vậy. Nhưng bà Joyce ơi, chuyện này khó quá à!”

Chúa cho tôi biết là ma quỷ tiêm nhiễm câu này vào tâm trí của tín đồ để khiến họ bỏ cuộc. Cách đây vài năm, sau khi Chúa bày tỏ lẽ thật này cho tôi, Ngài dạy tôi chấm dứt nói “khó” với bất cứ việc gì, đảm bảo với tôi rằng nếu tôi vâng lời, mọi việc sẽ dễ dàng hơn.

Ngay cả khi chúng ta quyết tâm dấn thân làm một việc gì đó, chúng ta phí quá nhiều thì giờ nghĩ và nói “ôi thôi, việc này khó quá” nên rốt cuộc sự việc lại càng khó hơn chúng ta tưởng khi chúng ta nghĩ tiêu cực thay vì nghĩ tích cực.

Khi tôi bắt đầu thấy được từ Lời Chúa rằng tôi phải sống và hành xử như thế nào, và so sánh Lời Chúa với tình trạng của tôi trước đây thì tôi thấy là trước đây lúc nào tôi

cũng than, “Chúa ơi, con muốn làm việc theo đường lối Ngài, nhưng chuyện này khó quá.” Chúa dẫn tôi đến Phục Truyền 30:11. Trong câu này Ngài phán rằng các mạng lệnh của Ngài không quá khó hay cao xa gì cả.

Lý do các mạng lệnh của Chúa không quá khó cho chúng ta là vì Ngài ban cho chúng ta Thánh Linh của Ngài để tác động trong chúng ta cách mạnh mẽ và để giúp chúng ta trong mọi sự Ngài đòi hỏi nơi chúng ta.

ĐÁNG GIÚP ĐỠ

Ta sẽ xin Cha và Ngài sẽ ban cho các con một Đáng Phù Hộ ở cùng các con đời đời.

GIĂNG 14:16

Mọi thứ sẽ trở nên khó hơn khi chúng ta cố gắng làm mà không nhờ cậy ân sủng của Chúa. Nếu mọi thứ ở đời này dễ dàng thì chúng ta không cần quyền năng của Thánh Linh để giúp đỡ chúng ta. Kinh Thánh nói Ngài là “Đáng Giúp Đỡ.” Ngài luôn luôn ở trong chúng ta và ở với chúng ta để giúp đỡ chúng ta, ban chúng ta năng lực để làm những việc chúng ta không thể làm nổi - và tôi xin nói thêm, Ngài giúp chúng ta làm cách dễ dàng những việc mà tưởng chừng là khó nếu không có Ngài.

ĐƯỜNG DỄ ĐI VÀ ĐƯỜNG KHÓ ĐI

Khi Pha-ra-ôn để cho dân Y-sơ-ra-ên ra đi, Đức Chúa Trời không dẫn họ theo con đường đi ngang qua xứ Phi-li-tin, là đường ngắn nhất, vì Đức Chúa Trời phán rằng: Nếu gặp chiến tranh, chúng có thể đổi ý mà quay trở về Ai-cập.

XUẤT AI-CẬP 13:17

Bạn có thể biết chắc là hễ nơi nào Chúa dẫn dắt bạn,

Ngài có thể gìn giữ bạn. Ngài không hề cho phép điều gì quá sức đến với chúng ta (1Cô 10:13). Ngài bảo bạn làm gì, Ngài sẽ trả tiền để bạn làm. Chúng ta không cần phải sống trong tâm trạng tranh chiến liên tiếp nếu chúng ta học nhờ cậy Ngài liên tục để nhận sức mạnh chúng ta cần.

Nếu bạn biết Chúa yêu cầu bạn làm một việc gì đó, đừng thụt lùi chỉ vì nó khó. Khi sự việc trở nên khó khăn, hãy để thì giờ với Chúa, nhờ cậy Ngài nhiều hơn và nhận thêm ân sủng nơi Ngài (Hê 4:16).

Ân sủng là quyền năng của Chúa đến với bạn mà bạn không phải trả một giá nào, thực hiện qua bạn điều mà bạn không thể tự mình làm. Hãy canh chừng những ý tưởng cho rằng “Tôi không thể làm việc này được; việc này khó quá!”

Đôi khi Chúa dẫn chúng ta đi con đường khó khăn thay vì con đường dễ chịu, bởi vì Ngài làm việc trong chúng ta. Làm sao chúng ta học nhờ cậy Ngài nếu mọi thứ trong đời quá dễ dàng đến nỗi chúng ta có thể tự thân lo liệu được?

Chúa đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên đi con đường quanh co, khó khăn bởi vì họ vẫn còn là những con người nhút nhát, và Ngài phải làm việc trong lòng họ để chuẩn bị họ cho những cuộc chiến mà họ sắp đối diện trong xứ hứa. Và dù Ngài dẫn họ đi đường khó đi nhưng nó không khó cho họ. Chúa không ban cái gì quá sức chúng ta chịu. Đường đời chỉ khó khi ta cho nó là khó.

Phần lớn người ta nghĩ rằng bước vào xứ hứa đồng nghĩa là không còn chiến trận nữa, nhưng nghĩ thế thì không đúng. Nếu bạn đọc câu chuyện xảy ra sau khi dân Y-sơ-ra-ên vượt sông Giô-đanh và bước vào chiếm xứ hứa, bạn sẽ thấy rằng họ phải đánh hết trận này đến trận khác. Nhưng họ đã thắng tất cả cuộc chiến nào mà họ đánh bằng sức của Chúa và theo sự hướng dẫn của Ngài.

Dù là có con đường ngắn hơn, dễ hơn nhưng Chúa lại dẫn họ đi con đường dài hơn, khó hơn vì Ngài biết họ chưa sẵn sàng cho những cuộc chiến mà họ sắp đối diện khi tiến chiếm xứ hứa. Ngài e rằng khi họ thấy kẻ thù, họ có thể quay lại xứ Ai Cập, nên Ngài đã dẫn họ đi con đường khó khăn hơn để dạy họ rằng Ngài là Ai và rằng họ không thể dựa vào bản thân.

Khi một người trải qua giai đoạn khó khăn, tâm trí người đó muốn bỏ cuộc. Satan biết rằng nếu nó có thể đánh bại chúng ta ngay trong tâm trí của chúng ta thì nó có thể đánh bại chúng ta ngay trong chính kinh nghiệm của chúng ta. Đó là lý do điều hết sức quan trọng là chúng ta không nên nản lòng, sờn lòng hay ngã lòng.

HÃY BẮM TRỤ!

**Chớ nản chí trong việc làm điều lành, vì nếu không bền
mảng thì đến đúng kỳ chúng ta sẽ gặt.**

GALATI 6:9

Nản lòng và sờn chí là nói đến việc bỏ cuộc trong tâm trí. Thánh Linh bảo chúng ta không nên nhụt chí, vì nếu chúng ta bám trụ, rốt cuộc chúng ta sẽ gặt hái thành quả.

Hãy nghĩ đến Chúa Giê-su. Ngay sau khi chịu báp têm bởi Thánh Linh và được đầy dẫy Thánh Linh, Ngài được Thánh Linh dẫn vào đồng vắng để chịu ma quỷ thử thách. Ngài đã không than phiền, không nản lòng và chán nản. Ngài đã không nghĩ hoặc nói tiêu cực. Ngài đã không bối rối để cố nghĩ ra lý do tại sao chuyện này lại xảy ra! Ngài đã vượt qua mỗi cơn thử thách cách khải hoàn.

Giữa lúc bị thử thách và cám dỗ, Chúa chúng ta không lang thang nơi đồng vắng bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, bô bô rằng cám dỗ này gian nan quá. Ngài rút sức mạnh từ

Cha của Ngài và ra khỏi cám dỗ cách đặc thắng (Luca 4:1-13).

Bạn tưởng tượng là có phải Chúa Giê-su đi cùng với các môn đệ Ngài khắp xứ, than phiền rằng mọi thứ đều khó khăn không? Bạn có thể hình dung là Ngài có than thở việc chịu đóng đinh trên thập tự giá thật khó khăn như thế nào . . . hay Ngài sợ không biết chuyện gì sẽ xảy ra phía trước . . . hay sống trong điều kiện của cuộc sống mỗi ngày khó nhọc biết chừng nào : nào là lang bang khắp nơi không chỗ nương thân, không chỗ gối đầu, không giường để ngủ không?

Trong hoàn cảnh của tôi khi đi đây đi đó trong nước (Mỹ) để rao giảng Phúc Âm, tôi phải học không nói về những khó khăn xảy ra trong chức vụ lưu động của tôi. Tôi phải học không than phiền : nào là phải ở tại khách sạn xa lạ mỗi lần đi, bữa nào cũng phải ăn uống ở ngoài, phải ngủ chỗ lạ mỗi cuối tuần, phải sống xa nhà, phải gặp những người lạ mà mới “tay bắt mặt mừng” với họ thì lại phải “vội vàng chia tay.” Nếu tôi muốn có cái vinh dự làm những gì tôi đang làm thì tôi phải chấp nhận những cái bất tiện kèm theo cái vinh dự đó bằng một thái độ tích cực.

Bạn và tôi có tâm trí của Chúa, và chúng ta có thể xử trí mọi việc theo cách Ngài đã làm : qua việc chuẩn bị tâm trí nghĩ xuyên qua gian khó mà hướng đến chiến thắng – không nghĩ đến chuyện bỏ cuộc.

KHỔ TRƯỚC SỬNG SAU

Vậy, vì Chúa Cứu Thế chịu khổ trong thân thể, hãy trang bị chính mình anh chị em bằng thái độ như thế, người nào đã chịu khổ trong thân thể được dứt khỏi tội lỗi. Vì kết quả đó, người ấy còn sống bao lâu sẽ không sống theo dục vọng con người, nhưng cho ý muốn của Đức Chúa Trời.

1PHIERO 4:1,2

Khúc Kinh Thánh này dạy chúng ta một bí quyết liên hệ đến cách để vượt qua những công việc và giai đoạn khó khăn. Đây là cách diễn giải của tôi về hai câu Kinh Thánh này:

“Hãy nghĩ đến mọi sự mà Chúa Giê-su đã trải qua và cách mà Ngài chịu khổ khi sống trong thân xác, như thế sẽ giúp bạn vượt qua những khó khăn của bạn. Hãy trang bị cho mình để chiến trận, hãy chuẩn bị bản thân để chiến thắng bằng cách nghĩ như Chúa Giê-su nghĩ : “Tôi sẽ kiên nhẫn chịu khổ còn hơn là không làm đẹp lòng Chúa . . .” Vì nếu tôi chịu khổ mà có tâm trí của Chúa về việc này, tôi sẽ không còn sống để làm hài lòng bản thân, muốn làm việc dễ mà chạy trốn việc khó. Tôi sẽ sống cho ý muốn của Chúa chứ không sống bởi những cảm xúc và ý tưởng của xác thịt tôi.”

Có một sự chịu khổ “trong xác thịt” mà chúng ta sẽ phải chịu để làm theo ý muốn của Chúa.

Xác thịt của tôi không phải lúc nào cũng thấy thoải mái với lối sống đi đây đi đó hầu việc Chúa, nhưng tôi biết đây là ý chỉ của Chúa để tôi bước theo. Vì vậy, tôi phải trang bị chính mình bằng lối suy nghĩ đúng đắn về việc này, còn không, tôi sẽ thất bại trước khi tôi khởi sự.

Có thể có ai đó trong cuộc đời bạn mà bạn thấy khó gần gũi, và bạn biết Chúa muốn bạn phải bám giữ mối quan hệ này và không chạy trốn khỏi mối quan hệ đó. Xác thịt bạn đau đớn, thấy khó gần gũi với con người đó, nhưng bạn có thể chuẩn bị chính mình bằng cách suy nghĩ đúng đắn hoàn cảnh này.

ĐỪ LÀ DO CHÚA CHO ĐỪ

Tôi biết thế nào là nghèo túng, thế nào là sung túc. Trong mỗi nơi và mọi hoàn cảnh tôi đã học được bí quyết để sống no đủ hay đói khát, sung túc hay thiếu thốn. Tôi đủ sức làm

được mọi việc nhờ Đấng ban thêm năng lực cho tôi.

PHILÍP 4:12,13

Lối suy nghĩ đúng sẽ “vũ trang” cho chúng ta để đánh trận. Tham gia trận chiến thuộc linh mà suy nghĩ sai lầm thì chẳng khác nào ra trận mà không có vũ khí. Nếu chúng ta làm thế, chúng ta sẽ thất bại ngay.

Dân Y-sơ-ra-ên là những “người hay than” nên đây là lý do họ lang thang suốt bốn mươi năm thay vì đi mất mười một ngày. Họ than đủ điều, than ngắn than dài – lúc nào cũng than khó than khổ. Lối suy nghĩ của họ là, “Dễ dễ tí đi! Khó quá em xin kiếu!”

Thời gian gần đây tôi nhận thấy rằng có nhiều tín đồ họ “ca vang” ngày Chủ Nhật và họ “bán than” ngày Thứ Hai. Vào ngày Chủ Nhật ở nhà thờ thì họ ăn nói rất “thiên lương thánh thiện” nhưng đến ngày Thứ Hai – lúc họ phải “sống đạo”, lúc mà không có ai để họ làm “oai” thì họ thất bại ê chề.

Nếu bạn là một tín đồ hay than hoặc “bán than”, hãy đổi mới tâm trí và công bố, “Tôi làm được mọi sự nhờ Chúa Cứu Thế ban sức mạnh cho tôi.” (Philíp 4:13)

Chương

19

***“Tôi bất lực;
Tôi đã nhiễm tính hay than phiền
và hay bắt lỗi rồi!”***

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vãng” # 4

**“Tôi bất lực; Tôi đã nhiễm tính
hay than phiền và hay bắt lỗi rồi!”**

**Chương
19**

Lối Suy Nghi “Đồng Vắng” # 4

Cho đến khi chúng ta học tôn vinh Chúa qua thái độ của chúng ta trong những lúc khó khăn thì chúng ta vẫn chưa được được giải cứu. Ấy không phải chính sự chịu khổ tôn vinh Chúa mà chính là thái độ tin kính trong lúc chịu khổ là điều làm đẹp lòng Chúa và làm vinh hiển Ngài.

Nếu bạn và tôi muốn nhận được những gì câu Kinh Thánh này hứa Chúa muốn chúng ta có thì chúng ta phải đọc chậm rãi và tiêu hoá từng lời từng chữ của câu Kinh Thánh này. Tôi phải nhìn nhận rằng tôi đã nghiên cứu câu này nhiều năm để cố hiểu xem tại sao Chúa rất đẹp lòng khi thấy tôi

chịu khổ trong khi các chỗ khác của Kinh Thánh nói rõ là Chúa Giê-su đã gánh sự khổ của tôi và chịu đau đớn hình phạt thay cho tôi rồi mà (Êsai 53:3-6).

Phải mất nhiều năm tôi mới hiểu ra rằng trọng tâm của các câu Kinh Thánh trong thư Phierơ thứ nhất không phải là sự chịu khổ mà là thái độ ta nên có đang khi chịu khổ. Hãy để ý từ “cách kiên nhẫn” được dùng trong đoạn Kinh Thánh này, cho biết nếu ai đó đối xử tệ chúng ta và chúng ta kiên trì chấp nhận, điều đó làm đẹp lòng Chúa. Điều làm đẹp lòng Ngài chính là thái độ kiên nhẫn của chúng ta – chứ không phải sự chịu khổ của chúng ta. Để khích lệ chúng ta lúc chịu

Nếu một người vì Đức Chúa Trời mà chịu đau đớn do những khổ nạn bất công, đó là điều đáng khen. Nếu làm điều ác mà bị đánh đập và chịu đựng được thì có gì đáng khoe? Nhưng nếu anh chị em làm điều thiện mà chịu đau khổ, việc này rất đáng khen trước mặt Đức Chúa Trời.

1PHIERO 2:19,20

khổ, Kinh Thánh khuyên chúng ta hãy xem cách Chúa Giê-su xử trí với những sự công kích oan uổng đổ trên đầu Ngài.

CHÚA GIÊ-SU LÀ TẤM GƯƠNG

Bởi việc này mà anh chị em được kêu gọi, vì Chúa Cứu Thế đã chịu khổ để làm gương cho anh chị em, hầu cho anh chị em theo bước chân Ngài. Ngài không hề phạm tội, và nơi miệng Ngài không hề có lời dối trá nào. Khi họ lăng nhục Ngài, Ngài không hề rửa lại; khi Ngài chịu khổ, Ngài không hăm dọa. Ngài phó thác chính mình Ngài cho Đấng xét đoán công bình.

1PHIERO 2:21-23

Chúa Giê-su đã chịu khổ cách hiển vinh! Trong mọi hoàn cảnh, Ngài vẫn không nao núng! Im lặng, không chút than phiền, tin cậy Chúa Cha bất kể hoàn cảnh thế nào, Ngài đã không chỉ phản ứng cách kiên nhẫn khi mọi sự dễ dãi rồi mất lòng kiên nhẫn khi mọi sự trở nên khó khăn hay bất công.

Các câu Kinh Thánh trên cho biết rằng Chúa Giê-su là tấm gương của chúng ta và Ngài đến để chỉ cho chúng ta cách sống. Cách chúng ta ứng xử thế nào trước mặt mọi người sẽ cho họ thấy họ phải sống như thế nào. Chúng ta dạy dỗ con cái bằng tấm gương hơn là bằng lời nói. Chúng ta phải là “lá thư sống” để mọi người đọc (2Cô 3:2,3) – ánh sáng chiếu rọi trong một thế giới tối tăm (Phi 2:15).

ĐƯỢC GỌI SỐNG NHƯỜNG, NHU VÀ NHẪN

Vậy, là một tù nhân vì Chúa, tôi khuyên anh chị em hãy sống xứng đáng với ơn kêu gọi của Ngài. Phải hết sức khiêm nhường, nhu mì và kiên nhẫn, lấy tình yêu thương chịu đựng lẫn nhau. Hãy hết sức gìn giữ sự hiệp nhất do Thánh

Linh đem lại.

ÊPHÊSÔ 4:1,2

Trước đây không lâu trong sinh hoạt gia đình chúng tôi có một trường hợp xảy ra dùng làm ví dụ rất hay về điểm tôi đang nói về việc chịu khổ cách khiêm nhường, nhu mì và kiên nhẫn.

Con trai chúng tôi là Daniel lúc đó mới trở về sau chuyến đi truyền giáo tại cộng hoà Dominican. Cháu về với đôi tay bị phỏng nặng và bị nhiều vết trầy xước khác. Người ta nói cháu bị nhiễm độc tố của xứ cộng hoà Dominican. Vết thương trông rất nặng nên chúng tôi cảm thấy cần phải đi khám để xem thử nhiễm trùng như thế nào. Bác sĩ của chúng tôi hôm đó nghĩ làm nên chúng tôi lấy cái hẹn với bác sĩ.

Con gái chúng tôi là Sandra gọi điện và hẹn khám, cho biết Daniel mấy tuổi và cháu là chị gái của Daniel và sẽ chở em cháu đến. Hôm đó vợ chồng tôi đều bận, kể cả con gái tôi. Sau bốn mươi lăm phút lái xe, con gái tôi đến văn phòng bác sĩ, nhưng người ta cho biết, “Xin lỗi là phòng khám chúng tôi không điều trị những căn bệnh nhẹ mà không có cha mẹ đi kèm.”

Sandra giải thích là cháu đã gọi điện, nói rõ là cháu sẽ chở em trai mình đến khám –thường thì con gái tôi chở em nó đi khám bác sĩ thế chúng tôi vì chúng tôi luôn đi xa. Nhưng người y tá cứ khẳng khẳng rằng con trai tôi phải có cha mẹ đi kèm.

Con gái tôi có cơ để nổi giận. Cháu đã cố gắng hết sức để đem em cháu tới khám, chưa nói đến công việc của cháu cũng rất bề bộn, nhưng tới nơi thì phát hiện ra rằng mọi công lao của cháu kể như vô nghĩa. Cháu chỉ còn bốn mươi lăm phút chạy xe về nhà, và dường như mọi nỗ lực đều vô vọng, chỉ phí thời gian mà thôi.

Chúa đã giúp con gái tôi bình tĩnh và thân thiện. Cháu gọi điện cho nhà tôi, lúc đó đang thăm mẹ của anh, và nhà tôi nói anh sẽ đến và lo tính. Sáng hôm ấy nhà tôi cảm thấy được Chúa dẫn dắt ghé văn phòng chúng tôi để lấy một số sách vở và băng giảng của tôi, dù nhà tôi không biết đem số sách và băng đĩa này để làm gì. Anh chỉ cảm thấy muốn đem theo.

Khi nhà tôi đến phòng khám của bác sĩ, người y tá phụ trách ghi phiếu cho bệnh nhân và lo thủ tục giấy tờ hỏi nhà tôi là anh có phải là một tín đồ Chúa không và là chồng bà Joyce Meyer không. Anh trả lời là phải, cô y tá kể rằng cô có xem thấy tôi trên truyền hình và biết rõ về gia đình chúng tôi nên cô thắc mắc không biết đây có phải là người chồng của tôi không. Nhà tôi nói chuyện với cô này một lát và tặng cho cô một số sách của tôi nói về sự chữa lành cảm xúc.

Lý do tôi muốn kể câu chuyện này là: Điều gì xảy ra nếu con gái tôi nổi giận và mất kiên nhẫn? Lời làm chứng của cháu sẽ không tác dụng, nếu không nói là vô nghĩa. Thật ra, nếu quả vậy thì cô y tá này bị vấp phạm khi xem tôi giảng trên ti vi khi quan sát gia đình tôi xử tộ như thế.

Nhiều người ở thế gian đang cố gắng tìm kiếm Chúa, và những gì chúng ta bày tỏ cho họ quan trọng hơn là những gì chúng ta nói với họ. Dĩ nhiên, điều quan trọng là chúng ta phải chia sẻ Phúc Âm, nhưng chia sẻ mà để cho cách sống của chúng ta phủ nhận những gì chúng ta chia sẻ thì tệ hơn là không chia sẻ gì cả.

Con gái tôi đã chịu khổ cách kiên nhẫn trong trường hợp này, và Lời Chúa nói rằng chúng ta được kêu gọi để có cách cư xử và thái độ như thế.

SỰ CHỊU KHỔ KIÊN NHẪN CỦA GIÔSÉP

Ngài sai một người đi trước họ, là Giô-sép bị bán làm nô lệ. Chân người bị cùm đau đớn; cổ người phải đeo xiềng sắt, cho đến khi lời tiên đoán của người được ứng nghiệm. Lời của CHÚA chứng nghiệm người là đúng.

THI THIÊN 105:17-19

Lấy một tấm gương trong Cựu ước, hãy nghĩ đến Giô-sép, người đã bị đối xử bất công bởi các anh em mình. Họ bán chàng làm nô lệ và nói láo với cha họ rằng chàng bị thú dữ xé xác. Trong khi đó, chàng được một người giàu có tên là Phô-ti-pha mua về nhà ông để làm nô lệ. Chúa khiến chàng được ơn nơi nào chàng đến, và chẳng mấy chốc chàng cũng được ơn với chủ mới của chàng.

Giô-sép liên tục được cất nhắc, nhưng một điều bất công khác lại xảy đến với chàng. Bà vợ của Phô-ti-pha cố dụ Giô-sép phạm tội với bà, nhưng vì chàng là một con người chân thật, chàng không dám đụng đến bà chủ. Nói dối với chồng, bà vợ này cho rằng Giô-sép đã tấn công bà nên chính vì thế mà chàng bị bỏ tù vì một việc mà chàng đã không làm!

Giô-sép tìm cách giúp đỡ người khác suốt thời gian chàng ở tù. Chàng không hề than phiền, và vì chàng có thái độ phải lẽ trong khi chịu khổ, nên cuối cùng Chúa đã giải cứu và cất nhắc chàng. Kết cuộc là chàng có đầy quyền lực tại Ai cập đến nỗi không ai ở xứ đó cao hơn chàng ngoại trừ vua Pha-ra-ôn.

Chúa cũng bênh vực Giô-sép về trường hợp của các anh chàng. Lúc đó các anh chàng đến mua thức ăn vì cả xứ đều bị đói kém. Một lần nữa, Giô-sép bày tỏ một thái độ tin kính bằng cách không bạc đãi các anh chàng dù họ đáng chịu vậy. Chàng cho họ biết họ toan hại chàng nhưng Chúa lại biến nó thành ích lợi cho chàng, rằng họ ở trong tay Chúa, chớ không phải ở trong tay chàng, và chàng không có quyền làm gì khác ngoại trừ chúc phúc cho họ (Xem Sáng Thế 39-50).

MỐI NGUY CỦA VIỆC THAN PHIỀN

Chúng ta cũng không nên thử Chúa Cứu Thế như một số người trong họ đã thử nên bị răn huỷ diệt. Cũng đừng làm bầm oán trách như một số người trong họ đã oán trách rồi bị thần chết huỷ diệt. Những điều này đã xảy ra cho họ như là một bài học và cũng được ghi chép lại để làm gương cảnh cáo chúng ta, là những người đang sống vào thời đại cuối cùng này.

1CÔRINHÔ 10:9-11

Từ phân đoạn Kinh Thánh này, chúng ta thấy ngay sự khác biệt giữa Giô-sép và dân Y-sơ-ra-ên. Chàng không than phiền, còn dân Y-sơ-ra-ên thì chỉ có than và thở, kể cả những việc nhỏ nhặt không xảy ra theo ý họ. Kinh Thánh nói chi tiết về những mối nguy của thói hay than phiền, thích tìm lỗi và lăm phần nản.

Sứ điệp Kinh Thánh thật rõ ràng. Sự than phiền của dân Y-sơ-ra-ên đã mở cửa cho kẻ thù vào tiêu diệt họ. Đáng lý ra họ phải biết ơn sự tốt lành của Chúa - nhưng đấng này họ lại không làm – nên họ phải trả giá thôi.

Chúng ta được dạy rằng toàn bộ câu chuyện về sự chịu khổ và cái chết của dân Y-sơ-ra-ên được ghi lại để cho chúng ta thấy điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta hành xử như dân Y-sơ-ra-ên đã làm.

Bạn và tôi sẽ không than bằng lời nói trừ khi chúng ta than trong tư tưởng trước hết. Than phiền là một lối suy nghĩ “đồng vắng” sẽ ngăn trở chúng ta bước vào tiến chiếm xứ hứa. Chúa Giê-su là tấm gương của chúng ta, và chúng ta nên làm điều Ngài đã làm.

Dân Y-sơ-ra-ên đã than nên họ “tan” luôn ở sa mạc.

Còn Chúa Giê-su đã tôn vinh nên Ngài được Cha “rinh” lên khỏi sự chết.

Trong lối so sánh này, chúng ta thấy được quyền năng của lời ngợi khen và cảm tạ cũng như quyền lực của lời than phiền. Vàng, than phiền, lằm bằm, cằn nhằn và “bối lộng tìm vết” đều có quyền lực của nó – nhưng đó là quyền lực tiêu cực. Mỗi lần chúng ta giao tâm trí và môi miệng mình cho quyền lực tiêu cực này là chúng ta để cho satan nắm quyền trên chúng ta, điều mà Chúa không cho phép nó làm.

ĐỪNG LẦM BẦM, ĐỪNG BẮT LỖI HAY ĐỪNG TRÁCH MÓC

Hãy làm mọi việc mà không cầu nhàu hay cãi cộ để anh chị em trở nên không có gì đáng trách, tinh khiết, là con cái Đức Chúa Trời không tì vết giữa một thế hệ gian ác, đồi trụy. Anh chị em hãy chiếu sáng trong thế hệ đó như những vì sao trong thế gian.

PHILIP 2:14,15

Dường như ở đời này ai cũng than được. Có quá nhiều lời than phiền và phàn nàn nhưng lại rất ít thái độ biết ơn và cảm tạ. Người ta than về công việc và về chủ của họ trong khi đó họ phải mang ơn vì có được một công việc cố định và nhìn nhận sự thật là họ không phải sống “đầu đường xó chợ” hay phải “đi ăn xin.”

Nhiều người nghèo thấy sung sướng khi có được việc làm, dù còn nhiều bất công. Họ thà chịu đựng ông chủ “lựu đạn” để có được thu nhập ổn định, để được sống trong ngôi nhà của riêng họ và để được tự nấu ăn cho mình.

Có thể bạn đang cần một công việc trả lương hậu hay có lẽ bạn đang gặp một ông chủ đối xử bất công với bạn. Điều đó thật không may, nhưng lối thoát chính là đừng than nữa.

ĐỪNG LO LẮNG HAY LO ẦU – HÃY CẦU NGUYỆN VÀ CẢM TẠ!

Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi việc hãy cầu nguyện,

nài xin và cảm tạ mà trình các nhu cầu của mình cho Đức Chúa Trời.

PHILÍP 4:6

Trong câu Kinh Thánh này sứ đồ Phaolô dạy chúng ta cách để giải quyết những nan đề của chúng ta. Ông dạy chúng ta cầu nguyện kèm với lời cảm tạ trong mọi hoàn cảnh.

Chúa cũng dạy tôi cùng một nguyên tắc đó như vậy : “Joyce ơi, sao Ta phải ban cho con điều gì khác, nếu con không cảm tạ về những gì con đã có? Sao Ta phải ban cho con thêm điều khác để con than phiền nữa?”

Nếu chúng ta không thể dâng trình những nhu cầu hiện tại của chúng ta xuất phát từ một đời sống hiện đang đầy dẫy lời cảm tạ thì chúng ta sẽ không nhận sự đáp lời nào cả. Lời Chúa không nói hãy dâng lời cầu nguyện kèm với lời than phiền mà nói hãy cầu nguyện kèm với lời cảm tạ.

Than phiền, lằm bằm, bắt lỗi, và trách móc thường xảy ra khi mà một việc nào đó hay ai đó không làm theo cách chúng ta muốn, hay khi mà chúng ta phải chờ đợi điều gì quá lâu. Lời Chúa dạy chúng ta phải kiên nhẫn trong những lúc như thế.

Tôi khám phá ra rằng kiên nhẫn không phải là khả năng để chờ đợi, mà là khả năng có được một thái độ tích cực đang khi đợi chờ.

Điều hết sức quan trọng là chúng ta phải nghiêm túc xem xét vấn đề than phiền cùng tất cả những lối suy nghĩ và lời nói tiêu cực khác. Tôi thành thật tin rằng Chúa đã ban cho tôi sự mặc khải về mối nguy khi chúng ta để cho tâm trí và môi miệng chúng ta có thói quen hay than phiền.

Chúa bảo dân Y-sơ-ra-ên trong Phục Truyền 1:6, “. . . Các

ngươi đã ngự trên ngọn núi này quá lâu rồi.” Có lẽ bạn đã lòng vòng quanh cùng một “ngọn núi” nào đó nhiều lần rồi và bây giờ bạn chuẩn bị lên đường. Nếu vậy, tốt hơn hết là bạn phải nhớ rằng bạn sẽ không tiến xa theo nghĩa tích cực nếu tâm trí và lời nói của bạn đầy ắp sự than phiền.

Tôi không có ý nói rằng không than phiền nữa là chuyện dễ làm, nhưng bạn đã có tâm trí của Chúa. Sao không khai thác tâm trí của Chúa?

Chương
20

“Đừng bắt tôi chờ, tôi muốn có ngay.”

Lời Suy Nghĩ “Đông Vãng” # 5

Thiếu kiên nhẫn là kết quả của sự kiêu ngạo. Một người kiêu ngạo dường như không thể chờ đợi với thái độ đúng đắn. Như đã bàn ở chương trước, kiên nhẫn không phải là khả năng để chờ đợi mà là khả năng để có được một thái độ tích cực đang khi chờ đợi.

Thưa anh chị em, hãy kiên nhẫn cho đến khi Chúa quang lâm. Kìa, người nông phu chờ đợi hoa quả quý báu của đất ruộng, kiên nhẫn đợi chờ cho đến khi được mùa thu và mùa xuân.

GIA-CƠ 5:7

Câu Kinh Thánh này không nói, “Hãy kiên nhẫn nếu bạn chờ” mà nói, “Hãy kiên nhẫn đang khi bạn chờ.” Chờ đợi là một phần của cuộc sống. Nhiều người đã không “chờ giỏi”, tuy nhiên thực tế thì chúng ta đã để nhiều thời gian trong đời để chờ đợi hơn là nhận lãnh.

Điều tôi muốn nói là vậy : chúng ta xin Chúa điều gì đó, tin cậy và sau đó chúng ta chờ, chờ và chờ sự đáp lời đến. Khi sự đáp lời đến, chúng ta vui mừng vì cuối cùng chúng ta nhận được điều chúng ta đã chờ đợi từ lâu.

Tuy nhiên, do chúng ta là những người hướng về mục tiêu nên chúng ta lúc nào cũng phải có mục tiêu để nhắm tới – một điều gì đó để mong đợi – thế là chúng ta quay lại tiến trình cầu xin và tin cậy Chúa về một điều khác, rồi chờ, chờ cho đến khi nhận sự đáp lời.

Nghĩ về trường hợp này khiến tôi nhận ra rằng rốt cuộc tôi đã để nhiều thì giờ để chờ đợi hơn là nhận lãnh. Nên tôi quyết định học vui trong lúc chờ, chứ không chỉ hưởng trong lúc nhận.

Chúng ta cần học vui ngay hiện tại trong lúc chúng ta nhắm tới tương lai!

KIÊU NGẠO NGĂN TRỞ VIỆC KIÊN NHẪN ĐỢI CHỜ

Vì nhờ ân sủng Chúa ban cho tôi, tôi xin nói với mỗi người trong anh chị em: Đừng nghĩ về mình cao quá, nhưng hãy bình tâm suy nghĩ, đứng theo lượng đức tin Đức Chúa Trời đã ban phát cho mình.

RÔMA 12:3

Không thể nào chờ cách vui vẻ nếu bạn không biết chờ cách kiên nhẫn. Kiêu ngạo sẽ ngăn trở việc kiên nhẫn đợi chờ bởi vì người kiêu ngạo luôn nghĩ cao về mình đến nỗi người đó tin rằng họ không bao giờ để cho người khác bắt họ chờ.

Dù chúng ta không nên nghĩ xấu về mình, nhưng chúng ta cũng không nên nghĩ quá cao về mình. Thật nguy hiểm nếu chúng ta tự nâng mình tới “tận mây xanh” đến độ khiến chúng ta xem thường kẻ khác. Nếu người ta không làm theo cách chúng ta muốn, hay không làm nhanh như chúng ta nghĩ, chúng ta thường xử sự thiếu kiên nhẫn.

Người khiêm nhường sẽ không bày tỏ thái độ thiếu kiên nhẫn với Chúa hoặc với người.

HÃY THỰC TẾ!

Ta bảo cho các con những điều này để các con được bình an trong Ta. Trong thế gian, các con sẽ gặp hoạn nạn; nhưng hãy an tâm! Ta đã thắng thế gian rồi.

GIANG 16:33

Còn một cách nữa mà satan dụ tâm trí chúng ta để lôi kéo

chúng ta hành xử thiếu kiên nhẫn là qua lối suy nghĩ mang tính lý tưởng hoá thay vì suy nghĩ thực tế.

Nếu chúng ta nhận ý tưởng trong đầu rằng mọi thứ liên quan đến bản thân chúng ta, hoàn cảnh chúng ta và mối quan hệ của chúng ta lúc nào cũng phải hoàn hảo – không chút thiếu sót, không có ngăn trở, không ai khó ưa – thì chúng ta sắp sửa sa xuống hố rồi đấy. Hoặc tôi phải nói rằng satan sẽ đẩy chúng ta đến chỗ sa ngã qua lối suy nghĩ sai trật như thế.

Tôi không có ý nói là chúng ta phải nghĩ tiêu cực; tôi là một “tín đồ” tin thái độ và tư tưởng tích cực. Nhưng tôi có ý nói rằng chúng ta phải thực tế đủ để đoán định trước rằng không có mấy thứ trên đời này là hoàn hảo cả.

Những năm đầu trong chức vụ hầu việc Chúa, nhà tôi và tôi đi lại hầu việc Chúa hầu như mỗi cuối tuần, đến mỗi thành phố khác nhau để tổ chức các khoá học Kinh Thánh. Nhiều lần chúng tôi thuê những phòng khách sạn và trung tâm hội nghị. Lúc đầu, tôi thiếu kiên nhẫn và bực bội mỗi khi có trục trặc ở những chỗ ở này – như là máy lạnh không mát đủ (hay có lẽ bị hư), thiếu ánh sáng trong phòng họp, bàn ghế bị bẩn và nệm bị rách ra, kem bánh của tiệc cưới đem trước vẫn còn dính trên sàn nhà.

Tôi cảm thấy chúng tôi đã trả một số tiền lớn để dùng những căn phòng này và chúng tôi cũng mong đợi là thuê được căn phòng ngăn nắp trật tự, nên tôi rất bực bội khi sự việc xảy ra không theo ý muốn. Chúng tôi làm hết sức để đảm bảo những nơi chúng tôi thuê sạch sẽ và thoải mái. Thế nhưng bảy mươi lăm phần trăm sự việc xảy ra không như mong muốn.

Có những lúc người ta cam kết với chúng tôi là cả đoàn chúng tôi sẽ lấy phòng sớm, nhưng khi tới nơi thì chúng tôi được cho hay là chưa có phòng trống ngay mà phải chờ vài

tiếng đồng hồ. Nhân viên khách sạn thì đưa ra những thông tin sai về giờ nhóm của chúng tôi, cho dù chúng tôi đã nhắc đi nhắc lại nhiều lần với họ, và đã gửi cho họ tờ chương trình in sẵn ngày giờ. Thường thì các nhân viên khách sạn và hầu bàn rất cộc cằn và biếng nhác. Nhiều khi thức ăn chúng tôi đặt cho bữa trưa của khoá hội thảo lại không đúng như đã thoả thuận.

Tôi nhớ đặc biệt một lần kia khi món tráng miệng được dọn ra cho các chị em tín đồ (khoảng tám trăm người) kèm với rượu rum. Nhà bếp đã dọn nhầm món này với thực đơn của tiệc cưới. Khỏi phải nói, chúng tôi hơi bối rối khi các chị em cho chúng tôi hay là món tráng miệng nếm như thể có mùi rượu trong đó.

Tôi có thể kể nhiều chuyện khác nữa, nhưng điểm trọng tâm là : thỉnh thoảng, nhưng rất hiếm khi chúng tôi có được những nơi tuyệt hảo, những con người tuyệt vời và một khoá học tuyệt vời.

Cuối cùng tôi nhận ra rằng một trong những lý do khiến tôi mất kiên nhẫn và cử xử tồi tệ trong những hoàn cảnh như thế là vì tôi hơi lý tưởng hoá thay vì thực tế một chút.

Tôi không tính thất bại, nhưng tôi nhớ Chúa Giê-su phán rằng ở thế gian này, chúng ta phải đối diện với hoạn nạn, thử thách, chán nản và bối rối. Những thứ này là một phần của cuộc sống trần gian – dù đó là người tin Chúa hay chưa tin Chúa. Nhưng tất cả những thiếu sót ở đời này cũng không thể làm thiệt hại chúng ta nếu chúng ta cứ ở trong tình yêu thương của Chúa, bày tỏ lòng trái của Thánh Linh.

PHÂN BỐ SUNG : Chúng tôi đi lại rất nhiều, và sau hai mươi lăm năm đi lại hầu việc Chúa chúng tôi vẫn gặp những bất trắc và khó chịu về chỗ nhóm. Chẳng hạn hai hội nghị vừa qua, khi chúng tôi về phòng sau buổi nhóm chiều, chúng tôi không mở cửa phòng được. Tôi đoán là lý do hệ thống

tại khách sạn thay đổi chìa khoá trong khi đó khách vẫn còn ở, và chuyện này thường xảy ra. Chúng tôi phải chờ bên ngoài hành lang để họ xuống tiếp tân lấy chìa khoá mới và dĩ nhiên họ cũng xin lỗi chúng tôi.

Chúng tôi không bực mình về những bất trắc xảy ra trong các chuyến đi xa của chúng tôi nữa bởi vì chúng tôi biết rằng nó là một phần của cuộc sống mỗi ngày. Việc của chúng ta không phải là kiểm soát hoàn cảnh mà là phản ứng với hoàn cảnh với thái độ thuộc linh.

KIÊN NHẪN: SỨC ĐỂ CHIU

Vậy, đã là dân được Đức Chúa Trời chọn lựa, thánh hoá và yêu quý, anh chị em hãy mặc lấy lòng thương xót, nhân từ, khiêm tốn, nhu mì và kiên nhẫn.

CÔLÔSE 3:12

Tôi thường đọc câu Kinh Thánh này để nhắc tôi về cách cư xử mà tôi nên phơi bày trong mọi hoàn cảnh. Tôi tự nhắc mình rằng kiên nhẫn không phải là khả năng để chờ đợi, mà là khả năng để có một thái độ tích cực đang khi đợi chờ.

KIÊN NHẪN HÌNH THÀNH NHỜ THỬ THÁCH

Thưa anh chị em, khi gặp những thử thách khác nhau, anh chị em hãy xem tất cả là điều vui mừng, vì biết rằng đức tin anh chị em có bị thử nghiệm mới sinh ra kiên nhẫn, kiên nhẫn có hoàn tất công việc thì anh chị em mới trưởng thành, toàn vẹn, không thiếu sót gì.

GIACƠ 1:2-4

Kiên nhẫn là bông trái của Thánh Linh (Ga 5:22) và nó được đặt để trong tâm linh của mỗi người được tái sinh. Việc dân sự Chúa bày tỏ sự kiên nhẫn là điều rất quan trọng đối

với Chúa. Ngài muốn người khác nhìn thấy bản chất của Ngài qua con cái của Ngài.

Chương 1 trong sách Gia-cơ dạy rằng khi chúng ta trở nên trọn vẹn, chúng ta sẽ không thiếu gì. Ma quỷ không thể kiểm soát một con người kiên nhẫn.

Gia-cơ chương 1 cũng dạy rằng chúng ta nên vui mừng khi chúng ta thấy mình rơi vào những hoàn cảnh khó khăn, biết rằng Chúa sẽ dùng những khó khăn đó hình thành lòng kiên nhẫn trong chúng ta qua những điều mà Kinh Thánh gọi là những “thử thách khác nhau.”

Tôi phát hiện trong chính đời sống tôi rằng những “thử thách khác nhau” cuối cùng sẽ hình thành lòng kiên nhẫn trong tôi, nhưng trước hết nó phơi bày ra những thứ khác không thuộc bản chất của Chúa : như kiêu ngạo, nóng giận, nổi loạn, tự ái, than phiền và nhiều thứ khác nữa. Đường như chúng ta phải đối diện với những điều này và xử lý trước khi lòng kiên nhẫn được thể hiện ra.

THỬ THÁCH HAY BẤT TRẮC ?

Từ núi Hô-rơ, họ đi vòng về hướng Biển Đỏ để tránh đất Ê-dôm, và vì thế, nhân dân mất lòng kiên nhẫn.

DÂN SỐ KÝ 21:4

Nếu bạn còn nhớ thì thái độ thiếu kiên nhẫn là một trong những lối suy nghĩ “đồng vắng” khiến cho dân Y-sơ-ra-ên lang thang ở đồng vắng bốn mươi năm. Có phải thử thách của họ kinh khiếp như thế hay chỉ là những bất trắc nho nhỏ? Tôi biết có một số thử thách thì khó khăn hơn số khác, nhưng thường thì chúng ta luôn lầm bầm về những thứ mà người trưởng thành không thêm quan tâm tới.

Làm sao những con người này sẵn sàng đi vào xứ hứa và

đuổi hết dân cư ở đó để họ chiếm xứ nếu họ không giữ lòng kiên nhẫn và bền đỗ trong những lúc hơi bất tiện như thế?

Tôi khích lệ bạn hãy hợp tác với Thánh Linh đang khi Ngài phát triển bông trái kiên nhẫn trong bạn. Bạn càng kháng cự Ngài thì tiến trình này càng lâu. Hãy học đáp ứng cách kiên nhẫn với mọi thử thách, và bạn sẽ thấy mình sống một cuộc sống mà không chỉ sống sót mà còn sống sung mãn nữa.

TÂM QUAN TRỌNG CỦA KIÊN NHẪN VÀ CHỊU ĐỰNG

Anh chị em cần kiên trì để sau khi làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, anh chị em sẽ hưởng được điều Ngài đã hứa.

HÊBƠ 10:36

Câu Kinh Thánh này cho biết nếu không có kiên nhẫn và chịu đựng chúng ta sẽ không nhận được những lời hứa của Chúa. Và Hêbơ 6:12 cho biết ấy là nhờ đức tin và kiên nhẫn mà chúng ta thừa hưởng những lời hứa.

Người kiêu ngạo sẽ chạy theo sức riêng của xác thịt và cố làm cho sự việc xảy ra theo thời điểm của người đó. Kiêu ngạo sẽ nói, “Hiện giờ ta sẵn sàng rồi.” Còn khiêm nhường sẽ thưa, “Chúa biết điều nào tốt nhất, và Ngài sẽ không trễ đâu!”

Người khiêm nhường kiên nhẫn chờ đợi; người ấy không dám làm việc theo sức riêng của xác thịt. Nhưng người kiêu ngạo cứ thử hết việc này đến việc kia, nhưng chẳng đi tới đâu.

ĐƯỜNG THẲNG CHƯA HẸN LÀ ĐƯỜNG TẮT

Có một con đường dường như đúng cho loài người, nhưng cuối cùng là con đường sự chết.

CHÂM NGÓN 16:25

Chúng ta phải biết rằng trong lĩnh vực thuộc linh đôi khi đường thẳng không hẳn là khoảng cách ngắn nhất giữa chỗ hiện tại và đích đến của chúng ta. Trái lại nó có thể chỉ là khoảng cách ngắn nhất dẫn đến chỗ huỷ diệt. Chúng ta phải học để kiên nhẫn và chờ đợi Chúa, dù cho có vẻ là Ngài dẫn chúng ta đi lòng vòng để đến đích mà chúng ta mơ ước.

Có vô số cơ đốc nhân bất hạnh, bất mãn ở đời này chỉ vì họ bận rộn để cố xoay chuyển tình thế, thay vì kiên nhẫn chờ đợi Chúa làm ứng nghiệm mọi sự theo đúng thời điểm và cách thức của Ngài.

Khi bạn cố gắng chờ đợi Chúa, ma quỷ sẽ “bắn” liên tục vào tâm trí bạn, đòi hỏi bạn phải “làm một điều gì đó.” Nó muốn xúi bạn sốt sắng theo kiểu xác thối vì nó biết xác thối thì chẳng ích chi (Gi 6:63, Rô 13:14).

Như ta đã thấy, thiếu kiên nhẫn là dấu hiệu của kiêu ngạo, và giải pháp duy nhất cho kiêu ngạo là khiêm nhường.

HẠ MÌNH CHỜ CHÚA

Bởi đó, anh chị em hãy hạ mình dưới tay quyền năng của Đức Chúa Trời, hầu cho đến kỳ Ngài sẽ nâng anh chị em lên.

1PHIÊRÔ 5:6

Hai chữ “hạ mình” [theo đánh giá của bạn – bản dịch Kinh Thánh tiếng Anh – AMP] không có nghĩa là nghĩ xấu

về bản thân mà nghĩa là “Đừng nghĩ rằng bạn có thể giải quyết mọi nan đề bằng khả năng riêng.”

Thay vì kiêu ngạo thao túng mọi việc vào tay của mình, chúng ta phải học hạ mình dưới cánh tay quyền phép của Chúa. Khi Ngài biết đã đúng thời điểm rồi, Ngài sẽ nhắc chúng ta lên.

Đang khi chờ đợi Chúa và không để mình sốt sắng theo xác thịt, thì chúng ta phải “chết với cái tôi.” Chúng ta bắt đầu chết với đường lối riêng và với thời điểm riêng của chúng ta và sống cho ý muốn và đường lối của Chúa dành cho chúng ta.

Chúng ta nên luôn luôn vâng lời ngay để làm bất cứ điều gì Chúa bảo chúng ta làm, nhưng chúng ta cũng nên tránh đi sự kiêu ngạo của xác thịt. Hãy nhớ : kiêu ngạo là căn nguyên thiếu kiên nhẫn. Người kiêu ngạo nói, “Đừng bắt tôi chờ, tôi muốn có ngay!”

Khi bạn bị cám dỗ để đâm ra bực dọc và thiếu kiên nhẫn, tôi khuyên bạn hãy bắt đầu nói, “Lạy Chúa, con muốn ý muốn của Ngài theo thời điểm của Ngài. Con không muốn đi trước Ngài mà cũng không muốn đi sau Ngài. Cha ơi, xin giúp con kiên nhẫn chờ đợi Ngài.”

Chương

21

***“Tôi cứ xử không đúng
nhưng cũng không phải là lỗi tôi.”***

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 6

**“Tôi cư xử không đúng nhưng
cũng không phải là lỗi tôi.”**

**Chương
21**

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vắng” #6

Không muốn nhận trách nhiệm về hành động của mình, hay đổ lỗi cho người khác là nguyên do chính dẫn đến lối sống đồng vắng.

Chúng ta thấy vấn đề này phát sinh ngay từ sáng thế. Khi bị phơi bày tội lỗi của họ tại vườn Êđê, Ađam và Êva đã đổ lỗi cho nhau, đổ cho Chúa và đổ cho ma quỷ, nhằm tránh né trách nhiệm cá nhân về những hành động của họ.

*A-đam thưa: Người
nữ Ngài đặt bên con
đã đưa con trái cây
đó và con ăn rồi! . . .
Người nữ thưa: Con
rắn lừa gạt con nên
con ăn!*

SÁNG THẾ KỲ 3:12,13

ẤY LÀ LỖI CỦA BẠN!

Lúc ấy, Sa-rai, vợ Áp-ram không sinh con được. Bà có một đầy tớ gái người Ai-cập tên là A-ga. Sa-rai nói với Áp-ram: Vì CHÚA không cho tôi sinh sản, ông hãy ăn ở với con đầy tớ gái của tôi đi; có lẽ nhờ nó tôi có thể có được gia đình. Áp-ram nghe theo lời Sa-rai. Thế là sau mười năm kiều ngụ tại xứ Ca-na-an, Sa-rai đưa A-ga, người đầy tớ gái Ai-cập của mình, cho Áp-ram làm vợ. Áp-ram ăn ở với A-ga và nàng thụ thai. Biết mình đã có thai, A-ga khinh bỉ bà chủ mình. Sa-rai nói với Áp-ram: Lỗi này ông phải chịu! Tôi trao con đầy tớ gái tôi vào vòng tay ông, và bây giờ khi thấy mình có thai, mắt nó khinh bỉ tôi; nguyên CHÚA phân xử giữa ông và tôi. Nhưng Áp-ram đáp: Đầy tớ gái của bà ở trong tay bà, bà muốn làm gì thì làm! Sa-rai hành hạ A-ga, nàng bỏ chủ trốn đi.

SÁNG THẾ KỲ 16:1-6

Cảnh tương tự xảy ra giữa Adam và Êva lại được nhìn thấy ở đây trong sự tranh cãi giữa Áp-ram và Sa-rai. Họ đã mệt mỏi chờ đợi Chúa làm thành lời hứa của Ngài về một người con trai sẽ được sinh ra cho họ, nên họ rơi vào xác thịt mà “làm theo ý riêng”. Khi sự việc hoá ra tồi tệ và bắt đầu gây ra nan đề, họ bắt đầu đổ lỗi cho nhau.

Trước đây tôi quan sát cảnh tương tự diễn ra nhiều lần ngay trong gia đình tôi : giữa nhà tôi và tôi. Đường như là chúng tôi cứ tránh né vấn đề thật sự, không hề muốn đối diện với thực tại.

Tôi còn nhớ rất rõ đã cầu nguyện cho nhà tôi thay đổi. Tôi đọc Kinh Thánh và phát hiện nhà tôi ngày càng phạm nhiều lỗi lầm và nhà tôi cần phải được thay đổi gấp gáp! Đang khi tôi cầu nguyện, Chúa phán với tôi, “Joyce ơi, chồng con không phải là nan đề . . . con mới chính là nan đề!”

Tôi thấy rõ ràng. Tôi khóc và khóc thật nhiều. Tôi khóc suốt ba ngày vì Chúa chỉ cho tôi thấy phải cảm nhận như thế nào khi sống chung nhà với tôi. Ngài chỉ cho tôi thấy tôi cố kiểm soát mọi thứ xảy ra trong nhà, tôi cần nhằn và than phiền, tôi khó mà làm vừa lòng, tôi quá là tiêu cực – và còn tiếp nữa. Những lời này là “quả đắng” vào niềm kiêu hãnh của tôi, nhưng đó cũng là khởi đầu tôi được phục hồi trong Chúa.

Như phần lớn nhiều người, tôi đổ mọi lỗi lên người khác hay lên hoàn cảnh ngoài tầm kiểm soát của tôi. Tôi nghĩ là tôi đã hành xử xấu xa như thế là vì tôi bị lạm dụng trước đây, nhưng Chúa cho tôi biết, “Bị lạm dụng có thể là lý do con hành xử như thế, nhưng đừng để nó thành lời bào chữa để cứ sống như vậy.”

Satan cố tấn công tâm trí của chúng ta – xây những thành lũy nhằm ngăn cản chúng ta đối diện với sự thật. Sự thật sẽ giải phóng chúng ta, và nó biết điều này! Tôi nghĩ không

có gì đau đớn về tình cảm cho bằng đối diện với sự thật về chính con người của mình và về cách cư xử của mình. Bởi vì nó quá đau đớn, nên phần lớn mọi người đều tránh né. Rất dễ để đối diện với sự thật về ai đó, nhưng đến khi đối diện với chính mình, ta lại thấy khó xử trí vô cùng.

NẾU MÀ . . .

Họ xúc phạm đến Đức Chúa Trời, nói nghịch Môi-se, rằng: Sao ông đem chúng tôi ra khỏi Ai-cập để chết trong sa mạc này? Ở đây chẳng có bánh, chẳng có nước. Và chúng tôi đã chán ngấy loại bánh đạm bạc này!

DÂN SỐ KÝ 21:5

Chắc bạn nhớ là dân Y-sơ-ra-ên đã than phiền rằng mọi nan đề của họ là do lỗi của Chúa và của Môïse. Họ rất giỏi né tránh trách nhiệm cá nhân về nguyên do mà họ vẫn còn ở lâu trong đồng vắng. Chúa chỉ cho tôi thấy rằng đây là một trong những lối suy nghĩ đồng vắng máu chốt khiến họ ở đó suốt bốn mươi năm.

Đây cũng là một trong những lý do chính mà tôi đã phạm nhiều năm đi lòng vòng và loanh quanh tại cùng một “ngọn núi” trong cuộc đời. Danh sách về những lời biện hộ của tôi về lý do tôi hành xử lệch lạc như thế thì bất tận :

“Nếu hồi nhỏ tôi không bị lạm dụng thì tôi đâu có nóng tính.”

“Nếu con cái tôi giúp tôi một tay thì tôi sẽ cư xử tốt hơn.”

“Nếu chồng tôi đừng chơi gôn vào mỗi thứ bảy thì tôi đâu có bực bội với ông.”

“Nếu chồng tôi có thì giờ nói chuyện với tôi nhiều hơn thì

tôi sẽ không thấy cô đơn.”

“Nếu chồng tôi thường mua quà cho tôi thì tôi đâu có thái độ tiêu cực.”

“Nếu tôi không phải đi làm thì tôi đâu có mệt mỏi và gắt gỏng.” (Mà thật vậy tôi cũng đã nghỉ làm, và rồi cũng chẳng có gì . . .)

“Nếu tôi có gì chơi cho khoả lấp sự trống vắng khi ở nhà thì tôi đâu có thấy nhàm chán!”

“Nếu mà mình có nhiều tiền thì . . .”

“Nếu mà mình “tậu” được căn nhà thì . . .” (Mà chúng tôi cũng đã mua được căn nhà, thế nhưng tôi vẫn . . .)

“Nếu cả nhà không xài điện nước nhiều thì . . .”

“Nếu mà mình có những người hàng xóm hay những người bạn khấm khá hơn thì . . .”

Ôi thôi! Nếu mà! Nếu như! Nếu không! Nếu phải! Nếu anh! Nếu em! Nếu ông! Nếu bà! Nếu . . . !

NHƯNG . . .

CHÚA bảo Môi-se: Con hãy sai một số người đi trinh sát đất nước Ca-na-an mà Ta đang ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Mỗi chi tộc phải cử đi một người lãnh đạo. Vậy, từ sa mạc Pha-ran, Môi-se cử họ ra đi, theo lệnh CHÚA. Tất cả đều là những người lãnh đạo của dân Y-sơ-ra-ên. Sau khi trinh sát xứ ấy bốn mươi ngày, họ quay về. Họ quay về với Môi-se, A-rôn và toàn thể nhân dân Y-sơ-ra-ên trong sa mạc Pha-ran. Các thám tử báo cáo cho họ và toàn thể nhân dân Y-sơ-ra-ên và cho xem hoa quả trong xứ. Họ báo cáo với Môi-se: Chúng tôi đã vào đất ấy như ông sai bảo chúng tôi; thật là đất tràn đầy sữa và mật. Đây là hoa quả xứ ấy.

Tuy nhiên, cư dân xứ này thật mạnh mẽ; các thành họ rất lớn và có lũy bao bọc. Chúng tôi thấy dòng dõi của A-nác tại đó nữa.

DÂN SỐ KÝ 13:1-3; 25-28

“Nếu” và “nhưng” là hai trong số những chữ lừa lọc nhất mà satan gieo rắc vào tâm trí chúng ta. Mười hai thám tử được sai vào xứ hứa để trình thám. Họ trở về mang theo chùm nho nặng trĩu đến độ hai người phải dùng đòn mới khiêng nổi, nhưng lời báo cáo mà họ nói với Môise và dân sự thì lại không nặng ký (báo cáo tiêu cực).

Chính chữ “nhưng” (tuy nhiên – BDM) đã đánh gục họ! Lẽ ra họ nên nhìn xem Chúa thay vì nhìn thấy nan đề. Một trong những lý do các nan đề của chúng ta đánh gục chúng ta là vì chúng ta nghĩ rằng nó lớn hơn Chúa. Đây cũng có thể là lý do chúng ta thấy khó đối diện với sự thật. Chúng ta không chắc là Chúa có thể thay đổi chúng ta, nên chúng ta lẩn trốn thay vì đối diện với con người thật của mình.

Bây giờ thì tôi không còn thấy khó để đối diện với sự thật về chính mình khi Chúa xử lý tôi, bởi vì tôi biết Ngài có thể thay đổi tôi. Tôi đã chứng kiến những gì Ngài làm rồi, và tôi tin cậy Ngài. Tuy nhiên, trong giai đoạn đầu đi theo Chúa thì việc này quả là khó. Tôi đã phí phần lớn cuộc đời để trốn điều này hay tránh điều kia. Tôi đã sống trong bóng tối quá lâu đến độ bước ra ánh sáng không phải là chuyện dễ dàng.

SỰ THẬT NƠI NGƯỜI BÈ TRONG

Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót tôi tùy theo tình yêu thương Chúa. Vì lòng thương xót dư dật của Ngài, xin xóa bỏ các vi phạm tôi. Xin rửa sạch mọi gian ác tôi, và luyện sạch các tội lỗi tôi. Vì tôi nhận biết các vi phạm tôi, tội lỗi tôi hằng ở trước mặt tôi. Tôi đã phạm tội cùng Ngài, chỉ một mình Ngài thôi. Tôi đã làm điều ác trước mặt Ngài,

cho nên Ngài là công bình khi tuyên án, Ngài là chính đáng khi phán xét. Thật vậy, tôi vốn gian ác từ khi sinh ra, tôi vốn tội lỗi từ khi được hoài thai trong bụng mẹ. Nay, Ngài muốn sự chân thật nơi bề trong cũng như nơi sâu kín của lòng tôi. Xin Ngài dạy tôi sự khôn ngoan.

THI THIÊN 51:1-6

Trong Thi Thiên 51, vua Đavít kêu cầu Chúa thương xót và tha thứ vì Chúa đang xử lý ông về tội lỗi của ông với bà Bát-sê-ba và về việc ông giết công bà.

Tin hay không, tội lỗi của Đavít đã xảy ra đúng một năm trước khi Thi Thiên này được viết ra, nhưng ông đã không thật sự đối diện với nó và không nhìn nhận nó. Ông không dám đối diện với sự thật, và chừng nào ông không chịu đối diện sự thật thì ông không thật sự ăn năn. Và chừng nào ông chưa thật sự ăn năn thì Chúa không thể tha thứ cho ông.

Câu 6 của phân đoạn Kinh Thánh này là một câu Kinh Thánh quan trọng. Câu này nói Chúa ước ao sự thật “nơi người bề trong.” Điều đó có nghĩa là nếu chúng ta muốn nhận phước của Chúa, chúng ta phải thành thật với Ngài về chính chúng ta và về tội lỗi của chúng ta.

XÚNG TỘI TRƯỚC THA TỘI

Nếu chúng ta nói rằng mình không có tội thì chúng ta tự lừa dối mình và chân lý không ở trong chúng ta. Nếu chúng ta xưng tội lỗi mình thì Ngài là Đấng thành tín và công chính sẽ tha thứ tội lỗi chúng ta và thanh tẩy chúng ta sạch mọi điều bất chính. Nếu chúng ta nói rằng mình đã không phạm tội, chúng ta làm cho Ngài trở thành kẻ nói dối và lời Ngài không ở trong chúng ta.

1GIANG 1:8-10

Chúa rất nhanh tha thứ chúng ta nếu chúng ta thật sự ăn năn, nhưng chúng ta không thể thật sự ăn năn nếu chúng ta

không dám đối diện và nhìn nhận sự thật về những gì chúng ta đã làm.

Nhìn nhận rằng chúng ta đã làm sai, rồi sau đó lại biện hộ cho điều đó, thì đó không phải là cách của Chúa để đối diện sự thật. Lẽ tự nhiên chúng ta muốn thanh minh cho chính mình và cho những hành động của mình, nhưng Kinh Thánh nói rằng sự biện minh hay sự công chính của chúng ta chỉ được tìm thấy trong Chúa Giê-su mà thôi (Rô 3:20-24). Bạn và tôi đã được công chính khỏi tội lỗi chỉ nhờ huyết Chúa Giê-su – chứ không bởi lời biện hộ của chúng ta.

Tôi nhớ ngày nọ có người hàng xóm gọi điện cho tôi và nhờ tôi chở bà đến ngân hàng gấp, trước khi ngân hàng đóng cửa, vì xe của bà bị hư. Lúc đó tôi đang bận làm “công việc riêng” và không muốn ngưng, nên tôi hơi cộc cằn và mất kiên nhẫn với bà ta. Ngay khi tôi gác điện thoại, tôi biết là tôi đã cư xử không phải lẽ và tôi cần gọi lại cho bà, xin lỗi bà và chở bà đến ngân hàng. Tâm trí tôi đầy ắp những lời biện hộ mà tôi sẽ nói với bà lý do tôi đã phản ứng không hay như vậy: “Tôi không cảm thấy khoẻ . . .” “Tôi đang bận . . .” “Tôi gặp một ngày ảm đạm . . .” Nhưng sâu xa trong tâm linh tôi, tôi cảm nhận Thánh Linh bảo tôi đừng nói lời biện hộ nào!

“Chỉ gọi bà ấy và nói rằng con đã sai, chấm hết! Không nói gì hơn, chỉ nói, ‘Tôi đã sai’ và không có biện hộ cho cách cư xử của tôi. Xin hãy tha thứ cho tôi và để tôi chở chị đến ngân hàng.”

Tôi nói thật với bạn là chuyện này khó làm thật. Xác thật tôi bực bội! Tôi cảm nhận trong linh hồn tôi là có chỗ nào trốn được là tôi trốn ngay. Nhưng tôi không thể trốn tránh sự thật, vì sự thật là ánh sáng.

SỰ THẬT LÀ ÁNH SÁNG

Trước khi sáng tạo vũ trụ đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời. Ngay từ ban đầu Ngài đã ở cùng Đức Chúa Trời. Tất cả đều được Ngài sáng tạo. Không gì hiện hữu mà không do Ngài. Trong Ngài có nguồn sự sống và sự sống là ánh sáng cho nhân loại. Ánh sáng toả ra trong bóng tối và bóng tối không khống chế được ánh sáng.

GIẢNG 1:1-5

Sự thật là một trong những vũ khí đầy quyền năng chống lại vương quốc tối tăm. Sự thật là ánh sáng, và Kinh Thánh nói bóng tối không bao giờ thắng được ánh sáng, và nó sẽ không bao giờ thắng được.

Satan muốn giữ mọi thứ được giấu trong bóng tối, nhưng Thánh Linh thì muốn đem vấn đề ra ánh sáng và xử lý vấn đề, để bạn và tôi có thể thật sự được tự do. Chúa Giê-su phán chính lẽ thật (sự thật) sẽ khiến chúng ta tự do (Gi 8:32). Sự thật đó được mặc khải bởi Thần Lẽ Thật.

THẦN LẼ THẬT

Ta còn nhiều điều muốn bày tỏ cho các con nhưng bây giờ các con chưa đủ sức nhận. Nhưng khi Thánh Linh là Thần Chân Lý đến, Ngài sẽ hướng dẫn các con vào chân lý toàn vẹn, vì Ngài không tự mình nói ra nhưng chỉ nói những gì Ngài nghe và loan báo cho các con những việc đang xảy đến.

GIẢNG 16:12,13

Chúa Giê-su có thể bày tỏ cho các môn đồ Ngài mọi sự thật, nhưng Ngài biết họ chưa sẵn sàng cho điều này. Ngài dặn họ phải chờ cho đến khi Thánh Linh từ trời ngự xuống

để ở với họ và ngự trong họ.

Sau khi Chúa Giê-su về trời, Ngài sai Thánh Linh xuống để làm việc với chúng ta, chuẩn bị chúng ta ứng chiến cho vinh hiển của Chúa sẽ được hiển lộ qua chúng ta ở nhiều mức độ khác nhau.

Làm sao chúng ta để cho Thánh Linh hành động trong đời sống chúng ta nếu chúng ta không đối diện với sự thật? Ngài được gọi là “Thần Lẽ Thật.” Một khía cạnh trong chức vụ của Thánh Linh đối với bạn và tôi là giúp chúng ta đối diện sự thật – đem chúng ta đến chỗ của sự thật, bởi vì chỉ có sự thật mới khiến chúng ta được tự do.

Một điều gì đó trong quá khứ của bạn – như ai đó, biến cố nào đó hay hoàn cảnh nào đó - đã làm bạn tổn thương – đây cũng có thể là nguyên do khiến bạn có thái độ và cách cư xử sai trật, nhưng đừng để nó thành lời biện hộ để cứ sống mãi như vậy. Nhiều vấn đề trong cách cư xử của tôi chủ yếu là do tôi bị lạm dụng về tình dục, về tình cảm và về lời nói trong nhiều năm - nhưng tôi sẽ cứ bị mắc kẹt trong lối hành xử lệch lạc đó lặp đi lặp lại bao lâu tôi cứ dùng quá khứ bị lạm dụng của tôi làm sự biện hộ cho cách hành xử như thế. Chẳng khác nào bệnh vục cho kẻ thù của bạn bằng cách nói, “Tôi ghét cái này, nhưng đó là lý do tôi phải giữ lại.”

Bạn có thể kinh nghiệm sự tự do hoàn toàn khỏi mọi xiềng xích. Bạn không cần phải mất bốn mươi năm lang thang trong đồng vắng. Hoặc giả nếu bạn đã phí bốn năm mươi năm ở đó là vì bạn đã không biết rằng chính “lối suy nghĩ đồng vắng” đó đã giữ chân bạn, thì hôm nay có thể là ngày định mệnh của bạn.

Hãy xin Chúa tỏ cho bạn biết sự thật về mình. Khi Ngài chỉ, hãy làm theo! Việc này sẽ không dễ dàng, nhưng hãy nhớ, Ngài đã hứa, “Ta sẽ không hề lừa ngươi cũng không bỏ ngươi đâu.” (Hê 13:5)

Bạn đang trên con đường ra khỏi đồng vắng; hãy nhớ tận hưởng xứ hứa nhé!

Chương
22

“Đời Tôi Khổ Lắm! Tội Nghiệp Tôi Quá!”

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vãng” # 7

“Đời Tôi Khổ Lắm! Tội Nghiệp Tôi Quá!”

Lối Suy Nghĩ Đồng Vãng #7

Chương

22

Dân Y-sơ-ra-ên cảm thấy tội nghiệp cho họ. Mỗi sự bất trắc xảy ra trở thành một sự biền hộ khác để sống trong sự tự thương hại.

Tôi nhớ khi Chúa phán với tôi về vấn đề “tự thương hại”. Ngài phán, “Joyce ơi, con có thể hoặc là đầy thương hại hoặc là đầy quyền năng, nhưng con không thể làm cả hai được.”

Đêm ấy, tất cả nhân dân đều lớn tiếng khóc than. Tất cả dân Y-sơ-ra-ên làm bầm chống nghịch Môi-se và A-rôn. Toàn dân nói với hai ông: Ước gì chúng tôi đã chết tại Ai-cập, hoặc qua đời trong sa mạc cho rồi!

DÂN SỐ KÝ 14:1,2

Đây là chương mà tôi không muốn lướt qua nhanh. Thật vô cùng quan trọng phải hiểu là chúng ta không thể vừa đùa giỡn với “con quỷ thương hại” vừa bước đi trong quyền năng của Chúa được!

KHÍCH LỆ VÀ GÂY DỰNG NHAU

Vậy, anh chị em hãy khuyến khích lẫn nhau và xây dựng cho nhau như anh chị em vẫn đang làm.”

1TÊ-SÁ-LÔ-NI-CÁ 5:11

Thật khó cho tôi từ bỏ đi sự thương hại; Tôi đã dùng điều này để tự an ủi mình khi bị tổn thương nhiều năm lắm rồi. Ngay lúc ai đó làm tổn thương chúng ta, ấy là lúc chúng ta kinh nghiệm sự thất vọng và ma quỷ sai một con quỷ khác thì thầm những lời dối trá vào tai chúng ta rằng chúng ta đã bị bạc đãi thô bạo và bất công biết chừng nào.

Điều duy nhất bạn cần làm là lắng nghe những ý tưởng len lỏi vào tâm trí bạn trong những lúc như thế rồi bạn sẽ biết ngay là kẻ thù dùng sự tự thương hại để trói buộc chúng ta như thế nào. Tuy nhiên, Kinh Thánh không cho chúng ta quyền tự do để cảm thấy tội nghiệp cho mình. Trái lại, chúng ta hãy khích lệ và gây dựng nhau trong Chúa.

Đĩ nhiên là có ân tứ bày tỏ lòng thương xót thật sự, tức tỏ tình thương của Chúa đối với những người bị tổn thương, và cống hiến cuộc đời chúng ta để làm vui nỗi đau của họ. Nhưng sự tự thương hại thì trái ngược, bởi vì đó là lúc chúng ta lấy ơn mà Chúa muốn ta dùng để giúp người khác quay sang dùng nó để tự thương hại cho mình.

Tình yêu thương cũng giống vậy. Rôma 5:5 nói tình yêu của Chúa đã đổ vào lòng chúng ta qua Thánh Linh. Ngài đã đổ tình thương của Ngài để chúng ta biết được Chúa yêu thương chúng ta biết chừng nào và chúng ta cũng có thể thương yêu người khác.

Khi chúng ta lấy tình yêu của Chúa được định để trao ban cho người khác và dùng nó để chỉ yêu mình thì việc làm đó trở thành ích kỷ và lấy mình làm trung tâm. Đây chính là những thứ sẽ tiêu diệt chúng ta. Sự tự thương hại là một sự thờ thần tượng, chú trọng về bản thân, tập trung về bản thân và cảm xúc của chúng ta. Làm thế khiến chúng ta chỉ luôn để ý đến cái “tôi” của mình và về nhu cầu cùng sự quan tâm của mình mà thôi – và sống như thế thì quả là hẹp hòi.

HÃY NGHĨ ĐẾN NGƯỜI KHÁC

**Mỗi người trong anh chị em chớ tìm lợi riêng cho mình
nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa.**

PHILIP 2:4

Mới đây một trong số lời mời chúng tôi giảng đã bị huỷ

bất ngờ. Đây là một lời mời giảng mà tôi mong đợi nên lúc đầu tôi hơi thất vọng. Có những lúc sự việc như thế xảy ra đẩy tôi vào chỗ tự thương hại, chỉ trích và phán xét người khác cũng như nói và nghĩ đủ thứ tiêu cực. Kể từ đó tôi học được rằng khi rơi vào hoàn cảnh như thế thì hãy yên lặng; thà không nói gì hay hơn là nói bậy.

Khi tôi ngồi yên lặng, Chúa bắt đầu chỉ cho tôi thấy hoàn cảnh xảy ra theo cái nhìn của những người khác liên quan. Họ không thể tìm được chỗ để tổ chức buổi nhóm, và Chúa chỉ cho tôi họ cũng thất vọng biết bao. Họ cũng rất mong ước tổ chức được buổi nhóm và giờ thì họ không thể xoay sở được.

Điều đáng ngạc nhiên là nếu chúng ta nhìn về phía người khác, chứ không chỉ từ phía chúng ta thì rất dễ để ra khỏi sự tự thương hại. Sự tự thương hại được tiếp sức bởi lối suy nghĩ về bản thân mà không nghĩ về người khác. Đôi khi chúng ta làm mình kiệt sức khi cố tìm sự đồng cảm. Đúng vậy, tự thương hại là cái bẫy nguy hiểm và là một trong những công cụ ưa thích của satan để giữ chúng ta trong đồng vắng. Nếu chúng ta không cẩn trọng, chúng ta có thể thành người “khoái” (nghiện) được thương hại.

Nghịện là một phản ứng tự động với một số kích thích nào đó – một kiểu cư xử đã trở thành thói quen. Bạn để bao nhiêu thời gian để sống trong sự tự thương hại? Bạn phản ứng với những thất vọng như thế nào?

Cơ đốc nhân nào cũng có cơ hội hiếm hoi khi họ kinh nghiệm thất vọng – đó là họ có thể hy vọng trở lại. Với Chúa luôn luôn có sẵn một khởi đầu mới. Tuy nhiên, sự tự thương hại khiến chúng ta bị mắc bẫy vào quá khứ.

BỎ “TÔI”, LẤY “TA” (CHÚA)

Đừng nhớ đến những việc trước kia, cũng không nên suy

nghĩ đến những điều xưa cũ. Nay, Ta đang làm một điều mới. Bây giờ nó đang xuất hiện, các người không nhận thấy sao? Phải, Ta sẽ làm một con đường trong sa mạc, tạo các sông nơi đồng vắng.

ÊSAI 43:18,19

Tôi đã phí nhiều năm của đời tôi để cảm thấy tội nghiệp cho mình. Tôi là một trong số những người “khoái” được thương hại. Phản ứng tự động của tôi đối với mọi thất vọng là tự thương hại mình. Satan tức tốc làm đầy tâm trí tôi bằng những ý tưởng sai trật, và thậm chí tôi không biết mình đang nghĩ gì. Tôi thường nghĩ những gì hiện ra trong đầu tôi. Càng nghĩ, tôi càng thấy tự thương hại mình.

Tôi thường kể những câu chuyện về những năm tháng vợ chồng tôi mới lấy nhau. Cứ mỗi chiều Chủ Nhật suốt mùa bóng đá, nhà tôi xem ti vi cách sung sướng, còn tôi thì không sướng sung gì cả. Nếu không phải là mùa bóng đá, thì “mùa banh” nào nhà tôi cũng thích xem, còn tôi thì chẳng thích thú chút nào. Anh thích bất kỳ môn thể thao nào liên quan đến “bóng” và anh rất dễ bị cuốn hút vào các trò chơi thể thao này đến độ anh không còn biết tôi hiện hữu hay không nữa.

Lần nọ tôi đứng đối diện nhà tôi và tuyên bố thẳng thừng, “Anh nghe này, em không thấy khoẻ chút nào; em thấy sắp chết tới nơi rồi.” Vẫn không hề dè dặt đôi mắt khỏi màn hình, nhà tôi trả lời, “Vậy hả, muốn chết thì chết.”

Tôi đã phí nhiều buổi chiều Chủ Nhật như thế nổi giận và tự thương hại. Tôi lau nhà tôi cũng nổi khùng với nhà tôi. Giờ thì tôi biết rằng lúc đó tôi cố buộc tội nhà tôi sao anh lại sung sướng đang khi tôi cảm thấy đau khổ. Tôi đập bàn đập ghế suốt nhiều giờ trong nhà, đi rần rần qua lại trong căn phòng của nhà tôi đang ngồi, tay cầm máy hút bụi, làm ồn ào để cố làm cho nhà tôi thấy là tôi làm việc nhà cực khổ thế nào.

Dĩ nhiên là tôi cố lôi kéo sự chú ý của nhà tôi, nhưng nhà tôi chẳng thèm để ý gì đến tôi. Tôi bỏ cuộc, quay lại phòng, ngồi trên sàn nhà tắm và khóc. Tôi càng khóc thì tôi càng thấy tội nghiệp. Nhiều năm sau đó Chúa ban cho tôi một sự mặc khải về lý do các chị em phụ nữ thường đi vào phòng tắm khóc. Ngài nói ấy là trong phòng tắm có cái gương lớn treo ở đó, và sau khi các chị em khóc một hồi rồi, họ đứng dậy nhìn thấy mình trong gương và cảm thấy mình tội nghiệp làm sao.

Đôi khi tôi nhìn mình trong gương và thấy sao mà mình xấu tệ, thế là tôi lại òa lên khóc nữa. Cuối cùng, tôi đi lê lết trong nhà với vẻ mặt sầu thảm đến chỗ nhà tôi ngồi, đi cách uể oải và đầy vẻ tự thương hại. Tỉnh thoảng nhà tôi ngược lên nhờ tôi đem cho anh ly trà đá sẵn tiện tôi xuống nhà bếp.

Điểm mấu chốt ở đây là những “chiêu bài” của tôi không mang lại thay đổi nào. Tôi đã tự vắt kiệt tình cảm của tôi – cuối cùng là dẫn tới thể xác tôi cũng bệnh luôn do tôi cứ buồn lo sầu thảm suốt cả ngày như thế.

Chúa sẽ không dùng chính tay bạn giải cứu bạn, mà là chính tay Ngài. Chỉ duy Chúa mới thay đổi con người! Không ai ngoại trừ Đấng Toàn Năng mới làm cho nhà tôi bớt xem thể thao. Khi tôi học tin cậy Chúa và không còn đấm mình trong sự tự thương hại lúc sự việc không theo ý tôi muốn, thì nhà tôi trở nên quân bình hơn trong việc xem thể thao.

Nhà tôi vẫn thích xem đá banh, và bây giờ thì chuyện đó không làm tôi phiền lòng nữa. Tôi dùng thời gian làm chuyện tôi thích. Nếu tôi thật sự muốn hay cần làm việc gì đó, tôi nhẹ nhàng nhờ nhà tôi làm (chứ không nhờ cách tức giận) và hầu như mọi lần nhà tôi đều sẵn lòng thay đổi kế hoạch của anh. Tuy nhiên cũng có những lúc – mà chắc chắn là có thôi - tôi không được toại nguyện lắm. Ngay khi tôi thấy những cảm xúc như thế bắt đầu nổi lên, tôi thăm

cầu nguyện, “Chúa ơi, xin giúp con vượt qua thử thách này. Con không muốn đi lòng vòng quanh “ngọn núi” này thêm lần nữa!”

Chương

23

***“Tôi không đáng nhận phước của Chúa
vì tôi xấu xa quá.”***

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 8

**“Tôi không đáng nhận phước
của Chúa vì tôi xấu xa quá.”**

**Chương
23**

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” #8

Sau khi Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt sông Giô-đanh vào xứ hứa, có một điều mà Chúa cần làm trước khi họ sửa soạn chinh phục và chiếm cứ thành phố đầu tiên là thành Giê-ri-cô.

Chúa truyền lệnh tất cả nam đinh trong dân Y-sơ-ra-ên phải chịu cắt bì vì họ đã không làm việc này suốt cả bốn mươi năm lang thang ở sa mạc.

Việc này đòi hỏi sự vâng lời và cũng là một dấu hiệu rằng họ sẵn lòng quay khỏi lối sống thế gian, xác thịt mà ôm ấp lối sống mới của Chúa.

Sau khi cắt bì xong, Chúa bảo Giôsuê rằng Ngài sẽ “lăn xa” sự tử nhục của người Ai cập khỏi dân sự Ngài.

Vài câu Kinh Thánh sau đó trong chương 6, câu chuyện bắt đầu nói về cách Chúa dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên chiến thắng và chiếm lấy thành Giê-ri-cô. Tại sao sự tử nhục cần được cắt đi khỏi họ trước? Sự tử nhục đó là gì?

Rồi CHÚA phán dạy Giô-suê: Ngày nay, Ta lăn xa khỏi các người sự sỉ nhục của Ai-cập. Vậy, người ta đặt tên địa điểm này là Ghinh-ganh cho đến ngày nay.

GIÔSUÊ 5:9

ĐỊNH NGHĨA SỰ TỬ NHỤC

Từ ngữ “sự tử nhục” nghĩa là “sự đổ lỗi, xấu hổ, hổ thẹn.” Khi Chúa phán Ngài sẽ “lăn xa” sự tử nhục của Ai Cập khỏi dân Y-sơ-ra-ên – Ngài có ý dạy dỗ ở đây. Ai cập tượng trưng cho thế gian. Sau những năm tháng sống trong thế gian và trở thành “gian như thế,” chúng ta cả thầy đều cần Chúa

“lăn xa” sự tử nhục của thế gian.

Do những gì tôi đã làm và những gì người ta đã gây ra cho tôi nên tôi mang bản tính xấu hổ. Tôi đổ lỗi cho mình về những việc xảy đến cho tôi (mà phần lớn xảy ra vào thời thơ ấu của tôi, và lúc đó tôi cũng chẳng làm gì được để ngăn chặn những chuyện đó).

Chúng ta đã nói ân sủng là quyền năng của Chúa đến với chúng ta như là một món quà miễn phí của Ngài, để giúp chúng ta làm cách dễ dàng những việc mà tự chúng ta không thể làm nổi. Chúa thì muốn ban cho chúng ta ân sủng, còn satan thì muốn chúng ta “thất sủng”, tức tử nhục.

Sự tử nhục cho tôi biết tôi xấu hổ quá – không đáng nhận tình yêu hay cứu giúp của Chúa. Sự hổ thẹn đầu độc con người bề trong của tôi. Có thể tôi không xấu hổ về những việc người ta đã gây ra cho cuộc đời tôi, nhưng tôi lại xấu hổ về bản thân tôi. Tận thâm tâm, tôi lại không thích con người tôi.

Việc Chúa lăn xa sự tử nhục khỏi chúng ta nghĩa là mỗi chúng ta phải tiếp nhận cho mình sự tha thứ của Chúa về tất cả tội lỗi quá khứ của chúng ta.

Bạn phải hiểu rằng bạn không bao giờ xứng đáng với những ơn phước của Chúa mà cũng sẽ không bao giờ xứng đáng đâu. Bạn chỉ có thể hạ mình đón nhận và cảm tạ Chúa thôi, và tỏ lòng thành kính là Ngài tốt lành biết bao và Ngài yêu thương bạn biết chừng nào.

Ghét bản thân, từ chối bản thân, không chịu chấp nhận sự tha thứ của Chúa (bằng cách tha thứ chính mình), không hiểu sự công chính nhờ huyết Chúa Giê-su cùng nhiều vấn đề liên quan khác rõ ràng sẽ khiến bạn lang thang nơi sa mạc. Tâm trí bạn phải được đổi mới về địa vị công chính của bạn nơi Đức Chúa Trời qua Chúa Giê-su – chứ không phải

bởi công đức của bạn.

Sau nhiều năm hầu việc Chúa, tôi tin chắc rằng khoảng 85 phần trăm những nan đề của chúng ta phát sinh từ cách chúng ta cảm thấy về bản thân. Bất kỳ ai mà bạn biết là đang sống trong đặc thẳng đều là người sống trong sự công chính của Chúa.

Tôi biết tôi không xứng đáng với những ơn phước của Chúa, nhưng dù vậy tôi vẫn nhận lãnh vì tôi là người đồng kế tự với Chúa Cứu Thế (Rô 8:17). Ngài đã mua ơn phước đó cho tôi, và tôi nhận lãnh bằng cách đặt đức tin của tôi nơi Ngài.

THỪA KẾ HAY SINH KẾ?

Như vậy, nhờ ơn Đức Chúa Trời anh chị em không còn là nô lệ nữa mà là con, nếu đã là con thì cũng là người thừa kế.

GALATI 4:7

Bạn là một người con hay một tên nô lệ - một người thừa kế hay một kẻ đầy tớ? Người thừa kế là người nhận điều gì đó không bởi công trạng của mình, mà như là một gia tài được thừa kế từ người này sang người khác nhờ tờ di chúc. Theo nghĩa Kinh Thánh, người đầy tớ là người cố gắng một mình để tuân giữ kinh luật. Từ ngữ này hàm ý sự lao nhọc và cực khổ.

Tôi đã lang thang như một người lam lũ trong sa mạc suốt nhiều năm, cố sống “đẹp đời tốt đạo” để xứng đáng hưởng những điều mà Chúa muốn ban cho tôi cách miễn phí bởi ân sủng của Ngài. Tôi đã có lối suy nghĩ sai lầm.

Trước hết, tôi nghĩ mọi thứ trên đời này đều có cái giá của nó, phải do nỗ lực tạo ra và phải xứng đáng “Không ai cho không bạn thứ gì cả.” Tôi đã được dạy nguyên tắc đó nhiều năm. Khi tôi lớn lên, tôi cũng nghe nhiều lần câu nói đó. Tôi

được dặn bảo rằng ai mà đề nghị muốn giúp không cho tôi điều gì đó ấy là lời giả dối và cuối cùng sẽ lợi dụng tôi.

Kinh nghiệm ở đời dạy ta rằng ta phải xứng đáng với công lao chúng ta bỏ ra. Ta cũng được dạy rằng nếu ta muốn được bạn bè, ta phải luôn làm cho họ vui vẻ còn không họ bỏ ta. Nếu chúng ta muốn thăng tiến trong công việc, mà ai cũng quan niệm vậy, chúng ta phải quen biết đúng người, xử sự phải lẽ rồi ngày nào đó chúng ta sẽ có cơ may tiến thân. Rồi đến lúc chúng ta chấm dứt với thế gian, thì sự tủ nhục do những lời dối trá đó vẫn còn đè nặng trên chúng ta và chắc chắn nó cần được lặn xa khỏi chúng ta.

BẠN NHÌN MÌNH NHƯ THẾ NÀO?

Đến trung Éch-côn, họ cắt một nhánh cây nho có một cành nho, phải hai người lấy sào khiêng mới nổi; ngoài ra còn một số thạch lựu và trái vả.

DÂN-SỐ-KÝ 13:23

Dân Y-sơ-ra-ên đã mang sự tủ nhục trên họ. Sự thật là họ có một quan điểm tiêu cực về chính họ như ta đọc thấy trong các câu Kinh Thánh trên. Mười trong số mười hai thám tử được sai đi để do thám xứ hứa trước khi toàn thể dân sự vượt sông Giô-đan đã trở về báo cáo rằng vùng đất đó có những tên khổng lồ ở, là những kẻ nhìn những thám tử như những con cào cào, và những thám tử nhìn chính họ cũng như vậy.

Điều này cho chúng ta biết là dân Y-sơ-ra-ên đã nghĩ gì về chính họ. Xin hãy nhận biết rằng satan sẽ làm đầy tâm trí bạn (nếu nó được cho phép) với đủ mọi loại ý tưởng tiêu cực về chính bạn. Nó bắt đầu xây những thành lũy trong tâm trí bạn, phần lớn trong đó là những ý tưởng tiêu cực về bạn và về những người khác nghĩ về bạn. Nó luôn “dàn cảnh” trong đó bạn bị khước từ, rồi nó nhắc bạn về những nỗi đau trong lúc bạn đang cố gắng để tốt hơn.

Nỗi sợ thất bại và sợ bị từ chối đã giữ chân nhiều cơ đốc nhân sống trong đồng vắng. Làm nô lệ lâu năm ở Ai Cập và sống trong sự bực đãi tồi tệ đã để lại sự tủ nhục nơi dân Y-sơ-ra-ên. Điều đáng để ý là phần lớn những người thuộc thế hệ đã bước ra với Môi-se, không ai vào được xứ hứa. Chính con cái của họ lại bước vào. Dầu Chúa bảo họ rằng Ngài phải lặn xa sự tủ nhục khỏi họ.

Phần lớn trong số họ đã ra đời trong đồng vắng sau khi cha mẹ họ ra khỏi Ai cập. Làm sao thế hệ sau mang sự tủ nhục của Ai cập khi mà họ chưa từng ở đó?

Nhiều điều có nơi cha mẹ bạn có thể được truyền sang bạn. Con cái có thể nhiễm thái độ, suy nghĩ và lối cư xử của cha mẹ. Lối suy nghĩ sai trật của cha mẹ bạn có thể trở thành lối suy nghĩ của bạn. Cách bạn nghĩ về một vấn đề có thể được truyền nhiễm sang bạn, và bạn cũng không biết sao bạn lại suy nghĩ như thế. Cha mẹ có hình ảnh bản thân yếu kém, có thái độ thấy mình không xứng đáng và có lối suy nghĩ “tôi không đáng nhận ơn phước của Chúa” có thể truyền những lối suy nghĩ đó cho con cháu họ.

Dù tôi đã nói chuyện này trước đây trong cuốn sách này, nhưng vì đây là một lĩnh vực quan trọng nên tôi xin nhắc lại một lần nữa rằng bạn cần phải nhận ra tư tưởng nào liên quan đến bản thân bạn chạy qua đầu bạn. Chúa sẵn sàng thương xót bạn về những thất bại của bạn nếu bạn sẵn lòng tiếp nhận. Ngài không thưởng cho những người toàn hảo, không có vết tích và không phạm phạm lỗi lầm, mà thưởng cho những ai đặt đức tin nơi Ngài.

ĐỨC TIN NƠI CHÚA LÀM CHÚA ĐẸP LÒNG

Không có đức tin thì không thể nào đẹp lòng Đức Chúa Trời vì người đến gần Đức Chúa Trời phải tin Ngài hiện hữu và tưởng thưởng những ai hết lòng tìm kiếm Ngài.

HÊBƠ 11:6

Xin để ý là không có đức tin, bạn không thể làm đẹp lòng Chúa. Vì vậy, dù bạn có làm biết bao nhiêu “công đức” thì điều đó cũng không làm đẹp lòng Ngài nếu bạn làm việc đó để “mua” ân huệ của Ngài.

Điều gì chúng ta làm cho Chúa phải là vì chúng ta yêu Ngài, chứ không phải vì chúng ta cố nhận được điều gì nơi Ngài.

Câu Kinh Thánh quan trọng này nói Chúa là Đấng ban thưởng cho những kẻ hết lòng tìm kiếm Ngài. Tôi vui là rất cuộc tôi hiểu được điều này! Tôi biết trước đây tôi đã mắc nhiều lỗi lầm, nhưng tôi cũng biết rằng tôi đã hết lòng tìm kiếm Chúa. Điều này có nghĩa là tôi hội đủ tiêu chuẩn để nhận phần thưởng. Cách đây khá lâu tôi quyết định là tôi sẽ nhận bất kỳ phước lành nào mà Chúa muốn ban cho tôi.

Chúa muốn đem dân Y-sơ-ra-ên vào xứ hứa và chúc phước cho họ vượt quá sức tưởng tượng của họ, nhưng trước hết Ngài phải lặn xa sự tử nhục ra khỏi họ. Họ không thể nào nhận đủ nơi Ngài bao lâu họ vẫn bị đè nặng bởi sự tử nhục, bởi lỗi lầm và xấu hổ.

KHÔNG GÌ ĐÁNG TRÁCH

Trước khi sáng tạo vũ trụ, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trong Chúa Cứu Thế để chúng ta trở nên thánh hoá không có gì đáng trách trước mặt Ngài.

Ê-PHÊ-SÔ 1:4

Đây là một câu Kinh Thánh kỳ diệu! Trong câu này Chúa bảo chúng ta rằng chúng ta thuộc về Ngài và Ngài nói ra những gì Ngài muốn làm cho chúng ta - chúng ta nên biết rằng chúng ta được yêu thương, chúng ta là đặc biệt, là giá trị, là thánh sạch, là không chỗ trách được và không gì không vết ở trong Ngài

Đương nhiên là chúng ta nên làm điều cần làm để sống đời sống thánh khiết. Nhưng tạ ơn Chúa, khi chúng ta phạm lỗi lầm, chúng ta có thể được tha thứ và thánh khiết trở lại, được làm cho thánh sạch và không chỗ trách được một lần nữa – tất cả điều này chỉ xảy ra ở “trong Ngài.”

KHÔNG TRÁCH MÓC, KHÔNG BẮT LỖI

Nếu trong anh chị em có ai thiếu khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài ban cho; Ngài là Đấng ban cho mọi người cách rộng lượng, không quở trách.

GIACƠ 1:5

Đây là một câu Kinh Thánh quan trọng khác nữa dạy chúng ta nhận nơi Chúa mà không sợ bị quở trách hay không thấy xấu hổ.

Trước đó Gia-cơ nói với những tín hữu đang gặp thử thách, và bây giờ thì ông bảo họ là nếu họ cần sự khôn ngoan trong hoàn cảnh của họ, họ nên cầu xin Chúa. Ông đảm bảo với họ rằng Chúa sẽ không quở trách hay bắt lỗi họ – Ngài muốn giúp họ mà thôi.

Bạn sẽ không bao giờ thoát khỏi kinh nghiệm đồng vắng nếu không có sự giúp đỡ lớn lao của Chúa. Nhưng nếu bạn có thái độ tiêu cực về bản thân, thì dù Ngài có cố giúp bạn, bạn cũng sẽ không tiếp nhận.

Nếu bạn ước ao có một đời sống đặc thắng, quyền năng, tích cực, bạn không thể nghĩ tiêu cực về mình. Đừng chỉ nghĩ là bạn còn phải đi bao xa nữa mà hãy nghĩ là bạn đi xa đến đâu. Hãy xem xét sự tăng trưởng của bạn và nhớ Philíp 1:6, “Tôi tin chắc điều này, Đấng đã bắt đầu làm một việc tốt lành trong anh chị em cũng sẽ hoàn thành việc đó cho đến ngày của Chúa Cứu Thế Giê-su.”

Hãy nghĩ và nói tích cực về bạn!

PHÂN BỔ SUNG : Dù sách này được viết cách đây nhiều năm, tôi vẫn tin rằng cách chúng ta cảm thấy về bản thân mình sẽ ảnh hưởng đến mọi lĩnh vực trong đời sống chúng ta. Tôi khuyên bạn hãy chấp nhận chính bạn. Bạn có thể không thích mọi thứ bạn làm, nhưng bạn có thể và nên thích chính bạn. Vì vậy, cuối cùng tôi cũng đã quyết định là vì Chúa yêu thương tôi đủ để chết thay cho tôi nên ít ra tôi học thích chính tôi. Sao bạn không “cứng” mình một cái và nói lớn tiếng, “Do những gì Chúa Giê-su đã làm, tôi yêu mến và chấp nhận chính tôi. Ngài đã ban cho tôi bản chất mới, và tôi sẵn sàng sống đời sống mới mà Ngài muốn tôi sống.”

Chương

24

***“Sao tôi không ganh
khi người ta giỏi hơn tôi?”***

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 9

**“Sao tôi không ganh
khi người ta giỏi hơn tôi?”**

**Chương
24**

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” #9

Trong Giảng chương 21 Chúa Giê-su nói chuyện với Phi-e-rơ về những khó nhọc ông sẽ phải chịu để hầu việc Ngài và tôn vinh Ngài. Ngay khi Chúa Giê-su phán những lời này cho ông, Phi-e-rơ quay sang thấy Giảng và lập tức hỏi Chúa Giê-su rằng ý của Ngài dành cho Giảng là gì. Phi-e-rơ muốn biết chắc là nếu ông có trải qua những lúc khó khăn thì Giảng cũng phải trải qua như vậy.

Thấy môn đệ này, Phê-rơ hỏi Đức Giê-su: Lạy Chúa, còn anh này thì sao? Đức Giê-su đáp: Nếu Ta muốn anh ấy sống mãi cho tới khi Ta đến thì liên hệ gì đến con? Phán con, hãy theo Ta!

GIẢNG 21:21,22

Chúa Giê-su trả lời cách tế nhị với Phi-e-rơ rằng ông hãy lo việc của ông đi. Xen vào chuyện của người khác sẽ giữ chân chúng ta ở đồng vắng. Ganh tị, đố kỵ và đầu óc lúc nào cũng sánh mình và hoàn cảnh của mình với người khác và hoàn cảnh người khác là một lối suy nghĩ “đồng vắng.”

CANH CHỪNG GANH TỊ VÀ ĐỐ KỴ

Tấm lòng bình an là sự sống của thể xác; nhưng ghen ghét làm xương cốt mục nát.

CHÂM NGÓN 14: 30

Ganh tị sẽ khiến một người cư xử cách nhẫn tâm và cộc cằn – nhiều khi cư xử như con thú. Chính ganh tị khiến các anh của Giô-sép bán ông làm nô lệ. Họ ghét ông vì cơ cha họ thương Giô-sép nhiều.

Nếu có ai trong gia đình bạn có vẻ được phước hơn bạn, xin đừng ghét người đó. Hãy tin cậy Chúa! Hãy làm những gì Chúa đòi hỏi bạn làm – hãy tin là Ngài ban ân huệ - và bạn sẽ kết thúc giống Giô-sép – được phước vô cùng.

Từ điển *Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament* định nghĩa từ Hy Lạp dịch *ganh tị* nghĩa là “cảm thấy khó chịu do nghe lời làm chứng của người khác được giàu có thịnh vượng.” *Ganh ghét* được từ điển Webster định nghĩa là “cảm xúc ganh tị, khó chịu hay cay đắng.” Tôi diễn giải định nghĩa này như sau : ganh tị là sợ những gì bạn có rơi vào tay người khác; tức giận về sự thành công của người khác, có cảm giác đố kỵ.

ĐỪNG SO SÁNH, ĐỪNG CẠNH TRANH

Có mấy người trong đám chúng tôi cũng đi viếng mộ, thấy mọi việc đúng như các bà đã nói, còn Ngài thì họ không thấy đâu cả! Ngài trách: Các anh sao tối trí, và sao chậm tin mọi điều các nhà tiên tri đã nói! Chẳng phải Chúa Cứu Thế phải bị thống khổ thể ấy mới bước vào vinh quang của Ngài sao?

LUCA 24:24-26

Trong đời sống tôi khi mới theo Chúa, tôi có vô số những tranh chiến với ghen tị, đố kỵ và cạnh tranh. Đây là dấu hiệu thường thấy của sự bất an. Nếu chúng ta không an ninh về giá trị của chúng ta là một cá thể độc đáo, thì lẽ tự nhiên chúng ta sẽ thấy mình ganh đua với bất kỳ ai có vẻ thành công và phát đạt hơn.

Biết rằng tôi là một cá thể (mà Chúa có một kế hoạch độc đáo, cá nhân cho cuộc đời tôi) là một trong những quyền tự do quý báu và giá trị nhất mà Chúa đã ban cho tôi. Tôi phải an tâm là tôi không cần phải sánh mình (hay chức vụ của mình) với bất kỳ ai.

Tôi luôn được khích lệ là tôi vẫn còn có hy vọng khi tôi đọc thấy các môn đệ của Chúa Giê-su và nhận ra rằng họ cũng tranh chiến với nhiều điều nan đề tương tự như tôi có. Trong Luca 22 chúng ta thấy các môn đồ cãi nhau để biết là ai trong số họ là người lớn hơn hết. Chúa Giê-su trả lời với họ rằng người lớn hơn hết là người sẵn sàng chịu làm nhỏ hơn hết hay là người sẵn sàng làm đầy tớ. Chúa đã để nhiều thì giờ để dạy các môn đệ Ngài rằng đời sống trong Nước Chúa thường trái ngược với cách của thế gian hay xác thịt.

Chúa Giê-su dạy các môn đồ nhiều điều như, “Nhiều kẻ đầu sẽ trở nên rốt, và kẻ rốt sẽ trở nên đầu,” (Mác 10:31), “Hãy chia vui với những người được phước” (Lu 15:6,9), “Hãy cầu nguyện cho kẻ thù, và chúc phúc cho kẻ ngược đãi mình.” (Ma 5:44). Thế gian sẽ cho rằng làm thế là ngu – nhưng Chúa Giê-su phán đó là sức mạnh đích thực.

TRÁNH CẠNH TRANH KIỂU ĐỜI

Chúng ta chớ nên tự phụ, khiêu khích lẫn nhau, ganh tị lẫn nhau.

GALATI 5:26

Theo kiểu thế gian, muốn hơn người ta thì phải “ăn trên ngồi trước”. Quan niệm phổ thông cho rằng ta phải phấn đấu đạt đến đỉnh cao bất kể là ta phải “đè bẹp” người khác để đi lên – nhưng Kinh Thánh dạy rằng chúng ta không có bình an đích thực cho đến chừng chúng ta thoát khỏi cái nhu cầu phải cạnh tranh với người khác.

Ngay cả trong các “trò chơi game” vô bổ, chúng ta thường thấy việc hơn thua đã nảy sinh nhiều cãi cọ và ganh ghét nhau, thay vì thư giãn và vui vẻ với nhau. Lẽ tự nhiên, ai cũng muốn chơi là phải thắng nên ai cũng phấn đấu hết mình. Nhưng khi một người thấy buồn khi mình không

thắng cuộc chơi thì người đó có vấn đề – có thể đây là vấn đề ăn sâu trong người đó mà có thể gây ra nhiều vấn đề khác trong các lĩnh vực của đời sống người đó.

Đương nhiên là chúng ta phải làm việc hết sức mình; khao khát muốn làm tốt công việc và thăng tiến trong nghề nghiệp thì không có gì sai. Nhưng tôi khích lệ bạn hãy nhớ rằng sự thăng tiến của cơ đốc nhân đến từ Chúa, chứ không đến từ con người. Bạn và tôi không cần phải dùng “mánh khoé” của đời để thăng tiến. Chúa sẽ cho chúng ta được ơn với Ngài và với người khác nếu chúng ta làm mọi việc theo cách của Ngài (Châm 3:3,4).

Ganh tị và đố kỵ là tội họa từ địa ngục. Tôi đã để nhiều năm ganh tị và đố kỵ với bất kỳ người nào có vẻ khá hơn tôi hay có tài hơn tôi. Tôi âm thầm cạnh tranh với các chức vụ hầu việc Chúa khác. Lúc đó đối với tôi, điều quan trọng là chức vụ “của tôi” phải có tầm cỡ hơn, đông người theo hơn, giàu có hơn, . . . bất kỳ chức vụ nào khác. Nếu chức vụ của người khác qua mặt chức vụ của tôi về bất kỳ phương diện nào thì đáng lý ra tôi muốn vui mừng cho anh chị em đó vì tôi biết đó là ý muốn và đường lối của Chúa, nhưng có một điều gì đó trong linh hồn tôi không muốn tôi làm việc này.

Khi tôi tăng trưởng trong sự nhận biết tôi là ai trong Chúa, chứ không phải trong các việc tôi làm thì tôi phát hiện ra rằng tôi được tự do khỏi việc sánh mình hay công việc của mình với ai khác. Tôi càng học tin cậy Chúa thì tôi càng hưởng sự tự do trong các lĩnh vực này. Tôi học biết rằng Cha Thiên Thượng của tôi yêu thương tôi và sẽ mang lại cho tôi – vàng, cho tôi - điều gì tốt đẹp nhất.

Điều Chúa làm cho bạn hoặc cho tôi có thể lắm không phải là điều Ngài sẽ làm cho người khác, nhưng chúng ta phải nhớ lời Chúa Giê-su đã phán với Phierơ, “Đừng lo về những gì Ta chọn làm cho người khác – phần con hãy theo Ta.”

Có một người bạn của tôi có lần nhận được một món quà Chúa cho mà cũng chính là điều tôi đang tin Chúa cho và khao khát nó đã lâu. Lúc đó tôi cho rằng người bạn của tôi không có “thiên lương” bằng tôi, và thế là tôi đâm ra ganh tị và đố kỵ khi cô này phấn khởi đến nhà tôi chia sẻ với tôi món quà Chúa đã cho cô. Dĩ nhiên, gặp cô thì tôi giả vờ vui vẻ với cô, nhưng trong lòng thì tôi “buồn buồn tủi tủi.”

Khi cô ta đi rồi, tôi tỏ thái độ khó chịu mà tôi không hề nghĩ là tôi lại có thái độ như vậy! Tôi bực mình, sao mà Chúa lại ban phước cho cô ta vì tôi nghĩ cô ta không xứng đáng. Suy cho cùng, tôi chọn ở nhà, kiêng ăn và cầu nguyện trong khi cô ta đi rong chơi với bạn bè và vui đùa thoải thích. Bạn thấy đó, tôi là một “Pha-ri-si chính hiệu,” một tín đồ giả hình, và tôi đã không hiểu được vấn đề.

Chúa sắp đặt những biến cố không theo cách chúng ta muốn bởi vì Ngài biết điều chúng ta thật cần. Tôi cần phải loại bỏ thái độ đê tiện của tôi hơn là nhận được món quà mà tôi tin cậy bấy lâu nay. Điều quan trọng là Chúa sắp đặt những hoàn cảnh như thế để cuối cùng chúng ta phải đối diện với chính mình. Còn không thì chúng ta sẽ không bao giờ kinh nghiệm sự tự do đích thực.

Bao lâu kẻ thù còn ẩn nấp trong linh hồn chúng ta, nó sẽ luôn muốn kiểm soát chúng ta ở mức độ nào đó. Nhưng khi Chúa phơi bày nó ra, chúng ta tiến dần tới sự tự do, nếu chúng ta nộp mình trong tay Chúa và để Ngài thực hiện nhanh chóng điều Ngài ao ước làm.

Thật ra, Chúa đã hoạch định cho cuộc đời tôi là chức vụ mà Ngài muốn tôi quản lý sẽ là một chức vụ khá quy mô và là chức vụ giảng dạy Lời Chúa cho hàng triệu người qua đài phát thanh và truyền hình, qua các khóa hội thảo, qua sách vở và băng đĩa. Nhưng Ngài sẽ không làm ứng nghiệm điều đó cho tôi, ngoại trừ tôi “tăng trưởng” trong Ngài tới mức độ đó.

HÃY CÓ TƯ DUY MỚI!

Hỡi kẻ rất yêu dấu, tôi cầu nguyện cho anh được thịnh vượng trong mọi sự, và được khoẻ mạnh phần xác anh cũng như đã được thịnh vượng về phần linh hồn anh vậy.

3GIẢNG 2

Hãy xem kỹ câu Kinh Thánh này. Chúa muốn ban phước cho chúng ta hơn là chúng ta muốn được phước. Nhưng Ngài cũng yêu thương chúng ta đủ để không ban phước chúng ta vượt quá khả năng kiểm soát những ơn phước này cách chừng chạc và tiếp tục dâng vinh hiển cho Ngài.

Ganh tị, đố kỵ và sánh mình với người khác là ấu trĩ, là xác thịt và không thiêng liêng chút nào. Nhưng nó lại là nguyên nhân chính gây ra lối sống “đồng vắng.”

Hãy kiểm soát suy nghĩ của bạn trong lĩnh vực này. Khi bạn nhận ra những luồng tư tưởng sai trật xen vào trong tâm trí bạn, hãy nói với mình vài lời. Hãy nói với mình như thế này, “Ganh tị người khác thì có ích lợi gì cho mình đây? Mình sẽ mất phước. Chúa có kế hoạch riêng cho mỗi người chúng ta, và mình sẽ tin cậy Ngài làm cho mình điều tốt đẹp nhất. Mình không nên xen vào việc Ngài chọn làm cho người khác.” Sau đó, hãy chủ tâm cầu nguyện xin Chúa ban phước cho những người “được phước” đó càng hơn nữa.

Đừng sợ nói thật với Chúa về những cảm xúc của bạn. Dẫu sao thì Ngài cũng đã biết bạn cảm nhận như thế nào rồi nên tốt hơn hết là bạn nên nói thẳng với Ngài về những cảm giác đó.

Tôi đã từng thưa với Chúa những điều như sau, “Lạy Chúa, con cầu nguyện cho _____ được phước hơn nữa. Xin Chúa làm cho cô ấy thịnh vượng, bằng mọi cách hãy chúc phước cho cô ấy. Chúa ơi, con cầu nguyện điều này bởi đức tin.

Trong lòng con thì con cảm thấy ganh tị và thua kém cô ấy, nhưng con chọn làm việc này theo cách của Ngài cho dù con thích hay không thích.”

Mới đây tôi nghe có người nói cho dù chúng ta giỏi cỡ nào thì cũng có người giỏi hơn. Câu nói này tác động đến tôi bởi vì tôi biết nó đúng. Và nếu đúng như vậy thì mục đích chúng ta tranh chiến suốt cả đời để hơn thua với người ta để làm gì? Ngay khi chúng ta trở thành “số một” thì cũng có ai đó cạnh tranh với chúng ta, chẳng bao lâu người đó sẽ làm giỏi hơn những gì chúng ta đang làm.

Hãy nghĩ đến thể thao, hình như là cho dù một vận động viên lập được kỷ lục nào đó, thì theo thời gian cũng có người khác nổi lên và phá kỷ lục đó. Còn trong lĩnh vực giải trí thì sao? Các ngôi sao hiện nay chỉ xếp hàng đầu trong một thời gian và rồi sau đó “ngôi sao” mới xuất hiện thế chỗ người đó. Thật là một sự lừa dối khủng khiếp nếu ta nghĩ rằng ta phải luôn luôn cạnh tranh để vượt lên trên mọi người khác – và sau đó cố bám trụ ở đó. Giá trị của chúng ta không nằm ở những việc chúng ta làm mà nằm ở sự thật rằng Chúa yêu thương chúng ta và sai Con Một của Ngài để chết thay cho chúng ta.

Giá trị của chúng ta không bắt nguồn từ những việc chúng ta làm mà từ sự kiện là Chúa yêu thương chúng ta và sai Con Độc Sinh của Ngài chết thay cho chúng ta.

Cách đây khá lâu Chúa bảo tôi hãy ghi nhớ là các “ngôi sao xẹt” hiện ra một lát để gây chú ý nhưng sau đó tắt lịm nhanh. Hầu như những người này lên cũng nhanh mà xuống cũng nhanh. Chúa nói với tôi rằng tốt hơn hết là tính chuyện lâu dài – hết sức làm những gì Ngài bảo tôi làm. Ngài đảm bảo với tôi là Ngài sẽ lo liệu về tiếng tăm của tôi. Về phần tôi, tôi đã quyết định rằng bất kỳ điều gì Ngài muốn tôi làm, tôi sẽ vâng lời. Tại sao! Bởi vì Ngài biết tôi có thể quán xuyến việc nào được tốt hơn là tôi biết.

Có lẽ bạn đang có một thành lũy ở trong tâm trí bạn khá lâu về lĩnh vực này. Mỗi lần bạn nghe ai đó có vẻ được phước hơn bạn, bạn cảm thấy ganh tị, đố kỵ hay muốn hơn thua với người đó. Nếu quả vậy, tôi khuyên bạn hãy có lối tư duy mới. Hãy luôn nhớ rằng việc giỏi hơn người ta không làm cho bạn giá trị hơn là bạn có trước mặt Chúa rồi.

Hãy chủ tâm vui với người khác còn chính mình thì hãy tin cậy Chúa. Việc này cần ít thời gian và lòng kiên nhẫn, nhưng khi thành lũy lâu nay bị phá đổ và được thay thế bằng Lời Chúa, bạn sẽ trên đường ra khỏi đồng vắng mà vào xứ hứa.

Chương
25

***“Tôi sẽ làm theo cách của tôi,
còn không thì ‘nghỉ chơi’.”***

Lời Suy Nghĩ “Đồng Vắng” # 10

**“Tôi sẽ làm theo cách của tôi,
còn không thì ‘ngủ chơi’.”**

**Chương
25**

Lối Suy Nghĩ “Đồng Vắng” #10

Dân Y-sơ-ra-ên tỏ ra ngang bướng và nổi loạn trong những năm tháng họ ở đồng vắng. Đây chính là điều khiến họ ngã chết tại đó. Họ không làm những gì Chúa bảo họ làm! Họ kêu cầu với Chúa để đem họ ra khỏi thử thách khi họ gặp nan đề. Họ vâng lời và đáp ứng với lời dạy của Ngài – cho đến khi hoàn cảnh của họ được cải thiện. Sau đó họ lại nổi loạn lặp đi lặp lại nhiều lần.

*Hầu cho chúng nó để
lòng trông cậy nơi Đức
Chúa Trời, không hề
quên các công việc
Ngài, song gìn giữ các
điều răn của Ngài, để
chúng nó chẳng như
tổ phụ mình, là một
dòng dõi cố chấp phản
nghịch, chẳng dọn
lòng cho thánh đáng,
có tâm thần không
trung tín cùng Đức
Chúa Trời.*

Cái vòng lẩn quẩn này được lặp lại và được ghi lại nhiều lần trong Cựu Ước đến độ hầu như không thể tin nổi. Tuy nhiên, nếu chúng ta không bước đi cách khôn ngoan, chúng ta cũng sẽ phí cuộc đời chúng ta làm những điều tương tự.

THI THIÊN 78:7,8

Tôi cho rằng trong chúng ta đôi khi người này có tính ngang bướng và nổi loạn hơn người kia. Và dĩ nhiên, chúng ta phải xét đến gốc gác của chúng ta và khởi đầu của cuộc đời chúng ta như thế nào, bởi vì những thứ này đều ảnh hưởng đến chúng ta.

Tôi là người có cá tính mạnh mẽ bẩm sinh và đã phí nhiều năm làm theo “ý riêng” bất kể hậu quả ra sao. Thế là những năm tháng tôi bị lạm dụng và bị cưỡng bức - cộng với cá tính mạnh mẽ – hai thứ kết hợp lại đã phát triển trong tôi một lối suy nghĩ “bất cần đời.”

Rõ ràng là Chúa phải xử lý thái độ xấu này trước khi Ngài có thể dùng tôi. Chúa đòi hỏi rằng chúng ta phải học từ bỏ đường lối riêng của chúng ta và trở nên dễ uốn nắn trong tay của Ngài. Chừng nào chúng ta còn ngang bướng và nổi loạn, Ngài không thể dùng chúng ta.

Tôi thường mô tả “ngang bướng” là ngoan cố, khó sửa hay khó làm việc chung, còn “nổi loạn” là kháng cự lại sự kiểm soát, bất chấp sửa dạy, ương ngạnh, không chịu làm theo lời chỉ giáo. Cả hai định nghĩa trên mô tả chính xác con người của tôi, tôi trước đây là con người như thế!

Sự lạm dụng mà tôi hứng chịu lúc thời con gái đã khiến cho tôi có thái độ lệch lạc đối với những người trên tôi. Như đã nói trước đây trong sách này, tôi không thể nào để quá khứ của tôi thành lời biện hộ để cứ bị mắc bẫy trong sự nổi loạn hay những thứ khác. Đời sống đặc biệt đòi hỏi sự vâng lời triệt để với Chúa. Chúng ta phải phát huy cái khả năng sẵn sàng bỏ đi ý riêng để làm theo ý Ngài. Điều quan trọng là chúng ta phải tăng trưởng trong lĩnh vực này.

Leo lên tới đỉnh rồi tự nhủ, “Mình đã thành công hết mức rồi” thì chưa đủ. Chúng ta phải vâng lời Chúa trong mọi sự - không giữ lại điều gì hay không đóng cửa đời sống chúng ta với Chúa. Chúng ta thấy đều có những lĩnh vực “nào đó” mà chúng ta cố bám giữ càng lâu càng tốt, nhưng tôi khuyên bạn hãy nhớ rằng một ít men sẽ làm dậy cả đồng bột (1 Cô 5:6).

CHÚA MUỐN VÂNG LỜI, CHỨ KHÔNG CỦA LỄ

Ông Sa-mu-ên nói: Dâng tế lễ toàn thiêu và sinh tế có làm CHÚA vui lòng bằng sự vâng lời CHÚA không? Vâng lời chắc chắn tốt hơn dâng sinh tế, chú tâm nghe theo tốt hơn dâng mỡ chiên đực. Vì phản nghịch khác nào tội bói toán,

kiêu ngạo khác nào tội thờ hình tượng. Vì vua đã gạt bỏ lời CHÚA, nên Ngài cũng gạt bỏ vua, không cho vua cai trị nữa.

ISA-MU-ÊN 15:22,23

Học kỹ cuộc đời Saulơ cho chúng ta thấy rõ rằng ông được cho cơ hội để làm vua. Nhưng ông đã không duy trì được vị trí đó lâu là do ngang bướng và nổi loạn. Ông luôn làm theo ý riêng.

Có lần tiên tri Sa-mu-ên quả trách vua Sau-lơ vì đã không làm điều mà ông được dặn phải làm, Sau-lơ trả lời, “Tôi tưởng . . .” Rồi ông bày tỏ ý kiến của ông về cách thức làm công việc đó như thế nào (1Sa 10:6-8; 13:8-14). Câu trả lời của Sa-mu-ên cho vua Sau-lơ là Chúa muốn vâng lời, chứ không phải của lễ. Nếu chúng ta “nghĩ ngợi” quá nhiều thì chúng ta lại lý luận không làm theo ý Chúa.

Thường thì khi chúng ta không muốn làm điều Chúa đòi hỏi thì chúng ta cố tìm thứ khác để làm nhằm thay thế sự bất tuân của chúng ta.

Có bao nhiêu con cái Chúa không “cai trị như vua trong sự sống” (Rô 5:17 – theo bản AMP, Khải 1:6) là do ngang bướng và nổi loạn? Trong Lời Giới Thiệu sách Truyền Đạo trong bản dịch Kinh Thánh tiếng Anh The Amplified Bible có nói thế này, “Mục đích của sách này là khám phá toàn bộ cuộc đời và dạy bài học rằng xét cho cùng thì cuộc đời này thật vô nghĩa nếu không tôn kính Thượng Đế.”

Chúng ta phải hiểu rằng không có vâng lời thì không có sự tôn kính phải đạo. Sự nổi loạn mà nhiều trẻ em bày tỏ ngày nay là nguyên do của việc thiếu lòng tôn kính phải đạo đối với cha mẹ. Thường đây là lỗi của các bậc cha mẹ vì họ đã không sống tôn kính để làm gương cho con cái họ.

Phần lớn các học giả đồng ý rằng sách Truyền Đạo là do vua Sa-lô-môn, người đã được Chúa ban cho khôn ngoan hơn bất kỳ con người nào, viết ra. Nếu vua Sa-lô-môn khôn ngoan như thế thì sao ông lại phạm quá nhiều lỗi lầm đáng buồn trong cuộc đời ông? Câu trả lời thật đơn giản: có thể có chuyện sở hữu mà không dùng tới. Chúng ta có tâm trí của Chúa, nhưng có phải lúc nào chúng ta cũng vận dụng tâm trí của Chúa không? Chúa Giê-su đã trở nên sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cho chúng ta, nhưng có phải lúc nào chúng ta cũng tận dụng khôn ngoan đó không?

Vua Sa-lô-môn muốn đi đường riêng và làm theo ý riêng của ông. Ông đã để cả đời thử hết cái này đến cái kia. Ông có tất cả mọi thứ trên đời mà tiền bạc có thể mua được – mọi khoái lạc của trần gian – nhưng dẫu vậy đây là điều ông nói trong phần kết luận của sách thánh Truyền Đạo:

Con đã nghe hết mọi lời khuyên dạy rồi. Tóm lại, hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và vâng giữ các điều răn Ngài, vì đó là bốn phận của mọi người.

TRUYỀN ĐẠO 12:13

Để tôi diễn tả bằng lời của tôi những gì tôi nhận được từ câu Kinh Thánh này:

Toàn bộ mục đích của sự sáng tạo con người là để con người tôn kính và thờ phượng Thượng Đế bằng cách vâng lời Ngài. Mọi phẩm cách tin kính phải bắt nguồn từ sự vâng lời - đó là nền tảng của mọi hạnh phúc. Không ai thật sự hạnh phúc mà không vâng lời Chúa. Điều gì trong cuộc đời chúng ta mà lộn xộn thì được chấn chỉnh lại bằng sự vâng lời. Vâng lời là trọn phận sự của con người.

Theo tôi câu Kinh Thánh trên là một câu Kinh Thánh

tuyệt vời, và tôi khích lệ bạn hãy tự nghiên cứu lấy.

VÂNG LỜI VÀ KHÔNG VÂNG LỜI: CẢ HAI ĐỀU CÓ HẬU QUẢ

Như bởi sự không vâng phục của một người mà nhiều người thành ra tội nhân thì cũng bởi sự vâng phục của một Người mà nhiều người được thành ra công chính.

RÔMA 5:19

Việc chúng ta chọn vâng lời hay không vâng lời không chỉ ảnh hưởng đến chúng ta mà còn đến vô số người khác. Hãy nghĩ đi : Nếu dân Y-sơ-ra-ên vâng lời Chúa ngay thì cuộc đời họ sẽ được phước biết bao. Nhưng nhiều người trong số họ và con cái họ đã chết trong đồng vắng bởi vì họ không đầu phục đường lối của Chúa. Con cháu họ đã chịu ảnh hưởng bởi quyết định của họ, và con cháu chúng ta bị như vậy.

Mới đây đứa con trai đầu của tôi nói, “Mẹ ơi, con có điều này muốn nói với mẹ, và con có thể khóc nhưng mẹ cứ nghe hết.” Rồi con trai tôi nói tiếp, “Con suy nghĩ rất nhiều về ba mẹ và suốt những năm tháng ba mẹ hầu việc Chúa trong chức vụ này, và hầu như mọi lần ba mẹ đều chọn vâng lời Chúa và việc này thật không dễ cho ba mẹ. Mẹ ơi, con hiểu ra ba mẹ đã trải qua biết bao nhiêu điều mà không ai biết cả, và con muốn mẹ biết là sáng nay Chúa cho con biết rằng con đã được phước rất nhiều là nhờ ba mẹ vâng lời Chúa và con thật sự biết ơn điều này.”

Những lời con trai tôi nói có ý nghĩa rất lớn đối với tôi, và điều đó nhắc tôi nhớ lại Rôma 5:19. Quyết định vâng lời Chúa của bạn sẽ ảnh hưởng đến nhiều người khác, và khi bạn quyết định không vâng lời Chúa, việc đó cũng ảnh hưởng đến nhiều người khác. Bạn có thể không vâng lời Chúa và chọn ở lại trong đồng vắng, nhưng hãy nhớ rằng nếu bây giờ bạn có con cái hay sau này sẽ có, quyết định của bạn sẽ giữ chân con cái bạn ở trong đồng vắng cùng với bạn. Con cái

bạn có thể xoay sở được để thoát ra khỏi đó khi chúng lớn, nhưng tôi đảm bảo với bạn là con cái bạn sẽ phải trả giá cho sự không vâng lời của bạn.

Cuộc đời bạn có thể tốt đẹp hơn bây giờ nếu ai đó trong quá khứ của bạn đã vâng lời Chúa.

Sự vâng lời có tầm ảnh hưởng xa; nó đóng cửa địa ngục và mở cửa thiên đàng.

Tôi có thể viết cả một cuốn sách về sự vâng lời, nhưng bây giờ tôi chỉ muốn nhấn mạnh là đời sống không vâng lời là hậu quả của lối suy nghĩ sai trật mà kết cuộc dẫn tới những chọn lựa sai trật.

BẮT MỌI Ý TƯỞNG VẮNG PHỤC CHÚA

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận, và mọi sự kiêu căng nghịch với sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, chúng tôi cũng bắt mọi tư tưởng phải vâng phục Chúa Cứu Thế.

2CÔ-RINH-TÔ 10:4,5

Tư tưởng của chúng ta thường gây rắc rối cho chúng ta.

Trong Êsai 55:8 Chúa phán, “Vì ý tưởng Ta không phải là ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải là đường lối Ta . . .” Bất kể bạn và tôi có thể nghĩ gì, Chúa đã ghi lại những ý tưởng của Ngài trong Kinh Thánh cho chúng ta. Chúng ta phải chọn xem xét ý tưởng của chúng ta theo ánh sáng của Lời Chúa, luôn sẵn sàng đầu phục ý tưởng của chúng ta cho ý tưởng của Ngài, biết rằng ý tưởng của Ngài lúc nào cũng là ý tưởng hay nhất.

Đây chính là điểm được nhấn mạnh trong 2Cô-rinh-tô 10:4,5. Hãy kiểm tra những ý tưởng nào đến trong tâm trí

bạn. Nếu nó không phù hợp với ý tưởng của Chúa (Kinh Thánh), thì hãy xua đuổi những ý tưởng riêng của bạn mà nghĩ đến những ý tưởng của Ngài.

Những người sống theo ảo tưởng của tâm tưởng họ không chỉ tiêu diệt chính họ mà còn tiêu diệt những người gần họ nữa.

Tâm trí là chiến trường!

Chính tại chiến trường tâm trí này mà bạn hoặc là thắng hoặc là thua cái cuộc chiến mà satan bày ra. Lời cầu nguyện thiết tha của tôi là quyển sách này sẽ giúp bạn phá đổ mọi trí tưởng tượng, và mọi sự tự cao tự đại nổi lên chống lại sự hiểu biết của Chúa, bắt phục mọi ý tưởng vâng phục Chúa Cứu Thế Giê-su.

CHIẾN TRƯỜNG TÂM TRÍ

Vài Nét Về Tác Giả

Joyce Meyer là một trong những giáo sư Kinh Thánh hàng đầu thế giới. Bà đã dạy Lời Chúa kể từ năm 1976 và đã hầu việc Chúa trọn thời gian kể từ năm 1980. Là tác giả có sách bán chạy nhất được tờ báo New York Times bình chọn, bà đã viết trên tám mươi cuốn sách bồi linh, trong đó có cuốn *The Secret to True Happiness, 100 Ways to Simplify Your Life*, toàn bộ loạt sách *The Battlefield of the Mind* (Chiến Trường Tâm Trí.) Bà cũng mạo muội viết cuốn tiểu thuyết cơ đốc có tựa *The Penny* cùng nhiều sách khác. Bà cũng phát hành hàng ngàn băng đĩa giảng dạy khác. Chương trình phát thanh và phát hình *Enjoying Everyday Life* đã phát đi khắp thế giới, và bà cũng đi nhiều nơi để tổ chức các hội nghị bồi linh. Bà Joyce cùng chồng là Dave, là cha mẹ của bốn đứa con lớn và họ hiện đang sống ở St.Louis, Missouri.

LỜI CẦU NGUYỆN TIẾP NHẬN CHÚA

Chúa yêu bạn và muốn có một mối quan hệ cá nhân với bạn. Nếu bạn chưa tiếp nhận Chúa Giê-su là Cứu Chúa, bạn có thể làm việc này ngay bây giờ. Hãy mở lòng ra với Ngài và cầu nguyện lời cầu nguyện này . . .

"Cha ơi, con biết con đã phạm tội với Ngài. Xin hãy tha thứ cho con. Hãy rửa sạch con. Con hứa sẽ tin cậy nơi Chúa Giê-su, Con Ngài. Con tin Ngài đã chết cho con - Ngài gánh tội lỗi của con trên chính Ngài khi Ngài chịu chết trên thập tự giá. Con tin rằng Ngài sống lại từ kẻ chết. Con dâng đời sống con cho Chúa Giê-su ngay bây giờ.

Cha ơi, cảm tạ Ngài về món quà tha tội và sự sống đời đời. Xin giúp con sống cho Ngài. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Giê-su. Amen"

Một khi bạn đã cầu nguyện tận đáy lòng thì Chúa tiếp nhận bạn, tẩy sạch bạn và khiến bạn tự do khỏi sự trói buộc của sự chết thuộc linh. Hãy để thì giờ đọc và học những câu Kinh Thánh này và xin Chúa nói chuyện với bạn khi bạn bước đi theo Ngài suốt cả cuộc đời này.

Giăng 3:16

Ê-phê-sô 1:4

1 Giăng 1:9

1 Giăng 5:1

1 Cô-rinh-tô 15:3-4

Ê-phê-sô 2:8-9

1 Giăng 4:14-15

1 Giăng 5:12-13

Hãy cầu nguyện và xin Chúa giúp bạn tìm một hội thánh giảng dạy Kinh Thánh để bạn được khích lệ tăng trưởng trong mối quan hệ với Chúa Giê-su. Chúa luôn ở cùng bạn. Ngài sẽ dẫn dắt bạn mỗi ngày mỗi lúc và chỉ cho bạn cách để sống cuộc sống sung mãn mà Ngài dành cho bạn!

CHIẾN TRƯỜNG TÂM TRÍ

Chiến Thắng Cuộc Chiến Tâm Trí

JOYCE MEYER

Dịch giả : Ngô Minh Hoà (Anh-rê)

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Lô 103 - Đường 30 Tháng 4 - Thành Phố Đà Nẵng

ĐT: 0236. 3797874 - 3797823 * Fax: 0236. 3797875

www.nxbdanang.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc TRƯƠNG CÔNG BÁO

Chịu trách nhiệm nội dung:

Tổng biên tập NGUYỄN KIM HUY

Biên tập:

HUYỀN KIM HÙNG

Sửa bản in:

NGÔ MINH HOÀ (Anh-rê)

In 2.000 bản, khổ 14.3 x 21cm, tại Công ty Cổ phần In & Dịch vụ Đà Nẵng,
420 Lê Duẩn, TP. Đà Nẵng. Tel: 0236. 3822724 * Email: daprico@gmail.com.
Số ĐKXB: 2474-2017/CXBIPH/02-103/ĐaN. QĐXB số: 447/QĐ-NXBĐaN cấp ngày
03/8/2017. Mã ISBN: 978-604-84-2524-1. In xong và nộp lưu chiểu tháng 8/2017.